Horatio Greenough.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

EVRIPIDIS

TRAGOEDIAE.

AD

OPTIMORVM LIBRORVM FIDEM

ACCVRATE EDITAE.

EDITIO STEREOTYPA.

TOMVS I.

HECVBA, ORESTES, PHOENISSAE, MEDEA.

LIPSIAE
EX OFFICINA CAROLI TAVCHNITII.
1823.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ.

ΣΥΝ ΠΛΕΙΣΤΗι ΑΚΡΙΒΕΙΑι

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΩΣ

ΕΚΔΟΘΕΙΣΑΙ.

ΤΟΜΟΣ α'.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑι

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΡ. ΤΟΥ ΤΑΥΧΝΙΖΙΟΥ.

E K A B H.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΚΑΒΗΣ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες εἰς τὴν ἀντιπέραν Τρῳάδος Χεῤῥόνησον καθωρμίσθησαν. Ἀχιλλεὺς δὲ νυκτὸς ὁραθεὶς, σφαγῆναι ἠξίου μίαν τῶν Πριάμου θυγατέρων. οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες τιμῶντες τὸν ἥρωα, Πολυξένην, ἀποσπάσαντες Ἑκάβης, ἐσφαγίασαν. Πολυμήστωρ δὲ, ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς, ἕνα τῶν Πριαμιδῶν Πολύδωρον κατέσφαξεν· εἰλήφει δὲ τοῦτον παρὰ τοῦ Πριάμου ὁ Πολυμήστωρ εἰς παρακαταθήκην μετὰ χρημάτων. ἁλούσης δὲ τῆς πόλεως, κατασχεῖν αὐτοῦ βουλόμενος τὸν πλοῦτον, φονεύειν ὥρμησε, καὶ φιλίας δυστυχοῦς ὠλιγώρησεν. ἐκριφέντος δὲ τοῦ σώματος εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ κλυδώνιον πρὸς τὰς τῶν αἰχμαλωτίδων σκηνὰς αὐτὸν ἐξέβαλεν. Ἑκάβη δὲ τὸν νεκρὸν θεασαμένη ἐπέγνω· κοινωσαμένη δὲ τὴν γνώμην Ἀγαμέμνονι, Πολυμήστορα σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ ὡς ἑαυτὴν μετεπέμψατο, κρύπτουσα τὸ γεγονὸς, ὡς θησαυροὺς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ αὐτῷ. παραγενομένου δὲ τοὺς μὲν υἱοὺς κατέσφαξεν· αὐτὸν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστέρησεν. ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων λέγουσα, τὸν κατήγορον ἐνίκησεν. ἐκρίθη γὰρ οὐκ ἄρχειν ὠμότητος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ αἰχμαλωτίδων γυναικῶν.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

ΠΟΛ. ΕΙΔ. Ἥκω, νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
λιπὼν, ἵν᾽ Ἅιδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν,
Πολύδωρος, Ἑκάβης παῖς γεγὼς τῆς Κισσέως,
Πριάμου τε πατρός· ὅς τ᾽ ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ,
δείσας, ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς
Πολυμήστορος πρὸς δῶμα, Θρῃκίου ξένου
ὃς τὴν ἀρίστην Χερσονησίαν πλάκα
σπείρει, φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορί.
πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα
πατὴρ, ἵν᾽, εἴ ποτ᾽ Ἰλίου τείχη πέσοι,
τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου.
νεώτατος δ᾽ ἦν Πριαμιδῶν· ὃ καί με γῆς
ὑπεξέπεμψεν· οὔτε γὰρ φέρειν ὅπλα,
οὔτ᾽ ἔγχος οἷός τ᾽ ἦν νέῳ βραχίονι.
ἕως μὲν οὖν γῆς ὄρθ᾽ ἔκειθ᾽ ὁρίσματα,
πύργοι τ᾽ ἄθραυστοι Τρωϊκῆς ἦσαν χθονὸς,
Ἕκτωρ τ᾽ ἀδελφὸς οὑμὸς ηὐτύχει δορὶ,
καλῶς παρ᾽ ἀνδρὶ Θρῃκὶ, πατρῴῳ ξένῳ,

τροφαῖσιν, ὥς τις πτόρθος, ηὐξόμην τάλας.
ἐπεὶ δὲ Τροία θ', Ἕκτορός τ' ἀπόλλυται
ψυχὴ, πατρῴα θ' ἑστία κατεσκάφη,
αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πιτνεῖ,
σφαγεὶς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνου,
κτείνει με χρυσοῦ, τὸν ταλαίπωρον, χάριν
ξένος πατρῷος, καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ' ἁλὸς
μεθῆχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ.
κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ,
πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος,
ἄκλαυστος, ἄταφος· νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης
Ἑκάβης ἀΐσσω, σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν,
τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος,
ὅσονπερ ἐν γῇ τῇδε Χερσονησίᾳ
μήτηρ ἐμὴ δύστηνος ἐκ Τροίας πάρα.
πάντες δ' Ἀχαιοὶ, ναῦς ἔχοντες, ἥσυχοι
θάσσουσ', ἐπ' ἀκταῖς τῆσδε Θρῃκίας χθονός.
ὁ Πηλέως γὰρ παῖς, ὑπὲρ τύμβου φανεὶς,
κατέσχ', Ἀχιλλεὺς, πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικὸν,
πρὸς οἶκον εὐθύνοντας ἐναλίαν πλάτην·
αἰτεῖ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην
τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν.
καὶ τεύξεται τοῦδ' οὐδ' ἀδώρητος φίλων
ἔσται πρὸς ἀνδρῶν· ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει
θανεῖν ἀδελφὴν τῷδ' ἐμὴν ἐν ἤματι.
δυοῖν δὲ παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται
μήτηρ, ἐμοῦ τε, τῆς τε δυστήνου κόρης.
φανήσομαι γὰρ, ὡς τάφου τλήμων τύχω,
δούλης ποδῶν πάροιθεν ἐν κλυδωνίῳ·

τοὺς γὰρ κάτω σθένοντας ἐξῃτησάμην
τύμβου κυρῆσαι, κεἰς χέρος μητρὸς πεσεῖν.
τοὐμὸν μὲν οὖν, ὅσονπερ ἤθελον τυχεῖν,
ἔσται· γεραιᾷ δ' ἐκποδὼν χωρήσομαι
Ἑκάβῃ· περᾷ γὰρ ἥδ' ὑπὲρ σκηνὴν πόδα
Ἀγαμέμνονος, φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμόν.
φεῦ. ὦ μῆτερ, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων
δούλειον ἦμαρ εἶδες, ὡς πράσσεις κακῶς,
ὅσονπερ εὖ ποτ'· ἀντισηκώσας δέ σε
φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.
ΕΚ. ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων,
ἄγετ' ὀρθοῦσαι νῦν ὁμόδουλον,
Τρῳάδες, ὑμῖν, πρόσθε δ' ἄνασσαν·
λάβετε, φέρετε, πέμπετ',
ἀείρετέ μου δέμας,
γεραιᾶς χειρὸς προλαζύμεναι·
κἀγὼ σκολιῷ σκίπωνι χερὸς
διερειδομένα, σπεύσω βραδύπουν
ἤλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα.
ὦ στεροπὰ Διός, ὦ σκοτία νύξ,
τί ποτ' αἴρομαι ἔννυχος οὕτω
δείμασι, φάσμασιν; ὦ πότνια χθών,
μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων,
ἀποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν,
ἃν περὶ παιδὸς ἐμοῦ, τοῦ σωζομένου κατὰ Θρῄκην,
ἀμφὶ Πολυξείνης τε φίλης θυγατρὸς, δι' ὀνείρων
εἶδον φοβερὰν ὄψιν,
ἔμαθον, ἐδάην.
ὦ χθόνιοι θεοὶ, σώσατε παῖδ' ἐμόν,

ὃς μόνος οἴκων, ἄγκυρ' ἔτ' ἐμῶν,
τὴν χιονώδη Θρήκην κατέχει,
ξείνου πατρίου φυλακαῖσιν.
ἔσται τι νέον·
ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς.
οὔποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαστος
φρίσσει, ταρβεῖ·
ποῦ ποτε θείαν Ἑλένου ψυχὰν,
ἢ Κασάνδρας ἐσίδω, Τρῳάδες,
ὥς μοι κρίνωσιν ὀνείρους;
εἶδον γὰρ βαλιὰν ἔλαφον λύκου αἵμονι χαλᾷ
σφαζομέναν, ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν ἀνάγκᾳ,
οἰκτρῶς. καὶ τόδε δεῖμά μοι·
ἦλθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς
φάντασμ' Ἀχιλέως·
ᾔτει δὲ γέρας, τῶν πολυμόχθων
τινὰ Τρωϊάδων.
ἀπ' ἐμᾶς οὖν, ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς
πέμψατε, δαίμονες, ἱκετεύω.

ΧΟ. Ἑκάβη, σπουδῇ πρός σ' ἐλιάσθην,
τὰς δεσποσύνους σκηνὰς προλιποῦσ',
ἵν' ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην
δούλη, πόλεως ἀπελαυνομένα
τῆς Ἰλιάδος, λόγχης αἰχμῇ
δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν·
οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσ',
ἀλλ' ἀγγελίας βάρος ἀραμένα
μέγα, σοί τε, γύναι, κῆρυξ ἀχέων.

ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ
λέγεται δόξαι, σὴν παῖδ᾽ Ἀχιλεῖ
σφάγιον θέσθαι· τύμβου δ᾽ ἐπιβὰς
οἶσθ᾽ ὅτε χρυσέοις ἐφάνη ξὺν ὅπλοις,
τὰς ποντοπόρους δ᾽ ἔσχε σχεδίας,
λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας,
τάδε θωΰσσων·
ποῖ δὴ, Δαναοὶ, τὸν ἐμὸν τύμβον
στέλλεσθ᾽ ἀγέραστον ἀφέντες;
πολλῆς δ᾽ ἔριδος ξυνέπαισε κλύδων,
δόξα δ᾽ ἐχώρει δίχ᾽ ἀν᾽ Ἑλλάνων
στρατὸν αἰχμητὴν, τοῖς μὲν διδόναι
τύμβῳ σφάγιον, τοῖς δ᾽ οὐχὶ δοκοῦν.
ἦν δὲ τὸ μὲν σὸν σπεύδων ἀγαθὸν
τῆς μαντιπόλου βάκχης ἀνέχων
λέκτρ᾽ Ἀγαμέμνων·
τὼ Θησείδα δ᾽, ὄζω Ἀθηνῶν,
δισσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν·
γνώμῃ δὲ μιᾷ ξυνεχωρείτην,
τὸν Ἀχίλλειον τύμβον στεφανοῦν
αἵματι χλωρῷ· τὰ δὲ Κασάνδρας
λέκτρ᾽ οὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλείας
πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης.
σπουδαὶ δὲ λόγων κατατεινομένων
ἦσαν ἴσαι πως, πρὶν ὁ ποικιλόφρων,
κόπις, ἡδυλόγος, δημοχαριστὴς,
Λαερτιάδης πείθει στρατιὰν,
μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων,
δούλων σφαγίων οὕνεκ᾽, ἀπωθεῖν,

μηδέ τιν' εἰπεῖν παρὰ Περσεφόνῃ
στάντα φθιμένων, ὡς ἀχάριστοι
Δαναοὶ Δαναοῖς, τοῖς οἰχομένοις
ὑπὲρ Ἑλλήνων,
Τροίας πεδίων ἀπέβησαν.
ἥξει δ' Ὀδυσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη,
πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαστῶν,
ἔκ τε γεραιᾶς χερὸς ὁρμήσων.
ἀλλ' ἴθι ναοὺς, ἴθι πρὸς βωμοὺς,
ἵζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων.
κήρυσσε θεοὺς, τούς τ' Οὐρανίδας,
τούς θ' ὑπὸ γαίας. ἢ γάρ σε λιταὶ
διακωλύσουσ' ὀρφανὸν εἶναι
παιδὸς μελέας, ἢ δεῖ σ' ἐπιδεῖν
τύμβου προπετῆ, φοινισσομέναν
αἵματι παρθένον ἐκ χρυσοφόρου
δειρῆς νασμῷ μελαναυγεῖ.

ΕΚ. οἲ ἐγὼ μελέα, τί ποτ' ἀπύσω;
ποίαν ἀχώ; ποῖον ὀδυρμόν;
δειλαία δειλαίου γήρως,
δουλείας τᾶς οὐ τλατᾶς,
τᾶς οὐ φερτᾶς. ᾤ μοί μοι.
τίς ἀμύνει μοι; ποία γέννα,
ποία δὲ πόλις;
φροῦδος πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες.
ποίαν, ἢ ταύταν, ἢ κείναν,
στείχω; ποῖ δ' ἥσω; ποῦ τις θεῶν,
ἢ δαίμων ἔστ' ἐπαρωγός;
ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι Τρῳάδες,

ὢ κάκ' ἐνεγκοῦσαι πήματ', ἀπ-
ωλέσατ', ὠλέσατ'. οὐκέτι μοι
βίος ἀγαστὸς ἐν φάει.
ὢ τλάμων, ἄγησαί μοι,
πούς, ἄγησαι τᾷ γραίᾳ
πρὸς τάνδ' αὐλάν. ὢ τέκνον, ὢ παῖ
δυστανοτάτας ματέρος, ἔξελθ',
ἔξελθ' οἴκων· ἄιε ματέρος
αὐδάν, ὢ τέκνον, ὡς εἰδῇς,
οἵαν, οἵαν
ἀΐω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς.
ΠΟΛΥΞ. ἰώ μᾶτερ, μᾶτερ, τί βοᾷς; τί νέον
καρύξασ' οἴκων μ', ὥστ' ὄρνιν,
θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας;
ΕΚ. ὤ μοι, τέκνον.
ΠΟΛΥΞ. τί με δυσφημεῖς; φροίμιά μοι κακά.
ΕΚ. αἶ, αἶ, σᾶς ψυχᾶς.
ΠΟΛΥΞ. ἐξαύδα, μὴ κρύψῃς δαρόν.
δειμαίνω, δειμαίνω, μᾶτερ,
τί ποτ' ἀναστένεις;
ΕΚ. ὢ τέκνον, τέκνον
μελέας ματρός.
ΠΟΛΥΞ. τί τόδ' ἀγγέλλεις,
ΕΚ. σφάξαι σ' Ἀργείων κοινὰ
ξυντείνει πρὸς τύμβον γνώμα
Πηλείδα, γέννα.
ΠΟΛΥΞ. οἴμοι, μᾶτερ, πῶς φθέγγει
ἀμέγαρτα κακῶν;
μάνυσόν μοι, μάνυσόν μοι μᾶτερ.

ΕΚ. αὐδῶ, παῖ, δυσφήμους φάμας
ἀγγέλλουσ' Ἀργείων δόξαι
ψήφῳ τᾶς σᾶς περί μοι ψυχᾶς.
ΠΟΛΥΞ. ὦ δεινὰ παθοῦσ', ὦ παντλάμων,
ὦ δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς,
οἵαν, οἵαν αὖ σοι λώβαν
ἐχθίσταν, ἀῤῥήταν τ'
ὦρσέν τις δαίμων;
οὐκέτι σοὶ παῖς ἅδ'· οὐκέτι δὴ
γήρᾳ δειλαία δειλαίῳ
ξυνδουλεύσω.
σκύμνον γάρ μ' ὥστ' οὐριθρέπταν,
μόσχον, δειλαία, δειλαίαν
εἰσόψει χειρὸς ἀναρπαστὰν
σᾶς ἄπο, λαιμότομόν τ' Ἀΐδᾳ
γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον,
ἔνθα νεκρῶν μέτα
ἁ τάλαινα κείσομαι.
καὶ σὲ μέν, ὦ μᾶτερ δύστανε βίου,
κλάω πανοδύρτοις θρήνοις·
τὸν ἐμὸν δὲ βίον, λώβαν, λύμαν τ',
οὐ μετακλάομαι. ἀλλὰ θανεῖν μοι
ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν.
ΧΟ. καὶ μὴν Ὀδυσσεὺς ἔρχεται σπουδῇ ποδός,
Ἑκάβη, νέον τι πρὸς σὲ σημανῶν ἔπος.
ΟΔ. γύναι, δοκῶ μέν σ' εἰδέναι γνώμην στρατοῦ,
ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν· ἀλλ' ὅμως φράσω.
ἔδοξ' Ἀχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην
σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου.

ἡμᾶς δὲ πομποὺς καὶ κομιστῆρας κόρης
τάσσουσιν εἶναι· θύματος δ' ἐπιστάτης,
ἱερεύς τ' ἐπέστη τοῦδε παῖς Ἀχιλλέως.
οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; μήτ' ἀποσπασθῇς βίᾳ,
μήτ' εἰς χερῶν ἅμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοί·
γίγνωσκε δ' ἀλκὴν, καὶ παρουσίαν κακῶν
τῶν σῶν. σοφόν τοι κἀν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν,
ΕΚ. αἶ, αἶ· παρέστηχ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας,
πλήρης στεναγμῶν, οὐδὲ δακρύων κενός.
κἀγὼ γὰρ οὐκ ἔθνησκον, οὗ μ' ἐχρῆν θανεῖν·
οὐδ' ὤλεσέν με Ζεὺς, τρέφει δ', ὅπως ὁρῶ
κακῶν κάκ' ἄλλα μείζον' ἡ τάλαιν' ἐγώ.
εἰ δ' ἔστι τοῖς δούλοισι, τοὺς ἐλευθέρους
μὴ λυπρὰ, μηδὲ καρδίας δηκτήρια
ἐξιστορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρῆσθαι χρεὼν,
ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι τοὺς ἐρωτῶντας τάδε.
ΟΔ. ἔξεστ', ἐρώτα· τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ.
ΕΚ. οἶσθ' ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίου κατάσκοπος,
δυσχλαινίᾳ τ' ἄμορφος, ὀμμάτων τ' ἄπο
φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν;
ΟΔ. οἶδ'. οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου.
ΕΚ. ἔγνω δέ σ' Ἑλένη, καὶ μόνῃ κατεῖπ' ἐμοί.
ΟΔ. μεμνήμεθ' εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.
ΕΚ. ἥψω δὲ γονάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὤν;
ΟΔ. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν.
ΕΚ. τί δῆτ' ἔλεξας, δοῦλος ὢν ἐμὸς τότε;
ΟΔ. πολλῶν λόγων εὑρήμαθ', ὥστε μὴ θανεῖν.
ΕΚ. ἔσωσα δῆτά σ', ἐξέπεμψά τε χθονός;
ΟΔ. ὥστ' εἰσορᾶν γε φέγγος ἡλίου τόδε.

ΕΚ. οὔκουν κακύνει τοῖσδε τοῖς βουλεύμασιν,
ὃς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἔπαθες, οἷα φῂς παθεῖν.
δρᾷς δ᾽ οὐδὲν ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ᾽ ὅσον δύνῃ;
ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ᾽, ὅσοι δημηγόρους
ζηλοῦτε τιμάς· μηδὲ γιγνώσκοισθ᾽ ἐμοὶ,
οἳ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε,
ἢν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι.
ἀτὰρ τί δὴ σόφισμα τοῦθ᾽ ἡγούμενοι
εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου;
πότερα τὸ χρῆν σφ᾽ ἐπήγαγ᾽ ἀνθρωποσφαγεῖν
πρὸς τύμβον, ἔνθα βουθυτεῖν μᾶλλον πρέπει;
ἢ τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων,
εἰς τήνδ᾽ Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;
ἀλλ᾽ οὐδὲν αὐτὸν ἥδε γ᾽ εἴργασται κακόν.
Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴ τάφῳ προσφάγματα.
κείνη γὰρ ὤλεσέν νιν, εἰς Τροίαν τ᾽ ἄγει.
εἰ δ᾽ αἰχμάλωτον χρή τιν᾽ ἔκκριτον θανεῖν,
κάλλει θ᾽ ὑπερφέρουσαν, οὐχ ἡμῶν τόδε.
ἡ Τυνδαρὶς γὰρ εἶδος εὐπρεπεστάτη,
ἀδικοῦσά θ᾽ ἡμῶν οὐδὲν ἧσσον εὑρέθη.
τῷ μὲν δικαίῳ τόνδ᾽ ἁμιλλῶμαι λόγον·
ἃ δ᾽ ἀντιδοῦναι δεῖ σ᾽, ἀπαιτούσης ἐμοῦ,
ἄκουσον. ἥψω τῆς ἐμῆς, ὡς φῂς, χερὸς,
καὶ τῆσδε γραίας, προσπιτνῶν, παρηΐδος.
ἀνθάπτομαί σου τῶνδε τῶν αὐτῶν ἐγὼ,
χάριν τ᾽ ἀπαιτῶ τὴν τόθ᾽, ἱκετεύω τέ σε,
μή μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσῃς,
μηδὲ κτάνητε. τῶν τεθνηκότων ἅλις.
ταύτῃ γέγηθα, κἀπιλήθομαι κακῶν·

ἥδ᾽ ἀντὶ πολλῶν ἐστί μοι παραψυχή,
πόλις, τιθήνη, βάκτρον, ἡγεμὼν ὁδοῦ.
οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν ἃ μὴ χρεὼν,
οὐδ᾽ εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεί.
κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ᾽, ἀλλὰ νῦν οὐκ εἴμ᾽ ἔτι·
τὸν πάντα δ᾽ ὄλβον ἦμαρ ἕν μ᾽ ἀφείλετο.
ἀλλ᾽, ὦ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με,
οἴκτειρον· ἐλθὼν δ᾽ εἰς Ἀχαϊκὸν στρατὸν,
παρηγόρησον, ὡς ἀποκτείνειν φθόνος
γυναῖκας, ἃς τοπρῶτον οὐκ ἐκτείνατε
βωμῶν ἀποσπάσαντες, ἀλλ᾽ ᾠκτείρατε.
νόμος δ᾽ ἐν ὑμῖν τοῖς τ᾽ ἐλευθέροις ἴσος
καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι.
τὸ δ᾽ ἀξίωμα, κἂν κακῶς λέγῃς, τὸ σὸν
πείσει. λόγος γὰρ ἔκ τ᾽ ἀδοξούντων ἰὼν,
κἀκ τῶν δοκούντων αὑτὸς, οὐ ταυτὸν σθένει.
ΧΟ. τίς ἔστιν οὕτω στεῤῥὸς ἀνθρώπου φύσις,
ἥτις γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
κλύουσα θρήνους, οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ;
ΟΔ. Ἑκάβη, διδάσκου, μηδὲ τῷ θυμουμένῳ
τὸν εὖ λέγοντα, δυσμενῆ ποιοῦ φρενί.
ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ᾽, ὑφ᾽ οὗπερ ηὐτύχουν,
σώζειν ἕτοιμός εἰμι, κοὐκ ἄλλως λέγω.
ἃ δ᾽ εἶπον εἰς ἅπαντας, οὐκ ἀρνήσομαι,
Τροίας ἁλούσης, ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατοῦ
σὴν παῖδα δοῦναι σφάγιον ἐξαιτουμένῳ.
ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὢν ἀνὴρ
μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον.

ἡμῖν δ᾽ Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναι,
θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστ᾽ ἀνήρ.
οὔκουν τόδ᾽ αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
χρώμεσθ᾽, ἐπεὶ δ᾽ ὄλωλε, μὴ χρώμεσθ᾽ ἔτι;
εἶεν· τί δῆτ᾽ ἐρεῖ τις, ἢν τις αὖ φανῇ
στρατοῦ τ᾽ ἄθροισις, πολεμίων τ᾽ ἀγωνία;
πότερα μαχούμεθ᾽, ἢ φιλοψυχήσομεν,
τὸν κατθανόνθ᾽ ὁρῶντες οὐ τιμώμενον;
καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι μὲν καθ᾽ ἡμέραν,
κεἰ σμίκρ᾽ ἔχοιμι, πάντ᾽ ἂν ἀρκούντως ἔχοι,
τύμβον δὲ βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον
τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι· διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις.
εἰ δ᾽ οἰκτρὰ πάσχειν φῄς, τάδ᾽ ἀντάκουέ μου.
εἰσὶν παρ᾽ ἡμῖν, οὐδὲν ἧσσον ἄθλιαι,
γραῖαι γυναῖκες, ἠδὲ πρεσβῦται, σέθεν,
νύμφαι τ᾽ ἀρίστων νυμφίων τητώμεναι,
ὧν ἥδε κεύθει σώματ᾽ Ἰδαία κόνις.
τόλμα τάδ᾽. ἡμεῖς δ᾽, εἰ κακῶς νομίζομεν
τιμᾷν τὸν ἐσθλὸν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν.
οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους, φίλους
ἡγεῖσθε, μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας
θαυμάζεθ᾽, ὡς ἂν ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐτυχῇ,
ὑμεῖς δ᾽ ἔχηθ᾽ ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν.

ΧΟ. αἶ, αἶ· τὸ δοῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι,
τολμᾷν θ᾽ ἃ μὴ χρὴ, τῇ βίᾳ νικώμενον.

ΕΚ. ὦ θύγατερ, οἱ ᾽μοὶ μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα
φροῦδοι, μάτην ῥιφέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου·
σὺ δ᾽, εἴ τι μείζω δύναμιν, ἢ μήτηρ, ἔχεις,
σπούδαζε, πάσας, ὥστ᾽ ἀηδόνος στόμα,

φθογγὰς ἱεῖσα, μὴ στερηθῆναι βίου.
πρόσπιπτε δ' οἰκτρῶς τοῦδ' Ὀδυσσέως γόνυ,
καὶ πεῖθ'· ἔχεις δὲ πρόφασιν. ἔστι γάρ τέκνα
καὶ τῷδε, τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην.
ΠΟΛΥΞ. ὁρῶ σ', Ὀδυσσεῦ, δεξιὰν ὑφ' εἵματος
κρύπτοντα χεῖρα, καὶ πρόσωπον ἔμπαλιν
στρέφοντα, μή σου προσθίγω γενειάδος.
θάρσει· πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία.
ὡς ἕψομαί γε, τοῦ τ' ἀναγκαίου χάριν,
θανεῖν τε χρῄζουσ'· εἰ δὲ μὴ βουλήσομαι,
κακὴ φανοῦμαι, καὶ φιλόψυχος γυνή.
τί γάρ με δεῖ ζῆν, ᾗ πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ
Φρυγῶν ἁπάντων· τοῦτό μοι πρῶτον βίου.
ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο,
βασιλεῦσι νύμφη, ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμων
ἔχουσ', ὅτου δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι·
δέσποινα δ', ἡ δύστηνος, Ἰδαίαισιν ἦν
γυναιξὶ, παρθένοις τ' ἀπόβλεπτος μέτα,
ἴση θεῇσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον·
νῦν δ' εἰμὶ δούλη. πρῶτα μέν με τοὔνομα
θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν, οὐκ εἰωθὸς ὄν·
ἔπειτ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας
τύχοιμ' ἄν, ὅστις ἀργύρου μ' ὠνήσεται,
τὴν Ἕκτορός τε, χἀτέρων πολλῶν, κάσιν·
προσθεὶς δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
σαίρειν τε δῶμα, κερκίσιν τ' ἐφεστάναι,
λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει·
λέχη δὲ τἀμὰ δοῦλος ὠνητός ποθὲν
χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα.

οὐ δῆτ᾽· ἀφίημ᾽ ὀμμάτων ἐλεύθερον
φέγγος τόδ᾽, Ἅιδῃ προστιθεῖσ᾽ ἐμὸν δέμας.
ἄγ᾽ οὖν, Ὀδυσσεῦ, καὶ διέργασαί μ᾽ ἄγων.
οὔτ᾽ ἐλπίδος γὰρ, οὔτε του δόξης ὁρῶ
θάρσος παρ᾽ ἡμῖν, ὥς ποτ᾽ εὖ πρᾶξαί με χρή.
μῆτερ, σὺ δ᾽ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ
λέγουσα, μήτε δρῶσα· συμβούλου δέ μοι
θανεῖν, πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ᾽ ἀξίαν τυχεῖν.
ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν,
φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ᾽, αὐχέν᾽ ἐντιθεὶς ζυγῷ·
θανὼν δ᾽ ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος,
ἢ ζῶν. τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος.
ΧΟ. δεινὸς χαρακτὴρ, κἀπίσημος ἐν βροτοῖς,
ἐσθλῶν γενέσθαι, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται
τῆς εὐγενείας ὄνομα τοῖσιν ἀξίοις.
ΕΚ. καλῶς μὲν εἶπας, θύγατερ· ἀλλὰ τῷ καλῷ
λύπη πρόσεστιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως
χάριν γενέσθαι παιδὶ, καὶ ψόγον φυγεῖν
ὑμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε·
ἡμᾶς δ᾽ ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως,
κεντεῖτε, μὴ φείδεσθ᾽· ἐγὼ ᾽τεκον Πάριν,
ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλών.
ΟΔ. οὐ σ᾽, ὦ γεραιὰ, κατθανεῖν Ἀχιλλέως
φάντασμ᾽ Ἀχαιοὺς, ἀλλὰ τήνδ᾽, ᾐτήσατο.
ΕΚ. ὑμεῖς δέ μ᾽ ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε,
καὶ δὶς τόσον πῶμ᾽ αἵματος γενήσεται
γαίᾳ, νεκρῷ τε τῷ τάδ᾽ ἐξαιτουμένῳ.
ΟΔ. ἅλις κόρης σῆς θάνατος· οὐ προσοιστέος
ἄλλος πρὸς ἄλλῳ· μηδὲ τόνδ᾽ ὠφείλομεν.

ΕΚ. πολλή γ' ἀνάγκη θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.
ΟΔ. πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότας κεκτημένος.
ΕΚ. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς, ὅπως τῆσδ' ἕξομαι.
ΟΔ. οὔκ· ἤν γε πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις
ΕΚ. ὡς τῆσδ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι.
ΟΔ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν τήνδ' ἄπειμ' αὐτοῦ λιπών.
ΠΟΛΥΞ. μῆτερ, πιθοῦ μοι· καὶ σὺ, παῖ Λαερτίου,
χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις.
σὺ δ', ὦ τάλαινα, τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
βούλει πεσεῖν πρὸς οὖδας, ἑλκῶσαί τε σὸν
γέροντα χρῶτα, πρὸς βίαν ὠθουμένη
ἀσχημονῆσαί τ', ἐκ νέου βραχίονος
σπασθεῖσ'; ἃ πείσει. μὴ σύ γ'· οὐ γὰρ ἄξιον.
ἀλλ', ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἡδίστην χέρα
δὸς, καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι·
ὡς οὔ ποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον,
ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσόψομαι.
τέλος δέχου δὴ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων.
ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσ', ἄπειμι δὴ κάτω.
ΕΚ. ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ' ἐν φάει δουλεύσομεν;
ΠΟΛΥΞ. ἄνυμφος, ἀνυμέναιος, ὧν μ' ἐχρῆν τυχεῖν.
ΕΚ. οἰκτρὰ σὺ, τέκνον· ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.
ΠΟΛΥΞ. ἐκεῖ δ' ἐν Ἅιδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.
ΕΚ. οἴμοι, τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον;
ΠΟΛΥΞ. δούλη θανοῦμαι, πατρὸς οὖσ' ἐλευθέρου.
ΕΚ. ἡμεῖς δὲ πεντήκοντά γ' ἄμμοροι τέκνων.
ΠΟΛΥΞ. τί σοι πρὸς Ἕκτορ', ἢ γέροντ' εἴπω πόσιν;
ΕΚ. ἄγγελλε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.
ΠΟΛΥΞ. ὦ στέρνα, μαστοί θ', οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως

ΕΚ. ὦ τῆς ἀώρου θύγατερ ἀθλία τύχης.
ΠΟΛΥΞ. χαῖρ', ὦ τεκοῦσα, χαῖρε, Κασάνδρα τ' ἐμή,
ΕΚ. χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ' οὐκ ἔστιν τόδε.
ΠΟΛΥΞ. ὅ τ' ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ Πολύδωρος κάσις.
ΕΚ. εἰ ζῇ γ'· ἀπιστῶ δ'· ὧδε πάντα δυστυχῶ.
ΠΟΛΥΞ. ζῇ, καὶ θανούσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σόν.
ΕΚ. τέθνηκ' ἔγωγε, πρὶν θανεῖν, κακῶν ὕπο.
ΠΟΛΥΞ. κόμιζ', Ὀδυσσεῦ, μ', ἀμφιθεὶς κάρα πέπλοις,
ὡς, πρὶν σφαγῆναί γ', ἐκτέτηκα καρδίαν
θρήνοισι μητρός, τήνδε τ' ἐκτήκω γόοις.
ὦ φῶς· προσειπεῖν γὰρ σὸν ὄνομ' ἔξεστί μοι·
μέτεστι δ' οὐδὲν, πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους
βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
ΕΚ. οἲ 'γώ· προλείπω· λύεται δέ μου μέλη.
ὦ θύγατερ, ἅψαι μητρὸς, ἔκτεινον χέρα,
δός· μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ'· ἀπωλόμην, φίλαι.
ὣς τὴν Λάκαιναν ξύγγονον Διοσκόροιν,
Ἑλένην ἴδοιμι. διὰ καλῶν γὰρ ὀμμάτων
αἴσχιστα Τροίαν εἷλε τὴν εὐδαίμονα.
ΧΟ. αὔρα, ποντιὰς αὔρα, στροφὴ α΄.
ἅτε ποντοπόρους κομίζεις
θοὰς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,
ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις
τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον
κτηθεῖσ' ἀφίξομαι;
ἢ Δωρίδος ὅρμον αἶας,
ἢ Φθιάδος, ἔνθα καλλί-
στων ὑδάτων πατέρα
φασὶν Ἀπιδα-

νὸν πεδία λιπαίνειν;
ἢ νάσων, ἁλιήρει ἀντιστρ. α΄.
κώπᾳ πεμπομέναν τάλαιναν,
οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις,
ἔνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ,
δάφνα θ' ἱεροὺς ἀνέσχε
πτόρθους Λατοῖ φίλα
ὠδῖνος ἄγαλμα δίας;
ξὺν Δηλιάσιν τε κούραις,
Ἀρτέμιδός τε θεᾶς
χρυσέαν ἄμπυκα,
τόξα τ' εὐλογήσω;
ἢ Παλλάδος ἐν πόλει, στροφὴ β΄.
τᾶς καλλιδίφρου Ἀθα-
ναίας ἐν κροκέῳ πέπλῳ
ζεύξομαι ἅρματι πώλους,
ἐν δαιδαλέαισι ποικίλ-
λουσ' ἀνθοκρόκοισι πήναις,
ἢ Τιτάνων γενεὰν,
τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ
κομίζει φλογμῷ Κρονίδας;
ὤ μοι τεκέων ἐμῶν, ἀντιστρ. β΄.
ὤ μοι πατέρων, χθονός θ',
ἃ καπνῷ κατερείπεται
τυφομένα, δορίληπτος
πρὸς Ἀργείων· ἐγὼ δ' ἐν
ξείνᾳ χθονὶ δὴ κέκλημαι
δούλα, λιποῦσ' Ἀσίαν
Εὐρώπας θεράπναν,

ἀλλάξασ᾽ Ἅιδα θαλάμους.
ΤΑ. ποῦ τὴν ἄνασσαν δή ποτ᾽ οὖσαν Ἰλίου
Ἑκάβην ἂν ἐξεύροιμι, Τρῳάδες κόραι;
ΧΟ. αὕτη πέλας σου, νῶτ᾽ ἔχουσ᾽ ἐπὶ χθονὶ,
Ταλθύβιε, κεῖται, ξυγκεκλεισμένη πέπλοις.
ΤΑ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ᾽ ἀνθρώπους ὁρᾷν;
ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην
ψευδῆ, δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος,
τύχην δὲ πάντα τἀν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν;
οὐχ ἥδ᾽ ἄνασσα τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν;
οὐχ ἥδε Πριάμου τοῦ μέγ᾽ ὀλβίου δάμαρ;
καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ᾽ ἀνέστηκεν δορὶ,
αὕτη δὲ δούλη, γραῦς, ἄπαις, ἐπὶ χθονὶ
κεῖται, κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα.
φεῦ, φεῦ· γέρων μέν εἰμ᾽· ὅμως δέ μοι θανεῖν
εἴη, πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινί.
ἀνίστασ᾽, ὦ δύστηνε, καὶ μετάρσιον
πλευρὰν ἔπαιρε, καὶ τὸ πάλλευκον κάρα.
ΕΚ. ἔα· τίς οὗτος σῶμα τοὐμὸν οὐκ ἐᾷς
κεῖσθαι; τί κινεῖς μ᾽, ὅστις εἶ, λυπουμένην;
ΤΑ. Ταλθύβιος ἥκω, Δαναϊδῶν ὑπηρέτης,
Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὦ γύναι, μέτα.
ΕΚ ὦ φίλτατ᾽, ἆρα, κἄμ᾽ ἐπισφάξαι τάφῳ
δοκοῦν Ἀχαιοῖς, ἦλθες; ὡς φίλ᾽ ἂν λέγοις.
σπεύδωμεν, ἐγκονῶμεν· ἡγοῦ μοι, γέρον.
ΤΑ. σὴν παῖδα κατθανοῦσαν ὡς θάψῃς, γύναι,
ἥκω μεταστείχων σε. πέμπουσιν δέ με
δισσοί τ᾽ Ἀτρεῖδαι, καὶ λεὼς Ἀχαϊκός.
ΕΚ. οἴμοι, τί λέξεις; οὐκ ἄρ᾽ ὡς θανουμένους

μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά;
ὄλωλας, ὦ παῖ, μητρὸς ἁρπασθεῖσ᾽ ἄπο·
ἡμεῖς δ᾽ ἄτεκνοι τοὐπὶ σ᾽· ὦ τάλαιν᾽ ἐγώ.
πῶς καί νιν ἐξεπράξατ᾽; ἆρ᾽ αἰδούμενοι;
ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθεθ᾽, ὡς ἐχθρὰν, γέρον,
κτείνοντες; εἰπὲ, καίπερ οὐ λέξων φίλα.
ΤΑ. διπλᾶ με χρήζεις δάκρυα κερδᾶναι, γύναι,
σῆς παιδὸς οἴκτῳ· νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ
τέγξω τόδ᾽ ὄμμα, πρὸς τάφῳ θ᾽, ὅτ᾽ ὤλλυτο.
παρῆν μὲν ὄχλος πᾶς Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ
πλήρης πρὸ τύμβου, σῆς κόρης ἐπὶ σφαγάς.
λαβὼν δ᾽ Ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χερὸς,
ἔστησ᾽ ἐπ᾽ ἄκρου χώματος, πέλας δ᾽ ἐγώ·
λεκτοί τ᾽ Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι,
σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν,
ἕσποντο· πλῆρες δ᾽ ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας
πύγχρυσον, ἔῤῥει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως
χοὰς θανόντι πατρί· σημαίνει δ᾽ ἐμοὶ,
σιγὴν Ἀχαιῶν παντὶ κηρύξαι στρατῷ.
κἀγὼ παραστὰς εἶπον ἐν μέσοις τάδε·
σιγᾶτ᾽ Ἀχαιοὶ, σῖγα πᾶς ἔστω λεώς·
σίγα, σιώπα· νήνεμον δ᾽ ἔστησ᾽ ὄχλον.
ὁ δ᾽ εἶπεν· ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ᾽ ἐμὸς,
δέξαι χοάς μοι τάσδε κηλητηρίους,
νεκρῶν ἀγωγούς· ἐλθὲ δ᾽ ὡς πίῃς μέλαν
κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ᾽, ὅ σοι δωρούμεθα
στρατός τε, κἀγώ· πρευμενὴς δ᾽ ἡμῖν γενοῦ,
λῦσαί τε πρύμνας, καὶ χαλινωτήρια
νεῶν δὸς ἡμῖν, πρευμενοῦς τ᾽ ἀπ᾽ Ἰλίου

νόστου τυχόντας, πάντας ἐς πάτραν μολεῖν.
τοσαῦτ᾽ ἔλεξε· πᾶς δ᾽ ἐπηύξατο στρατός.
εἶτ᾽ ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν,
ἐξεῖλκε κολεοῦ· λογάσι δ᾽ Ἀργείων στρατοῦ
νεανίαις ἔνευσε παρθένον λαβεῖν.
ἡ δ᾽, ὡς ἐφράσθη, τόνδ᾽ ἐσήμηνεν λόγον·
ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
ἑκοῦσα θνήσκω· μή τις ἅψηται χροὸς
τοῦ ᾽μοῦ. παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.
ἐλευθέραν δέ μ᾽, ὡς ἐλευθέρα θάνω,
πρὸς θεῶν, μεθέντες, κτείνατ᾽· ἐν νεκροῖσι γὰρ
δούλη κεκλῆσθαι, βασιλὶς οὖσ᾽, αἰσχύνομαι.
λαοὶ δ᾽ ἐπεῤῥόθησαν· Ἀγαμέμνων τ᾽ ἄναξ
εἶπεν μεθεῖναι παρθένον νεανίαις.
οἱ δ᾽, ὡς τάχιστ᾽ ἤκουσαν ὑστάτην ὄπα,
μεθῆκαν, οὗπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος.
κἀπεὶ τόδ᾽ εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος,
λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος,
ἔῤῥηξε λαγόνος εἰς μέσον, παρ᾽ ὀμφαλὸν,
μαστούς τ᾽ ἔδειξε, στέρνα θ᾽, ὡς ἀγάλματος,
κάλλιστα· καὶ καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ,
ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον
ἰδοὺ, τόδ᾽ εἰ μὲν στέρνον, ὦ νεανία,
παίειν προθυμεῖ, παῖσον· εἰ δ᾽ ὑπ᾽ αὐχένα
χρῄζεις, πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε.
ὁ δ᾽ οὐ θέλων τε καὶ θέλων, οἴκτῳ κόρης,
τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαῤῥοάς·
κρουνοὶ δ᾽ ἐχώρουν. ἡ δὲ, καὶ θνήσκουσ᾽, ὅμως
πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν,

κρύπτουσ᾽ ἃ κρύπτειν ὄμματ᾽ ἀρσένων χρεών.
ἐπεὶ δ᾽ ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ,
οὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον,
ἀλλ᾽ οἱ μὲν αὐτῶν τὴν θανοῦσαν ἐκ χερῶν
φύλλοις ἔβαλλον· οἱ δὲ πληροῦσιν πυράν,
κορμοὺς φέροντες πευκίνους· ὁ δ᾽ οὐ φέρων
πρὸς τοῦ φέροντος τοιάδ᾽ ἤκουεν κακά·
ἕστηκας, ὦ κάκιστε, τῇ νεάνιδι
οὐ πέπλον, οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων;
οὐκ εἶ τι δώσων τῇ περίσσ᾽ εὐκαρδίῳ,
ψυχήν τ᾽ ἀρίστῃ; τοιάδ᾽ ἀμφὶ σῆς λέγω
παιδὸς θανούσης· εὐτεκνωτάτην δέ σε
πασῶν γυναικῶν δυστυχεστάτην θ᾽ ὁρῶ.

ΧΟ. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε,
πόλει τε τῇ ᾽μῇ· θεῶν ἀναγκαῖον τόδε·

ΕΚ. ὦ θύγατερ, οὐκ οἶδ᾽ εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν,
πολλῶν παρόντων. ἢν γὰρ ἅψωμαι τινός,
τόδ᾽ οὐκ ἐᾷ με· παρακαλεῖ δ᾽ ἐκεῖθεν αὖ
λύπη τις ἄλλη, διάδοχος κακῶν κακοῖς.
καὶ νῦν τὸ μὲν σόν, ὥστε μὴ στένειν, πάθος
οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός·
τὸ δ᾽ αὖ λίαν παρεῖλες, ἀγγελθεῖσά μοι
γενναῖος. οὔκουν δεινόν, εἰ γῆ μὲν κακή,
τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν, εὖ στάχυν φέρει,
χρηστὴ δ᾽, ἁμαρτοῦσ᾽ ὧν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν,
κακὸν δίδωσι καρπόν; ἀνθρώποις δ᾽ ἀεὶ
ὁ μὲν πονηρός, οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός·
ὁ δ᾽ ἐσθλὸς, ἐσθλὸς, οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο
φύσιν διέφθειρ᾽, ἀλλὰ χρηστός ἐστ᾽ ἀεί;

ἆρ᾽ οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί;
ἔχει γε μέντοι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς
δίδαξιν ἐσθλοῦ· τοῦτο δ᾽ ἤν τις εὖ μάθῃ,
οἶδεν τό γ᾽ αἰσχρὸν, κανόνι τοῦ καλοῦ μαθών.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην·
σὺ δ᾽ ἐλθὲ, καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε,
μὴ θιγγάνειν μου μηδέν᾽, ἀλλ᾽ εἴργειν ὄχλον,
τῆς παιδός. ἔν τοι μυρίῳ στρατεύματι
ἀκόλαστος ὄχλος, ναυτική τ᾽ ἀναρχία
κρείσσων πυρός· κακὸς δ᾽ ὁ μή τι δρῶν κακόν.
σὺ δ᾽ αὖ λαβοῦσ᾽ ἀγγεῖον, ἀρχαία λάτρι,
βάψασ᾽ ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλὸς,
ὡς παῖδα λουτροῖς τοῖς πανυστάτοις ἐμὴν,
νύμφην τ᾽ ἄνυμφον, παρθένον τ᾽ ἀπάρθενον,
λούσω, προθῶμαί θ᾽· ὡς μὲν ἀξία, πόθεν;
οὐκ ἂν δυναίμην· ὡς δ᾽ ἔχω, τί γὰρ πάθω;
κόσμον τ᾽ ἀγείρασ᾽ αἰχμαλωτίδων πάρα,
αἵ μοι πάρεδροι τῶνδ᾽ ἔσω σκηνωμάτων
ναίουσιν, εἴ τις, τοὺς νεωστὶ δεσπότας
λαθοῦσ᾽, ἔχει τι κλέμμα τῶν αὑτῆς δόμων.
ὦ σχήματ᾽ οἴκων, ὦ ποτ᾽ εὐτυχεῖς δόμοι,
ὦ πλεῖστ᾽ ἔχων, κάλλιστά τ᾽ εὐτεκνώτατε
Πρίαμε, γεραιά θ᾽ ἥδ᾽ ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
ὡς εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν, φρονήματος
τοῦ πρὶν στερέντες. εἶτα δῆτ᾽ ὀγκούμεθα,
ὁ μέν τις ἡμῶν πλουσίοις ἐν δώμασιν,
ὁ δ᾽ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος.
τάδ᾽ οὐδέν· ἄλλως φροντίδων βουλεύματα,
γλώσσης τε κόμποι. κεῖνος ὀλβιώτατος,

ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.
ΧΟ. ἐμοὶ χρῆν ξυμφορὰν, στροφή
ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι,
Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν
Ἀλέξανδρος εἰλατίναν
ἐτάμεθ', ἅλιον ἐπ' οἶδμα ναυστολήσων
Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα, τὰν καλ-
λίσταν ὁ χρυσοφαὴς
Ἅλιος αὐγάζει.
πόνοι γὰρ, καὶ πόνων ἀντιστροφή
ἀνάγκαι κρείσσονες, κυκλοῦνται.
κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνοίας
κακὸν τᾷ Σιμουντίδι γᾷ
ὀλέθριον ἔμολε, συμφορά τ' ἀπ' ἄλλων.
ἐκρίθη δ' ἔρις, ἃν ἐν Ἴδᾳ
κρίνει τρισσὰς μακάρων
παῖδας ἀνὴρ βούτας,
ἐπὶ δορὶ, καὶ φόνῳ, καὶ ἐμῶν ἐπῳδός.
μελάθρων λώβᾳ·
στένει δέ καί τις ἀμφὶ τὸν
εὔροον Εὐρώταν
Λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα·
πολιόν τ' ἐπὶ κρᾶτα μάτηρ
τέκνων θανόντων τίθεται
χέρα δρύπτεταί τε παρειὰν
δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς.
ΘΕ. γυναῖκες, Ἑκάβη ποῦ ποθ' ἡ παναθλία,
ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα, καὶ θῆλυν σποράν,
κακοῖσιν; οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται.

ΧΟ. τί δ', ὦ τάλαινα σῆς κακογλώσσου βοῆς;
ὡς οὔποθ' εὕδει λυπρά σου κηρύγματα.
ΘΕ. Ἑκάβῃ φέρω τόδ' ἄλγος· ἐν κακοῖσι δὲ
οὐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα.
ΧΟ. καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει δόμων ὕπερ
ἥδ'· εἰς δὲ καιρὸν σοῖσι φαίνεται λόγοις.
ΘΕ. ὦ παντάλαινα, κἄτι μᾶλλον ἢ λέγω,
δέσποιν', ὄλωλας· κοὐκέτ' εἶ βλέπουσα φῶς,
ἄπαις, ἄνανδρος, ἄπολις, ἐξεφθαρμένη.
ΕΚ. οὐ καινὸν εἶπας· εἰδόσιν δ' ὠνείδισας.
ἀτὰρ τί νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
ἥκεις κομίζουσ', ἧς ἀπηγγέλθη τάφος
πάντων Ἀχαιῶν διὰ χερὸς σπουδὴν ἔχειν;
ΘΕ. ἥδ' οὐδὲν οἶδεν, ἀλλά μοι Πολυξένην
θρηνεῖ· νέων δὲ πημάτων οὐχ ἅπτεται.
ΕΚ. οἲ 'γὼ τάλαινα, μῶν τὸ βακχεῖον κάρα
τῆς θεσπιῳδοῦ δεῦρο Κασάνδρας φέρεις;
ΘΕ. ζῶσαν λέλακας· τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις
τόνδ'· ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ,
εἴ σοι φανεῖται θαῦμα, καὶ παρ' ἐλπίδας.
ΕΚ. οἴμοι, βλέπω δὴ παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα
Πολύδωρον, ὅν μοι Θρῂξ ἔσωζ' οἴκοις ἀνήρ.
ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμὶ δή.
ὦ τέκνον, τέκνον,
αἶ, αἶ, κατάρχομαι νόμον
βακχεῖον, ἐξ ἀλάστορος
ἀρτιμαθὴς κακῶν.
ΘΕ. ἔγνως γὰρ ἄτην παιδός, ὦ δύστηνε σύ;
ΕΚ. ἄπιστ', ἄπιστα, καινὰ, καινὰ δέρκομαι.

ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ·
οὐδέποτ' ἀδάκρυτος, ἀστένακτος
ἁμέρα μ' ἐπισχήσει.
ΧΟ. δείν', ὦ τάλαινα, δεινὰ πάσχομεν κακά.
ΕΚ. ὦ τέκνον, τέκνον ταλαίνας ματρὸς,
τίνι μόρῳ θνήσκεις, τίνι πότμῳ κεῖσαι;
πρὸς τίνος ἀνθρώπων;
ΘΕ. οὐκ οἶδ'· ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίαις.
ΕΚ. ἔκβλητον, ἢ πέσημα φοινίου δορός;
ΘΕ. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ
πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.
ΕΚ. ὤ μοι, αἶ αἶ,
ἔμαθον ἐνύπνιον, ὀμμάτων ἐμῶν
ὄψιν, οὔ με παρέβα φάσμα
μελανόπτερον, ἂν ἐσεῖδον
ἀμφὶ σ', ὦ τέκνον, οὐκέτ'
ὄντα Διὸς ἐν φάει.
ΧΟ. τίς γάρ νιν ἔκταν'; οἶσθ', ὀνειρόφρον, φράσαι;
ΕΚ. ἐμὸς, ἐμὸς ξένος, Θρήκιος ἱππότας,
ἵν' ὁ γέρων πατὴρ ἔθετό νιν κρύψας.
ΧΟ. ὤ μοι, τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχοι κτανών;
ΕΚ. ἄῤῥητ', ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα,
οὐχ ὅσιά τ', οὐδ' ἀνεκτά. ποῦ δίκα ξένων;
ὦ κατάρατ' ἀνδρῶν, ὡς διεμοιράσω
χρόα, σιδαρέῳ τεμὼν φασγάνῳ
μέλεα τοῦδε παιδὸς, οὐδ' ᾤκτισας.
ΧΟ. ὦ τλῆμον, ὥς σε πολυπονωτάτην βροτῶν
δαίμων ἔθηκεν, ὅστις ἐστί σοι βαρύς.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τοῦδε δεσπότου δέμας

Ἀγαμέμνονος· τοὐνθένδε σιγῶμεν, φίλαι.
ΑΓ. Ἑκάβη, τί μέλλεις παῖδα σὴν κρύπτειν τάφῳ
ἐλθοῦσ᾽, ἐφ᾽ οἷσπερ Ταλθύβιος ἤγγειλέ μοι
μὴ θιγγάνειν σῆς μηδέν᾽ Ἀργείων κόρης;
ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῶμεν, οὐδὲ ψαύομεν·
σὺ δὲ σχολάζεις, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἥκω δ᾽ ἀποστελῶν σε· τἀκεῖθεν γὰρ εὖ
πεπραγμέν᾽ ἐστὶν, εἴ τι τῶνδ᾽ ἐστὶν καλῶς.
ἔα, τίν᾽ ἄνδρα τόνδ᾽ ἐπὶ σκηναῖς ὁρῶ
θανόντα Τρώων; οὐ γὰρ Ἀργείων, πέπλοι
δέμας περιπτύσσοντες ἀγγέλλουσί μοι.
ΕΚ. δύστην᾽, ἐμαυτὴν γὰρ λέγω, λέγουσά σε,
Ἑκάβη, τί δράσω; πότερα προσπέσω γόνυ
Ἀγαμέμνονος τοῦδ᾽, ἢ φέρω σιγῇ κακά;
ΑΓ. τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν
δύρει, τὸ πραχθὲν δ᾽ οὐ λέγεις; τίς ἐσθ᾽ ὅδε;
ΕΚ. ἀλλ᾽ εἴ με, δούλην πολεμίαν θ᾽ ἡγούμενος,
γονάτων ἀπώσαιτ᾽, ἄλγος ἂν προσθείμεθ᾽ ἄν.
ΑΓ. οὔ τοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων,
ἐξιστορῆσαι σῶν ὁδὸν βουλευμάτων.
ΕΚ. ἆρ᾽ ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς
μᾶλλον φρένας τοῦδ᾽, ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς;
ΑΓ. εἴ τοί με βούλει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι,
εἰς ταυτὸν ἥκεις· καὶ γὰρ οὐδ᾽ ἐγὼ κλύειν.
ΕΚ. οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ
τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. τί στρέφω τάδε;
τολμᾶν ἀνάγκη, κἂν τύχω, κἂν μὴ τύχω.
Ἀγάμεμνον, ἱκετεύω σε τῶνδε γουνάτων,
καὶ σοῦ γενείου, δεξιᾶς τ᾽ εὐδαίμονος.

ΑΓ. τί χρῆμα μαστεύουσα; μῶν ἐλεύθερον
αἰῶνα θέσθαι; ῥάδιον γάρ ἐστί σοι.
ΕΚ. οὐ δῆτα· τοὺς κακοὺς δὲ τιμωρουμένη,
αἰῶνα τὸν ξύμπαντα δουλεῦσαι θέλω.
ΑΓ. καὶ δὴ τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκεσιν καλεῖς;
ΕΚ. οὐδέν τι τούτων, ὧν σὺ δοξάζεις, ἄναξ.
ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ' οὗ καταστάζω δάκρυ;
ΑΓ. ὁρῶ. τὸ μέντοι μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν.
ΕΚ. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον, κἄφερον ζώνης ὕπο.
ΑΓ. ἔστιν δέ τις σῶν οὗτος, ὦ τλῆμον, τέκνων;
ΕΚ. οὐ τῶν θανόντων Πριαμιδῶν ὑπ' Ἰλίῳ.
ΑΓ. ἦ γάρ τιν' ἄλλον ἔτεκες, ἢ κείνους, γύναι;
ΕΚ. ἀνόνητά γ', ὡς ἔοικε, τόνδ', ὃν εἰσορᾷς.
ΑΓ. ποῦ δ' ὢν ἐτύγχαν', ἡνίκ' ὤλλυτο πτόλις;
ΕΚ. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν, ὀῤῥωδῶν θανεῖν.
ΑΓ. ποῖ, τῶν τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
ΕΚ. εἰς τήνδε χώραν, οὗπερ εὑρέθη θανών.
ΑΓ. πρὸς ἄνδρ', ὃς ἄρχει τῆσδε Πολυμήστωρ χθονός;
ΕΚ. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ.
ΑΓ. θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ, καὶ τίνος πότμου τυχών;
ΕΚ. τίνος πρὸς ἄλλου; Θρήξ νιν ὤλεσε ξένος.
ΑΓ. ὦ τλῆμον, ἦπου χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν;
ΕΚ. τοιαῦτ', ἐπειδὴ ξυμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν.
ΑΓ. εὗρες δὲ ποῦ νιν, ἢ τίς ἤνεγκεν νεκρόν;
ΕΚ. ἥδ', ἐντυχοῦσα ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ΑΓ. τοῦτον ματεύουσ', ἢ πονοῦσ' ἄλλον πόνον;
ΕΚ. λουτρ' ᾤχετ' οἴσουσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένῃ.
ΑΓ. κτανών νιν, ὡς ἔοικεν ἐκβάλλει ξένος.

ΕΚ. θαλασσόπλαγκτόν γ', ὧδε διατεμὼν χρόα.
ΑΓ. ὦ σχετλία σὺ, τῶν ἀμετρήτων πόνων.
ΕΚ. ὄλωλα, κοὐδὲν λοιπὸν, Ἀγάμεμνον, κακῶν.
ΑΓ. φεῦ, φεῦ· τίς οὕτω δυστυχὴς ἔφυ γυνή;
ΕΚ. οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.
ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,
ἄκουσον. εἰ μὲν ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ,
στέργοιμ' ἄν· εἰ δὲ τοὔμπαλιν, σύ μοι γενοῦ
τιμωρὸς ἀνδρὸς, ἀνοσιωτάτου ξένου,
ὃς οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν, οὔτε τοὺς ἄνω
δείσας, δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον,
κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοὶ,
ξενίας τ' ἀριθμῷ πρῶτος ὢν ἐμῶν φίλων·
τυχὼν δ' ὅσων δεῖ, καὶ λαβὼν προμηθίαν,
ἔκτεινε, τύμβου δ', εἰ κτανεῖν ἐβούλετο,
οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον.
ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε, κἀσθενεῖς ἴσως·
ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι, χὡ κείνων κρατῶν
νόμος. νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα,
καὶ ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι.
ὃς εἴς σ' ἀνελθὼν, εἰ διαφθαρήσεται,
καὶ μὴ δίκην δώσουσιν, οἵτινες ξένους
κτείνουσιν, ἢ θεῶν ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον.
ταῦτ' οὖν ἐν αἰσχρῷ θέμενος, αἰδέσθητί με.
οἴκτειρον ἡμᾶς, ὡς γραφεύς τ' ἀποσταθεὶς
ἰδοῦ με, κἀνάθρησον οἷ' ἔχω κακά.
τύραννος ἦν ποτ'· ἀλλὰ νῦν δούλη σέθεν·
εὔπαις ποτ' οὖσα, νῦν δὲ γραῦς, ἄπαις θ' ἅμα,

ἄπολις, ἔρημος, ἀθλιωτάτη βροτῶν.
οἴμοι τάλαινα, ποῖ μ᾽ ὑπεξάγεις πόδα;
ἔοικα πράξειν οὐδέν· ὢ τάλαιν᾽ ἐγώ.
τί δῆτα θνητοὶ τἄλλα μὲν μαθήματα
μοχθοῦμεν, ὡς χρὴ, πάντα, καὶ μαστεύομεν,
πειθὼ δὲ, τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην,
οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν,
μισθοὺς διδόντες, μανθάνειν, ἵν᾽ ᾖ ποτὲ
πείθειν ἅ τις βούλοιτο, τυγχάνειν θ᾽ ἅμα;
πῶς οὖν ἔτ᾽ ἄν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς;
οἱ μὲν τοσοῦτοι παῖδες οὐκέτ᾽ εἰσί μοι·
αὐτὴ δ᾽ ἐπ᾽ αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι·
καπνὸν δὲ πόλεως τόνδ᾽ ὑπερθρώσκονθ᾽ ὁρῶ.
καὶ μὴν ἴσως μὲν τοῦ λόγου κενὸν τόδε,
Κύπριν προβάλλειν· ἀλλ᾽ ὅμως εἰρήσεται.
πρὸς σοῖσι πλευροῖς παῖς ἐμὴ κομίζεται,
ἡ φοιβὰς, ἣν καλοῦσι Κασάνδραν Φρύγες.
ποῦ τὰς φίλας δῆτ᾽ εὐφρόνας δείξεις, ἄναξ,
ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων
χάριν τιν᾽ ἕξει παῖς ἐμὴ, κείνης δ᾽ ἐγώ;
ἐκ τοῦ σκότου γὰρ, τῶν τε νυκτέρων πάνυ
φίλτρων μεγίστη γίγνεται βροτοῖς χάρις.
ἄκουε δὴ νῦν. τὸν θανόντα τόνδ᾽ ὁρᾷς;
τοῦτον καλῶς δρῶν, ὄντα κηδεστὴν σέθεν
δράσεις. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι.
εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι,
καὶ χερσὶ, καὶ κόμαισι, καὶ ποδῶν βάσει,
ἢ Δαιδάλου τέχναισιν, ἢ θεῶν τινος,
ὡς πάνθ᾽ ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γουνάτων,

κλάοντ', ἐπισκήπτοντα παντοίους λόγους.
ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἕλλησιν φάος,
πιθοῦ, παράσχες χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
τιμωρόν, εἰ καὶ μηδέν ἐστιν, ἀλλ' ὅμως.
ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς, τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν,
καὶ τοὺς κακοὺς δρᾷν πανταχοῦ κακῶς ἀεί.

ΧΟ. δεινόν γε, θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ,
καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν,
φίλους τιθέντες τούς γε πολεμιωτάτους,
ἐχθροὺς τε, τοὺς πρὶν εὐμενεῖς, ποιούμενοι.

ΑΓ. ἐγὼ σὲ, καὶ σὸν παῖδα, καὶ τύχας σέθεν,
Ἑκάβη, δι' οἴκτου, χεῖρά θ' ἱκεσίαν, ἔχω,
καὶ βούλομαι θεῶν θ' οὕνεκ', ἀνόσιον ξένον,
καὶ τοῦ δικαίου, τήνδε σοι δοῦναι δίκην.
εἴ πως φανείη γ', ὥστε σοί τ' ἔχειν καλῶς,
στρατῷ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν
Θρῄκης ἄνακτι τόνδε βουλεῦσαι φόνον.
ἔστιν γὰρ ᾗ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι.
τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλιον ἡγεῖται στρατὸς,
τὸν κατθανόντα δ', ἐχθρόν· εἰ δέ σοι φίλος
ὅδ' ἔστι, χωρὶς τοῦτο, κοὐ κοινὸν στρατῷ.
πρὸς ταῦτα φρόντιζ', ὡς θέλοντα μέν μ' ἔχεις
σοὶ ξυμπονῆσαι, καὶ ταχὺν προσαρκέσαι,
βραδὺν δ', Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι.

ΕΚ. φεῦ. οὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος·
ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν, ἢ τύχης,
ἢ πλῆθος αὐτὸν πόλεος, ἢ νόμων γραφαὶ
εἴργουσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις.
ἐπεὶ δὲ ταρβεῖς, τῷ τ' ὄχλῳ πλέον νέμεις,

ἐγώ σε θήσω τοῦδ᾽ ἐλεύθερον φόβου.
ξύνισθι μὲν γάρ, ἤν τι βουλεύσω κακὸν
τῷ τόνδ᾽ ἀποκτείναντι· συνδράσῃς δὲ μή.
ἢν δ᾽ ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος, ἢ ᾽πικουρία,
πάσχοντος ἀνδρὸς Θρῃκὸς οἷα πείσεται,
φανῇ τις, εἶργε, μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν.
τὰ δ᾽ ἄλλα θάρσει· πάντ᾽ ἐγὼ θήσω καλῶς.
ΑΓ. πῶς οὖν; τί δράσεις; πότερα φάσγανον χερὶ
λαβοῦσα γραίᾳ, φῶτα βάρβαρον κτενεῖς,
ἢ φαρμάκοισιν, ἢ ᾽πικουρίᾳ τίνι;
τίς σοι ξυνέσται χείρ; πόθεν κτήσει φίλους;
ΕΚ. στέγαι κεκεύθασ᾽ αἵδε Τρῳάδων ὄχλον.
ΑΓ. τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, Ἑλλήνων ἄγραν;
ΕΚ. ξὺν ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι.
ΑΓ. καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος;
ΕΚ. δεινὸν τὸ πλῆθος, ξὺν δόλῳ τε δύσμαχον.
ΑΓ. δεινόν! τὸ μέντοι θῆλυ μέμφομαι γένος.
ΕΚ. τί δ᾽; οὐ γυναῖκες εἷλον Αἰγύπτου τέκνα,
καὶ Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν;
ἀλλ᾽ ὣς γενέσθω. τόνδε μὲν μέθες λόγον·
πέμψον δέ μοι τήνδ᾽ ἀσφαλῶς διὰ στρατοῦ
γυναῖκα. καὶ σύ, Θρῃκὶ πλαθεῖσα ξένῳ,
λέξον· καλεῖ σ᾽ ἄνασσα δή ποτ᾽ Ἰλίου
Ἑκάβη, σὸν οὐκ ἔλασσον ἢ κείνης χρέος,
καὶ παῖδας. ὡς δεῖ καὶ τέκν᾽ εἰδέναι λόγους
τοὺς ἐξ ἐκείνης. τὸν δὲ τῆς νεοσφαγοῦς
Πολυξένης ἐπίσχες, Ἀγάμεμνον, τάφον,
ὡς τώδ᾽ ἀδελφὼ πλησίον μιᾷ φλογί,
δισσὴ μέριμνα μητρί, κρυφθῆτον χθονί.

ΑΓ. ἔσται τάδ᾽ οὕτω. καὶ γὰρ, εἰ μὲν ἦν στρατῷ
πλοῦς, οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δοῦναι χάριν·
νῦν δ᾽ οὐ γὰρ ἵησ᾽ οὐρίους πνοὰς θεὸς,
μένειν ἀνάγκη, πλοῦν ὁρῶντας ἥσυχον.
γένοιτο δ᾽ εὖ πως, πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε,
ἰδίᾳ θ᾽ ἑκάστῳ, καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν,
κακόν τι πάσχειν· τὸν δὲ χρηστὸν, εὐτυχεῖν.

ΧΟ. σὺ μὲν ὦ πατρὶς Ἰλιὰς, στροφὴ ά.
τῶν ἀπορθήτων πόλις
οὐκέτι λέξει· τοῖον Ἑλ-
λάνων νέφος ἀμφί σε κρύπτει,
δορὶ δὴ, δορὶ πέρσαν.
ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι
πύργων, κατὰ δ᾽ αἰθάλου
κηλῖδ᾽ οἰκτροτάταν κέχρωσαι,
τάλαιν᾽· οὐκέτι σ᾽ ἐμβατεύσω.
μεσονύκτιος ὠλλύμαν, ἀντιστρ. ά.
ἦμος ἐκ δείπνων ὕπνος
ἡδὺς ἐπ᾽ ὄσσοις κίδναται.
μολπᾶν δ᾽ ἄπο, καὶ χαροποιῶν
θυσιᾶν καταπαύσας,
πόσις ἐν θαλάμοις ἔκειτο,
ξυστὸν δ᾽ ἐπὶ πασσάλῳ,
ναύταν οὐκέθ᾽ ὁρῶν ὅμιλον
Τροίαν Ἰλιάδ᾽ ἐμβεβῶτα.
ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις στροφὴ β΄.
μίτραισιν ἐῤῥυθμιζόμαν,
χρυσέων ἐνόπτρων
λεύσσουσ᾽ ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς,

ἐπιδέμνιος ὡς πέσοιμ᾽ ἐς εὐνάν,
ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν·
κέλευσμα δ᾽ ἦν κατ᾽ ἄστυ Τροί-
ας τόδ᾽· ὦ παῖδες Ἑλλάνων, πότε
δή, πότε τὰν Ἰλιάδα σκοπιὰν
πέρσαντες, ἥξετ᾽ οἴκους;
λέχη δὲ φίλια μονόπεπλος ἀντιστρ. β'.
λιποῦσα, Δωρὶς ὡς κόρα,
σεμνὰν προσίζουσ᾽,
οὐκ ἤνυσ᾽, Ἄρτεμιν, ἁ τλάμων·
ἄγομαι δέ, θανόντ᾽ ἰδοῦσ᾽ ἀκοίταν
τὸν ἐμόν, ἅλιον ἐπὶ πέλαγος,
πόλιν τ᾽ ἀποσκοποῦσ᾽, ἐπεὶ
νόστιμον ναῦς ἐκίνησεν πόδα,
καί μ᾽ ἀπὸ γᾶς ὥρισεν Ἰλιάδος,
τάλαιν᾽, ἀπεῖπον ἄλγει·
τὰν τοῖν Διοσκούροιν Ἑλέναν κάσιν, Ἰ- ἐπῳδός
δαῖόν τε βούταν αἰνόπαριν, κατάρᾳ
διδοῦσ᾽, ἐπεί με
γᾶς ἐκ πατρῴας ἀπώλεσεν
ἐξῴκισέν τ᾽ οἴκων γάμος, οὐ γάμος, ἀλλ᾽
ἀλάστορός τις οἰζύς·
ἃν μήτε πέλαγος ἅλιον ἀπαγάγοι πάλιν,
μήτε πατρῷον ἵκοιτ᾽ ἐς οἶκον.

ΠΟΛΥΜ. ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, Πρίαμε, φιλτάτη δὲ σύ,
Ἑκάβη, δακρύω σ᾽ εἰσορῶν, πόλιν τε σήν,
τήν τ᾽ ἀρτίως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν.
φεῦ. οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστόν, οὔτ᾽ εὐδοξία,
οὔτ᾽ αὖ καλῶς πράσσοντα μὴ πράξειν κακῶς.

φύρουσι δ' αὐτὰ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω,
ταραγμὸν ἐντιθέντες, ὡς ἀγνωσίᾳ
σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
θρηνεῖν, προκόπτοντ' οὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν;
σὺ δ' εἴ τι μέμφει τῆς ἐμῆς ἀπουσίας,
σχές· τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις
ἀπὼν, ὅτ' ἦλθες δεῦρ'· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην,
ἤδη πόδ' ἔξω δωμάτων αἴροντί μοι
ἐς ταυτὸν ἥδε συμπιτνεῖ δμωῒς σέθεν,
λέγουσα μύθους, ὧν κλύων ἀφικόμην.
ΕΚ. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον,
Πολυμῆστορ, ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς.
ὅτῳ γὰρ ὤφθην εὐτυχοῦσ', αἰδώς μ' ἔχει,
ἐν τῷδε πότμῳ τυγχάνουσ', ἵν' εἰμὶ νῦν,
κοὐκ ἂν δυναίμην προσβλέπειν σ' ὀρθαῖς κόραις.
ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν,
Πολυμῆστορ· ἄλλως δ' αἴτιόν τι καὶ νόμος,
γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον.
ΠΟΛΥΜ. καὶ θαῦμά γ' οὐδέν. ἀλλὰ τίς χρεία σ' ἐμοῦ;
τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;
ΕΚ. ἴδιον ἐμαυτῆς δή τι πρὸς σὲ βούλομαι
καὶ παῖδας εἰπεῖν σούς· ὀπάονας δέ μοι
χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποστῆναι δόμων.
ΠΟΛΥΜ. χωρεῖτ'· ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἥδ' ἐρημία.
φίλη μὲν εἶ σὺ, προσφιλὲς δέ μοι τόδε
στράτευμ' Ἀχαιῶν. ἀλλὰ σημαίνειν σε χρὴ,
τί χρὴ τὸν εὖ πράσσοντα μὴ πράσσουσιν εὖ
φίλοις ἐπαρκεῖν· ὡς ἕτοιμός εἰμ' ἐγώ.
ΕΚ. πρῶτον μὲν εἰπὲ παῖδ', ὃν ἐξ ἐμῆς χερὸς

Πολύδωρον, ἔκ τε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
εἰ ζῇ· τὰ δ᾽ ἄλλα δεύτερόν σ᾽ ἐρήσομαι.
ΠΟΛΥΜ. μάλιστα· τοὐκείνου μὲν εὐτυχεῖς μέρος.
ΕΚ. ὦ φίλταθ᾽, ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις.
ΠΟΛΥΜ. τί δῆτα βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;
ΕΚ. εἰ τῆς τεκούσης τῆσδε μέμνηταί τί μου;
ΠΟΛΥΜ. καὶ δεῦρό γ᾽ ὡς σὲ κρύφιος ἐζήτει μολεῖν.
ΕΚ. χρυσὸς δὲ σῶς, ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;
ΠΟΛΥΜ. σῶς, ἐν δόμοις γε τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος.
ΕΚ. σῶσόν νυν αὐτὸν, μήδ᾽ ἔρα τῶν πλησίον.
ΠΟΛΥΜ. ἥκιστ᾽· ὀναίμην τοῦ παρόντος, ὦ γύναι.
ΕΚ. οἶσθ᾽ οὖν ὃ λέξαι σοί τε καὶ παισὶν θέλω;
ΠΟΛΥΜ. οὐκ οἶδα· τῷ σῷ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ.
ΕΚ. ἔστω φιληθεὶς, ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλεῖ.
ΠΟΛΥΜ. τί χρῆμ᾽, ὃ κἀμὲ καὶ τέκν᾽ εἰδέναι χρεών;
ΕΚ. χρυσοῦ παλαιαὶ Πριαμιδῶν κατώρυχες.
ΠΟΛΥΜ. ταῦτ᾽ ἔσθ᾽, ἃ βούλει παιδὶ σημῆναι σέθεν;
ΕΚ. μάλιστα, διὰ σοῦ γ᾽. εἶ γὰρ εὐσεβὴς ἀνήρ.
ΠΟΛΥΜ. τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας;
ΕΚ. ἄμεινον, ἢν σὺ κατθάνῃς, τούσδ᾽ εἰδέναι.
ΠΟΛΥΜ. καλῶς ἔλεξας τῇδε, καὶ σοφώτερον.
ΕΚ. οἶσθ᾽ οὖν Ἀθάνας Ἰλίας ἵνα στέγαι.
ΠΟΛΥΜ. ἐνταῦθ᾽ ὁ χρυσός ἐστι; σημεῖον δὲ τί;
ΕΚ. μέλαινα πέτρα γῆς ὑπερτέλλουσ᾽ ἄνω.
ΠΟΛΥΜ. ἔτ᾽ οὖν τι βούλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοί;
ΕΚ. σῶσαί σε χρήμαθ᾽, οἷς ξυνεξῆλθον, θέλω.
ΠΟΛΥΜ. ποῦ δῆτα; πέπλων ἐντὸς ἢ κρύψασ᾽ ἔχεις;
ΕΚ. σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται στέγαις.
ΠΟΛΥΜ. ποῦ δ᾽; αἵδ᾽ Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί.

ΕΚ. ἴδιαι γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι.
ΠΟΛΥΜ. τἄνδον δὲ πιστὰ, κἀρσένων ἐρημία;
ΕΚ. οὐδεὶς Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.
ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν
λῦσαι ποθοῦσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα·
ὡς πάντα πράξας, ὧν σε δεῖ, στείχῃς πάλιν
ξὺν παισὶν, οὗπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον.
ΧΟ. οὔπω δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην·
ἀλίμενόν τις ὡς ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν
λέχριος, ἐκπέσῃ φίλας καρδίας,
ἀμέρσας βίον· τὸ γὰρ ὑπέγγυον
δίκᾳ καὶ θεοῖσιν οὐ ξυμπιτνεῖ,
ὀλέθριον, ὀλέθριον κακόν.
ψεύσει σ' ᾠδοῦ τῆσδ' ἐλπὶς, ἥ σ' ἐπήγαγε
θανάσιμον πρὸς Ἀΐδαν, ὦ τάλας·
ἀπολέμῳ δὲ χειρὶ λείψεις βίον.
ΠΟΛΥΜ. ᾤ μοι, τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων τάλας.
ΗΜ. ἠκούσατ' ἀνδρὸς Θρῃκὸς οἰμωγὴν, φίλαι;
ΠΟΛΥΜ. ᾤμοι μάλ' αὖθις, τέκνα, δυστήνου σφαγῆς.
ΗΜ. φίλαι, πέπρακται καίν' ἔσω δόμων κακά.
ΠΟΛΥΜ. ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε λαιψηρῷ ποδί·
βάλλων γὰρ οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχούς.
ΗΜ. ἰδοὺ βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος.
βούλεσθ' ἐπεισπέσωμεν, ὡς ἀκμὴ καλεῖ
Ἑκάβῃ παρεῖναι, Τρῳάσιν τε συμμάχους;
ΕΚ. ἄρασσε, φείδου μηδὲν, ἐκβάλλων πύλας.
οὐ γάρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις,
οὐ παῖδας ὄψει ζῶντας, οὓς ἔκτειν' ἐγώ.
ΗΜ. ἦ γὰρ καθεῖλες Θρῇκα; καὶ κρατεῖς ξένου,

δέσποινα, καὶ δέδρακας, οἷά περ λέγεις;
ΕΚ. ὄψει νιν αὐτίκ᾽, ὄντα δωμάτων πάρος
τυφλὸν, τυφλῷ στείχοντα παραφόρῳ ποδὶ,
παίδων τε δισσῶν σώμαθ᾽, οὓς ἔκτειν᾽ ἐγὼ
ξὺν ταῖς ἀρίσταις Τρῳάσιν· δίκην δέ μοι
δέδωκε· χωρεῖ δ᾽, ὡς ὁρᾷς, ὅδ᾽ ἐκ δόμων.
ἀλλ᾽ ἐκποδὼν ἄπειμι, κἀποστήσομαι,
θυμῷ ζέοντι Θρῃκὶ δυσμαχωτάτῳ.
ΠΟΛΥΜ. ὤμοι ἐγὼ,
πᾶ βῶ; πᾶ στῶ; πᾶ κέλσω,
τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου
τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα, κατ᾽ ἴχνος;
ποίαν, ἢ ταύταν, ἢ τάνδ᾽ ἐξαλλάξω,
τὰς ἀνδροφόνους μάρψαι χρῄζων
Ἰλιάδας, αἵ με διώλεσαν;
τάλαιναι, τάλαιναι κόραι Φρυγῶν·
ὢ κατάρατοι, ποῖ καί με φυγᾷ
πτώσσουσι μυχῶν;
εἴθε μοι ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον
ἀκέσαι, ἀκέσαιο, τυφλὸν, Ἅλιε,
φέγγος ἀπαλλάξας.
ἆ ἆ. σίγα· κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι
τᾶνδε γυναικῶν.
πᾶ πόδ᾽ ἐπάξας, σαρκῶν ὀστέων τ᾽
ἐμπλησθῶ, θοίναν ἀγρίων θηρῶν
τιθέμενος, ἀρνύμενος λώβαν,
λύμας ἀντίποιν᾽ ἐμᾶς; ἰὼ τάλας.
ποῖ, πᾶ φέρομαι, τέκν᾽ ἔρημα λιπὼν
Βάκχαις Ἅιδου διαμοιρᾶσαι,

σφακτὰν κυσίν τε φοινίαν
δαῖτ' ἀνήμερον, ὀρείαν τ' ἐκβολάν;
πᾶ στῶ, πᾶ κάμψω, πᾶ βῶ,
ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασιν
λινόκροκον φᾶρος στέλλων,
ἐπὶ τάνδε συθεὶς,
τέκνων ἐμῶν φύλαξ,
ὀλέθριον κοίταν;

ΧΟ. ὦ τλῆμον, ὥς σοι δύσφορ' εἴργασται κακά·
δράσαντι δ' αἰσχρὰ, δεινὰ τἀπιτίμια
δαίμων ἔδωκεν, ὅστις ἐστί σοι βαρύς.

ΠΟΛΥΜ. αἶ, αἶ, ἰὼ Θρῄκης
λογχοφόρον, εὔοπλον, εὔιππον,
Ἄρει κάτοχον γένος.
ἰὼ Ἀχαιοὶ. ἰὼ Ἀτρεῖδαι.
βοὰν, βοὰν ἀΰτῶ, βοάν.
ἴτ', ἴτε, μόλετε, πρὸς θεῶν.
κλύει τις, ἢ οὐδεὶς ἀρκέσει; τί μέλλετε;
γυναῖκες ὤλεσάν με,
γυναῖκες αἰχμαλωτίδες.
δεινὰ, δεινὰ πεπόνθαμεν.
ὤ μοι ἐμᾶς λώβας.
ποῖ τράπωμαι; ποῖ πορευθῶ;
αἰθέρ' ἀμπτάμενος οὐράνιον,
ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον, Ὠρίων
ἢ Σείριος ἔνθα πυρὸς φλογέας
ἀφίησιν ὄσσων αὐγάς;
ἢ τὸν ἐς Ἀΐδα μελανοχρῶτα
πορθμὸν ἀΐξω τάλας;

ΧΟ. ξύγγνωσθ᾽, ὅταν τις κρείσσον᾽ ἢ φέρειν κακὰ
πάθῃ, ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζόης.
ΑΓ. κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον· οὐ γὰρ ἥσυχος
πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ᾽ ἀνὰ στρατὸν
Ἠχὼ, διδοῦσα θόρυβον. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν
πύργους πεσόντας ᾖσμεν Ἑλλήνων δορὶ,
Φόβον παρέσχ᾽ ἂν οὐ μέσως ὅδε κτύπος.
ΠΟΛΥΜ. ὦ φίλτατ᾽ ᾐσθόμην γὰρ, Ἀγάμεμνον, σέθεν
φωνῆς ἀκούσας, εἰσορᾷς ἃ πάσχομεν;
ΑΓ. ἔα. Πολυμῆστορ ὦ δύστηνε, τίς σ᾽ ἀπώλεσε,
τίς ὄμμ᾽ ἔθηκε τυφλὸν, αἱμάξας κόρας,
παῖδάς τε τούσδ᾽ ἔκτεινεν; ἦ μέγαν χόλον
σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν, ὅστις ἦν ἄρα.
ΠΟΛΥΜ. Ἑκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν
ἀπώλεσ᾽· οὐκ ἀπώλεσ᾽, ἀλλὰ μειζόνως.
ΑΓ. τί φής; σὺ τοὔργον εἴργασαι τόδ᾽, ὡς λέγει;
σὺ τόλμαν, Ἑκάβη, τήνδ᾽ ἔτλης ἀμήχανον;
ΠΟΛΥΜ. ὤμοι, τί λέξεις; ἦ γὰρ ἐγγύς ἐστί που
σήμηνον· εἰπὲ ποῦ ᾿σθ᾽, ἵν᾽ ἁρπάσας χεροῖν
διασπάσωμαι καὶ καθαιμάξω χρόα.
ΑΓ. οὗτος, τί πάσχεις;
ΠΟΛΥΜ. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
μέθες μ᾽ ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα.
ΑΓ. ἴσχ᾽· ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ βάρβαρον
λέγ᾽, ὡς ἀκούσας σοῦ τε, τῆσδέ τ᾽ ἐν μέρει
κρίνω δικαίως, ἀνθ᾽ ὅτου πάσχεις τάδε.
ΠΟΛΥΜ. λέγοιμ᾽ ἄν. ἦν τις Πριαμιδῶν νεώτατος
Πολύδωρος, Ἑκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
πατὴρ δίδωσι Πρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,

ὕποπτος ὢν δὴ Τρωϊκῆς ἁλώσεως.
τοῦτον κατέκτειν'· ἀνθ' ὅτου δ' ἔκτεινά νιν,
ἄκουσον, ὡς εὖ καὶ σοφῇ προμηθίᾳ.
ἔδεισα, μή σοι πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς
Τροίαν ἀθροίσῃ καὶ ξυνοικίσῃ πάλιν·
γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ζῶντα Πριαμιδῶν τινα,
Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις αἴροιεν στόλον,
κἄπειτα Θρῄκης πεδία τρίβοιεν τάδε
λεηλατοῦντες· γείτοσιν δ' εἴη κακὸν
Τρώων, ἐν ᾧπερ νῦν, ἄναξ, ἐκάμνομεν.
Ἑκάβη δὲ παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον,
λόγῳ με τοιῷδ' ἤγαγ', ὡς κεκρυμμένας
θήκας φράσουσα Πριαμιδῶν ἐν Ἰλίῳ
χρυσοῦ· μόνον δὲ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει
δόμους, ἵν' ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε.
ἵζω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ,
πολλαὶ δὲ, χειρὸς αἱ μὲν ἐξ ἀριστερᾶς,
αἱ δ' ἔνθεν, ὡς δὴ παρὰ φίλῳ, Τρώων κόραι
θάκουν, ἔχουσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς,
ᾔνουν θ', ὑπ' αὐγὰς τούσδε λεύσσουσαι πέπλους
ἄλλαι δὲ, κάμακα Θρῃκίαν θεώμεναι,
γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχου στολίσματος.
ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπαγλούμεναι
τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον, ὡς πρόσω πατρὸς
γένοιτο, διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χεροῖν.
κᾆτ' ἐκ γαληνῶν, πῶς δοκεῖς, προσφθεγμάτων
εὐθὺς λαβοῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων ποθὲν
κεντοῦσι παῖδας· αἱ δὲ, πολεμίων δίκην,
ξυναρπάσασαι, τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας.

καὶ κῶλα· παισὶ δ' ἀρκέσαι χρῄζων ἐμοῖς,
εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμὸν,
κόμης κατεῖχον· εἰ δὲ κινοίην χέρας,
πλήθει γυναικῶν οὐδὲν ἤνυτον τάλας.
τὸ λοίσθιον δὲ, πῆμα πήματος πλέον,
ἐξειργάσαντο δείν'· ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων,
πόρπας λαβοῦσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας
κεντοῦσιν, αἱμάσσουσιν· εἶτ' ἀνὰ στέγας
φυγάδες ἔβησαν· ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ,
θὴρ ὣς, διώκω τὰς μιαιφόνους κύνας,
ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον, ὡς κυνηγέτης,
βάλλων, ἀράσσων. τοιάδε σπεύδων χάριν
πέπονθα τὴν σὴν, πολέμιόν τε σὸν κτανὼν,
Ἀγάμεμνον. ὡς δὲ μὴ μακροὺς τείνω λόγους,
εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκεν κακῶς,
ἢ νῦν λέγει τις, ἢ πάλιν μέλλει λέγειν,
ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω·
γένος γὰρ οὔτε πόντος οὔτε γῆ τρέφει
τοιόνδ'· ὁ δ' ἀεὶ ξυντυχὼν ἐπίσταται.
ΧΟ. μηδὲν θρασύνου, μηδὲ τοῖς σαυτοῦ κακοῖς
τὸ θῆλυ συνθεὶς ὧδε πᾶν μέμψῃ γένος.
πολλαὶ γὰρ ἡμῶν, αἱ μὲν εἴσ' ἐπίφθονοι,
αἱ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.
ΕΚ. Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτὲ
τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον·
ἀλλ' εἴτε χρήστ' ἔδρασε, χρήστ' ἔδει λέγειν·
εἴτ' αὖ πονηρὰ, τοὺς λόγους εἶναι σαθροὺς,
καὶ μὴ δύνασθαι τἄδικ' εὖ λέγειν ποτέ.
σοφοὶ μὲν οὖν εἰσ' οἱ τάδ' ἠκριβωκότες,

ἀλλ' οὐ δύναιντ' ἂν διὰ τέλους εἶναι σοφοὶ,
κακῶς δ' ἀπώλοντ'· οὔ τις ἐξήλυξέ πω.
καί μοι τὸ μὲν σὸν ὧδε φροιμίοις ἔχει·
πρὸς τόνδε δ' εἶμι, καὶ λόγοις ἀμείψομαι.
ὃς φὴς Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσων διπλοῦν,
Ἀγαμέμνονός θ' ἕκατι, παῖδ' ἐμὸν κτανεῖν;
ἀλλ', ὦ κάκιστε, πρῶτον, οὔποτ' ἂν φίλον
τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἕλλησιν γένος,
οὔτ' ἂν δύναιτο. τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν
πρόθυμος ἦσθα; πότερα κηδεύσων τινὰ,
ἢ ξυγγενὴς ὢν, ἢ τίν' αἰτίαν ἔχων;
ἢ σῆς ἔμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματα,
πλεύσαντες αὖθις; τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε;
ὁ χρυσὸς, εἰ βούλοιο τἀληθῆ λέγειν,
ἔκτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα, καὶ κέρδη τὰ σά.
ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο· πῶς, ὅτ' ηὐτύχει
Τροία, πέριξ δὲ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν,
ἔζη τε Πρίαμος, Ἕκτορός τ' ἤνθει δόρυ,
τί δ' οὐ τότ', εἴπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν
θέσθαι, τρέφων τὸν παῖδα, κἀν δόμοις ἔχων,
ἔκτεινας, ἢ ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων;
ἀλλ' ἡνίχ' ἡμεῖς οὐκέτ' ἦμεν ἐν φάει,
καπνῷ δ' ἐσήμαιν' ἄστυ πολεμίων ὕπο,
ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν.
πρὸς τοῖσδε νῦν ἄκουσον, ὡς φανεῖ κακός·
χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα τοῖς Ἀχαιοῖσιν φίλος,
τὸν χρυσὸν, ὃν φὴς οὐ σὸν ἀλλὰ τοῦδ', ἔχειν,
δοῦναι φέροντα πενομένοις τε, καὶ χρόνον
πολὺν πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις·

σὺ δ' οὐδὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
τολμᾷς, ἔχων δὲ καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις.
καὶ μὴν τρέφων μὲν, ὥς σε παῖδ' ἐχρῆν τρέφειν,
σώσας τε τὸν ἐμὸν, εἶχες ἂν καλὸν κλέος.
ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ ἁγαθοὶ σαφέστατοι
φίλοι· τὰ χρηστὰ δ' αὔθ' ἕκαστ' ἔχει φίλους
εἰ δ' ἐσπάνιζες χρημάτων, ὁ δ' ηὐτύχει,
θησαυρὸς ἄν σοι παῖς ὑπῆρχ' οὑμὸς μέγας·
νῦν δ' οὔτ' ἐκεῖνον ἄνδρ' ἔχεις σαυτῷ φίλον,
χρυσοῦ τ' ὄνησις οἴχεται, παῖδές τε σοὶ,
αὐτός τε πράσσεις ὧδε. σοὶ δ' ἐγὼ λέγω,
Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδ' ἀρκέσεις, κακὸς φανεῖ.
οὔτ' εὐσεβῆ γὰρ, οὔτε πιστὸν οἷς ἐχρῆν,
οὐχ ὅσιον, οὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον·
αὐτὸν δὲ χαίρειν τοῖς κακοῖς σε φήσομεν
τοιοῦτον ὄντα· δεσπότας δ' οὐ λοιδορῶ.
ΧΟ. φεῦ, φεῦ· βροτοῖσιν ὡς τὰ χρηστὰ πράγματα
χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' αἰεὶ λόγων.
ΑΓ. ἀχθεινὰ μέν μοι, τἀλλότρια κρίνειν κακά·
ὅμως δ' ἀνάγκη. καὶ γὰρ αἰσχύνην φέρει,
πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε.
ἐμοὶ δ', ἵν' εἰδῇς, οὔτ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν,
οὔτ' οὖν Ἀχαιῶν, ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον,
ἀλλ' ὡς ἔχῃς τὸν χρυσὸν ἐν δόμοισι σοῖς·
λέγεις δὲ σαυτῷ πρόσφορ', ἐν κακοῖσιν ὤν.
τάχ' οὖν παρ' ὑμῖν ῥᾴδιον ξενοκτονεῖν·
ἡμῖν δέ γ' αἰσχρὸν τοῖσιν Ἕλλησιν τόδε.
πῶς οὖν, σε κρίνας μὴ ἀδικεῖν, φύγω ψόγον;
οὐκ ἂν δυναίμην. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ

πράσσειν ἐτόλμας, τλῆθι καὶ τὰ μὴ φίλα.
ΠΟΛΥΜ. οἴμοι, γυναικὸς, ὡς ἔοιχ', ἡσσώμενος
δούλης, ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην.
ΑΓ. οὔκουν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακά;
ΠΟΛΥΜ. οἴμοι τέκνων τῶνδ', ὀμμάτων τ' ἐμῶν, τάλας.
ΕΚ. ἀλγεῖς· τί δ' ἡμᾶς; παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;
ΠΟΛΥΜ. χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἔμ', ὦ πανοῦργε σύ.
ΕΚ. οὐ γάρ με χαίρειν χρὴ, σὲ τιμωρουμένην;
ΠΟΛΥΜ. ἀλλ' οὐ τάχ', ἡνίκ' ἄν σε ποντία νοτὶς—
ΕΚ. μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὅρους Ἑλληνίδες;
ΠΟΛΥΜ. κρύψῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων.
ΕΚ. πρὸς τοῦ βιαίων τυγχάνουσαν ἁλμάτων;
ΠΟΛΥΜ. αὐτὴ πρὸς ἱστὸν ναὸς ἀμβήσει ποδί.
ΕΚ. ὑποπτέροις νώτοισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
ΠΟΛΥΜ. κύων γενήσει πύρσ' ἔχουσα δέργματα.
ΕΚ. πῶς δ' οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;
ΠΟΛΥΜ. ὁ Θρῃξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.
ΕΚ. σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν οὐδὲν ὧν ἔχεις. κακῶν;
ΠΟΛΥΜ. οὐ γάρ ποτ' ἄν σύ μ' εἷλες ὧδε σὺν δόλῳ.
ΕΚ. θανοῦσα δ' ἢ ζῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον;
ΠΟΛΥΜ. θανοῦσα· τύμβῳ δ' ὄνομα σῷ κεκλήσεται-
ΕΚ. μορφῆς ἐπῳδὸν ἤ τι τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;
ΠΟΛΥΜ. κυνὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ.
ΕΚ. οὐδὲν μέλει μοι, σοῦ γέ μοι δόντος δίκην.
ΠΟΛΥΜ. καὶ σήν γ' ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανεῖν.
ΕΚ. ἀπέπτυσ'· αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν.
ΠΟΛΥΜ. κτενεῖ νιν ἡ τοῦδ' ἄλοχος, οἰκουρὸς πικρά.
ΕΚ. μήπω μανείη Τυνδαρὶς τοσόνδε παῖς.
ΠΟΛΥΜ. καὐτόν γε τοῦτον, πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω.

ΑΓ. οὗτος σὺ, μαίνει, καὶ κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν.
ΠΟΛΥΜ. κτεῖν', ὡς ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀναμένει.
ΑΓ. οὐχ ἕλξετ' αὐτὸν, δμῶες, ἐκποδὼν βίᾳ;
ΠΟΛΥΜ. ἀλγεῖς ἀκούων.
ΑΓ. οὐκ ἐφέξετε στόμα;
ΠΟΛΥΜ. ἐγκλείετ'· εἴρηται γάρ.
ΑΓ. οὐχ ὅσον τάχος
νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ ποι,
ἐπείπερ οὕτω καὶ λίαν θρασυστομεῖ;
Ἑκάβη, σὺ δ', ὦ τάλαινα, διπτύχους νεκροὺς
στείχουσα θάπτε· δεσποτῶν δ' ὑμᾶς χρεὼν
σκηναῖς πελάζειν, Τρῳάδες. καὶ γὰρ πνοὰς
πρὸς οἶκον ἤδη τάσδε πομπίμους ὁρῶ.
εὖ δ' ἐς πάτραν πλεύσαιμεν, εὖ δὲ τἀν δόμοις
ἔχοντ' ἴδοιμεν, τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων.
ΧΟ. ἴτε πρὸς λιμένας σκηνάς τε, φίλαι,
τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι
μόχθων. στεῤῥὰ γὰρ ἀνάγκα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀρέστης, τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος, ἀνεῖλεν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν· μητροκτονῆσαι δὲ τολμήσας, παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν, ἐμμανὴς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ, τοῦ πατρὸς τῆς ἀνῃρημένης, κατηγορήσαντος κατ᾽ αὐτοῦ, ἔμελλον Ἀργεῖοι κοινὴν ψῆφον ἐκφέρεσθαι περὶ τοῦ, τί δεῖ παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα. κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς πλάνης ὑποστρέψας, νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσαπέστειλε· μεθ᾽ ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε, καὶ παρακαλούμενος ὑπ᾽ Ὀρέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγοντα Τυνδάρεων μᾶλλον ηὐλαβήθη· λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις, ἐπηνέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν Ὀρέστην.*** συνὼν δὲ ὁ Πυλάδης, ὁ φίλος αὐτοῦ, συνεβούλευσε πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν, Ἑλένην ἀποκτείναντας. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες διεψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος, θεῶν τὴν Ἑλένην ἁρπασάντων. Ἠλέκτρα δὲ Ἑρμιόνην ἐπιφανεῖσαν ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς· οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ἔμελλον. ἐπιφανεὶς δὲ Μενέλαος καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ τέκνου στερούμενον ὑπ᾽ αὐτῶν, ἐπεβάλετο τὰ βασίλεια πορθεῖν· οἱ δὲ φθάσαντες ὑφά-

ψειν ἠπείλησαν. ἐπιφανεὶς δὲ Ἀπόλλων Ἑλένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς διακομίζειν, Ὀρέστῃ δὲ Ἑρμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν, Πυλάδῃ δὲ Ἠλέκτραν συνοικίσαι, καθαρθέντι δὲ τοῦ φόνου, Ἄργους ἄρχειν. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων, ἡλικιωτίδων Ἠλέκτρας, αἳ καὶ παραγίνονται, ὑπὲρ τῆς τοῦ Ὀρέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. τὸ δὲ δρᾶμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφήν. ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δραματός ἐστι τοιαύτη· πρὸς τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασίλεια ὑπόκειται Ὀρέστης κάμνων, καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίου, ᾧ προσκαθίζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἠλέκτρα. διαπορεῖται δὲ, τί δήποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται; οὕτως δὲ μᾶλλον ἐδόκει τὸν ἀδελφὸν τημελεῖν, τούτῳ παρακαθεζομένη πλησιαίτερον. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς διασκευάσαι· διηγέρθη γὰρ ἂν ὁ Ὀρέστης, ἄρτι καὶ μόγις καταδραθεὶς, πλησιαίτερον αὐτῷ τῶν κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἔστι δὲ ὑπονοῆσαι τοῦτο, ἐξ ὧν φησὶν Ἠλέκτρα τῷ χορῷ· Σῖγα, σῖγα, λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης. πιθανὸν οὖν ταύτην εἶναι τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως. τὸ δρᾶμα τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιμούντων, χείριστον δὲ τοῖς ἤθεσι. πλὴν γὰρ Πυλάδου πάντες φαῦλοι ἦσαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΕΛΕΝΗ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ΧΟΡΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΦΡΥΞ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛ. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ᾽ εἰπεῖν ἔπος,
οὐδὲ πάθος, οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος,
ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ᾽ ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.
ὁ γὰρ μακάριος, κοὐκ ὀνειδίζω τύχας,
Διὸς πεφυκὼς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος,
κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον,
ἀέρι ποτᾶται, καὶ τίνει ταύτην δίκην,
ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς, ἄνθρωπος ὤν,
κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ᾽ ἔχων ἴσον,
ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον.
οὗτος φυτεύει Πέλοπα, τοῦ δ᾽ Ἀτρεὺς ἔφυ,
ᾧ στέμματα ξήνασ᾽ ἐπέκλωσεν θεὰ
ἔριν, Θυέστῃ πόλεμον ὄντι συγγόνῳ
θέσθαι· τί τἄῤῥητ᾽ ἀναμετρήσασθαί με δεῖ;
ἔδαισε δ᾽ οὖν νιν, τέκν᾽ ἀποκτείνας, Ἀτρεύς·
Ἀτρέως δὲ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας,
ὁ κλεινὸς, εἰ δὴ κλεινὸς, Ἀγαμέμνων ἔφυ,
Μενέλεώς τε, Κρήσσης μητρὸς Ἀερόπης ἄπο.

γαμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ τὴν θεοῖς στυγουμένην
Μενέλαος Ἑλένην· ὁ δὲ Κλυταιμνήστρας λέχος
ἐπίσημον εἰς Ἕλληνας, Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ᾧ παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφυμεν ἐκ μιᾶς,
Χρυσόθεμις, Ἰφιγένειά τ', Ἠλέκτρα τ' ἐγώ,
ἄρσην τ' Ὀρέστης, μητρὸς ἀνοσιωτάτης,
ἣ πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι
ἔκτεινεν· ὧν δ' ἕκατι, παρθένῳ λέγειν
οὐ καλόν· ἐῶ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν.
Φοίβου δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;
πείθει δ' Ὀρέστην μητέρ', ἥ σφ' ἐγείνατο,
κτεῖναι, πρὸς οὐχ ἅπαντας εὔκλειαν φέρον.
ὅμως δ' ἀπέκτειν', οὐκ ἀπειθήσας θεῷ·
κἀγὼ μετέσχον, οἷα δὴ γυνή, φόνου,
Πυλάδης θ', ὃς ἡμῖν ξυγκατείργασται τάδε.
ἐντεῦθεν ἀγρίᾳ ξυντακεὶς νόσῳ νοσεῖ
τλήμων Ὀρέστης· ὁ δὲ πεσὼν ἐν δεμνίοις
κεῖται· τὸ μητρὸς δ' αἷμά νιν τροχηλατεῖ
μανίαισιν· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεὰς
Εὐμενίδας, αἳ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ.
ἕκτον δὲ δὴ τόδ' ἦμαρ, ἐξότου σφαγαῖς
θανοῦσα μήτηρ, πυρὶ καθήγνισται δέμας·
ὧν οὔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο,
οὐ λούτρ' ἔδωκε χρωτί, χλανιδίων δ' ἔσω
κρυφθείς, ὅταν μὲν σῶμα κουφισθῇ νόσου,
ἔμφρων δακρύει· ποτὲ δὲ δεμνίων ἄπο
πηδᾷ δρομαῖος, πῶλος ὣς ἀπὸ ζυγοῦ.
ἔδοξε δ' Ἄργει τῷδε μήθ' ἡμᾶς στέγαις,
μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινὰ

μητροκτονοῦντας· κυρία δ᾽ ἥδ᾽ ἡμέρα,
ἐν ᾗ διοίσει ψῆφον Ἀργείων πόλις,
εἰ χρὴ θανεῖν νὼ λευσίμῳ πετρώματι,
ἢ φάσγανον θήξαντ᾽ ἐπ᾽ αὐχένος βαλεῖν.
ἐλπίδα δὲ δή τιν᾽ ἔχομεν, ὥστε μὴ θανεῖν.
ἥκει γὰρ εἰς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο,
λιμένα δὲ Ναυπλίειον ἐκπληρῶν πλάτῃ,
ἀκταῖσιν ὁρμεῖ, δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον
ἄλαισι πλαγχθείς· τὴν δὲ δὴ πολύστονον
Ἑλένην, φυλάξας νύκτα, μή τις εἰσιδὼν
μεθ᾽ ἡμέραν στείχουσαν, ὧν ὑπ᾽ Ἰλίῳ
παῖδες τεθνᾶσιν ἐς πέτρων ἔλθῃ βολὰς,
προὔπεμψεν εἰς δῶμ᾽ ἡμέτερον· ἔστιν δ᾽ ἔσω
κλάουσ᾽ ἀδελφὴν ξυμφοράν τε δωμάτων.
ἔχει δὲ δή τιν᾽ ἀλγέων παραψυχήν·
ἣν γὰρ κατ᾽ οἴκους ἔλιφ᾽, ὅτ᾽ εἰς Τροίαν ἔπλει,
παρθένον, ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκεν τρέφειν,
Μενέλαος ἤγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο,
ταύτῃ γέγηθε κἀπιλήθεται κακῶν.
βλέπω δὲ πᾶσαν εἰς ὁδὸν, πότ᾽ ὄψομαι
Μενέλαον ἥκονθ᾽, ὡς τά γ᾽ ἄλλ᾽ ἐπ᾽ ἀσθενοῦς
ῥώμης ὀχούμεθ᾽, ἤν τι μὴ κείνου πάρα
σωθῶμεν· ἄπορον χρῆμα δυστυχῶν δόμος.
ΕΛ. ὦ παῖ Κλυταιμνήστρας τε κἀγαμέμνονος,
παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἠλέκτρα χρόνου,
πῶς, ὦ τάλαινα, σύ τε κασίγνητός τε σὸς
τλήμων Ὀρέστης, μητρὸς ὅδε φονεὺς ἔφυ;
προσφθέγμασιν γὰρ οὐ μιαίνομαι σέθεν,
εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν.

καὶ τοι στένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον,
ἐμῆς ἀδελφῆς, ἥν, ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον
ἔπλευσ', ὅπως ἔπλευσα θεομανεῖ πότμῳ,
οὐκ εἶδον· ἀπολειφθεῖσα δ' αἰάζω τύχας.
ΗΛ. Ἑλένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν, ἅγε παροῦσ' ὁρᾷς,
ἐν ξυμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον;
ἐγὼ μὲν ἄϋπνος, πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ,
νεκρὸς γὰρ οὗτος οὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς,
θάσσω· τὰ τούτου δ' οὐκ ὀνειδίζω κακά.
σὺ δ' ἡ μακαρία, μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις
ἥκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας.
ΕΛ. πόσον χρόνον δὲ δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε;
ΗΛ. ἐξ οὗπερ αἷμα γενέθλιον κατήνυσεν.
ΕΛ. ὦ μέλεος, ἡ τεκοῦσά θ', ὡς διώλετο.
ΗΛ. οὕτως ἔχει τάδ', ὥστ' ἀπείρηκεν κακοῖς.
ΕΛ. πρὸς θεῶν πιθοῖ' ἂν δῆτά μοί τι, παρθένε;
ΗΛ. ὡς ἄσχολός γε συγγόνου προσεδρίᾳ.
ΕΛ. βούλει τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;
ΗΛ. μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς; τίνος χάριν;
ΕΛ. κόμης ἀπαρχὰς καὶ χοὰς φέρουσ' ἐμάς.
ΗΛ. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλων στείχειν τάφον;
ΕΛ. δεῖξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι.
ΗΛ. ὀψέ γε φρονεῖς εὖ, τότε λιποῦσ' αἰσχρῶς δόμους.
ΕΛ. ὀρθῶς ἔλεξας, οὐ φίλως δ' ἐμοὶ λέγεις.
ΗΛ. αἰδὼς δὲ δή τίς σ' ἐς Μυκηναίους ἔχει;
ΕΛ. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν.
ΗΛ. δεινὸν γάρ· Ἄργει τ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα.
ΕΛ. σύ νυν χάριν μοι, τὸν φόβον λύσασα, δός.
ΗΛ. οὐκ ἂν δυναίμην μητρὸς εἰσβλέψαι τάφον.

ΕΛ. αἰσχρόν γε μέν τοι προσπόλους φέρειν τάδε.
ΠΛ. τί δ' οὐχὶ θυγατρὸς Ἑρμιόνης πέμπεις δέμας;
ΕΛ. εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν.
ΠΛ. καὶ μὴν τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφάς.
ΕΛ. καλῶς ἔλεξας, πείθομαί τε σοί, κόρη,
καὶ πέμψομαί γε θυγατέρ'· εὖ γάρ τοι λέγεις.
ὦ τέκνον, ἔξελθ', Ἑρμιόνη, δόμων πάρος,
καὶ λάβε χοὰς τάσδ' ἐν χεροῖν, κόμας τ' ἐμάς·
ἐλθοῦσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
μελίκρατ' ἄφες γάλακτος, οἰνωπόν τ' ἄχνην,
καὶ στᾶσ' ἐπ' ἄκρου χώματος λέξον τάδε·
Ἑλένη σ' ἀδελφὴ τοῖσδε δωρεῖται χοαῖς,
φόβῳ προσελθεῖν μνῆμα σόν, ταρβοῦσά τε
Ἀργεῖον ὄχλον· εὐμενῆ δ' ἄνωγέ νιν
ἐμοί τε καὶ σοὶ καὶ πόσει γνώμην ἔχειν,
τοῖν τ' ἀθλίοιν τοῖνδ', οὓς ἀπώλεσεν θεός.
ἃ δ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμέ,
ἅπανθ' ὑπισχνοῦ νερτέρων δωρήματα.
ἴθ', ὦ τέκνον μοι σπεῦδε, καὶ χοὰς τάφῳ
δοῦσ', ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ.
ΠΛ. ὦ φύσις, ἐν ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἶ κακόν,
σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις.
ἴδετε γὰρ ἄκρας ὡς ἀπέθρισεν τρίχας,
σῴζουσα κάλλος· ἔστι δ' ἡ πάλαι γυνή.
θεοί σε μισήσειαν, ὥς μ' ἀπώλεσας,
καὶ τόνδε, πᾶσάν θ' Ἑλλάδ'· ὢ τάλαιν' ἐγώ.
αἱ δ' αὖ πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι
φίλαι ξυνῳδοί· τάχα μεταστήσουσ' ὕπνου
τόνδ' ἡσυχάζοντ', ὄμμα δ' ἐκτήξουσ' ἐμόν

δακρύοις, ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμηνότα.
ὦ φίλταται γυναῖκες, ἡσύχῳ ποδὶ
χωρεῖτε, μὴ ψοφεῖτε, μηδ᾽ ἔστω κτύπος.
φιλία γὰρ ἡ σὴ πρευμενὴς μέν, ἀλλ᾽ ἐμοὶ
τόνδ᾽ ἐξεγεῖραι ξυμφορὰ γενήσεται.
σῖγα, σῖγα, λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης   στροφὴ ά.
τίθετε, μὴ ψοφεῖτε, μηδ᾽ ἔστω κτύπος.
ἄπο προβᾶτ᾽ ἐκεῖσ᾽,
ἀπό πρό μοι κοίτας.
ΧΟ. ἰδοὺ πείθομαι.
ΗΛ. ἂ ἂ σύριγγος ὡς πνοιὰ
λεπτοῦ δόνακος, ὦ φίλα, φώνει μοι.
ΧΟ. ἴδ᾽ ἀτρεμαίαν ὡς ὑπόροφον
φέρω βοάν.
ΗΛ. ναὶ οὕτω
κάταγε, κάταγε· πρόσιθ᾽ ἀτρέμας,
ἀτρέμας ἴθι· λόγον ἀπόδος ἐφ᾽ ὅ, τι
χρέος ἐμόλετέ ποτε.
χρόνια γὰρ πεσὼν ὅδ᾽ εὐνάζεται.
ΧΟ. πῶς ἔχει; λόγου μετάδος, ὦ φίλα.   ἀντιστρ. ά.
ΗΛ. τίνα τύχαν εἴπω; τίνας δὲ συμφοράς;
ἔτι μὲν ἐμπνέει,
βραχὺ δ᾽ ἀναστένει.
ΧΟ. τί φής; ὦ τάλας.
ΗΛ. ὀλεῖς, εἰ βλέφαρα κινήσεις
ὕπνου γλυκυτάταν φερομένῳ χάριν.
ΧΟ. μέλεος ἐχθίστων θεόθεν ἐρ-
γμάτων· τάλας φεῦ μόχθων.
ΗΛ. ἂ ἂ ἄδικος ἄδικα τότ᾽ ἄρ᾽ ἔλακεν

ἔλακεν, ἀπόφονον ὅτ' ἐπὶ τρίποδι
Θέμιδος ἄρ' ἐδίκασε
φόνον ὁ Λοξίας ἐμᾶς ματέρος.
ΧΟ. ὁρᾷς; ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας. στροφὴ β'.
ΗΛ. σύ νιν, τάλαινα, θώϋ-
ξασ' ἔβαλες ἐξ ὕπνου.
ΧΟ. εὕδειν μὲν οὖν ἔδοξα.
ΗΛ. οὐκ ἀφ' ἡμῶν, οὐκ ἀπ' οἴκων
πάλιν ἀνὰ, μεθεμένα κτύπου,
πόδα σὸν εἱλίξεις.
ΧΟ. ὑπνώσσει.
ΗΛ. λέγεις εὖ.
ΧΟ. πότνια, πότνια νὺξ, στροφὴ γ'.
ὑπνοδότειρα τῶν πολυπόνων βροτῶν,
Ἐρεβόθεν ἴθι· μόλε μόλε κατάπτερος
Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον·
ὑπὸ γὰρ ἀλγέων, ὑπό τε συμφορᾶς
διοιχόμεθ', οἰχόμεθα.
ΗΛ. κτύπον ἠγάγετ'.
ΧΟ. οὐχί.
ΗΛ. σῖγα,
σῖγα φυλασσομένα στόματος
ἀνακέλαδον ἄπο λέχεος ἥ-
συχον ὕπνου χαρὰν παρέξεις φίλα.
ΧΟ. θρόει· τίς κακῶν τελευτὰ μένει; ἀντιστρ. β'.
ΗΛ. θανεῖν· τί δ' ἄλλο γ'; οὐδὲ
γὰρ πόθον ἔχει βορᾶς.
ΧΟ. πρόδηλος ἄρ' ὁ πότμος.
ΗΛ. ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς

μέλεον ἀπόφονον αἷμα δοὺς
πατροφόνου ματρός.
ΧΟ. δίκᾳ μὲν, καλῶς δ᾽ οὔ.
ΗΛ. ἔθανες, ἔθανες, ὦ — ἀντιστρ.
τεκομένα με μᾶτερ, ἀπὸ δ᾽ ὤλεσας
πατέρα τέκνα τε τάδε σέθεν ἀφ᾽ αἵματος.
ὀλόμεθ᾽, ὀλόμεθ᾽ ἰσονέκυε,
σύ τε γὰρ ἐν νεκροῖς, τό, τ᾽ ἐμὸν οἴχεται
πλέον βιότου μέρος ἐν
στοναχῆσί τε καὶ γόοισι,
δάκρυσί τ᾽ ἐννυχίοις· ἄγαμος,
ἔπιδ᾽, ἄτεκνος ἅτε βίοτον ἀ-
μέλεος εἰς τὸν αἰὲν ἕλκω χρόνον.
ΧΟ. ὅρα παροῦσα παρθέν᾽ Ἠλέκτρα πέλας,
μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ᾽ ὅδε.
οὐ γάρ μ᾽ ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ.
ΟΡ. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,
ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί γε.
ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὡς εἶ σοφὴ,
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεός.
πόθεν ποτ᾽ ἦλθον δεῦρο; πῶς δ᾽ ἀφικόμην;
ἀμνημονῶ γὰρ τῶν πρὶν, ἀπολειφθεὶς φρενῶν.
ΗΛ. ὦ φίλταθ᾽, ὥς μ᾽ ηὔφρανας εἰς ὕπνον πεσών.
βούλει θίγω σου κἀνακουφίσω δέμας;
ΟΡ. λαβοῦ λαβοῦ δῆτ᾽, ἐκ δ᾽ ὄμορξον ἀθλίου
στόματος ἀφρώδη πέλανον, ὀμμάτων τ᾽ ἐμῶν.
ΗΛ. ἰδοὺ τὸ δούλευμ᾽ ἡδὺ, κοὐκ ἀναίνομαι
ἀδέλφ᾽ ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.
ΟΡ. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ, καὐχμώδη κόμην

ἄφελε προσώπου· λεπτὰ γὰρ λεύσσω κόραις.
ΗΛ. ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα,
ὡς ἠγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλουσίας.
ΟΡ. κλῖνόν μ' ἐς εὐνὴν αὖθις· ὅταν ἀνῇ νόσος
μανιάς μ', ἄναρθρός εἰμι, κἀσθενῶ μέλη.
ΗΛ. ἰδοὺ φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμνιον,
ἀνιαρὸν ὂν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως.
ΟΡ. αὖθίς μ' ἐς ὀρθὸν στῆσον, ἀνακύκλει δέμας.
ΧΟ. δυσάρεστοι οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὕπο.
ΗΛ. ἦ κἀπὶ γαίας ἁρμόσαι πόδας θέλεις,
χρόνιον ἴχνος θείς; μεταβολὴ πάντων γλυκύ.
ΟΡ. μάλιστα· δόξαν γὰρ τόδ' ὑγιείας ἔχει.
κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν, κἂν ἀληθείας ἀπῇ.
ΗΛ. ἄκουε δή νυν, ὦ κασίγνητον κάρα,
ἕως ἐῶσί σ' εὖ φρονεῖν Ἐριννύες.
ΟΡ. λέξεις τι καινόν; κεἰ μὲν εὖ, χάριν φέρεις·
εἰ δ' εἰς βλάβην τιν', ἅλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν.
ΗΛ. Μενέλαος ἥκει, σοῦ κασίγνητος πατρός,
ἐν Ναυπλίᾳ δὲ σέλμαθ' ὥρμισται νεῶν.
ΟΡ. πῶς εἶπας; ἥκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς,
ἀνὴρ ὁμογενὴς καὶ χάριτας ἔχων πατρός;
ΗΛ. ἥκει, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου,
Ἑλένην ἀγόμενος Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων.
ΟΡ. εἰ μόνος ἐσώθη, μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν.
εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται, κακὸν ἔχων ἥκει μέγα.
ΗΛ. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως εἰς τὸν ψόγον
γένος θυγατέρων, δυσκλεές τ' ἀν' Ἑλλάδα.
ΟΡ. σύ νυν διάφερε τῶν κακῶν· ἔξεστι γάρ.
καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.

ΗΛ. οἴμοι, κασίγνητ᾽, ὄμμα σὸν ταράσσεται,
ταχὺς δὲ μετέθου λύσσαν, ἀρτίως φρονῶν.
ΟΡ. ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ ᾽πίσειέ μοι
τὰς αἱματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας·
αὗται γὰρ, αὗται πλησίον θρώσκουσί μου.
ΗΛ. μέν᾽, ὦ ταλαίπωρ᾽, ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις,
ὁρᾷς γὰρ οὐδὲν ὧν δοκεῖς σάφ᾽ εἰδέναι.
ΟΡ. ὦ Φοῖβ᾽, ἀποκτενοῦσί μ᾽ αἱ κυνώπιδες,
γοργῶπες, ἐνέρων ἱέριαι, δειναὶ θεαί.
ΗΛ. οὔτοι μεθήσω· χεῖρα δ᾽ ἐμπλέξασ᾽ ἐμὴν
σχήσω σε πηδᾷν δυστυχῆ πηδήματα.
ΟΡ. μέθες· μί᾽ οὖσα τῶν ἐμῶν Ἐριννύων,
μέσον μ᾽ ὀχμάζεις, ὡς βάλῃς εἰς Τάρταρον.
ΗΛ. οἲ ἐγὼ τάλαινα, τίν᾽ ἐπικουρίαν λάβω,
ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κακτήμεθα;
ΟΡ. δὸς τόξα μοι κερουλκὰ, δῶρα Λοξίου,
οἷς μ᾽ εἶπ᾽ Ἀπόλλων ἐξαμύνεσθαι θεὰς,
εἴ μ᾽ ἐκφοβοῖεν μανιάσιν λυσσήμασι.
ΗΛ. βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερί;
ΟΡ. εἰ μὴ ᾽ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
οὐκ εἰσακούετ᾽, οὐχ ὁρᾶθ᾽ ἑκηβόλων
τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας;
ἆ, ἆ, τί δῆτα μέλλετ᾽; ἐξακρίζετ᾽ αἰθέρα
πτεροῖς· τὰ Φοίβου δ᾽ αἰτιᾶσθε θέσφατα.
ἔα, τί χρῆμ᾽ ἀλύω, πνεῦμ᾽ ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων
ποῖ ποῖ ποθ᾽ ἡλάμεσθα δεμνίων ἄπο;
ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν᾽ ὁρῶ.
ξύγγονε, τί κλάεις, ὄμμα θεῖσ᾽ εἴσω πέπλων;
αἰσχύνομαί σοι μεταδιδοὺς πόνων ἐμῶν,

ὄχλον τε παρέχων παρθένῳ νόσοις ἐμαῖς.
μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκου κακῶν·
σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τάδ᾽, εἴργασται δ᾽ ἐμοὶ
μητρῷον αἷμα· Λοξίᾳ δὲ μέμφομαι,
ὅστις μ᾽ ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον,
τοῖς μὲν λόγοις ηὔφρανε, τοῖς δ᾽ ἔργοισιν οὔ.
οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμόν, εἰ κατ᾽ ὄμματα
ἐξιστόρουν νιν, μητέρ᾽ εἰ κτεῖναί με χρὴ,
πολλὰς γενείου τοῦδ᾽ ἂν ἐκτεῖναι λιτὰς,
μὴ τῆς τεκούσης εἰς σφαγὰς ὦσαι ξίφος,
εἰ μήτ᾽ ἐκεῖνος ἀναλαβεῖν ἤμελλε φῶς,
ἐγώ θ᾽ ὁ τλήμων τοιάδ᾽ ἐκπλήσειν κακά.
καὶ νῦν ἀνακάλυπτ᾽, ὦ κασίγνητον κάρα,
ἔκ δακρύων τ᾽ ἄπελθε. κεἰ μάλ᾽ ἀθλίως
ἔχομεν· ὅταν δὲ τἄμ᾽ ἀθυμήσαντ᾽ ἴδῃς,
σύ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν [illegible]ῶν
ἴσχαινε παραμυθοῦ θ᾽· ὅταν δὲ σὺ στένῃς,
ἡμᾶς παρόντας χρή σε νουθετεῖν φίλα.
ἐπικουρίαι γὰρ αἵδε τοῖς φίλοις καλαί.
ἀλλ᾽, ὦ τάλαινα, βᾶσα δωμάτων ἔσω,
ὕπνῳ τ᾽ ἄϋπνον βλέφαρον ἐκταθεῖσα δὸς,
σῖτόν τ᾽ ὄρεξαι λουτρά τ᾽ ἐπὶ χροὸς βάλε.
εἰ γὰρ προλείψεις μ᾽, ἢ προσεδρίᾳ νόσον
κτήσει τιν᾽, οἰχόμεσθα· σὲ γὰρ ἔχω μόνην
ἐπίκουρον. ἄλλων, ὡς ὁρᾷς, ἔρημος ὤν.

ΗΛ. οὐκ ἔστι· σὺν σοὶ καὶ θανεῖν αἱρήσομαι,
καὶ ζῆν· ἔχει γὰρ ταυτόν· ἢν σὺ κατθάνῃς,
γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνη σωθήσομαι;
ἀνάδελφος, ἀπάτωρ, ἄφιλος· εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ,

δρᾶν χρὴ τάδ᾽· ἀλλὰ κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας,
καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν κἀκφοβοῦν σ᾽ ἐκ δεμνίων.
ἄγαν ἀποδέχου· μένε δ᾽ ἐπὶ στρωτοῦ λέχους.
κἂν μὴ νοσῇς γὰρ, ἀλλὰ δοξάζῃς νοσεῖν,
κάματος βροτοῖσιν, ἀπορία τε γίγνεται.

ΧΟ. αἶ, αἶ, αἶ, στροφή
δρομάδες ὦ πτεροφόροι,
Ποτνιάδες θεαὶ,
ἀβάκχευτον αἳ θίασον ἐλάχετ᾽ ἐν
δάκρυσι καὶ γόοις,
μελαγχρῶτες Εὐμενίδες, αἵ τε τὸν
ταναὸν αἰθέρ᾽ ἀμπάλλεθ᾽, αἵματος
τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον,
καθικετεύομαι, καθικετεύομαι,
τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον ἐάσατ᾽ ἐκ-
λαθέσθαι λύσσας μανιάδος
φοιταλέου· φεῦ μόχθων.
οἵων ὁ τάλας ὀρεχθεὶς ἔῤῥεις
τρίποδος ἄπο, φάτιν, ἂν ὁ Φοῖβος
ἔλακε, δεξάμενος, ἀνὰ τὸ δάπεδον,
ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοί·
ἰὼ Ζεῦ, ἀντιστροφή
τίς ἔλεος, τίς ὅδ᾽ ἀγὼν
φόνιος ἔρχεται
θοάζων σε τὸν μέλεον, ᾧ δάκρυα
δάκρυσι συμβαλεῖ
πορεύων τις εἰς δόμον ἀλαστόρων
ματρὸς αἷμα σᾶς, ὅ σ᾽ ἀναβακχιοῖ;
κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι.

ὁ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς·
ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις ἀκάτου θοᾶς
τινάξας δαίμων κατέκλυσεν
δεινῶν πόνων, ὡς πόντου
λάβροισιν ὀλεθρίοις ἐν κύμασι.
τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον
ἕτερον, ἢ τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων
τὸν ἀπὸ Ταντάλου σέβεσθαί με χρή;
καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει
Μενέλαος ἄναξ, πολὺ δ' ἁβροσύνῃ
δῆλος ὁρᾶσθαι,
τῶν Ταντιλιδῶν ἐξ αἵματος ὤν.
ὦ χιλιόναυν στρατὸν ὁρμήσας
εἰς γῆν Ἀσίαν,
χαῖρ', εὐτυχίᾳ δ' αὐτὸς ὁμιλεῖς,
θεόθεν πράξας ἅπερ ηὔχου.

ΜΕ. ὦ δῶμα, τῇ μέν σ' ἡδέως προσδέρκομαι,
Τροίαθεν ἐλθὼν, τῇ δ' ἰδὼν καταστένω,
κύκλῳ γὰρ εἱλιχθεῖσαν ἀθλίοις κακοῖς
οὔπωποτ' ἄλλην μᾶλλον εἶδον ἑστίαν.
Ἀγαμέμνονος μὲν γὰρ τύχας ἠπιστάμην
καὶ θάνατον, οἵῳ πρὸς δάμαρτος ὤλετο,
Μαλέᾳ προσίσχων πρῷραν· ἐκ δὲ κυμάτων
ὁ ναυτίλοισι μάντις ἐξήγγειλέ μοι
Νηρέως προφήτης Γλαῦκος, ἀψευδὴς θεὸς,
ὅς μοι τάδ' εἶπεν ἐμφανῶς παρασταθεὶς,
Μενέλαε, κεῖται σὸς κασίγνητος θανὼν,
λουτροῖσιν ἀλόχου περιπεσὼν πανυστάτοις.
δακρύων δ' ἔπλησεν ἐμέ τε καὶ ναύτας ἐμοὺς

πολλῶν· ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας ψαύω χθονός,
ἤδη δάμαρτος ἐνθάδ᾽ ἐξορμωμένης,
δοκῶν Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
φίλαισι χερσὶ περιβαλεῖν καὶ μητέρα,
ὡς εὐτυχοῦντας, ἔκλυον ἁλιτύπων τινὸς
τῆς Τυνδαρείας παιδὸς ἀνόσιον φόνον.
καὶ νῦν ὅπου ᾿στὶν, εἴπατ᾽, ὦ νεάνιδες,
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὃς τὰ δείν᾽ ἔτλη κακά·
βρέφος γὰρ ἦν τότ᾽ ἐν Κλυταιμνήστρας χεροῖν,
ὅτ᾽ ἐξέλειπον μέλαθρον ἐς Τροίαν ἰὼν,
ὥστ᾽ οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ᾽ ἂν εἰσιδών.
ΟΡ. ὅδ᾽ εἰμ᾽ Ὀρέστης, Μενέλεως, ὃν ἱστορεῖς,
ἑκὼν ἐγὼ σοι τἀμὰ μηνύσω κακά.
τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω
ἱκέτης, ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτάς·
σῶσόν μ᾽. ἀφῖξαι δ᾽ αὐτὸς εἰς καιρὸν κακῶν.
ΜΕ. ὦ θεοὶ, τί λεύσσω; τίνα δέδορκα νερτέρων;
ΟΡ. εὖ γ᾽ εἶπας· οὐ γὰρ ζῶ κακοῖς· φάος δ᾽ ὁρῶ.
ΜΕ. ὡς ἠγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν, τάλας.
ΟΡ. οὐχ ἡ πρόσοψίς μ᾽, ἀλλὰ τἄργ᾽ αἰκίζεται.
ΜΕ. δεινὸν δὲ λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις.
ΟΡ. τὸ σῶμα φροῦδον, τὸ δ᾽ ὄνομ᾽ οὐ λέλοιπέ με.
ΜΕ. ὦ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ᾽ ἀμορφία.
ΟΡ. ὅδ᾽ εἰμὶ μητρὸς τῆς ταλαιπώρου φονεύς.
ΜΕ. ἤκουσα· φείδου δ᾽ ὀλιγάκις λέγειν κακά.
ΟΡ. φειδόμεθ᾽· ὁ δαίμων δ᾽ ἐς ἐμὲ πλούσιος κακῶν.
ΜΕ. τί χρῆμα πάσχεις; τίς σ᾽ ἀπόλλυσιν νόσος;
ΟΡ. ἡ ξύνεσις, ὅτι σύνοιδα δείν᾽ εἰργασμένος.
ΜΕ. πῶς φῄς; σοφόν τοι τὸ σαφὲς, οὐ τὸ μὴ σαφές.

ΟΡ. λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθείρουσά με.
ΜΕ. δεινὴ γὰρ ἡ θεός, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.
ΟΡ. μανίαι τε, μητρὸς αἵματος τιμωρίαι.
ΜΕ. ἤρξω δὲ λύσσης πότε; τίς ἡμέρα τότ' ἦν;
ΟΡ. ἐν ᾗ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ.
ΜΕ. πότερα κατ' οἴκους, ἢ προσεδρεύων πυρᾷ;
ΟΡ. νυκτὸς φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσιν.
ΜΕ. παρῆν τις ἄλλος, ὃς σὺν ὤρθευεν δέμας;
ΟΡ. Πυλάδης, ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ μητρὸς φόνον.
ΜΕ. φαντασμάτων δὲ τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο;
ΟΡ. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.
ΜΕ. οἶδ' ἃς ἔλεξας, ὀνομάσαι δ' οὐ βούλομαι.
ΟΡ. σεμναὶ γάρ· εὐπαίδευτα δ' ἀποτρέπει λέγειν.
ΜΕ. αὗται σε βακχεύουσι συγγενεῖ φόνῳ;
ΟΡ. οἴμοι διωγμῶν, οἷς ἐλαύνομαι τάλας.
ΜΕ. οὐ δεινά, πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους.
ΟΡ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς.
ΜΕ. μὴ θάνατον εἴπῃς· τοῦτο μὲν γὰρ οὐ σοφόν.
ΟΡ. Φοῖβος κελεύσας μητρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον.
ΜΕ. ἀμαθέστερός γ' ὢν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δίκης.
ΟΡ. δουλεύομεν θεοῖς, ὅ,τι ποτ' εἰσὶν οἱ θεοί.
ΜΕ. κᾆτ' οὐκ ἀμύνει Λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
ΟΡ. μέλλει· τὸ θεῖον δ' ἐστὶ τοιοῦτον φύσει.
ΜΕ. πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἴχονται πνοαί;
ΟΡ. ἕκτον τόδ' ἦμαρ· ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφου.
ΜΕ. ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα μητέρος θεαί.
ΟΡ. οὐ σοφός, ἀληθὴς δ' εἰς φίλους ἔφυν φίλος.
ΜΕ. πατρὸς δὲ δή τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία;
ΟΡ. οὔπω· τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω.

ΜΕ. τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις, δράσας τάδε;
ΟΡ. μισούμεθ᾽ οὕτως, ὥστε μὴ προσεννέπειν.
ΜΕ. οὐδ᾽ ἥγνισαι σὸν αἷμα κατὰ νόμους χεροῖν;
ΟΡ. ἐκκλείομαι γὰρ δωμάτων, ὅποι μόλω.
ΜΕ. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς;
ΟΡ. Οἴαξ, τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρί.
ΜΕ. ξυνῆκα· Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνος.
ΟΡ. οὗ γ᾽ οὐ μετῆν μοι· διὰ τριῶν δ᾽ ἀπόλλυμαι.
ΜΕ. τίς δ᾽ ἄλλος; ἦπου τῶν ἀπ᾽ Αἰγίσθου φίλων;
ΟΡ. οὗτοί μ᾽ ὑβρίζουσ᾽, ὧν πόλις τανῦν κλύει.
ΜΕ. Ἀγαμέμνονος δὲ σκῆπτρ᾽ ἐᾷ σ᾽ ἔχειν πόλις;
ΟΡ. πῶς, οἵτινες ζῆν οὐκ ἐῶσ᾽ ἡμᾶς ἔτι;
ΜΕ. τί δρῶντες, ὅ, τι καὶ σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοί;
ΟΡ. ψῆφος καθ᾽ ἡμῶν οἴσεται τῇδ᾽ ἡμέρᾳ.
ΜΕ. φυγεῖν πόλιν τήνδ᾽, ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν;
ΟΡ. θανεῖν ὑπ᾽ ἀστῶν λευσίμῳ πετρώματι.
ΜΕ. κᾆτ᾽ οὐχὶ φεύγεις, γῆς ὑπερβαλὼν ὅρους;
ΟΡ. κύκλῳ γὰρ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις.
ΜΕ. ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν, ἢ πρὸς Ἀργείας χερός;
ΟΡ. πάντων πρὸς ἀστῶν, ὡς θάνω· βραχὺς λόγος.
ΜΕ. ὦ μέλεος, ἥκεις ξυμφορᾶς εἰς τοὔσχατον.
ΟΡ. εἰς σ᾽ ἐλπὶς ἡ 'μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν.
ἀλλ᾽ ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχὴς μολὼν
μετάδος φίλοισι σοῖσι σῆς εὐπραξίας,
καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχε,
ἀλλ᾽ ἀντιλάζου καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει,
χάριτας πατρῴας ἐκτίνων εἰς οὕς σε δεῖ.
ὄνομα γάρ, ἔργον δ᾽ οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι,
οἱ μὴ 'πὶ ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι.

ΧΟ. καὶ μὴν γέροντι δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ
ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως μελάμπεπλος,
κουρᾷ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος.
ΟΡ. ἀπωλόμην, Μενέλαε· Τυνδάρεως ὅδε
στείχει πρὸς ἡμᾶς, οὗ μάλιστ' αἰδώς μ' ἔχει
εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν, τοῖσιν ἐξειργασμένοις.
καὶ γάρ μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα· πολλὰ δὲ
φιλήματ' ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος
παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Λήδα θ' ἅμα,
τιμῶντέ μ' οὐδὲν ἧσσον, ἢ Διοσκόρω.
οἷς, ὦ τάλαινα καρδία, ψυχή τ' ἐμή,
ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλάς· τίνα σκότον
λάβω προσώπῳ; ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος
θῶμαι, γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας;
ΤΥ. ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν
Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταιμνήστρας τάφῳ
χοὰς χεόμενος, ἔκλυον, ὡς εἰς Ναυπλίαν
ἥκοι ξὺν ἀλόχῳ, πολυετὴς σεσωσμένος.
ἄγετέ με· πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτοῦ θέλω
στὰς ἀσπάσασθαι, χρόνιον εἰσιδὼν φίλον.
ΜΕ. ὦ χαῖρε πρέσβυ, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα.
ΤΥ. ὦ χαῖρε καὶ σύ, Μενέλεως, κήδευμ' ἐμόν.
ἔα· τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι.
ὁ μητροφόντης ὅδε πρὸ δωμάτων δράκων
στίλβει νοσώδεις ἀστραπάς, στύγημ' ἐμόν.
Μενέλαε, προσφθέγγει νιν ἀνόσιον κάρα;
ΜΕ. τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστιν ἔκγονος.
ΤΥ. κείνου γὰρ ὅδε πέφυκε, τοιοῦτος γεγώς;
ΜΕ. πέφυκεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.

ΤΥ. βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις.
ΜΕ. Ἑλληνικόν τοι τὸν ὁμόθεν τιμᾷν ἀεί.
ΤΥ. καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν.
ΜΕ. πᾶν τοὐξ ἀνάγκης, δοῦλόν ἐστ᾽ ἐν τοῖς σοφοῖς.
ΤΥ. κέκτησό νυν σὺ τοῦτ᾽, ἐγὼ δ᾽ οὐ κτήσομαι.
ΜΕ. ὀργὴ γάρ ἅμα σου καὶ τὸ γῆρας, οὐ σοφόν.
ΤΥ. πρὸς τόνδε σοφίας τίς ἂν ἀγὼν ἥκοι πέρι;
εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ,
τούτου τίς ἀνδρῶν ἐγένετ᾽ ἀσυνετώτερος;
ὅστις τὸ μὲν δίκαιον οὐκ ἐσκέψατο,
οὐδ᾽ ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον.
ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον,
πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὕπερ κάρα,
αἴσχιστον ἔργον· οὐ γὰρ αἰνέσω ποτέ·
χρῆν αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἵματος δίκην
ὁσίαν διώκοντ᾽, ἐκβαλεῖν τε δωμάτων
μητέρα, τὸ σῶφρόν τ᾽ ἔλαβεν ἂν τῆς ξυμφορᾶς,
καὶ τοῦ νόμου τ᾽ ἂν εἴχετ᾽, εὐσεβής τ᾽ ἂν ἦν.
νῦν δ᾽ εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον᾽ ἦλθε μητέρι.
κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος,
αὐτὸς κακίων μητέρ᾽ ἐγένετο κτανών.
ἐρήσομαι δὲ, Μενέλεως, τοσόνδε σε·
εἰ τόνδ᾽ ἀποκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνὴ,
χὡ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ᾽ ἀνταποκτενεῖ,
κἄπειθ᾽ ὁ κείνου γενόμενος φόνῳ φόνον
λύσει, πέρας δὴ ποῖ κακῶν προβήσεται;
καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλαι,
εἰς ὀμμάτων μὲν ὄψιν οὐκ εἴων περᾷν,
οὐδ᾽ εἰς ἀπάντημ᾽, ὅστις αἷμ᾽ ἔχων κυρεῖ·

φυγαῖσι δ' ὁσιοῦν, ἀνταποκτείνειν δὲ μή.
ἀεὶ γὰρ εἷς ἔμελλ' ἐνέξεσθαι φόνῳ,
τὸ λοίσθιον μίασμα λαμβάνων χεροῖν.
ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναῖκας ἀνοσίους,
πρώτην δὲ θυγατέρ', ἣ πόσιν κατέκτανεν.
Ἑλένην τε τὴν σὴν ἄλοχον οὔποτ' αἰνέσω,
οὐδ' ἂν προσείποιμ', οὐδὲ σὲ ζηλῶ, κακῆς
γυναικὸς ἐλθόνθ' οὕνεκ' εἰς Τροίας πέδον.
ἀμυνῶ δ', ὅσον περ δυνατός εἰμι, τῷ νόμῳ,
τὸ θηριῶδες τοῦτο καὶ μιαιφόνον
παύων, ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεί.
ἐπεὶ τίν' εἶχες, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε,
ὅτ' ἐξέβαλλε μαστὸν, ἱκετεύουσά σε,
μήτηρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἰδὼν τἀκεῖ κακὰ,
δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω τάλας.
ἓν οὖν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοῤῥοθεῖ,
μισεῖ τε πρὸς θεῶν καὶ τίνεις μητρὸς δίκας,
μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις· τί μαρτύρων
ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ' ἅγ' εἰσορᾷν πάρα;
ὡς οὖν ἂν εἰδῇς, Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς
μὴ πρᾶσσ' ἐναντί' ὠφελεῖν τοῦτον θέλων.
ἔα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτροις,
ἢ μὴ 'πίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.
θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανοῦσ' ἔπραξεν ἔνδικα,
ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν.
ἐγὼ δὲ τἄλλα μακάριος πέφυκ' ἀνὴρ,
πλὴν εἰς θυγατέρας· τοῦτο δ' οὐκ εὐδαιμονῶ.
ΧΟ. ζηλωτὸς, ὅστις ηὐτύχησεν εἰς τέκνα,
καὶ μὴ 'πισήμους ξυμφορὰς ἐκτήσατο.

ΟΡ. ὦ γέρον, ἐγώ τοι πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν,
ὅπου σε μέλλω σήν τε λυπήσειν φρένα.
ἐγὼ δ᾽ ἀνόσιός εἰμι μητέρα κτανὼν,
ὅσιος δέ γ᾽ ἕτερον ὄνομα, τιμωρῶν πατρί.
ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν
τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σὸν, ὅ μ᾽ ἐκπλήσσει λόγου,
καὶ καθ᾽ ὁδὸν εἶμι· νῦν δὲ σὴν ταρβῶ τρίχα.
τί χρῆν με δρᾶσαι· δύο γὰρ ἀντίθες δυοῖν.
πατὴρ μὲν ἐφύτευσέν με, σὴ δ᾽ ἔτικτε παῖς,
τὸ σπέρμ᾽ ἄρουρα παραλαβοῦσ᾽ ἄλλου πάρα.
ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ᾽ ἄν.
ἐλογισάμην οὖν τῷ γένους ἀρχηγέτῃ
μᾶλλόν μ᾽ ἀμῦναι τῆς ὑποστάσης τροφάς.
ἡ σὴ δὲ θυγάτηρ, μητέρ᾽ αἰδοῦμαι λέγειν,
ἰδίοισιν ὑμεναίοισι, κοὐχὶ σώφροσιν,
εἰς ἀνδρὸς ᾔει λέκτρ᾽· ἐμαυτὸν, ἢν λέγω
κακῶς ἐκείνην, ἐξερῶ· λέξω δ᾽ ὅμως.
Αἴγισθος ἦν ὁ κρυπτὸς ἐν δόμοις πόσις·
τοῦτον κατέκτειν᾽, ἐπὶ δ᾽ ἔθυσα μητέρα,
ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμωρῶν πατρί.
ἐφ᾽ οἷς δ᾽ ἀπειλεῖς, ὡς πετρωθῆναί με δεῖ,
ἄκουσον, ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ᾽ ὠφελῶ.
εἰ γὰρ γυναῖκες εἰς τόδ᾽ ἥξουσιν θράσους,
ἄνδρας φονεύειν, καταφυγὰς ποιούμεναι
εἰς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι,
παρ᾽ οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσεις,
ἐπίκλημ᾽ ἐχούσαις ὅ, τι τύχοι· δράσας δ᾽ ἐγὼ
δειν᾽, ὡς σὺ κομπεῖς, τόνδ᾽ ἔπαυσα τὸν νόμον.
μισῶν δὲ μητέρ᾽ ἐνδίκως ἀπώλεσα,

ἥτις μεθ' ὅπλων ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων,
πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην,
προὔδωκε, κοὐκ ἔσωσ' ἀκήρατον λέχος.
ἐπεὶ δ' ἁμαρτοῦσ' ᾔσθετ', οὐχ αὑτῇ δίκην
ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὡς μὴ δίκην δοίη πόσει,
ἐζημίωσε πατέρα κἀπέκτειν' ἐμόν.
πρὸς θεῶν, ἐν οὐ καλῷ μὲν ἐμνήσθην θεῶν,
φόνον δικάζων· εἰ δὲ δὴ τὰ μητέρος
σιγῶν ἐπῄνουν, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
οὐκ ἄν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐριννύσιν;
ἢ μητρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαί,
τῷ δ' οὐ πάρεισι μᾶλλον ἠδικημένῳ;
σύ τοι φυτεύσας θυγατέρ', ὦ γέρον, κακὴν,
ἀπώλεσάς με· διὰ τὸ γὰρ κείνης θράσος,
πατρὸς στερηθεὶς, ἐγενόμην μητροκτόνος.
ὁρᾷς; Ὀδυσσέως ἄλοχον οὐ κατέκτανε
Τηλέμαχος· οὐ γὰρ ἐπεγάμει πόσει πόσιν,
μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιὲς εὐναστήριον.
ὁρᾷς; Ἀπόλλων ὃς μεσομφάλους ἕδρας
ναίων βροτοῖσι στόμα νέμει σαφέστατον,
ᾧ πειθόμεσθα πάνθ', ὅσ' ἂν κεῖνος λέγῃ·
τούτῳ πιθόμενος, τὴν τεκοῦσαν ἔκτανον·
ἐκεῖνον ἡγεῖσθ' ἀνόσιον, καὶ κτείνετε·
ἐκεῖνος ἥμαρτ', οὐκ ἐγώ· τί χρῆν με δρᾶν;
ἢ οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεὸς ἀναφέροντί μοι
μίασμα λῦσαι; ποῖ τις οὖν ἔτ' ἂν φύγοι,
εἰ μὴ κελεύσας ῥύσεταί με μὴ θανεῖν;
ἀλλ' ὡς μὲν οὐκ εὖ, μὴ λέγ', εἴργασται τάδε,
ἡμῖν δὲ τοῖς δράσασιν οὐκ εὐδαιμόνως.

γάμοι δ' ὅσοις μὲν εὖ καθεστᾶσιν βροτῶν,
μακάριος αἰών· οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ,
τά τ' ἔνδον εἰσὶ, τά τε θύραζε δυστυχεῖς.
ΧΟ. ἀεὶ γυναῖκες ἐμποδὼν ταῖς ξυμφοραῖς
ἔφυσαν ἀνδρῶν, πρὸς τὸ δυστυχέστερον.
ΤΥ. ἐπεὶ θρασύνει, κοὐχ ὑποστέλλει λόγῳ,
οὕτω δ' ἀμείβει μ', ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας,
μᾶλλόν μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον,
καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων,
ὧν οὕνεκ' ἦλθον, θυγατρὶ κοσμήσων τάφον.
μολὼν γὰρ εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον,
ἑκοῦσαν, οὐκ ἄκουσαν ἐπισείσω πόλιν,
σοὶ σῇ τ' ἀδελφῇ λεύσιμον δοῦναι δίκην.
μᾶλλον δ' ἐκείνη σοῦ θανεῖν ἐστ' ἀξία,
ἣ τῇ τεκούσῃ σ' ἠγρίωσ', εἰς οὓς ἀεὶ
πέμπουσα μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον,
ὀνείρατ' ἀγγέλλουσα τἀγαμέμνονος,
καὶ τοῦθ' ὃ μισήσειαν Αἰγίσθου λέχος
οἱ νέρτεροι θεοί· καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν πικρὸν·
ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρί.
Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λέγω, δράσω τε πρός.
εἰ τοὐμὸν ἔχθος ἐναριθμεῖ, κῆδός τ' ἐμὸν,
μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον, ἐναντίον θεοῖς,
ἔα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτροις,
ἢ μὴ 'πίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.
τοσαῦτ' ἀκούσας, ἴσθι, μηδὲ δυσσεβεῖς
ἕλῃ, παρώσας εὐσεβεστέρους φίλους.
ἡμᾶς δ' ἀπ' οἴκων ἄγετε τῶνδε, πρόσπολοι.
ΟΡ. στεῖχ', ὡς ἀθορύβως οὑπιὼν ἡμῖν λόγος

πρὸς τόνδ᾽ ἵκηται, γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σόν.
Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ᾽ ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς,
διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδούς;
ΜΕ. ἔασον· ἐν ἐμαυτῷ τι συννοούμενος,
ὅπῃ τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ.
ΟΡ. μή νυν πέραινε τὴν δόκησιν, ἀλλ᾽ ἐμοὺς
λόγους ἀκούσας πρόσθε, βουλεύου τότε.
ΜΕ. λέγ᾽· εὖ γὰρ εἶπας· ἔστι δ᾽ οὗ σιγὴ λόγου
κρείσσων γένοιτ᾽ ἄν, ἔστι δ᾽ οὗ σιγῆς λόγος.
ΟΡ. λέγοιμ᾽ ἂν ἤδη· τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων
ἐπίπροσθέν ἐστι, καὶ σαφῆ μᾶλλον κλύειν.
ἐμοὶ σὺ τῶν σῶν, Μενέλεως, μηδὲν δίδου,
ἃ δ᾽ ἔλαβες, ἀπόδος, πατρὸς ἐμοῦ λαβὼν πάρα.
οὐ χρήματ᾽ εἶπον· χρήματ᾽, ἢν ψυχὴν ἐμὴν
σώσῃς, ἅπερ μοι φίλτατ᾽ ἐστὶ τῶν ἐμῶν.
ἀδικῶ; λαβεῖν χρή μ᾽ ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ
ἄδικόν τι παρὰ σοῦ· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ
ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ᾽, ἦλθ᾽ ἐς Ἴλιον,
οὐκ ἐξαμαρτὼν αὐτὸς, ἀλλ᾽ ἁμαρτίαν
τῆς σῆς γυναικὸς, ἀδικίαν τ᾽ ἰώμενος.
ἓν μὲν τόδ᾽ ἡμῖν ἀνθ᾽ ἑνὸς δοῦναί σε χρή.
ἀπέδοτο δ᾽, ὡς χρὴ τοῖς φίλοισι τοὺς φίλους,
τὸ σῶμ᾽ ἀληθῶς σοὶ παρ᾽ ἀσπίδ᾽ ἐκπονῶν,
ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβοις ξυνάορον.
ἀπότισον οὖν μοι ταὐτὸ, τοῦτ᾽ ἐκεῖ λαβὼν,
μίαν πονήσας ἡμέραν ἡμῶν ὕπερ
σωτήριος στὰς, μὴ δέκ᾽ ἐκπλήσας ἔτη.
ἃ δ᾽ Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι᾽ ἐμῆς ὁμοσπόρου,
ἐῶ σ᾽ ἔχειν ταῦθ᾽· Ἑρμιόνην μὴ κτεῖνε σύ.

δεῖ γάρ σ' ἐμοῦ πράσσοντος, ὡς πράσσω τανῦν,
πλέον φέρεσθαι, κἀμὲ συγγνώμην ἔχειν.
ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ,
κἀμῆς ἀδελφῆς, παρθένου μακρὸν χρόνον.
θανὼν γὰρ οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρός.
ἐρεῖς, ἀδύνατον· αὐτὸ τοῦτο, τοὺς φίλους
ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν.
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῷ, τί δεῖ φίλων;
ἀρκεῖ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς, ὠφελεῖν θέλων.
φιλεῖν δάμαρτα πᾶσιν Ἕλλησιν δοκεῖς·
κοὐχ ὑποτρέχων σε τοῦτο θωπείᾳ λέγω·
ταύτης ἱκνοῦμαί σ'· ὦ μέλεος ἐγὼ κακῶν,
εἰς οἷον ἥκω· τί δὲ ταλαιπωρεῖν με δεῖ;
ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε.
ὦ πατρὸς ὅμαιμε θεῖε, τὸν κατὰ χθονὸς
θανόντ', ἀκούειν τάδε δόκει, ποτωμένην
ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ καὶ λέγειν ἃ 'γὼ λέγω.
ταῦτ' εἴς τε δάκρυα καὶ γόους καὶ ξυμφορὰς
εἴρηκα, κἀπήτηκα τὴν σωτηρίαν
θηρῶν, ὃ πάντες, κοὐκ ἐγὼ ζητῶ μόνος.

ΧΟ. κἀγώ σ' ἱκνοῦμαι, καὶ γυνή περ οὖσ' ὅμως,
τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν· οἷός τε δ' εἶ.

ΜΕ. Ὀρέστ', ἐγώ τοι σὸν καταιδοῦμαι κάρα,
καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι.
τὸ δ' αὖ δύνασθαι παρὰ θεῶν χρήζω τυχεῖν.
καὶ χρὴ γὰρ οὕτω τῶν ὁμαιμόνων κακὰ
ξυνεκκομίζειν, δύναμιν ἣν διδῷ θεὸς,
θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους·
ἥκω γὰρ ἀνδρῶν ξυμμάχων κενὸν δόρυ

ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος,
σμικρᾷ ξὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων.
μάχῃ μὲν οὖν ἂν οὐχ ὑπερβαλοίμεθα
Πελασγὸν Ἄργος· εἰ δὲ μαλθακοῖς λόγοις
δυναίμεθ', ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν.
σμικροῖσι μὲν γὰρ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἄν;
ὅταν γὰρ ἡβᾷ δῆμος εἰς ὀργὴν πεσὼν,
ὅμοιον, ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον.
εἰ δ' ἡσύχως αὐτῷ τις ἐντείνοντι μὲν
χαλῶν ὑπείκοι, καιρὸν εὐλαβούμενος,
ἴσως ἂν ἐκπνεύσει'· ὅταν δ' ἀνῇ πνοὰς,
τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥᾳδίως, ὅσον θέλῃς·
ἔνεστι δ' οἶκτος, ἔνι δὲ καὶ θυμὸς μέγας,
καραδοκοῦντι κτῆμα τιμιώτατον.
ἐλθὼν δὲ Τυνδάρεών τε σοὶ πειράσομαι,
πόλιν τε πεῖσαι, τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς.
καὶ ναῦς γὰρ, ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ,
ἔβαψεν, ἔστη δ' αὖθις, ἢν χαλᾷ πόδα.
μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
μισοῦσι δ' ἀστοί· δεῖ δέ μ', οὐκ ἄλλως λέγω,
σώζειν σε σοφίᾳ, μὴ βίᾳ τῶν κρεισσόνων.
ἀλκῇ δέ σ' οὐκ ἄν, ᾗ σὺ δοξάζεις ἴσως,
σώσαιμ' ἄν· οὐ γὰρ ῥάδιον λόγχῃ μιᾷ
στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν, ἅ σοι πάρα.
οὐ γάρ ποτ' Ἄργους γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν
προσηγόμεσθα· νῦν δ' ἀναγκαίως ἔχει
δούλοισιν εἶναι τοῖς σοφοῖσι τῆς τύχης.
ΟΡ. ὦ πλὴν γυναικὸς οὕνεκα στρατηλατεῖν,
τἄλλ' οὐδέν· ὦ κάκιστε τιμωρεῖν φίλοις,

φεύγεις ἀποστραφείς με; τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
φροῦδ'· ἄφιλος ἦσθ' ἄρ', ὦ πάτερ, πράσσων κακῶς.
οἴμοι, προδέδομαι, κοὐκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες,
ὅπῃ τραπόμενος, θάνατον Ἀργείων φύγω.
οὗτος γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν
Πυλάδην δρόμῳ στείχοντα Φωκέων ἄπο,
ἡδεῖαν ὄψιν· πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ
κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾷν.
ΠΥ. θᾶσσον ἤ μ' ἐχρῆν προβαίνων ἱκόμην δι' ἄστεος,
ξύλλογον πόλεως ἀκούσας, τὸν δ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς
ἐπὶ σὲ, σύγγονόν τε τὴν σὴν, ὡς κτενοῦντας αὐτίκα.
τί τάδε; πῶς ἔχεις, τί πράσσεις, φίλταθ' ἡλίκων ἐμοὶ,
καὶ φίλων καὶ ξυγγενείας; πάντα γὰρ τάδ' εἶ σύ μοι.
ΟΡ. οἰχόμεσθ', ὡς ἐν βραχεῖ σοι τἀμὰ δηλώσω κακά.
ΠΥ. ξυγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.
ΟΡ. Μενέλεως κάκιστος ἐς ἐμὲ καὶ κασιγνήτην ἐμήν.
ΠΥ. εἰκότως κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίγνεσθαι κακόν.
ΟΡ. ὥσπερ οὐκ ἐλθὼν, ἔμοιγε ταὐτὸν ἀπέδωκεν μολών.
ΠΥ. ἦ γὰρ ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα;
ΟΡ. χρόνιος· ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις.
ΠΥ. καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν;
ΟΡ. οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκείνη κεῖνον ἐνθάδ' ἤγαγε.

ΠΥ. ποῦ 'στιν ἡ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν γυνὴ μία.
ΟΡ. ἐν δόμοις ἐμοῖσιν, εἰ δὴ τούσδ' ἐμοὺς καλεῖν χρεών.
ΠΥ. σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σοῦ κασιγνήτῳ πατρός;
ΟΡ. μή μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἀστῶν, καὶ κασιγνήτην ἐμήν.
ΠΥ. πρὸς θεῶν, τί πρὸς τάδ' εἶπε; τοῦτο γ' εἰδέναι θέλω.
ΟΡ. ηὐλαβεῖθ', ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι.
ΠΥ. σκῆψιν εἰς ποίαν προβαίνων; τοῦτο πάντ' ἔχω μαθών.
ΟΡ. οὗτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας πατήρ.
ΠΥ. Τυνδάρεων λέγεις· ἴσως σοι θυγατέρος θυμούμενος.
ΟΡ. αἰσθάνει· τὸ τοῦδε κῆδος μᾶλλον εἵλετ' ἢ πατρός.
ΠΥ. κοὐκ ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάζυσθαι παρών;
ΟΡ. οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.
ΠΥ. ἐν κακοῖς ἄρ' εἶ μεγίστοις, καί σ' ἀναγκαῖον θανεῖν.
ΟΡ. ψῆφον ἀμφ' ἡμῶν πολίταις ἐπὶ φόνῳ θέσθαι χρεών.
ΠΥ. ἣ κρινεῖ τί χρῆμα; λέξον· διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι.
ΟΡ. ἢ θανεῖν ἢ ζῆν· ὁ μῦθος δ' οὐ μακρὸς μακρῶν πέρι.
ΠΥ. φεῦγέ νυν λιπὼν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῃ σέθεν.
ΟΡ. οὐχ ὁρᾷς; φυλασσόμεσθα φρουρίοισι πανταχῆ.
ΠΥ. εἶδον ἄστεως ἀγυιὰς τεύχεσιν πεφραγμένας.
ΟΡ. ὥσπερεὶ πόλις πρὸς ἐχθρῶν, σῶμα πυργηρούμεθα.
ΠΥ. κἀμὲ νῦν ἔρου τί πάσχω· καὶ γὰρ αὐτὸς οἴχομαι.

ΟΡ. πρὸς τίνος; τοῦτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακόν.
ΠΥ. Στρόφιος ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεὶς πατήρ.
ΟΡ. ἴδιον, ἢ κοινὸν πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημά τι;
ΠΥ. ὅτι συνηράμην φόνον σοι μητρὸς, ἀνόσιον λέγων.
ΟΡ. ὦ τάλας, ἔοικε καὶ σὲ τἀμὰ λυπήσειν κακά.
ΠΥ. οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθ'· οἰστέον τάδε.
ΟΡ. οὐ φοβεῖ, μή σ' Ἄργος, ὥσπερ κἄμ', ἀποκτεῖναι θέλῃ;
ΠΥ. οὐ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε, Φωκέων δὲ γῇ.
ΟΡ. δεινὸν οἱ πολλοὶ, κακούργους ὅταν ἔχωσι προστάτας.
ΠΥ. ἀλλ' ὅταν χρηστοὺς λάβωσι, χρηστὰ βουλεύουσ' ἀεί.
ΟΡ. εἶεν· εἰς κοινὸν λέγειν χρή.
ΠΥ. τίνος ἀναγκαίου πέρι;
ΟΡ. εἰ λέγοιμ' ἀστοῖσιν ἐλθὼν,
ΠΥ. ὡς ἔδρασας ἔνδικα;
ΟΡ. πατρὶ τιμωρῶν ἐμαυτοῦ.
ΠΥ. μή οὐ λάβωσί σ' ἄσμενοι.
ΟΡ. ἀλλ' ἀποπτήξας σιωπῇ κατθάνω;
ΠΥ. δειλὸν τόδε.
ΟΡ. πῶς ἂν οὖν δρῴην;
ΠΥ. ἔχεις τιν', ἢν μένῃς, σωτηρίαν.
ΟΡ. οὐκ ἔχω.
ΠΥ. μολόντι δ' ἐλπὶς ἔστι σωθῆναι κακῶν·
ΟΡ. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἄν.
ΠΥ. οὐκοῦν τοῦτο κρεῖσσον ἢ μένειν.
ΟΡ. ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω.

ΠΥ. θανὼν γοῦν ὧδε κάλλιον θανεῖ.
ΟΡ. καὶ τὸ πρᾶγμά γ' ἔνδικόν μοι.
ΠΥ. τῷ δοκεῖν εὔχου μόνον.
ΟΡ. εὖ λέγεις· φεύγω τὸ δειλὸν τῇδε.
ΠΥ. μᾶλλον ἢ μένων.
ΟΡ. καί τις ἄν γ' μ' οἰκτίσειε,
ΠΥ. μέγα γὰρ ἡὐγένειά σου.
ΟΡ. θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον.
ΠΥ. πάντα ταῦτ' ἐν ὄμμασιν.
ΟΡ. ἰτέον, ὡς ἄνανδρον ἀκλεῶς κατθανεῖν.
ΠΥ. αἰνῶ τάδε.
ΟΡ. ἦ λέγωμεν οὖν ἀδελφῇ ταῦτ' ἐμῇ;
ΠΥ. μὴ πρὸς θεῶν.
ΟΡ. δάκρυα γοῦν γένοιτ' ἄν.
ΠΥ. οὐκοῦν οὗτος οἰωνὸς μέγας.
ΟΡ. δηλαδὴ σιγᾶν ἄμεινον.
ΠΥ. τῷ χρόνῳ δὲ κερδανεῖς.
ΟΡ. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες·
ΠΥ. τί τόδε καινὸν αὖ λέγεις;
ΟΡ. μὴ θεαί μ' οἴστρῳ κατάσχωσ'.
ΠΥ. ἀλλὰ κηδεύσω σ' ἐγώ.
ΟΡ. δυσχερὲς ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρός.
ΠΥ. οὐκ ἔμοιγε σοῦ.
ΟΡ. εὐλαβοῦ λύσσης μετασχεῖν τῆς ἐμῆς.
ΠΥ. τόδ' οὖν ἴτω.
ΟΡ. οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις;
ΠΥ. ὄκνος γὰρ τοῖς φίλοις κακὸν μέγα.
ΟΡ. ἕρπε νῦν οἴαξ ποδός μοι.
ΠΥ. φίλα γ' ἔχων κηδεύματα.

ΟΡ. καί με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός.
ΠΥ. ὡς τί δὴ τόδε;
ΟΡ. ὥς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι.
ΠΥ. τό γε δίκαιον ὧδ᾽ ἔχει.
ΟΡ. μητέρος δὲ μηδ᾽ ἴδοιμι μνῆμα.
ΠΥ. πολεμία γὰρ ἦν.
ἀλλ᾽ ἔπειγ᾽, ὡς μή σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων ἕλῃ,
περιβαλὼν πλευροῖς ἐμαῖσι πλευρὰ νωχελῆ νόσῳ·
ὡς ἐγὼ δι᾽ ἄστεός σε, σμικρὰ φροντίζων ὄχλου,
οὐδὲν αἰσχυνθεὶς, ὀχήσω· ποῦ γὰρ ὢν δείξω φίλος,
εἴ σε μὴ ᾽ν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω;
ΟΡ. τοῦτ᾽ ἐκεῖνο κτᾶσθ᾽ ἑταίρους, μὴ τὸ συγγενὲς μόνον·
ὡς ἀνὴρ, ὅστις τρόποισι συντακῇ, θυραῖος ὢν,
μυρίων κρείσσων ὁμαίμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος.
ΧΟ. ὁ μέγας ὄλβος, ἅ τ᾽ ἀρετὰ στροφή.
μέγα φρονοῦσ᾽ ἀν᾽ Ἑλλάδα καὶ
παρὰ Σιμουντίοις ὀχετοῖς
πάλιν ἀνῆλθ᾽ ἐξ εὐτυχίας Ἀτρείδαις
πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων,
ὁπότε χρυσείας ἔρις ἀρνὸς
ἤλυθε Ταντανλίδαις,
οἰκτρότατα θοινάματα καὶ σφά-
για γενναίων τεκέων·
ὅθεν φόνῳ φόνος ἐξαμείβων
δι᾽ αἵματος οὐ προλείπει
δισσοῖσιν Ἀτρείδαις.
τὸ καλὸν οὐ καλὸν, τοκέων ἀντιστροφή.
πυριγενεῖ τεμεῖν παλάμᾳ

χρόα, μελάνθετον δὲ φόνῳ
ξίφος ἐς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι.
τὸ δ' αὖ κακουργεῖν, ἀσέβεια μεγάλη,
κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν παράνοια.
θανάτου δ' ἀμφὶ φόβῳ
Τυνδαρὶς ἰάκχησε τάλαινα·
τέκνον, οὐ τολμᾷς ὅσια,
κτείνων γε ματέρα· μὴ, πατρῴαν
τιμῶν χάριν, ἐξανάψῃ
δύσκλειαν ἐς ἀεί.
τίς νόσος, ἢ τίνα δάκρυ' ἢ τίς ἔλεος ἐπῳδός.
μείζων κατὰ γᾶν,
ἢ ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι;
οἷον οἷον ἔργον τελέσας
βεβάκχευται μανίαις,
Εὐμενίσι θήραμα φόνῳ,
δρομάσι δινεύων βλεφάροις,
Ἀγαμεμνόνειος παῖς;
ὢ μέλεος ματρὸς, ὅτε
χρυσεοπηνήτων φαρέων
μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν
σφάγιον ἔθετο ματέρα, πα-
τρῴων παθέων ἀμοιβάν.
ΗΛ. γυναῖκες, ἦπου τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων
τλήμων Ὀρέστης, θεομανεῖ λύσσῃ δαμείς;
ΧΟ. ἥκιστα· πρὸς δ' Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν,
ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι
δώσων, ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεών.
ΗΛ. οἴμοι, τί χρῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἔπεισέ νιν;

ΧΟ. Πυλάδης. ἔοικε δ' οὐ μακρὰν ὅδ' ἄγγελος
λέξειν τὰ κεῖθεν σοῦ κασιγνήτου πέρι.
ΑΓ. ὦ τλῆμον, ὦ δύστηνε τοῦ στρατηλάτου
Ἀγαμέμνονος παῖ, πότνι' Ἠλέκτρα, λόγους
ἄκουσον, οὕς σοι δυστυχεῖς ἥκω φέρων.
ΗΛ. αἶ, αἶ, διοιχόμεσθα· δῆλος εἶ λόγῳ.
[κακῶν γὰρ ἥκεις, ὡς ἔοικεν, ἄγγελος.]
ΑΓ. ψήφῳ Πελασγῶν σὸν κασίγνητον θανεῖν,
καὶ σ', ὦ τάλαιν', ἔδοξε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.
ΗΛ. οἴμοι, προσῆλθεν ἐλπὶς, ἣν φοβουμένη
πάλαι, τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γόοις.
ἀτὰρ τίς ἁγὼν, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι
καθεῖλον ἡμᾶς, κἀπεκύρωσαν θανεῖν;
λέγ', ὦ γεραιέ· πότερα λευσίμῳ χερὶ,
ἢ διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀποῤῥῆξαί με δεῖ,
κοινὰς ἀδελφῷ ξυμφορὰς κεκτημένην;
ΑΓ. ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
βαίνων, πυθέσθαι δεόμενος τά τ' ἀμφὶ σοῦ,
τά τ' ἀμφ' Ὀρέστου· σῷ γὰρ εὔνοιαν πατρὶ
ἀεί ποτ' εἶχον· καί μ' ἔφερβε σὸς δόμος,
πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις·
ὁρῶ δὲ ὄχλον στείχοντα καὶ θάσσοντ' ἄκραν·
οὗ φασι πρῶτον Δαναὸν Αἰγύπτῳ δίκας
διδόντ' ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας.
ἀστῶν δὲ δή τιν' ἠρόμην ἄθροισμ' ἰδὼν,
τί καινὸν Ἄργει; μῶν τι πολεμίων πάρα
ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναϊδῶν πόλιν;
ὁ δ' εἶπ', Ὀρέστην κεῖνον οὐχ ὁρᾷς πέλας
στείχοντ', ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον;

ὁρῶ δ' ἄελπτον φάσμ', ὃ μήποτ' ὤφελον,
Πυλάδην τε καὶ σὸν ξύγγονον στείχονθ' ὁμοῦ,
τὸν μὲν κατηφῆ καὶ παρειμένον νόσῳ,
τὸν δ', ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον,
νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγίᾳ.
ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος,
κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε· τίς χρῄζει λέγειν,
πότερον Ὀρέστην κατθανεῖν, ἢ μή, χρεὼν,
μητροκτονοῦντα; κἀπὶ τῷδ' ἀνίσταται
Ταλθύβιος, ὃς σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας.
ἔλεξε δ', ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν ἀεί,
διχόμυθα, πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλούμενος,
σὸν δ' οὐκ ἐπαινῶν ξύγγονον, καλῶς κακοὺς
λόγους ἑλίσσων, ὅτι καθισταίη νόμους
εἰς τοὺς τεκόντας οὐ καλούς· τὸ δ' ὄμμ' ἀεὶ
φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγίσθου φίλοις.
τὸ γὰρ γένος τοιοῦτον· ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ
πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες· ὅδε δ' αὐτοῖς φίλος,
ὃς ἂν δύνηται πόλεος, ἔν τ' ἀρχαῖσιν ᾖ.
ἐπὶ τῷδε δ' ἠγόρευε Διομήδης ἄναξ·
οὗτος κτανεῖν μὲν οὔτε σ', οὔτε σύγγονον
εἴα, φυγῇ δὲ ζημιοῦντας εὐσεβεῖν.
ἐπεῤῥόθησαν δ' οἱ μὲν, ὡς καλῶς λέγοι,
οἱ δ' οὐκ ἐπῄνουν· κἀπὶ τῷδ' ἀνίσταται
ἀνήρ τις ἀθυρόγλωσσος, ἰσχύων θράσει,
Ἀργεῖος, οὐκ Ἀργεῖος, ἠναγκασμένος,
θορύβῳ τε πίσυνος κἀμαθεῖ παῤῥησίᾳ
πιθανὸς ἔτ' ἀστοὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι.
ὅταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις, φρονῶν κακῶς,

πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα·
ὅσοι δὲ σὺν νῷ χρηστὰ βουλεύουσ᾽ ἀεί,
κἂν μὴ παραυτίκ᾽, αὖθις εἰσὶ χρήσιμοι
πόλει· θεᾶσθαι δ᾽ ὧδε χρὴ τὸν προστάτην
ἰδόνθ᾽· ὅμοιον γὰρ τὸ χρῆμα γίγνεται
τῷ τοὺς λόγους λέγοντι καὶ τιμωμένῳ.
ὃς εἶπ᾽ Ὀρέστην καὶ σ᾽ ἀποκτεῖναι πέτροις
βάλλοντας· ὑπὸ δ᾽ ἔτεινε Τυνδάρεως λόγους
τῷ σφὼ κατακτείνοντι τοιούτους λέγειν.
ἄλλος δ᾽ ἀναστὰς ἔλεγε τῷδ᾽ ἐναντία,
μορφῇ μὲν οὐκ εὐωπός, ἀνδρεῖος δ᾽ ἀνήρ,
ὀλιγάκις ἄστυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον,
αὐτουργός, οἵπερ καὶ μόνοι σώζουσι γῆν,
ξυνετὸς δὲ χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων,
ἀκέραιος, ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον·
ὃς εἶπ᾽ Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
στεφανοῦν, ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν πατρί,
κακὴν γυναῖκα κἄθεον κατακτανών,
ἣ κεῖν᾽ ἀφῄρει, μήθ᾽ ὁπλίζεσθαι χέρα,
μήτε στρατεύειν ἐκλιπόντα δώματα,
εἰ τἄνδον οἰκουρήμαθ᾽ οἱ λελειμμένοι
φθείρουσιν, ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι.
καὶ τοῖς γε χρηστοῖς εὖ λέγειν ἐφαίνετο.
κοὐδεὶς ἔτ᾽ εἶπε· σὸς δ᾽ ἐπῆλθε σύγγονος,
ἔλεξε δ᾽· ὦ γῆν Ἰνάχου κεκτημένοι,
ὑμῖν ἀμύνων, οὐδὲν ἧσσον ἢ πατρί,
ἔκτεινα μητέρ᾽· εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος
ἔσται γυναιξὶν ὅσιος, οὐ φθάνοιτ᾽ ἔτ᾽ ἂν
θνήσκοντες, ἢ γυναιξὶ δουλεύειν χρεών.

τοὐναντίον δὲ δράσετ᾽ ἢ δρᾶσαι χρεών.
νῦν μὲν γὰρ ἡ προδοῦσα λέκτρ᾽ ἐμοῦ πατρὸς
τέθνηκεν· εἰ δὲ δὴ κατακτενεῖτ᾽ ἐμέ,
ὁ νόμος ἀνεῖται, κοὐ φθάνοι θνήσκων τις ἄν,
ὡς τῆς γε τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται.
ἀλλ᾽ οὐκ ἔπειθ᾽ ὅμιλον, εὖ δοκῶν λέγειν.
νικᾷ δ᾽ ἐκεῖνος ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων,
ὃς ἠγόρευε, σύγγονον σέ τε κτανεῖν.
μόλις δ᾽ ἔπεισε μὴ πετρουμένους θανεῖν
τλήμων Ὀρέστης· αὐτόχειρι δὲ σφαγῇ
ὑπέσχετ᾽ ἐν τῇδ᾽ ἡμέρᾳ λείψειν βίον
ξὺν σοί· πορεύει δ᾽ αὐτὸν ἐκκλήτων ὕπο
Πυλάδης δακρύων· ξὺν δ᾽ ὁμαρτοῦσιν φίλοι
κλάοντες, οἰκτείροντες· ἔρχεται δέ σοι
πικρὸν θέαμα, καὶ πρόσοψις ἀθλία.
ἀλλ᾽ εὐτρέπιζε φάσγαν᾽ ἢ βρόχον δέρῃ,
ὡς δεῖ λιπεῖν σε φέγγος· ηὐγένεια δὲ
οὐδέν σ᾽ ἐπωφέλησεν, οὐδ᾽ ὁ Πύθιος
τρίποδα καθίζων Φοῖβος, ἀλλ᾽ ἀπώλεσεν.
ΧΟ. ὦ δυστάλαινα παρθέν᾽, ὡς ξυνηρεφὲς
πρόσωπον εἰς γῆν σὸν βαλοῦσ᾽ ἄφθογγος εἶ,
ὡς εἰς στεναγμοὺς καὶ γόους δραμουμένη.
ΗΛ. κατάρχομαι στεναγμόν, ὦ Πελασγία, στροφή.
τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων,
αἱματηρὸν ἄταν,
κτύπον τε κρατός, ὃν ἔλαχ᾽ ἁ κατὰ χθονὸς
νερτέρων καλλίπαις θεά.
ἰαχείτω δὲ γᾶ Κυκλωπία,
σίδαρον ἐπὶ κάρᾳ τιθεῖσα κούριμον,

πήματ᾽ οἴκων.
ἔλεος, ἔλεος ὔθ᾽ ἔρχεται
τῶν θανουμένων ὕπερ
στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ᾽ ὄντων.
βέβακε γὰρ βέβακεν, οἴχεται τέκνων   ἀντιστρ.
πρόπασα γέννα Πέλοπος, ὅ, τ᾽ ἐπὶ μακαρίοις
ζῆλος ὤν ποτ᾽ οἴκοις·
φθόνος νιν εἷλε θεόθεν, ἅ, τε δυσμενὴς
φοινία ψῆφος ἐν πόλει.
ἰὼ, ἰὼ πανδάκρυτ᾽ ἐφαμέρων
ἔθνη πολύπονα λεύσσεθ᾽, ὡς παρ᾽ ἐλπίδας
μοῖρα βαίνει.
ἕτερα δ᾽ ἕτερος ἀμείβεται
πήματ᾽ ἐν χρόνῳ μακρῷ·
βροτῶν δ᾽ ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰών.
μόλοιμι τὰν οὐρανοῦ καὶ
μέσον χθονὸς τεταμέναν
αἰωρήμασι πέτραν
ἁλύσεσι χρυσέαις φερομέναν
δίναισι βῶλον ἐξ Ὀλύμπου,
ἵν᾽ ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσομαι
γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ·
ὃς ἔτεκεν ἔτεκε γενέτορας
ἐμέθεν δόμων,
οἳ κατεῖδον ἄτας,
ποτανὸν μὲν δίωγμα πώλων
τεθριπποβάμονι στόλῳ
Πέλοψ ὅτε πελάγεσι
διεδίφρευσε Μυρτίλου φόνον

δικὼν ἐς οἶδμα πόντου,
λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιστίαις
ποντίων σάλων
ἠόσιν ἁρματεύσας.
ὅθεν δόμοισι τοῖς ἐμοῖς
ἦλθ᾽ ἀρὰ πολύστονος,
Μαιάδος τόκου
τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ὁπότ᾽
ἐγένετο τέρας ὀλοὸν ὀλοὸν
λόχευμα ποιμνίοισιν
Ἀτρέος ἱπποβότα·
ὅθεν ἔρις τό, τε πτερωτὸν
ἁλίου μετέβαλεν ἅρμα
τὰν πρὸς ἑσπέραν κέλευθον
οὐρανοῦ προσαρμόσασα
μονόπωλον ἐς ἀῶ·
ἑπταπόρου τε δρόμημα Πελειάδος
εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει·
τῶνδέ τ᾽ ἀμείβει θανάτους θανάτων,
τά τ᾽ ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέστου,
λέκτρα τε Κρήσσας
Ἀερόπας δολίας δολίοισι γάμοις.
τὰ πανύστατα δ᾽ εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν
ἐμὸν ἦλθε δόμων
πολυπόνοις ἀνάγκαις.

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδε σὸς ξύγγονος ἕρπει
ψήφῳ θανάτου κατακυρωθείς,
ὅ, τε πιστότατος πάντων Πυλάδης,
ἰσάδελφος ἀνήρ, ὀρθῶν νοσερὸν

κῶλον Ὀρέστου,
ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος.
ΗΛ. οἲ ἐγώ· πρὸ τύμβου γάρ σ᾿ ὁρῶσ᾿ ἀναστένω,
ἀδελφὲ, καὶ πάροιθε νερτέρων πυρᾶς·
οἲ ἐγὼ μάλ᾿ αὖθις, ὥς σ᾿ ἰδοῦσ᾿ ἐν ὄμμασι
πανυστάτην πρόσοψιν ἐξέστην φρενῶν.
ΟΡ. οὐ σῖγ᾿, ἀφεῖσα τοὺς γυναικείους γόους,
στέρξεις τὰ κρανθέντ᾿; οἰκτρὰ μὲν τάδ᾿, ἀλλ᾿ ὅμως
φέρειν ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας.
ΗΛ. καὶ πῶς σιωπῶ; φέγγος εἰσορᾶν θεοῦ
τόδ᾿ οὐκέθ᾿ ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις μέτα.
ΟΡ. σὺ μή μ᾿ ἀπύκτειν᾿· ἅλις ὑπ᾿ Ἀργείας χερὸς
τέθνηχ᾿ ὁ τλήμων· τὰ δὲ παρόντ᾿ ἔα κακά.
ΗΛ. ὦ μέλεος ἥβης σῆς, Ὀρέστα, καὶ πότμου,
θανάτου τ᾿ ἀώρου, ζῆν ἐχρῆν σ᾿ ὅτ᾿ οὐκέτ᾿ εἶ.
ΟΡ. μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλῃς ἀνανδρίαν,
εἰς δάκρυα πορθμεύουσ᾿ ὑπόμνησιν κακῶν.
ΗΛ. θανούμεθ᾿· οὐχ οἷόν τε μὴ στένειν κακά·
πᾶσιν γὰρ οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ βροτοῖς.
ΟΡ. τόδ᾿ ἦμαρ ἡμῖν κύριον· δεῖ δ᾿ ἢ βρόχους
ἅπτειν κρεμαστοὺς, ἢ ξίφος θήγειν χερί.
ΗΛ. σύ νύν μ᾿ ἀδελφὲ, μή τις Ἀργείων κτάνῃ,
ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.
ΟΡ. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ᾿ ἔχω· σὲ δ᾿ οὐ κτενῶ·
ἀλλ᾿ αὐτόχειρι θνῆσχ᾿, ὅτῳ βούλει, τρόπῳ.
ΗΛ. ἔσται τάδ᾿· οὐδὲν σοῦ ξίφους λελείψομαι·
ἀλλ᾿ ἀμφιθεῖναι σῇ δέρῃ θέλω χέρας.
ΟΡ. τέρπου κενὴν ὄνησιν, εἰ τερπνὸν τόδε,
θανάτου πέλας βεβῶσι περιβαλεῖν χέρας.

ΗΛ. ὦ φίλτατ', ὦ ποθεινὸν ἥδιστόν τ' ἔχων
τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.
ΟΡ. ἔκ τοί με τήξεις· καί σ' ἀμείψασθαι θέλω
φιλότητι χειρῶν· τί γὰρ ἔτ' αἰδοῦμαι τάλας;
ὦ στέρν' ἀδελφῆς, ὦ φίλον πρόσπτυγμ' ἐμόν,
τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους
προσφθέγμαθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις πάρα.
ΗΛ. φεῦ· πῶς ἂν ξίφος νῷ ταὐτόν, εἰ θέμις, κτάνοι,
καὶ μνῆμα δέξαιθ' ἕν, κέδρου τεχνάσματα;
ΟΡ. ἥδιστ' ἂν εἴη ταῦθ'· ὁρᾷς δὲ δὴ φίλων
ὡς ἐσπανίσμεθ', ὥστε κοινωνεῖν τάφου.
ΗΛ. οὐδ' εἶφ' ὑπέρ σου, μὴ θανεῖν σπουδὴν ἔχων,
Μενέλαος ὁ κακός, ὁ προδότης τοὐμοῦ πατρός;
ΟΡ. οὐδ' ὄμμ' ἔδειξεν· ἀλλ' ἐπὶ σκήπτροις ἔχων
τὴν ἐλπίδ', ηὐλαβεῖτο μὴ σώζειν φίλους.
ἀλλ' εἶ', ὅπως γενναῖα κἀγαμέμνονος
δράσαντε κατθανούμεθ' ἀξιώτατα.
κἀγὼ μὲν εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει,
παίσας πρὸς ἧπαρ φασγάνῳ· σὲ δ' αὖ χρεὼν
ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι.
Πυλάδη, σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόνου γενοῦ βραβεὺς
καὶ κατθανόντοιν εὖ περίστειλον δέμας,
θάψον τε κοινῇ πρὸς πατρὸς τύμβον φέρων.
καὶ χαίρ'· ἐπ' ἔργον δ', ὡς ὁρᾷς πορεύομαι.
ΠΥ. ἐπίσχες· ἓν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
εἰ ζῆν με χρῄζειν, σοῦ θανόντος, ἤλπισας.
ΟΡ. τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμοῦ μέτα;
ΠΥ. ἤρου; τί δὲ ζῆν σῆς ἑταιρείας ἄτερ;
ΟΡ. οὐκ ἔκτανες σὴν μητέρ', ὡς ἐγὼ τάλας.

ΠΥ. ξὺν σοί γε· κοινῇ ταῦτα καὶ πάσχειν με δεῖ.
ΟΡ. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρί, μὴ ξύνθνησκέ μοι·
σοὶ μὲν γάρ ἔστι πόλις, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔστι δή,
καὶ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλούτου λιμήν.
γάμων δὲ τῆς μὲν δυσπότμου τῆσδ' ἐσφάλης·
ἥν σοι κατηγγύησ', ἑταιρείαν σέβων·
σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποίησαι λαβών,
κῆδος δὲ τοὐμὸν καὶ σὸν οὐκέτ' ἐστὶ δή.
ἀλλ' ὦ ποθεινὸν ὄνομ' ὁμιλίας ἐμῆς,
χαῖρ'. οὐ γὰρ ἡμῖν ἐστι τοῦτο, σοί γε μήν.
οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τηώμεθα.
ΠΥ. ἦ πολὺ λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
μήθ' αἷμά που δέξαιτο κάρπιμον πέδον,
μὴ λαμπρὸς αἰθήρ, εἴ σ' ἐγὼ προδούς ποτε,
ἐλευθερώσας τοὐμόν, ἀπολίποιμί σε.
καὶ ξυγκατέκτανον γάρ, οὐκ ἀρνήσομαι,
καὶ πάντ' ἐβούλευσ', ὧν σὺ νῦν τίνεις δίκας·
καὶ ξυνθανεῖν οὖν δεῖ σε σοὶ καὶ τῇδ' ὁμοῦ.
ἐμὴν γὰρ αὐτήν, ἧς γε λέχος ἐπῄνεσα,
κρίνω δάμαρτα· τί γὰρ ἐρῶ καλόν ποτε
γῆν Δελφίδ' ἐλθών, Φωκέων ἀκρόπτολιν,
ὅς, πρὶν μὲν ὑμᾶς δυστυχεῖν, φίλος παρῆν,
νῦν δ' οὐκέτ' εἰμὶ δυστυχοῦντί σοι φίλος;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν κἀμοὶ μέλει.
ἐπεὶ δὲ κατθανούμεθ', ἐς κοινοὺς λόγους
ἔλθωμεν, ὡς ἂν Μενέλεως ξυνδυστυχῇ.
ΟΡ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τοῦτο κατθάνοιμ' ἰδών.
ΠΥ. πιθοῦ νυν, ἀνάμεινον δὲ φασγάνου τομάς.
ΟΡ. μενῶ, τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι.

ΠΥ. σίγα νυν, ὡς γυναιξὶ πιστεύω βραχύ.
ΟΡ. μηδὲν τρέσῃς τάσδ᾽, ὡς πάρεισ᾽ ἡμῖν φίλαι.
ΠΥ. Ἑλένην κτάνωμεν, Μενέλεῳ λύπην πικράν.
ΟΡ. πῶς; τὸ γὰρ ἕτοιμόν ἐστιν, εἴ γ᾽ ἔσται καλῶς.
ΠΥ. σφάξαντες· ἐν δόμοις δὲ κρύπτεται σέθεν.
ΟΡ. μάλιστα· καὶ δὴ πάντ᾽ ἀποσφαγίζεται.
ΠΥ. ἀλλ᾽ οὐκέθ᾽, Ἅιδην νυμφίον κεκτημένη.
ΟΡ. καὶ πῶς; ἔχει γὰρ βαρβάρους ὀπάονας.
ΠΥ. τίνας; Φρυγῶν γὰρ οὐδέν᾽ ἂν τρέσαιμ᾽ ἐγώ.
ΟΡ. οἵους ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας.
ΠΥ. τρυφὰς γὰρ ἥκει δεῦρ᾽ ἔχουσα Τρωϊκάς;
ΟΡ. ὥσθ᾽ Ἑλλὰς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον.
ΠΥ. οὐδὲν τὸ δοῦλον πρὸς τὸ μὴ δοῦλον γένος.
ΟΡ. καὶ μὴν τόδ᾽ ἔρξας δὶς θανεῖν οὐ χάζομαι.
ΠΥ. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐγὼ μήν, σοί γε τιμωρούμενος.
ΟΡ. τὸ πρᾶγμα δήλου καὶ πέραιν᾽ ὅπως λέγεις.
ΠΥ. εἴσιμεν ἐς οἴκους δῆθεν ὡς θανούμενοι.
ΟΡ. ἔχω τοσοῦτον, τἀπίλοιπα δ᾽ οὐκ ἔχω.
ΠΥ. γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθ᾽ ἃ πάσχομεν.
ΟΡ. ὥστ᾽ ἐκδακρῦσαί γ᾽ ἔνδοθεν κεχαρμένην.
ΠΥ. καὶ νῷν παρέσται ταῦθ᾽ ἅπερ κείνῃ τότε.
ΟΡ. ἔπειτ᾽ ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;
ΠΥ. κρύπτ᾽ ἐν πέπλοισι τοῖσιδ᾽ ἕξομεν ξίφη.
ΟΡ. πρόσθεν δ᾽ ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται;
ΠΥ. ἐκκλῄσομεν σφᾶς ἄλλο ἄλλοσε στέγης.
ΟΡ. καὶ τόν γε μὴ σιγῶντ᾽ ἀποκτείνειν χρεών.
ΠΥ. εἶτ᾽ αὐτὸ δηλοῖ τοὔργον, ᾗ τείνειν χρεών.
ΟΡ. Ἑλένην φονεύειν, μανθάνω τὸ σύμβολον.
ΠΥ. ἔγνως· ἄκουσον δ᾽ ὡς καλῶς βουλεύομαι.

εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν
ξίφος μεθεῖμεν, δυσκλεὴς ἂν ἦν φόνος.
νῦν δ᾽ ὑπὲρ ἁπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην,
ὧν πατέρας ἔκτειν᾽, ὧν τ᾽ ἀπώλεσεν τέκνα,
νύμφας τ᾽ ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων.
ὀλολυγμὸς ἔσται, πῦρ τ᾽ ἀνάψουσιν θεοῖς,
σοὶ πολλὰ κἀμοὶ κέδν᾽ ἀρώμενοι τυχεῖν,
κακῆς γυναικὸς οὕνεχ᾽ αἷμ᾽ ἐπράξαμεν.
ὁ μητροφόντης δ᾽ οὐ καλεῖ, ταύτην κτανὼν,
ἀλλ᾽ ἀπολιπὼν τοῦτ᾽ ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσεῖ,
Ἑλένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς.
οὐ δεῖ ποτ᾽, οὐ δεῖ, Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν,
τὸν σὸν δὲ πατέρα καὶ σὲ κἀδελφὴν θανεῖν,
μητέρα, τ᾽ · ἐῶ τοῦτ᾽, οὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν·
δόμους τ᾽ ἔχειν σοὺς, δι᾽ Ἀγαμέμνονος δόρυ
λαβόντα νύμφην. μὴ γὰρ οὖν ζῴην ἔτι,
εἰ μὴ ᾽π᾽ ἐκείνῃ φάσγανον σπάσω μέλαν.
ἢν δ᾽ οὖν τὸν Ἑλένης μὴ κατάσχωμεν φόνον,
πρήσαντες οἴκους τούσδε κατθανούμεθα.
ἑνὸς γὰρ οὐ σφαλέντες ἕξομεν κλέος,
καλῶς θανόντες, ἢ καλῶς σεσωσμένοι.

ΧΟ. πάσαις γυναιξὶν ἀξία στυγεῖν ἔφυ
ἡ Τυνδαρὶς παῖς ἣ κατῄσχυνεν γένος.

ΟΡ. φεῦ· οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον ἢ φίλος σαφὴς,
οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς· ἀλόγιστον δέ τι
τὸ πλῆθος ἀντάλλαγμα γενναίου φίλου.
σὺ γὰρ τά τ᾽ εἰς Αἴγισθον ἐξεῦρες κακὰ,
καὶ πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοὶ,
νῦν τ᾽ αὖ δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν,

κοὐκ ἐκποδὼν εἶ· παύσομαι δ' αἰνῶν σ' ἐπεὶ
βάρος τι κἀν τῷδ' ἐστὶν, αἰνεῖσθαι λίαν,
ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν,
δράσας τι χρῄζω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανεῖν,
ἵν' ἀνταναλώσω μὲν, οἵ με προὔδοσαν,
στένωσι δ', οἵπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον.
Ἀγαμέμνονός τοι παῖς πέφυχ', ὃς Ἑλλάδος
ἦρξ' ἀξιωθεὶς· οὐ τύραννος, ἀλλ' ὅμως
ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχ', ὃν οὐ καταισχυνῶ,
δοῦλον παρασχὼν θάνατον, ἀλλ' ἐλευθέρως
ψυχὴν ἀφήσω, Μενέλεων δὲ τίσομαι.
ἑνὸς γὰρ εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἄν,
εἴ ποθεν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία,
κτανοῦσι, μὴ θανοῦσιν· εὔχομαι τάδε.
ὃ βούλομαι γὰρ ἡδὺ καὶ διὰ στόμα
πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψαι φρένα.

ΗΛ. ἐγὼ, κασίγνητ', αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ,
σωτηρίαν σοὶ τῷδέ τ', ἐκ τρίτων τ' ἐμοί.

ΟΡ. θεοῦ λέγεις πρόνοιαν· ἀλλὰ ποῦ τόδε;
ἐπεὶ τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρόν.

ΗΛ. ἄκουε δή νυν· καὶ σὺ δεῦρο νοῦν ἔχε.

ΟΡ. λέγ', ὡς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονήν.

ΗΛ. Ἑλένης κάτοισθα θυγατέρ'; εἰδότ' ἠρόμην.

ΟΡ. οἶδ', ἣν ἔθρεψεν Ἑρμιόνην μήτηρ ἐμή.

ΗΛ. αὕτη βέβηκε πρὸς Κλυταιμνήστρας τάφον.

ΟΡ. τί χρῆμα δράσουσ'; ὑποτίθης τίν' ἐλπίδα;

ΗΛ. χοὰς κατασπείσουσ' ὑπὲρ μητρὸς τάφῳ.

ΟΡ. καὶ δὴ τί μοι τοῦτ' εἶπας εἰς σωτηρίαν;

ΗΛ. ξυλλάβεθ' ὅμηρον τήνδ', ὅταν στείχῃ πάλιν.

ΟΡ. τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις;
ΗΛ. Ἑλένης θανούσης, ἤν τι Μενέλεως σὲ δρᾷ,
ἢ τόνδε κἀμέ· πᾶν γὰρ ἓν φίλον τόδε·
λέγ', ὡς φονεύσεις Ἑρμιόνην· ξίφος δὲ χρὴ
δέρῃ πρὸς αὐτῇ παρθένου σπάσαντ' ἔχειν.
κἂν μέν σε σώζῃ, μὴ θανεῖν χρῄζων κόρην,
Μενέλαος, Ἑλένης πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι,
μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας.
ἢν δ', ὀξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος,
κτείνῃ σε, καὶ σὺ σφάζε παρθένου δέρην.
καί νιν δοκῶ, τὸ πρῶτον ἢν πολὺς παρῇ,
χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχνον· οὔτε γὰρ θρασὺς
οὔτ' ἄλκιμος πέφυκε· τήνδ' ἡμῖν ἔχω
σωτηρίας ἔπαλξιν· εἴρηται λόγος.
ΟΡ. ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,
τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον,
ὡς ἀξία ζῆν μᾶλλον ἢ θανεῖν ἔφυς.
Πυλάδη, τοιαύτης ἆρ' ἁμαρτήσει τάλας
γυναικὸς, ἢ ζῶν μακάριον κτήσει λέχος;
ΠΥ. εἰ γὰρ γένοιτο, Φωκέων δ' ἔλθοι πόλιν,
καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένη.
ΟΡ. ἥξει δ' ἐς οἴκους Ἑρμιόνη τίνος χρόνου;
ὡς τἄλλα γ' εἶπας εἴπερ εὐτυχήσομεν,
κάλλισθ', ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίου πατρός.
ΗΛ. καὶ δὴ πέλας νιν δωμάτων εἶναι δοκῶ·
τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει.
ΟΡ. καλῶς· σὺ μέν νυν, ξύγγον' Ἠλέκτρα, δόμων
πάρος μένουσα, παρθένου δέχου πόδα.
φύλασσε δ', ἤν τις, πρὶν τελευτηθῇ φόνος,
ἢ ξύμμαχός τις, ἢ κασίγνητος πατρὸς

ἐλθὼν ἐς οἴκους φθῇ, γέγωνέ τ' εἰς δόμους,
ἢ σανίδα παίσασ', ἢ λόγους πέμψασ' ἔσω·
ἡμεῖς δ' ἔσω στείχοντες, ἐπὶ τὸν ἔσχατον
ἀγῶν' ὁπλιζώμεσθα φασγάνῳ χέρας,
Πυλάδη· σὺ γὰρ δὴ ξυμπονεῖς ἐμοὶ πόνους.
ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας πάτερ,
καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν
τοῖς δεομένοισι· διὰ σὲ γὰρ πάσχω τάλας
ἀδίκως, προδέδομαι δ' ὑπὸ κασιγνήτου σέθεν,
δίκαια πράξας· οὗ θέλω δάμαρθ' ἑλὼν
κτεῖναι· σὺ δ' ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενοῦ.
ΗΛ. ὦ πάτερ, ἵκου δῆτ', εἰ κλύεις ἔσω χθονὸς
τέκνων καλούντων, οἳ σέθεν θνήσκουσ' ὕπερ.
ΠΥ. ὦ ξυγγένεια πατρὸς ἐμοῦ, κἀμὰς λιτὰς,
Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον, ἔκσωσον τέκνα.
ΟΡ. ἔκτεινα μητέρ'·
ΠΥ. ἡψάμην δ' ἐγὼ ξίφους.
ΗΛ. ἐγὼ δέ γ' ἐπεκέλευσα κἀπέλυσ' ὄκνον.
ΟΡ. σοὶ, πάτερ, ἀρήγων.
ΗΛ. οὐδ' ἐγὼ προὔδωκά σε.
ΠΥ. οὔκουν ὀνείδη τάδε κλύων ῥύσει τέκνα;
ΟΡ. δακρύοις κατασπένδω σ'.
ΗΛ. ἐγὼ δ' οἴκτοισί γε.
ΠΥ. παύσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα·
εἴπερ γὰρ εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραὶ,
κλύει· σὺ δ', ὦ Ζεῦ πρόγονε καὶ Δίκης σέβας,
δότ' εὐτυχῆσαι τῷδ' ἐμοί τε τῇδέ τε·
τρισσοῖς φίλοις γὰρ εἷς ἀγὼν, δίκη μία,
ἢ ζῆν ἅπασιν, ἢ θανεῖν ὀφείλεται.

ΗΛ. Μυκηνίδες ὦ φίλαι, στροφή.
τὰ πρῶτα κατὰ Πελασγὸν ἕδος Ἀργείων·
ΧΟ. τίνα θροεῖς ἀϋτάν, ὦ πότνια; παραμένει
ἔτι γάρ σοι τόδ᾽ ἐν Δαναϊδῶν πόλει.
ΗΛ. στῆθ᾽ αἱ μὲν ὑμῶν τήνδ᾽ ἁμαξήρη τρίβον·
αἱ δ᾽ ἐνθάδ᾽ ἄλλον οἶμον, ἐς φρουρὰν δόμων.
ΧΟ. τί δέ με τόδε χρέος ἀπύεις;
ἔνεπέ μοι, φίλα.
ΗΛ. φόβος ἔχει με, μή τις ἐπὶ δώμασι
σταθεὶς ἐπὶ φοίνιον αἷμα
πήματα πήμασιν ἐξεύρῃ.
ΗΜ. χωρεῖτ᾽· ἐπειγώμεσθ᾽. ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον
τήνδ᾽ ἐκφυλάξω, τὴν πρὸς ἡλίου βολάς.
ΗΜ. καὶ μὴν ἐγὼ τήνδ᾽, ἣ πρὸς ἑσπέραν φέρει.
ΗΛ. δόχμια νῦν κόρας διάφερ᾽ ὀμμάτων
ἐκεῖθεν ἐνθάδ᾽, εἶτ᾽ ἐπ᾽ ἄλλην σκοπιάν.
ΧΟ. ἔχομεν ὡς θροεῖς.
ΗΛ. ἑλίσσετε νῦν βλέφαρα ἀντιστροφή.
κόραισι, δίδοτε διὰ βοστρύχων πάντῃ.
ΗΜ. ὅδε τις ἐν τρίβῳ φαντάζεται; τίς ὅδ᾽ ἄρ᾽ ἀμ-
φὶ μέλαθρον πολεῖ σὸν ἀγρότας ἀνήρ;
ΗΛ. ἀπωλόμεσθ᾽ ἄρ᾽, ὦ φίλαι· κεκρυμμένους
θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ᾽ ἐχθροῖσιν φανεῖ.
ΗΜ. ἄφοβος ἔχε· κενός, ὦ φίλα,
στίβος, ὃν οὐ δοκεῖς.
ΗΛ. τί δέ, τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει;
δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τιν᾽,
εἰ τάδ᾽ ἔρημα τὰ πρόσθ᾽ αὐλᾶς.
ΗΜ. καλῶς τά γ᾽ ἐνθένδ᾽, ἀλλὰ τἀπὶ σοῦ σκόπει,
ὡς οὔτις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται.

ΗΜ. εἰς ταὐτὸν ἥκεις· καὶ γὰρ οὐδὲ τῇδ᾽ ὄχλος.
ΗΛ. φέρε νυν ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω·
τί μέλλεθ᾽, οἱ κατ᾽ οἶκον, ἐν ἡσυχίᾳ
σφάγια φοινίσσειν
οὐκ εἰσακούουσ᾽· ὢ τάλαιν᾽ ἐγὼ κακῶν·
ἆρ᾽ εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη;
τάχα τις Ἀργείων
ἔνοπλος ὁρμήσας
ποδὶ βοηδρόμῳ
μέλαθρα προσμίξει.
σκέψασθε νῦν ἄμεινον· οὐχ ἕδρας ἀγών·
ἀλλ᾽ αἱ μὲν ἐνθάδ᾽, αἱ δ᾽ ἐκεῖσ᾽ ἑλίσσετε.
ΧΟ. ἀμείβω κέλευθον
σκοποῦσα πάντᾳ.
ΕΛ. ἰὼ Πελασγὸν Ἄργος, ὄλλυμαι κακῶς.
ΗΛ. ἠκούσαθ᾽; ἄνδρες χεῖρ᾽ ἔχουσιν ἐν φόνῳ.
Ἑλένης τὸ κώκυμ᾽ ἐστὶν, ὡς ἀπεικάσαι.
ΗΜ. ὦ Διὸς, ὦ Διὸς ἀέναον κράτος,
ἔλθ᾽ ἐπίκουρον ἐμοῖς φίλοισι πάντως.
ΕΛ. Μενέλαε, θνήσκω· σὺ δὲ παρὼν μ᾽ οὐκ ὠφελεῖς.
ΗΛ. φονεύετε, καίνετ᾽, ὄλλυτε,
δίπτυχα, δίστομα φάσγαν᾽
ἐκ χερὸς ἱέμενοι,
τὰν λειποπάτορα,
λειπόγαμον, ἃ πλείστους
ἔκανεν Ἑλλάνων
δορὶ παρὰ ποταμὸν ὀλομένους,
ὅθι δάκρυα δάκρυσι συνέπεσεν,
ἔπεσε σιδαρέοισι βέλεσιν
ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας.

ΧΟ. σιγᾶτε, σιγᾶτ᾽· ᾐσθόμην κτύπον τινὸς
κέλευθον εἰσπεσόντος ἀμφὶ δώματα.
ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, εἰς μέσον φόνον
ἥδ᾽ Ἑρμιόνη πάρεστι· παύσωμεν βοήν.
στείχει γὰρ εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους.
καλὸν τὸ θήραμ᾽, ἢν ἁλῷ, γενήσεται.
πάλιν κατάστηθ᾽ ἡσύχῳ μὲν ὄμματι,
χρόᾳ δ᾽ ἀδήλῳ τῶν δεδραμένων πέρι.
κἀγὼ σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἕξω κόρας,
ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα.
ὦ παρθέν᾽, ἥκεις τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
στέψασα, καὶ σπείσασα νερτέροις χοάς;
ΕΡ. ἥκω λαβοῦσα πρευμένειαν· ἀλλά με
φόβος τις εἰσελήλυθ᾽, ἥντιν᾽ ἐν δόμοις,
τηλουρὸς οὖσα δωμάτων, κλύω βοήν.
ΗΛ. τί δ᾽; ἄξι᾽ ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων.
ΕΡ. εὔφημος ἴσθι· τί δὲ νεώτερον λέγεις;
ΗΛ. θανεῖν Ὀρέστην κἄμ᾽ ἔδοξε τῇδε γῇ.
ΕΡ. μὴ δῆτ᾽, ἐμούς γε συγγενεῖς πεφυκότας.
ΗΛ. ἄραρ᾽· ἀνάγκης δ᾽ εἰς ζυγὸν καθέσταμεν.
ΕΡ. ἦ τοῦδ᾽ ἕκατι καὶ βοὴ κατὰ στέγας;
ΗΛ. ἱκέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν βοᾷ.
ΕΡ. τίς· οὐ γὰρ οἶδα μᾶλλον, ἢν σὺ μὴ λέγῃς.
ΗΛ. τλήμων Ὀρέστης, μὴ θανεῖν, ἐμοῦ θ᾽ ὕπερ.
ΕΡ. ἐπ᾽ ἀξίοισί γ᾽ ἆρ᾽ ἀνευφημεῖ δόμος.
ΗΛ. περὶ τοῦ γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἂν φθέγξαιτό τις;
ἀλλ᾽ ἐλθὲ καὶ μετάσχες ἱκεσίας φίλοις,
σῇ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ᾽ ὀλβίᾳ,
Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.
ἀλλ᾽, ὦ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς,

οἴκτειρον ἡμᾶς, κἀποκούφισον κακῶν.
ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρ'· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι·
σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.
ΕΡ. ἰδού, διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα.
σώθηθ', ὅσον γε τοὐπ' ἔμ'.
ΗΛ. ὦ κατὰ στέγας,
φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν;
ΕΡ. οἴ 'γώ· τίνας τούσδ' εἰσορῶ;
ΟΡ. σιγᾶν χρεών·
ἡμῖν γὰρ ἥκεις, οὐχὶ σοὶ σωτηρία.
ΗΛ. ἔχεσθ', ἔχεσθε· φάσγανον δὲ πρὸς δέρῃ
βαλόντες, ἡσυχάζεθ', ὡς εἰδῇ τόδε
Μενέλαος, οὕνεκ' ἄνδρας, οὐ Φρύγας κακοὺς
εὑρών, ἔπραξεν οἷα χρὴ πράσσειν κακούς.
ἰὼ ἰὼ φίλαι, κτύπον ἐγείρετε
κτύπον καὶ βοὰν
πρὸ μελάθρων, ὅπως ὁ πραχθεὶς φόνος
μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλῃ φόβον,
βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικούς,
πρὶν ἐτύμως ἴδω τὸν Ἑλένας φόνον
καθαιμακτὸν ἐν δόμοις κείμενον,
ἢ καὶ λόγον του προσπόλων πυθώμεθα.
τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφοράς, τὰς δ' οὐ σαφῶς.
ΧΟ. διὰ δίκας ἔβα
θεῶν νέμεσις εἰς Ἑλέναν.
δακρύοισι γὰρ Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε,
διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον
Πάριν, ὃς ἄγαγ' Ἑλλάδ' εἰς Ἴλιον.
ἀλλά, κτυπεῖ γὰρ κλῇθρα βασιλείων δόμων,
σιγήσατ', ἔξω γάρ τις ἐκβαίνει Φρυγῶν.

οὐ πευσόμεσθα τἀν δόμοις ὅπως ἔχει.
ΦΡ. Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφευγα
βαρβάροις εὐμαρίσιν,
κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέρεμνα
Δωρικάς τε τριγλύφους,
φροῦδα, φροῦδ᾽ ὦ γᾶ, γᾶ,
βαρβάροισι δρασμοῖς.
αἶ αἶ, πᾷ φύγω, ξέναι,
πολιὸν αἰθέρ᾽ ἀμπτάμενος,
ἢ πόντον, Ὠκεανὸς ὃν
ταυρόκρανος ἀγκάλαις
ἑλίσσων κυκλεῖ χθόνα;
ΧΟ. τί δ᾽ ἔστιν, Ἑλένης πρόσπολ᾽, Ἰδαῖον κάρα;
ΦΡ. Ἴλιον, Ἴλιον, οἴμοι μοι,
Φρύγιον ἄστυ καλλίβωλον,
Ἴδας ὄρος ἱερὸν,
ὥς σ᾽ ὀλόμενον στένω,
ἁρμάτειον, ἁρμάτειον μέλος
βαρβάρῳ βοᾷ,
διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθόγονον ὄμμα
κυκνοπτέρου καλλοσύνας
Λήδας σκύμνου δυσελένας
δυσελένας, ξεστῶν
περγάμων Ἀπολλωνίων
ἐριννὺν, ὀτοτοῖ·
ἰαλέμων, ἰαλέμων,
Δαρδανία τλάμων, Γανυμήδεος
ἱπποσύνᾳ, Διὸς εὐνέτᾳ.
ΧΟ. σαφῶς λέγ᾽ ἡμῖν αὔθ᾽ ἕκαστα τἀν δόμοις
τὰ γὰρ πρὶν οὐκ εὔγνωστα συμβαλοῦσ᾽ ἔχω.

ΦΡ. αἴλινον αἴλινον ἀρχὰν θανάτου
βάρβαροι λέγουσιν, αἶ, αἶ,
Ἀσιάδι φωνᾷ, βασιλέων
ὅταν αἷμα χυθῇ κατὰ γᾶν ξίφεσιν
σιδαρέοισιν Ἀΐδα.
ἦλθον εἰς δόμους, ἵν᾽ αὔθ᾽ ἕκαστα σοι λέγω,
λέοντες Ἕλλανες δύο διδύμω,
τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατὴρ ἐκλῄζετο·
ὁ δὲ παῖς Στροφίου, κακόμητις ἀνὴρ,
οἷος Ὀδυσσεὺς, σιγᾷ δόλιος,
πιστὸς δὲ φίλοις, θρασὺς εἰς ἀλκὰν,
ξυνετὸς πολέμου, φόνιός τε δράκων,
ἔῤῥοι τᾶς ἡσύχου προνοίας
κακοῦργος ὤν.
οἱ δὲ πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες
ἃς ἔγημ᾽ ὁ τοξότας Πάρις
γυναικὸς, ὄμμα δακρύοις
πεφυρμένοι, ταπεινοὶ
ἕζονθ᾽, ὁ μὲν τὸ κεῖθεν, ὁ δὲ τὸ κεῖθεν,
ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι.
περὶ δὲ γόνυ χέρας ἱκεσίους
ἔβαλον, ἔβαλον Ἑλένας ἄμφω,
ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον, ἔθορον
ἀμφίπολοι Φρύγες· προσεῖπε δ᾽
ἄλλος ἄλλον πεσὼν ἐν φόβῳ,
μή τις εἴη δόλος.
κἀδόκει τοῖς μὲν οὔ·
τοῖς δ᾽ ἐς ἀρκυστάταν
μηχανὰν ἐμπλέκειν
παῖδα τὴν Τυνδαρίδ᾽ ὁ

μητροφόντας δράκων.

ΧΟ. σὺ δ' ἦσθα ποῦ τότ', ἢ πάλαι φεύγεις φόβῳ;

ΦΡ. Φρυγίοις ἔτυχον Φρυγίοισι νόμοις
παρὰ βόστρυχον αὔραν, αὔραν,
Ἑλένας, Ἑλένας, εὐπαγεῖ κύκλῳ
πτερίνῳ πρὸ παρηΐδος αΐσσων
βαρβάροις νόμοισιν·
ἃ δὲ λίνον ἠλακάτᾳ
δακτύλοις ἕλισσε
νήματά θ' ἵετο πέδῳ.
σκύλων Φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλ-
ματα συστολίσαι χρῄζουσα λίνῳ,
φάρεα πορφύρεα,
δῶρα Κλυταιμνήστρᾳ.
προσεῖπε δ' Ὀρέστας
Λάκαιναν κόραν· ὦ Διὸς παῖ,
θὲς ἴχνος πέδῳ δεῦρ'
ἀποστᾶσα κλισμοῦ,
Πέλοπος ἐπὶ προπάτορος ἕδραν
παλαιᾶς ἑστίας,
ἵν' εἰδῇς λόγους ἐμούς.
ἄγει δ', ἄγει νιν· ἃ δ' ἐφεί-
πετ', οὐ πρόμαντις ὧν ἔμελλ'·
ὁ δὲ ξύνεργος ἄλλ' ἔπρασσ'
ἰὼν κακὸς Φωκεύς·
οὐκ ἐκποδὼν ἴτ', ἀλλ' ἀεὶ κακοὶ Φρύγες;
ἔκλῃσε δ' ἄλλον ἄλλοσε στέγης·
τοὺς μὲν ἐν σταθμοῖσιν ἱππικοῖς·
τοὺς δ' ἐν ἐξέδραισι, τοὺς δ'
ἐκεῖσ' ἐκεῖθεν, ἄλλον ἄλλοσε

διαρμόσας ἀπόπρο δεσποίνας.
ΧΟ. τί τοὐπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίγνετο;
ΦΡ. Ἰδαία μᾶτερ μᾶτερ,
ὀβρίμα ὀβρίμα, αἶ, αἶ,
φονίων παθέων, ἀνόμων τε κακῶν,
ἅπερ ἔδρακον ἔδρακον
ἐν δόμοις τυράννων.
ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου
ξίφη σπάσαντες ἐν χεροῖν,
ἄλλος ἄλλοσε
δίνασεν ὄμμα, μή τις παρὼν τύχοι.
ὡς κάπροι δ᾽ ὀρέστεροι γυ-
ναικὸς ἀντίοι σταθέντες
ἐννέπουσι· κατθανεῖ,
κατθανεῖ, κακός σ᾽ ἀποκτείνει πόσις,
τοῦ κασιγνήτου προδοὺς
ἐν Ἄργει θανεῖν γόνον.
ἁ δ᾽ ἀνίαχεν, ἴαχεν, ὤμοι μοι·
λευκὸν δ᾽ ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις,
κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγάν,
φυγᾷ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον
ἴχνος ἔφερεν, ἔφερεν· ἐς κόμας δὲ
δακτύλους δικὼν Ὀρέστας
Μυκηνίδ᾽ ἀρβύλαν προβάς,
ὤμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην,
παίειν λαιμὸν ἔμελλεν
εἴσω μέλαν ξίφος.
ΧΟ. ποῦ δῆτ᾽ ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες;
ΦΡ. ἰαχᾷ δόμων θύρετρα καὶ σταθμοὺς
μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἔνθ᾽ ἐμίμνομεν,

βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἀλλόθεν στέγης,
ὁ μὲν πέτρους, ὁ δ' ἀγκύλας,
ὁ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων·
ἔναντα δ' ἦλθε Πυλάδης
ἀλίαστος, οἷος, οἷος
Ἕκτωρ ὁ Φρύγιος, ἢ τρικόρυθος Αἴας,
ὃν εἶδον, εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίσι·
φασγάνων δ' ἀκμὰς ξυνήψαμεν·
τότε δή, τότε διαπρεπεῖς
ἐγένοντο Φρύγες, ὅσον Ἄρεος ἀλκὰν
ἥσσονες Ἑλλάδος ἐγενόμεθ' αἰχμᾶς.
ὁ μὲν οἰχόμενος φυγάς, ὁ δὲ νέκυς ὤν,
ὁ δὲ τραῦμα φέρων, ὁ δὲ λισσόμενος
θανάτου προβολάν,
ὑπὸ σκότον δ' ἐφεύγομεν·
νεκροὶ δ' ἔπιπτον, οἱ δ' ἔμελλον, οἱ δ' ἔκειντ'.
ἔμολε δ' ἁ τάλαιν' Ἑρμιόνα δόμους
ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ
ματρός, ἅ νιν ἔτεκε τλάμων.
ἄθυρσοι δ' οἷά νιν δραμόντε βάκχαι
σκύμνον ἐν χεροῖν ὀρείαν
ξυνήρπασαν· πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν
ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον.
ἁ δ' ἐκ θαλάμων ἐγένετο
διαπρὸ δωμάτων ἄφαντος,
ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς, καὶ νύξ,
ἤτοι φαρμάκοισιν,
ἢ μάγων τέχναισιν,
ἢ θεῶν κλοπαῖς.
τὰ δ' ὕστερ' οὐκέτ' οἶδα·

δραπέτην γὰρ ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα.
πολύπονα δέ, πολύπονα πάθεα
Μενέλαος ἀνασχόμενος,
ἀνόνητον ἀπὸ Τροίας
ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον.
ΧΟ. καὶ μὴν ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε·
ξιφηφόρον γὰρ εἰσορῶ πρὸ δωμάτων
βαίνοντ' Ὀρέστην ἐπτοημένῳ ποδί.
ΟΡ. ποῦ 'στὶν οὗτος, ὃς πέφευγε τοὐμὸν ἐκ δόμων ξίφος;
ΦΡ. προσκυνῶ σ', ἄναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσπιτνῶν.
ΟΡ. οὐκ ἐν Ἰλίῳ τάδ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί.
ΦΡ. πανταχοῦ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον ἢ θανεῖν τοῖς σώφροσιν.
ΟΡ. οὔ τί που κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεῳ βοηδρομεῖν;
ΦΡ. σοὶ μὲν οὖν ἔγωγ' ἀμύνειν· ἀξιώτερος γὰρ εἶ.
ΟΡ. ἐνδίκως ἡ Τυνδάρειος ἆρα παῖς διώλετο;
ΦΡ. ἐνδικώτατ', εἴ γε λαιμοὺς εἶχε τριπτύχους θανεῖν.
ΟΡ. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζει, τἄνδον οὐχ οὕτω φρονῶν.
ΦΡ. οὐ γάρ, ἥτις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυξὶ διελυμήνατο;
ΟΡ. ὄμοσον, εἰ δὲ μή, κτενῶ σε, μὴ λέγειν ἐμὴν χάριν.
ΦΡ. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγώ.
ΟΡ. ὧδε κἀν Τροίᾳ σίδηρος πᾶσι Φρυξὶν ἦν φόβος;
ΦΡ. ἄπεχε φάσγανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον.
ΟΡ. μὴ πέτρος γένῃ δέδοικας, ὥστε Γοργόν' εἰσιδών;
ΦΡ. μὴ μὲν οὖν νεκρός· τὸ Γοργοῦς δ' οὐ κάτοιδ' ἐγὼ κάρα.

ΟΡ. δοῦλος ὢν φοβεῖ τὸν Ἅιδην, ὅς σ᾽ ἀπαλλάξει κακῶν;
ΦΡ. πᾶς ἀνήρ, κἂν δοῦλος ᾖ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν.
ΟΡ. εὖ λέγεις· σώζει σε σύνεσις· ἀλλὰ βαῖν᾽ εἴσω δόμων.
ΦΡ. οὐκ ἄρα κτενεῖς μ᾽;
ΟΡ. ἀφεῖσαι.
ΦΡ. καλὸν ἔπος λέγεις τόδε.
ΟΡ. ἀλλὰ μεταβουλευσόμεσθα.
ΦΡ. τοῦτο δ᾽ οὐ καλῶς λέγεις.
ΟΡ. μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην.
οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας, οὔτ᾽ ἐν ἀνδράσιν σύ γ᾽ εἶ.
τοῦ δὲ μὴ στῆσαί σε κραυγὴν οὕνεκ᾽, ἐξῆλθον δόμων·
ὀξὺ γὰρ βοῆς ἀκοῦσαν Ἄργος ἐξεγείρεται.
Μενέλεων δ᾽ οὐ τάρβος ἡμῖν ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφους·
ἀλλ᾽ ἴτω ξανθοῖς ἐπ᾽ ὤμων βοστρύχοις γαυρούμενος·
εἰ γὰρ Ἀργείους ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν λαβών,
τὸν Ἑλένης φόνον διώκων, κἀμὲ μὴ σώζειν θέλει,
ξύγγονόν τ᾽ ἐμήν, Πυλάδην τε τὸν τάδε ξυνδρῶντά μοι,
παρθένον τε καὶ δάμαρτα, δύο νεκρὼ κατόψεται.
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ τύχα.
ἕτερον εἰς ἀγῶν᾽ ἕτερον αὖ δόμος
φοβερὸν ἀμφὶ τοὺς Ἀτρείδας πιτνεῖ.
ΗΜ. τί δρῶμεν; ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε,
ἢ σῖγ᾽ ἔχωμεν;
ΗΜ. ἀσφαλέστερον, φίλαι.

ΗΜ. ἴδε πρὸ δωμάτων, ἴδε προκηρύσσει
θοάζων ὅδ' αἰθέρος ἄνω καπνός.
ΗΜ. ἅπτουσι πεύκας, ὡς πυρώσοντες δόμους
τοὺς Ταντaλείους, οὐδ' ἀφίστανται φόνου.
ΗΜ. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι,
τέλος, ὅπα θέλει·
μεγάλα δέ τις δύναμις δι' ἀλαστόρων
ἔπαισ' ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων,
διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου.
ΧΟ. ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσω Μενέλεων δόμων πέλας
ὀξύπουν, ᾐσθημένον που τὴν τύχην, ἣ νῦν πάρα.
οὐκέτ' ἂν φθάνοιτε κλῇθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς,
ὦ κατὰ στέγας Ἀτρεῖδαι; δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ
πρὸς κακῶς πράσσοντας, ὡς σὺ νῦν, Ὀρέστα, δυστυχεῖς.
ΜΕ. ἥκω κλύων τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια
δισσοῖν λεόντοιν· οὐ γὰρ ἄνδρ' αὐτὼ καλῶ.
ἤκουσα γὰρ δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον,
ὡς οὐ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται,
κενὴν ἀκούσας βάξιν, ἣν φόβῳ σφαλεὶς
ἤγγειλέ μοί τις· ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου
τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα, καὶ πολὺς γέλως.
ἀνοιγέτω τις δῶμα, προσπόλοις λέγω
ὠθεῖν πύλας τάσδ', ὡς ἂν ἀλλὰ παῖδ' ἐμὴν
ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μιαιφόνων,
καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν
λάβωμεν, ᾗ δεῖ ξυνθανεῖν ἐμῇ χερὶ
τοὺς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον.
οὗτος σύ, κλῄθρων τῶνδε μὴ ψαύσῃς χεροῖν·

Μενέλαον εἶπον, ὃς πεπύργωσαι θράσει·
ἢ τῶδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν,
ῥήξας παλαιὰ γεῖσα, τεκτόνων πόνον.
μοχλοῖς δ' ἄραρε κλῇθρα, σῆς βοηδρόμου
σπουδῆς ἅ σ' εἴρξει, μὴ δόμων εἴσω περᾷν.
ΜΕ. ἔα, τί χρῆμα; λαμπάδων ὁρῶ σέλας,
δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τούσδε πυργηρουμένους,
ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρουρον δέρῃ.
ΟΡ. πότερον ἐρωτᾷν, ἢ κλύειν ἐμοῦ θέλεις;
ΜΕ. οὐδέτερ'· ἀνάγκη δ', ὡς ἔοικε, σοῦ κλύειν.
ΟΡ. μέλλω κτανεῖν σοῦ θυγατέρ', εἰ βούλει μαθεῖν.
ΜΕ. Ἑλένην φονεύσας ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον;
ΟΡ. εἰ γὰρ κατέσχον, μὴ θεῶν κλεφθεὶς ὕπο.
ΜΕ. ἀρνεῖ κατακτὰς, κἀφ' ὕβρει λέγεις τάδε;
ΟΡ. λυπράν γε τὴν ἄρνησιν· εἰ γὰρ ὤφελον,
ΜΕ. τί χρῆμα δρᾶσαι; παρακαλεῖς γὰρ εἰς φόβον.
ΟΡ. τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' εἰς Ἅιδου βαλεῖν.
ΜΕ. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χώσω τάφῳ.
ΟΡ. θεοὺς ἀπαίτει· παῖδα δὲ κτενῶ σέθεν.
ΜΕ. ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πράσσει φόνον.
ΟΡ. ὁ πατρὸς ἀμύντωρ, ὃν σὺ προὔδωκας θανεῖν.
ΜΕ. οὐκ ἤρκεσέν σοι τὸ πάρος αἷμα μητέρος;
ΟΡ. οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων ἀεί.
ΜΕ. ἦ καὶ σὺ, Πυλάδη, τοῦδε κοινωνεῖς φόνου;
ΟΡ. φησὶν σιωπῶν· ἀρκέσω δ' ἐγὼ λέγων.
ΜΕ. ἀλλ' οὔτι χαίρων, ἤν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς.
ΟΡ. οὐ φευξόμεσθα· πυρὶ δ' ἀνάψομεν δόμους.
ΜΕ. ἦ γὰρ πατρῷον δῶμα πορθήσεις τόδε;
ΟΡ. ὡς μή γ' ἔχῃς σὺ, τήνδ' ἐπισφάξας πυρί.
ΜΕ. κτεῖν', ὡς κτανών γε τῶνδέ μοι δώσεις δίκην.

ΟΡ. ἔσται τάδ᾽.
ΜΕ. ἆ, ἆ, μηδαμῶς δράσῃς τάδε.
ΟΡ. σίγα νυν· ἀνέχου δ᾽ ἐνδίκως πράσσων κακῶς.
ΜΕ. ἦ γὰρ δίκαιον ζῆν σέ;
ΟΡ. καὶ κρατεῖν γε γῆς.
ΜΕ. ποίας;
ΟΡ. ἐν Ἄργει τῷδε τῷ Πελασγικῷ.
ΜΕ. εὖ γ᾽ οὖν θίγοις ἂν χερνίβων,
ΟΡ. τί δὴ γὰρ οὔ;
ΜΕ. καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλλοις;
ΟΡ. σὺ δ᾽ ἂν καλῶς;
ΜΕ. ἁγνὸς γάρ εἰμι χεῖρας.
ΟΡ. ἀλλ᾽ οὐ τὰς φρένας.
ΜΕ. τίς δ᾽ ἂν προσείποι σ᾽;
ΟΡ. ὅστις ἐστὶ φιλοπάτωρ.
ΜΕ. ὅστις δὲ τιμᾷ μητέρ᾽;
ΟΡ. εὐδαίμων ἔφυ.
ΜΕ. οὔκουν σύ γ᾽.
ΟΡ. οὐ γὰρ ἁνδάνουσιν αἱ κακαί.
ΜΕ. ἄπαιρε θυγατρὸς φάσγανον.
ΟΡ. ψευδὴς ἔφυς.
ΜΕ. ἀλλὰ κτενεῖς μου θυγατέρ᾽;
ΟΡ. οὐ ψευδὴς ἔτ᾽ εἶ.
ΜΕ. οἴμοι, τί δράσω;
ΟΡ. πεῖθ᾽ ἐς Ἀργείους μολὼν,
ΜΕ. πειθὼ τίν᾽;
ΟΡ. ἡμᾶς μὴ θανεῖν αἰτοῦ πόλιν.
ΜΕ. ἢ παῖδά μου φονεύσεθ᾽;
ΟΡ. ὧδ᾽ ἔχει τάδε.
ΜΕ. ὦ τλῆμον Ἑλένη,

ΟΡ. τἀμὰ δ' οὐχὶ τλήμονα;
ΜΕ. σὲ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν;
ΟΡ. εἰ γὰρ τόδ' ἦν.
ΜΕ. πόνους πονήσας μυρίους.
ΟΡ. πλὴν γ' εἰς ἐμέ.
ΜΕ. πέπονθα δεινά.
ΟΡ. τότε γὰρ ἦσθ' ἀνωφελής.
ΜΕ. ἔχεις με.
ΟΡ. σαυτὸν σύ γ' ἔλαβες κακὸς γεγώς.
ἀλλ' εἶ, ὕφαπτε δώματ', Ἠλέκτρα, τάδε,
σύ τ', ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατε,
Πυλάδη, κάταιθε γεῖσα τειχέων τάδε.
ΜΕ. ὦ γαῖα Δαναῶν, ἱππίου τ' Ἄργους κτίται,
οὐκ εἶ, ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε;
πᾶσαν γὰρ ὑμῶν ὅδε βιάζεται πόλιν
ζῆν, αἷμα μητρὸς μυσαρὸν ἐξειργασμένος.
ΑΠ. Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον·
Φοῖβός σ' ὁ Λητοῦς παῖς ὅδ' ἐγγὺς ὢν καλῶ.
σύ θ', ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ,
Ὀρέσθ', ἵν' εἰδῇς, οὓς φέρων ἥκω λόγους.
Ἑλένην μὲν, ἣν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν
ἥμαρτες, ὀργὴν Μενέλεῳ ποιούμενος,
ἥδ' ἐστὶν, ἣν ὁρᾶτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
σεσωσμένη τε κοὐ θανοῦσα πρὸς σέθεν.
ἐγώ νιν ἐξέσωσα, κἀπὸ φασγάνου
τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
Ζηνὸς γὰρ οὖσαν ζῆν νιν ἄφθιτον χρεὼν,
Κάστορί τε Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
ξύνθακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.
ἄλλην δὲ νύμφην εἰς δόμους κτῆσαι λαβών.

ἐπεὶ θεοὶ τῷ τῆσδε καλλιστεύματι
Ἕλληνας εἰς ἓν καὶ Φρύγας ξυνήγαγον,
θανάτους τ' ἔθηκαν, ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς
ὕβρισμα θνητῶν, ἀφθόνου πληρώματος.
τὰ μὲν καθ' Ἑλένην ὧδ' ἔχει· σὲ δ' αὖ χρεὼν,
Ὀρέστα, γαίας τῆσδ' ὑπερβαλόνθ' ὅρους,
Παῤῥάσιον οἰκεῖν δάπεδον ἐνιαυτοῦ κύκλον.
κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον,
Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν τ' Ὀρέστειον καλεῖν·
ἐνθένδε τ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν
δίκην ὑπόσχες αἵματος μητροκτόνου
Εὐμενίσι τρισσαῖς· θεοὶ δέ σοι δίκης βραβεῖς
πάγοισιν ἐν Ἀρείοισιν εὐσεβεστάτην
ψῆφον διοίσουσ', ἔνθα νικῆσαί σε χρή.
ἐφ' ἧς δ' ἔχεις, Ὀρέστα, φάσγανον δέρῃ,
γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην· ὃς δ' οἴεται
Νεοπτόλεμος γαμεῖν νιν, οὐ γαμεῖ ποτέ.
θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει,
δίκας Ἀχιλλέως πατρὸς ἐξαιτοῦντί με.
Πυλάδῃ δ' ἀδελφῆς λέκτρον, ὡς ποτ' ᾔνεσας,
δός· ὁ δ' ἐπιὼν νιν βίοτος εὐδαίμων μένει.
Ἄργους δ' Ὀρέστην, Μενέλεως, ἔα κρατεῖν,
ἐλθὼν δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονὸς,
φερνὰς ἔχων δάμαρτος, ἥ σε μυρίοις
πόνοις διδοῦσα δεῦρ' ἀεὶ διήνυσε.
τὰ πρὸς πόλιν δὲ τῷδ' ἐγὼ θήσω καλῶς,
ὃς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα.
ΟΡ. ὦ Λοξία μαντεῖε, σῶν θεσπισμάτων
οὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος.

καίτοι μ᾽ ἐσῄει δεῖμα, μή τινος κλύων
ἀλαστόρων δόξαιμι σὴν κλύειν ὄπα.
ἀλλ᾽ εὖ τελεῖται, πείσομαι δὲ σοῖς λόγοις.
ἰδοὺ μεθίημ᾽ Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς,
καὶ λέκτρ᾽ ἐπῄνεσ᾽, ἡνίκ᾽ ἂν διδῷ πατήρ.

ΜΕ. ὦ Ζηνὸς Ἑλένη χαῖρε παῖ· ζηλῶ δέ σε
θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον.
Ὀρέστα, σοὶ δὲ παῖδ᾽ ἐγὼ κατεγγυῶ,
Φοίβου λέγοντος· εὐγενὴς δ᾽ ἀπ᾽ εὐγενοῦς
γήμας ὄναιο καὶ σὺ, χὠ διδοὺς ἐγώ.

ΑΠ. χωρεῖτε νῦν ἕκαστος, οἷ προστάσσομεν,
νείκους τε διαλύεσθε·

ΜΕ. πείθεσθαι χρεών.

ΟΡ. κἀγὼ τοιοῦτος· σπένδομαι δὲ συμφοραῖς,
Μενέλαε, καὶ σοῖς, Λοξία, θεσπίσμασιν.

ΑΠ. ἴτε νῦν καθ᾽ ὁδὸν, τὴν καλλίστην
θεὸν Εἰρήνην τιμῶντες· ἐγὼ δ᾽
Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω,
λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας,
ἔνθα παρ᾽ Ἥρᾳ, τῇ θ᾽ Ἡρακλέους
Ἥβῃ, πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
ἔσται, σπονδαῖς ἔντιμος ἀεὶ,
ξὺν Τυνδαρίδαις, τοῖς Διὸς υἱοῖς,
ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

ΧΟ. ὦ μέγα σεμνὰ Νίκα, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις,
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θηβῶν βασιλείαν, ἀποστερεῖ τοῦ μέρους τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Πολυνείκην· φυγὰς δ᾽ ἐκεῖνος εἰς Ἄργος παραγενόμενος, ἔγημε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀδράστου· κατελθεῖν δὲ εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμούμενος, καὶ πείσας τὸν πενθερὸν, συνήθροισεν ἀξιόχρεων στρατὸν ἐπὶ Θήβας κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἰοκάστη ἐποίησεν αὐτὸν ὑπόσπονδον ἐλθεῖν εἰς τὴν πόλιν καὶ διαλεχθῆναι πρότερον τῷ ἀδελφῷ περὶ τῆς ἀρχῆς. δεινοπροσωπήσαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ Ἐτεοκλέους, ἡ μὲν Ἰοκάστη συναγαγεῖν τὰ τέκνα εἰς φιλίαν οὐκ ἐδύνατο· Πολυνείκης δὲ ὡς πρὸς πολέμιον παραταξάμενος, ἀνεχώρησε τῆς πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νίκην ἔσεσθαι τοῖς Θηβαίοις, ἐὰν ὁ παῖς Κρέοντος Μενοικεὺς σφάγιον Ἄρει γένηται. ὁ μὲν οὖν Κρέων ἠρνήσατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει τὸν παῖδα· ὁ δὲ νεανίσκος ἐβούλετο, καὶ, τοῦ πατρὸς αὐτῷ φυγὴν μετὰ χρημάτων διδόντος, ἑαυτὸν ἀπέσφαξε. Θηβαῖοι δὲ τοὺς ἡγεμόνας τῶν Ἀργείων ἔκτειναν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες ἀνεῖλον ἀλλήλους. ἡ μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν εὑροῦσα νεκροὺς τοὺς υἱοὺς, ἀνεῖλεν ἑαυτήν· ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων παρέ-

λαβε τὴν βασιλείαν. οἱ δὲ Ἀργεῖοι νικηθέντες τῇ μαχῃ ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων, τοὺς μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας οὐκ ἔδωκεν εἰς ταφήν· Πολυνείκην δὲ ἀκήδευτον ἔῤῥιψεν· Οἰδίπουν δὲ φυγάδα τῆς πατρίδος ἀπέπεμψεν, ἐφ᾽ ὧν μὲν οὐ φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ᾽ ὧν δὲ τὴν ὀργὴν λογοποιήσας, οὐδὲ παρὰ τὴν δυστυχίαν ἐλεήσας.

Χρησμὸς δοθεὶς Λαΐῳ.

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς;
δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτάρ σε πεπρωμένον ἐστὶ,
παιδὸς ἑοῦ χείρεσσι λιπεῖν φάος. ὣς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὁ δ᾽ ηὔξατό σοι τάδε πάντα.

Τὸ τῆς Σφιγγὸς αἴνιγμα.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς, καὶ τέτραπον, οὗ μία φωνὴ,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσσ᾽ ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ κινεῖται, ἀνά τ᾽ αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ᾽ ὁπόταν πλεόνεσσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΧΟΡΟΣ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

ΙΟ. Ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν,
καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις,
Ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα,
ὡς δυστυχῆ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
ἀκτῖν' ἐφῆκας, Κάδμος ἡνίκ' ἦλθε γῆν
τήνδ', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα·
ὃς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἁρμονίαν ποτὲ,
Πολύδωρον ἐξέφυσε· τοῦ δὲ Λάβδακον
φῦναι λέγουσιν, ἐκ δὲ τοῦδε Λάϊον.
ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κλῄζομαι Μενοικέως,
Κρέων τ' ἀδελφὸς μητρὸς ἐκ μιᾶς ἔφυ·
καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με, τοῦτο γὰρ πατὴρ
ἔθετο, γαμεῖ δὲ Λάϊός μ'· ἐπεὶ δ' ἄπαις
ἦν, χρόνια λέκτρα τἄμ' ἔχων ἐν δώμασιν,
ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον, ἐξαιτεῖ θ' ἅμα
παίδων ἐς οἴκους ἀρσένων κοινωνίαν.
ὁ δ' εἶπεν, ὦ Θήβαισιν εὐΐπποις ἄναξ,
μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ·
εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φὺς,

καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι᾽ αἵματος.
ὁ δ᾽ ἡδονῇ δοὺς, εἴς τε βακχεῖον πεσὼν,
ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, καὶ σπείρας βρέφος,
γνοὺς τἀμπλάκημα, τοῦ θεοῦ τε τὴν φάτιν,
λειμῶν᾽ ἐς Ἥρας, καὶ Κιθαιρῶνος λέπας
δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος,
σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον,
ὅθεν νιν Ἑλλὰς ὠνόμαζεν Οἰδίπουν.
Πολύβου δέ νιν λαβόντες ἱπποβουκόλοι
φέρουσ᾽ ἐς οἴκους· εἴς τε δεσποίνης χέρας
ἔθηκαν· ἡ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον
μαστοῖς ὑφεῖτο, καὶ πόσιν πείθει τεκεῖν.
ἤδη δὲ πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος,
παῖς οὑμὸς, ἢ γνοὺς, ἤ τινος μαθὼν πάρα,
ἔστειχε, τοὺς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων,
πρὸς δῶμα Φοίβου· Λάϊός θ᾽ οὑμὸς πόσις,
τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν,
εἰ μηκέτ᾽ εἴη· καὶ ξυνάπτετον πόδα
εἰς ταυτὸν ἄμφω Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ·
καί νιν κελεύει Λαΐου τροχηλάτης,
ὦ ξένε, τυράννοις ἐκποδὼν μεθίστασο·
ὁ δ᾽ εἷρπ᾽ ἄναυδος, μέγα φρονῶν· πῶλοι δέ νιν
χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν.
ὅθεν, τί τἀκτὸς τῶν κακῶν με δεῖ λέγειν;
παῖς πατέρα καίνει, καὶ λαβὼν ὀχήματα
Πολύβῳ τροφεῖ δίδωσιν. ὡς δ᾽ ἐπεζάρει
Σφὶγξ ἁρπαγαῖσι πόλιν, ἐμός τ᾽ οὐκ ἦν πόσις,
Κρέων ἀδελφὸς τἀμὰ κηρύσσει λέχη,
ὅστις σοφῆς αἴνιγμα παρθένου μάθοι,

τούτῳ ξυνάψειν λέκτρα· τυγχάνει δέ πως
αἴνιγμ' ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφιγγὸς μαθὼν,
καὶ σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός.
γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν, οὐκ εἰδὼς τάλας,
οὐδ' ἡ τεκοῦσα, παιδὶ συγκοιμωμένη.
τίκτω δὲ παῖδας παιδὶ, δύο μὲν ἄρσενας,
Ἐτεοκλέα, κλεινήν τε Πολυνείκους βίαν,
κόρας τε δισσάς· τὴν μὲν Ἰσμήνην πατὴρ
ὠνόμασε, τὴν δὲ πρόσθεν Ἀντιγόνην ἐγώ.
μαθὼν δὲ τἀμὰ λέκτρα μητρῴων γάμων,
εἰς ὄμμαθ' αὑτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἱμάξας κόρας.
ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται,
κλείθροις ἔκρυψαν πατέρ', ἵν' ἀμνήμων τύχη
γένοιτο, πολλῶν δεομένη σοφισμάτων.
ζῶν δ' ἔστ' ἐν οἴκοις, πρὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν,
ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας;
θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε.
τὼ δ' εἰς φόβον πεσόντε, μὴ τελεσφόρους
εὐχὰς θεοὶ κραίνωσιν, οἰκούντων ὁμοῦ,
ξυμβάντ' ἔταξαν, τὸν νεώτερον πάρος
φεύγειν ἑκόντα τήνδε Πολυνείκην χθόνα,
Ἐτεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μένοντα γῆς
ἐνιαυτὸν, ἀλλάσσοντ'· ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς
καθέζετ' ἀρχῆς, οὐ μεθίσταται θρόνων,
φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκην χθονός.
ὁ δ' Ἄργος ἐλθὼν, κῆδος Ἀδράστου λαβὼν,
πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων ἄγει·
ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἑπτάπυλα τείχη τάδε,

πατρῷ᾽ ἀπαιτεῖ σκῆπτρα, καὶ μέρη χθονός.
ἐγὼ δ᾽ ἔριν λύουσ᾽, ὑπόσπονδον μολεῖν
ἔπεισα παιδὶ παῖδα, πρὶν ψαῦσαι δορός.
ἥξειν δ᾽ ὁ πεμφθεὶς φησὶν αὐτὸν ἄγγελος.
ἀλλ᾽, ὦ φαεννὰς οὐρανοῦ ναίων πτύχας
Ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς, δὸς δὲ σύμβασιν τέκνοις·
χρὴ δ᾽, εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἐᾷν βροτῶν
τὸν αὐτὸν ἀεὶ δυστυχῆ καθεστάναι.
ΠΑ. ὦ κλεινὸν οἴκοις, Ἀντιγόνη, θάλος πατρὶ,
ἐπεί σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν
μεθῆκε, μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον,
στράτευμ᾽ ἰδεῖν Ἀργεῖον ἱκεσίαισι σαῖς,
ἐπίσχες, ὡς ἂν προὐξερευνήσω στίβον,
μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται,
κἀμοὶ μὲν ἔλθῃ φαῦλος, ὡς δούλῳ, ψόγος,
σοὶ δ᾽, ὡς ἀνάσσῃ· πάντα δ᾽ ἐξειδὼς φράσω,
ἅ, τ᾽ εἶδον εἰσήκουσά τ᾽ Ἀργείων πάρα,
σπονδὰς ὅτ᾽ ἦλθον σῷ κασιγνήτῳ φέρων,
ἐνθένδ᾽ ἐκεῖσε, δεῦρό τ᾽ αὖ κείνου πάρα.
ἀλλ᾽ οὔτις ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις·
κέδρου παλαιὰν κλίμακ᾽ ἐκπέρα ποδὶ,
σκόπει δὲ πεδία, καὶ παρ᾽ Ἰσμηνοῦ ῥοὰς,
Δίρκης τε νᾶμα, πολεμίων στράτευμ᾽ ὅσον.
ΑΝ. ὄρεγε νῦν ὄρεγε γεραιὰν
νέᾳ χεῖρ᾽ ἀπὸ κλιμάκων,
ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων.
ΠΑ. ἰδοὺ ξύναψον, παρθέν᾽· εἰς καιρὸν δ᾽ ἔβης·
κινούμενον γὰρ τυγχάνει Πελασγικὸν
στράτευμα, χωρίζουσι δ᾽ ἀλλήλων λόχους.

ΑΝ. ἰὼ πότνια παῖ Λατοῦς
Ἑκάτα, κατάχαλκον ἅπαν
πεδίον ἀστράπτει.
ΠΑ. οὐ γάρ τι φαύλως ἦλθε Πολυνείκης χθόνα,
πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ᾽ ὅπλοις βρέμων.
ΑΝ. ἆρα πύλαι κλείθροις,
χαλκόδετά τ᾽ ἔμβολα
λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις
τείχεος ἥρμοσται;
ΠΑ. θάρσει· τά γ᾽ ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις.
ἀλλ᾽ εἰσόρα τὸν πρῶτον, εἰ βούλει μαθεῖν.
ΑΝ. τίς οὗτος ὁ λευκολόφας,
πρόπαρ ὃς ἀγεῖται στρατοῦ,
πάγχαλκον ἀσπίδ᾽ ἀμφὶ
βραχίονα κουφίζων;
ΠΑ. λοχαγὸς, ὦ δέσποινα.
ΑΝ. τίς, πόθεν γεγώς;
αὔδασον, ὦ γεραιὲ, τίς ὀνομάζεται;
ΠΑ. οὗτος Μυκηναῖος μὲν αὐδᾶται γένος,
Λερναῖα δ᾽ οἰκεῖ νάμαθ᾽, Ἱππομέδων ἄναξ.
ΑΝ. ἒ, ἒ, ὡς γαῦρος, ὡς φοβερὸς
εἰσιδεῖν, γίγαντι
γηγενέτᾳ προσόμοιος,
ἀστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν,
οὐχὶ πρόσφορος ἁμερίῳ γέννᾳ.
ΠΑ. τὸν δ᾽ ἐξαμείβοντ᾽ οὐχ ὁρᾷς Δίρκης ὕδωρ
λοχαγόν;
ΑΝ. ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος.
τίς δ᾽ ἐστὶν οὗτος;

ΠΑ. παῖς μὲν Οἰνέως ἔφυ
Τυδεὺς, Ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέρνοις ἔχει.
ΑΝ. οὗτος ὁ τᾶς Πολυνείκεος, ὦ γέρον,
αὐτοκασιγνήτας νύμφας
ὁμόγαμος κυρεῖ;
ὡς ἀλλόχρως ὅπλοισι, μιξοβάρβαρος.
ΠΑ. σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοὶ, τέκνον,
λόγχαις τ' ἀκοντιστῆρες εὐστοχώτατοι.
ΑΝ. σὺ δ', ὦ γέρον, πῶς αἰσθάνει σαφῶς τάδε;
ΠΑ. σημεῖ' ἰδὼν τότ' ἀσπίδων ἐγνώρισα,
σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σῷ κασιγνήτῳ φέρων,
ἃ προσδεδορκὼς, οἶδα τοὺς ὡπλισμένους.
ΑΝ. τίς δ' οὗτος ἀμφὶ μνῆμα τὸ Ζήθου περᾷ,
καταβόστρυχος, ὄμμασι γοργὸς
εἰσιδεῖν, νεανίας;
ΠΑ. λοχαγός.
ΑΝ. ὡς ὄχλος νιν ὑστέρῳ ποδὶ
πάνοπλος ἀμφέπει.
ΠΑ. ὅδ' ἐστὶ Παρθενοπαῖος, Ἀταλάντης γόνος.
ΑΝ. ἀλλά νιν ἁ κατ' ὄρη μετὰ ματέρος
Ἄρτεμις ἱεμένα,
τόξοις δαμάσασ' ὀλέσειεν,
ὃς ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων.
ΠΑ. εἴη τάδ', ὦ παῖ, ξὺν δίκῃ δ' ἥκουσι γῆν·
ὃ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοί.
ΑΝ. ποῦ ποῦ δ' ὃς ἐμοὶ
μιᾶς ἐγένετ' ἐκ ματέρος
πολυπόνῳ μοίρᾳ,
ὦ φίλτατ', εἰπὲ ποῦ 'στὶ Πολυνείκης, γέρον;

ΠΑ. ἐκεῖνος ἑπτὰ παρθένων τάφου πέλας
Νιόβης, Ἀδράστῳ πλησίον παραστατεῖ.
ὁρᾷς;
ΑΝ. ὁρῶ δῆτ' οὐ σαφῶς, ὁρῶ δέ πως
μορφῆς τύπωμα, στέρνα τ' ἐξῃκασμένα.
ἀνεμώκεος εἴθε δρόμον νεφέλας
ποσὶν ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος
πρὸς ἐμὸν ὁμογενέτορα·
περὶ δ' ὠλένας δέρᾳ φιλτάτᾳ
βάλοιμι χρόνῳ φυγάδα μέλεον.
ὡς ὅπλοισι χρυσέοισιν ἐκπρεπὴς, γέρον,
ἑῴοις ὅμοια φλεγέθων
βολαῖσιν ἀελίου.
ΠΑ. ἥξει δόμους τούσδ', ὥστε σ' ἐμπλῆσαι χαρᾶς,
ἔνσπονδος.
ΑΝ. οὗτος δ', ὦ γεραιὲ, τίς κυρεῖ,
ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβώς;
ΠΑ. ὁ μάντις Ἀμφιάραος, ὦ δέσποιν', ὅδε·
σφάγια δ' ἅμ' αὐτῷ, γῆς φιλαιμάτου ῥοαί.
ΑΝ. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ
Ἀελίου Σελαναία,
χρυσεόκυκλον φέγγος,
ὡς ἀτρεμαῖα κέντρα
καὶ σώφρονα πώλοις
μεταφέρων ἰθύνει.
ποῦ δ' ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει,
Καπανεύς;
ΠΑ. ἐκεῖνος προσβάσεις τεκμαίρεται
πύργων, ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν.

ΑΝ. ἰὼ Νέμεσι καὶ Διὸς
βαρύβρομοι βρονταὶ,
κεραύνιόν τε πῦρ αἰθαλόεν,
σύ τοι μεγαληγορίαν
ὑπεράνορα κοιμίζοις.
ὅδ' ἐστὶν, αἰχμαλωτίδας
ὃς δορὶ Θηβαίας Μυκήναισι
Λερναίᾳ τε δώσει τριαίνᾳ,
Ποσειδανίοις Ἀμυμωνίοις
ὕδασι δουλείαν περιβαλών.
μήποτε, μήποτε τάνδ', ὦ πότνια,
χρυσεοβόστρυχον ὦ Διὸς ἔρνος,
Ἄρτεμι, δουλοσύναν τλαίην.
ΠΑ. ὦ τέκνον, εἴσβα δῶμα, καὶ κατὰ στέγας
ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθου
εἰς τέρψιν ἦλθες, ὧν ἔχρῃζες εἰσιδεῖν.
ὄχλος γὰρ, ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν,
χωρεῖ γυναικῶν εἰς δόμους τυραννικούς.
φιλόψογον δὲ χρῆμα θηλειῶν ἔφυ,
σμικρὰς δ' ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῶν λόγων,
πλείους ἐπεισφέρουσιν· ἡδονὴ δέ τις
γυναιξὶ, μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλας λέγειν.
ΧΟ. Τύριον οἶδμα λιποῦσ' ἔβαν, στροφή
ἀκροθίνια Λοξίᾳ,
Φοινίσσας ἀπὸ νάσου,
Φοίβῳ δούλα μελάθρων,
ἵν' ὑπὸ δειράσι ψιφοβόλοις
Παρνασοῦ κατενάσθην
Ἰόνιον κατὰ πόντον, ἐλάτᾳ

πλεύσασα, περιῤῥύτων
ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων
Σικελίας Ζεφύρου πνοαῖς
ἱππεύσαντος, ἐν οὐρανῷ
κάλλιστον κελάδημα.
πόλεος ἐκπροκριθεῖσ᾽ ἐμᾶς, ἀντιστοφή.
καλλιστεύματα Λοξίᾳ,
Καδμείων ἔμολον γᾶν,
κλεινῶν Ἀγηνοριδᾶν,
ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαΐου
πεμφθεῖσ᾽ ἐνθάδε πύργους.
ἶσα δ᾽ ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις
Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν.
ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ
ἐπιμένει με, κόμας ἐμᾶς
δεῦσαι παρθένιον χλιδὰν
Φοιβείαισι λατρείαις.
ὦ λάμπουσα πέτρα πυρὸς ἐπῳδός.
δικόρυφον σέλας ὑπὲρ ἄκρων
Βακχείων Διονύσου,
οἴνα θ᾽, ἃ καθαμέριον
στάζεις τὸν πολύκαρπον οἰ-
νάνθας ἱεῖσα βότρυν·
ζάθεά τ᾽ ἄντρα δράκοντος, οὔ-
ρειαί τε σκοπιαὶ θεῶν,
νιφόβολόν τ᾽ ὄρος ἱερὸν, εἱ-
λίσσων ἀθανάτου θεοῦ
χορὸς γενοίμαν ἄφοβος,
παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοί-

βου, Δίρκαν προλιποῦσα.
νῦν δ' ἐμοὶ πρὸ τειχέων   στροφή.
θούριος μολὼν Ἄρης
αἷμα δάϊον φλέγει
τᾶδ', ὃ μὴ τύχοι, πόλει·
κοινὰ γὰρ φίλων ἄχη,
κοινὰ δ', εἴ τι πείσεται
ἑπτάπυργος ἅδε γᾶ,
Φοινίσσᾳ χώρᾳ, φεῦ, φεῦ,
κοινὸν αἷμα, κοινὰ τέκεα
τᾶς κερασφόρου πέφυκεν Ἰοῦς·
ὧν μέτεστί μοι πόνων.
ἀμφὶ δὲ πτόλιν νέφος   ἀντιστροφή.
ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει,
σχῆμα φοινίου μάχης,
ἃν Ἄρης τάχ' εἴσεται
παισὶν Οἰδίπου φέρων
πημονὰν Ἐριννύων.
Ἄργος ὦ Πελασγικὸν,
δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν,
καὶ τὸ θεόθεν, οὐ γὰρ ἄδικον
εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὁρμᾷ,
ὃς μετέρχεται δόμους.

ΠΟ. τὰ μὲν πυλωρῶν κλεῖθρά μ' εἰσεδέξατο
δι' εὐπετείας, τειχέων εἴσω μολεῖν·
ὃ καὶ δέδοικα, μή με δικτύων ἔσω
λαβόντες οὐ μεθῶσ' ἀναίμακτον χρόα.
ὧν οὕνεκ' ὄμμα πανταχῇ διοιστέον,
κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ᾖ.

ὡπλισμένος δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ,
τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τοῦ θράσους παρέξομαι.
ὠή, τίς οὗτος; ἢ κτύπον φοβούμεθα;
ἅπαντα καὶ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται,
ὅταν δι' ἐχθρᾶς πούς ἀμείβηται χθονός.
πέποιθα μέντοι μητρί, κοὐ πέποιθ' ἅμα,
ἥτις μ' ἔπεισε δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν.
ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή· βώμιοι γὰρ ἐσχάραι
πέλας πάρεισι, κοὐκ ἔρημα δώματα.
φέρ' ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος,
καὶ τάσδ' ἔρωμαι, τίνες ἐφεστᾶσιν δόμοις.
ξέναι γυναῖκες, εἴπατ', ἐκ ποίας πάτρας
Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε;

ΧΟ. Φοίνισσα μὲν γῆ πατρὶς, ἡ θρέψασά με·
Ἀγήνορος δὲ παῖδες ἐκ παίδων δορὸς
Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον.
μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος
μαντεῖα σεμνά, Λοξίου τ' ἐπ' ἐσχάρας,
ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν.
σὺ δ' ἀντάμειψαί μ', ὅστις ὢν ἐλήλυθας
ἑπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονός.

ΠΟ. πατὴρ μὲν ἡμῖν Οἰδίπους ὁ Λαΐου·
ἔτικτε δ' Ἰοκάστη με, παῖς Μενοικέως·
καλεῖ δὲ Πολυνείκην με Θηβαῖος λεώς.

ΧΟ. ὦ ξυγγένεια τῶν Ἀγήνορος τέκνων,
ἐμῶν τυράννων, ὧν ἀπεστάλην ὕπο,
γονυπετεῖς ἕδρας προσπιτνῶ σ',
ἄναξ, τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα.
ἔβας, ἔβας, ὦ χρόνῳ γᾶν πατρῴαν.

ἰὼ πότνια, μόλε πρόδρομος,
ἀναπέτασον πύλας·
κλύεις, ὦ τεκοῦσα τόνδε
μᾶτερ; τί μέλλεις ὑπώροφα μέλαθρα
περᾶν, θίγειν τ' ὠλέναις τέκνου;

ΙΟ. Φοίνισσαν, ὦ νεάνιδες,
βοὰν ἔσω δόμων κλύουσα τῶνδε,
γήρᾳ τρομερὰν
ἕλκω ποδὸς βάσιν.
ἰὼ τέκνον,
χρόνῳ σὸν ὄμμα, μυρίαις ἐν ἁμέραις
προσεῖδον· ἀμφίβαλλε μα-
στὸν ὠλέναισι ματέρος,
παρηΐδων τ' ὄρεγμα,
βοστρύχων τε κυανόχρωτα χαίτας
πλόκαμον, σκιάζων δέραν ἐμάν.
ἰώ, ἰὼ μόλις φανεὶς
ἄελπτα κἀδόκητα ματρὸς ὠλέναις.
τί φῶ σε; πῶς ἅπαντα
καὶ χερσὶ καὶ λόγοισι
πολυέλικτον ἁδονὰν
ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο
περιχορεύουσα, τέρψιν
παλαιᾶν λάβω χαρμονᾶν;
ἰὼ τέκος,
ἔρημον πατρῷον ἔλιπες δόμον,
φυγὰς ἀποσταλεὶς ὁμαίμου λώβᾳ.
ἦ ποθεινὸς φίλοις,
ἦ ποθεινὸς Θήβαις.

ὅθεν ἐμάν τε λευκόχροα κείρομαι,
δακρυόεσσαν ἱεῖσα πενθήρη κόμαν,
ἄπεπλος φορέων λευκῶν, τέκνον,
δυσόρφναια δ᾽ ἀμφὶ τρύχη
τάδε σκότι᾽ ἀμείβομαι.
ὁ δ᾽ ἐν δόμοισι πρέσβυς ὀμματοστερὴς,
ἀπήνας ὁμοπτέρου,
τᾶς ἀποζυγείσας δόμων,
πόθον ἀμφιδάκρυτον ἀεὶ κατέχων
ἀνῇξε μὲν ξίφους
ἐπ᾽ αὐτόχειρά τε σφαγὰν,
ὑπὲρ τέρεμνά τ᾽ ἀγχόνας,
στενάζων ἀράς τέκνοις·
σὺν ἀλαλαῖσι δ᾽ αἰαγμάτων
αἰὲν σκοτίᾳ κρύπτεται.
σὲ δ᾽, ὦ τέκνον, καὶ γάμοισι δὴ κλύω
ζυγέντα παιδοποιὸν ἁδονὰν
ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν,
ξένον τε κῆδος ἀμφέπειν·
ἄλαστα ματρὶ τᾷδε Λα-
ΐῳ τε τῷ παλαιγενεῖ,
γάμων ἐπακτὸν ἄταν.
ἐγὼ δ᾽ οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς
νόμιμον ἐν γάμοις,
ὡς πρέπει ματρὶ μακαρίᾳ·
ἀνυμέναια δ᾽ Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη
λουτροφόρου χλιδᾶς·
ἀνὰ δὲ Θηβαίαν πόλιν
ἐσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας.

ὄλοιτο τάδ᾽, εἴτε σίδαρος,
εἴτ᾽ ἔρις, εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἴτιος,
εἴτε τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε
δώμασιν Οἰδιπόδα·
πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶνδ᾽ ἄχη.
ΧΟ. δεινὸν γυναιξὶν αἱ δι᾽ ὠδίνων γοναὶ,
καὶ φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος.
ΠΟ. μῆτερ, φρονῶν εὖ, κοὐ φρονῶν ἀφικόμην
ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας· ἀλλ᾽ ἀναγκαίως ἔχει
πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας· ὃς δ᾽ ἄλλως λέγει,
λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ᾽ ἔχει.
οὕτω δὲ τάρβους εἰς φόβον τ᾽ ἀφικόμην,
μή τις δόλος με πρὸς κασιγνήτου κτάνῃ,
ὥστε ξιφήρη χεῖρ᾽ ἔχων, δι᾽ ἄστεος
κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον· ἓν δέ μ᾽ ὠφελεῖ,
σπονδαί τε καὶ σὴ πίστις, ἥ μ᾽ εἰσήγαγες
τείχη πατρῷα· πολύδακρυς δ᾽ ἀφικόμην
χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν,
γυμνάσιά θ᾽, οἷσιν ἐνετράφην, Δίρκης θ᾽ ὕδωρ,
ὧν οὐ δικαίως ἀπελαθεὶς, ξένην πόλιν
ναίω, δι᾽ ὄσσων νᾶμ᾽ ἔχων δακρυῤῥοοῦν.
ἀλλ᾽, ἐκ γὰρ ἄλγους ἄλγος αὖ, σὲ δέρκομαι
κάρα ξυρηκὲς καὶ πέπλους μελαγχίμους
ἔχουσαν· οἴμοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
ὡς δεινὸν ἔχθρα, μῆτερ, οἰκείων φίλων,
καὶ δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγάς.
τί γὰρ πατήρ μοι πρέσβυς ἐν δόμοισι δρᾷ,
σκότον δεδορκώς; τί δὲ κασίγνηται δύο;
ἦπου στένουσι τλήμονας φυγὰς ἐμάς;

ΙΟ. κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος·
οὕτω γὰρ ἦρξατ', ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμέ,
κακῶς τε γῆμαι πατέρα σόν, φῦναί τε σέ.
ἀτὰρ τί ταῦτα; δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν.
ὅπως δ' ἔρωμαι, μή τι σὴν δάκω φρένα,
δέδοιχ', ἃ χρῄζω· διὰ πόθου δ' ἐλήλυθα.
ΠΟ. ἀλλ' ἐξερώτα, μηδὲν ἐνδεὲς λίπῃς.
ἃ γὰρ σὺ βούλει, ταῦτ' ἐμοί, μῆτερ, φίλα.
ΙΟ. καὶ δή σ' ἐρωτῶ πρῶτον, ὧν χρῄζω τυχεῖν.
τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος, ἦ κακὸν μέγα;
ΠΟ. μέγιστον· ἔργῳ δ' ἐστὶ μεῖζον ἢ λόγῳ.
ΙΟ. τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγάσιν τὸ δυσχερές;
ΠΟ. ἓν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχειν παῤῥησίαν.
ΙΟ. δούλου τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἅ τις φρονεῖ.
ΠΟ. τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεών.
ΙΟ. καὶ τοῦτο λυπρόν, ξυνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς.
ΠΟ. ἀλλ' εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον.
ΙΟ. αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος.
ΠΟ. καλοῖς βλέπουσί γ' ὄμμασιν, μέλλουσι δέ.
ΙΟ. οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφησ' οὔσας κενάς;
ΠΟ. ἔχουσιν Ἀφροδίτην τιν' ἡδεῖαν κακῶν.
ΙΟ. πόθεν δ' ἐβόσκου, πρὶν γάμοις εὑρεῖν βίον;
ΠΟ. ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' οὐκ εἶχον ἄν.
ΙΟ. φίλοι δὲ πατρὸς καὶ ξένοι σ' οὐκ ὠφέλουν;
ΠΟ. εὖ πρᾶσσε· τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἤν τις δυστυχῇ.
ΙΟ. οὐδ' ηὑγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;
ΠΟ. κακὸν τὸ μὴ 'χειν· τὸ γένος οὐκ ἔβοσκέ με.
ΙΟ. ἡ πατρίς, ὡς ἔοικε, φίλτατον βροτοῖς.
ΠΟ. οὐδ' ὀνομάσαι δύναι' ἂν, ὡς ἐστὶν φίλον.

ΙΟ. πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες;
ΠΟ. ἔχρησ' Ἀδράστῳ Λοξίας χρησμόν τινα.
ΙΟ. ποῖόν τι τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἔχω μαθεῖν.
ΠΟ. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμους.
ΙΟ. καὶ σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν, τέκνον;
ΠΟ. οὐκ οἶδ'. ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην.
ΙΟ. σοφὸς γὰρ ὁ θεός· τίνι τρόπῳ δ' ἔσχες λέχος;
ΠΟ. νὺξ ἦν· Ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς παραστάδας.
ΙΟ. κοίτας ματεύων, ἢ φυγὰς πλανώμενος;
ΠΟ. ἦν ταῦτα, κᾆτά γ' ἦλθεν ἄλλος αὖ φυγάς.
ΙΟ. τίς οὗτος; ὡς ἄρ' ἄθλιος κἀκεῖνος ἦν.
ΠΟ. Τυδεύς, ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι πατρός.
ΙΟ. τί θηρσὶν ὑμᾶς δῆτ' Ἄδραστος εἴκασε;
ΠΟ. στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν οὕνεκ' ἤλθομεν πέρι.
ΙΟ. ἐνταῦθα Ταλαοῦ παῖς ξυνῆκε θέσφατα;
ΠΟ. κᾄδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεάνιδας.
ΙΟ. ἆρ' εὐτυχεῖς οὖν τοῖς γάμοις, ἢ δυστυχεῖς;
ΠΟ. οὐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος εἰς τόδ' ἡμέρας.
ΙΟ. πῶς δ' ἐξέπεισας δεῦρό σοι σπέσθαι στρατόν;
ΠΟ. δισσοῖς Ἄδραστος ὤμοσεν γαμβροῖς τόδε,
ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν, πρόσθεν δ' ἐμέ.
πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι
πάρεισι, λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἐμοὶ
διδόντες· ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι
πόλιν· θεοὺς δ' ἐπώμοσ', ὡς ἀκουσίως
τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ.
ἀλλ' εἰς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν,
μῆτερ, διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους,
παῦσαι πόνων με, καὶ σέ, καὶ πᾶσαν πόλιν.

πάλαι μὲν οὖν ὑμνηθὲν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ·
τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα,
δύναμίν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει.
ἁγὼ μεθήκω, δεῦρο μυρίαν ἄγων
λόγχην· πένης γὰρ οὐδὲν εὐγενὴς ἀνήρ.

ΧΟ. καὶ μὴν Ἐτεοκλῆς εἰς διαλλαγὰς ὅδε
χωρεῖ· σὸν ἔργον, μῆτερ Ἰοκάστη, λέγειν
τοιούσδε μύθους, οἷς διαλλάξεις τέκνα.

ΕΤΕΟ. μῆτερ, πάρειμι· τὴν χάριν δὲ σοὶ διδοὺς,
ἦλθον· τί χρὴ δρᾷν; ἀρχέτω δέ τις λόγου.
ὡς ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνωρίδας λόχων
τάσσων ἐπέσχον πόλιν, ὅπως κλύοιμί σου
κοινὰς βραβείας, αἷς ὑπόσπονδον μολεῖν
τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων, πείσασά με.

ΙΟ. ἐπίσχες· οὔτοι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει·
βραδεῖς δὲ μῦθοι πλεῖστον ἀνύτουσιν σοφόν.
σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα καὶ θυμοῦ πνοάς·
οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾷς κάρα
Γοργοῦς, ἀδελφὸν δ' εἰσορᾷς ἥκοντα σόν.
σύ τ' αὖ πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε,
Πολύνεικες· εἰς γὰρ ταυτὸν ὄμμασι βλέπων,
λέξεις τ' ἄμεινον, τοῦδέ τ' ἐνδέξει λόγους.
παραινέσαι δὲ σφῷν τι βούλομαι σοφόν.
ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ,
εἰς ἓν ξυνελθὼν, ὄμματ' ὄμμασιν διδῷ,
ἐφ' οἷσιν ἥκει, ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν,
κακῶν δὲ τῶν πρὶν μηδενὸς μνείαν ἔχειν.
λόγος μὲν οὖν σὸς πρόσθε, Πολύνεικες τέκνον·
σὺ γὰρ στράτευμα Δαναϊδῶν ἥκεις ἄγων,

ἄδικα πεπονθὼς, ὡς σὺ φῄς· κριτὴς δέ τις
θεῶν γένοιτο καὶ διαλλακτὴς κακῶν.
ΠΟ. ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
κοὐ ποικίλων δεῖ τἄνδιχ᾽ ἑρμηνευμάτων·
ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ᾽ ἄδικος λόγος,
νοσῶν ἐν αὑτῷ, φαρμάκων δεῖται σοφῶν.
ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων προὐσκεψάμην,
τοὐμόν τε καὶ τοῦδ᾽, ἐκφυγεῖν χρῄζων ἀρὰς,
ἅς Οἰδίπους ἐφθέγξατ᾽ εἰς ἡμᾶς ποτε,
ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ᾽ ἑκὼν αὐτὸς χθονὸς,
δοὺς τῷδ᾽ ἀνάσσειν πατρίδος ἐνιαυτοῦ κύκλον.
ὥστ᾽ αὐτὸς ἄρχειν αὖθις ἀνὰ μέρος λαβὼν,
καὶ μὴ δι᾽ ἔχθρας τῷδε καὶ φόνου μολὼν,
κακόν τι δρᾶσαι, καὶ παθεῖν ἃ γίγνεται.
ὁ δ᾽ αἰνέσας ταῦθ᾽, ὁρκίους τε δοὺς θεοὺς,
ἔδρασεν οὐδὲν ὧν ὑπέσχετ᾽, ἀλλ᾽ ἔχει
τυραννίδ᾽ αὐτὸς, καὶ δόμων ἐμὸν μέρος.
καὶ νῦν ἕτοιμός εἰμι, τἀμαυτοῦ λαβὼν,
στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ᾽ ἀποστεῖλαι χθονὸς,
οἰκεῖν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν,
καὶ τῷδ᾽ ἀφεῖναι τὸν ἴσον αὖθις αὖ χρόνον,
καὶ μήτε πορθεῖν πατρίδα, μήτε προσφέρειν
πύργοισι πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις,
ἃ, μὴ κυρήσας τῆς δίκης, πειράσομαι
δρᾶν· μάρτυρας δὲ τῶνδε δαίμονας καλῶ,
ὡς πάντα πράσσων ξὺν δίκῃ, δίκης ἄτερ
ἀποστεροῦμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα.
ταῦτ᾽ αὔθ᾽ ἕκαστα, μῆτερ, οὐχὶ περιπλοκὰς
λόγων ἀθροίσας, εἶπον, ἀλλὰ καὶ σοφοῖς,

καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδιχ᾽, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
ΧΟ. ἐμοὶ μὲν, εἰ καὶ μὴ καθ᾽ Ἑλλήνων χθόνα
τεθράμμεθ᾽, ἀλλ᾽ οὖν ξυνετά μοι δοκεῖς λέγειν.
ΕΤΕΟ. εἰ πᾶσι ταυτὸ καλὸν ἔφυ, σοφόν θ᾽ ἅμα,
οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις.
νῦν δ᾽ οὔθ᾽ ὅμοιον οὐδὲν, οὔτ᾽ ἴσον βροτοῖς,
πλὴν ὀνόμασιν· τὸ δ᾽ ἔργον οὐκ ἔστιν τόδε.
ἐγὼ γὰρ οὐδὲν, μῆτερ, ἀποκρύψας ἐρῶ·
ἄστρων ἂν ἔλθοιμ᾽ αἰθέρος πρὸς ἀντολὰς,
καὶ γῆς ἔνερθε, δυνατὸς ὢν δρᾶσαι τάδε,
τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ᾽ ἔχειν τυραννίδα.
τοῦτ᾽ οὖν τὸ χρηστὸν, μῆτερ, οὐχὶ βούλομαι
ἄλλῳ παρεῖναι μᾶλλον, ἢ σώζειν ἐμοί.
ἀνανδρία γὰρ, τὸ πλέον ὅστις ἀπολέσας,
τοὔλασσον ἔλαβε· πρὸς δὲ τοῖσδ᾽ αἰσχύνομαι,
ἐλθόντα σὺν ὅπλοις τόνδε, καὶ πορθοῦντα γῆν,
τυχεῖν ἃ χρῄζει· ταῖς γὰρ ἂν Θήβαις τόδε
γένοιτ᾽ ὄνειδος, εἰ Μυκηναίου δορὸς
φόβῳ παρείην σκῆπτρα τἀμὰ τῷδ᾽ ἔχειν.
χρῆν δ᾽ αὐτὸν οὐχ ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς,
μῆτερ, ποιεῖσθαι· πᾶν γὰρ ἐξαιρεῖ λόγος,
ὃ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν.
ἀλλ᾽ εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει,
ἔξεστ᾽· ἐκείνου δ᾽ οὐχ ἑκὼν μεθήσομαι.
ἄρχειν παρόν μοι, τῷδε δουλεῦσαι ποτέ;
πρὸς ταῦτ᾽ ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα,
ζεύγνυσθε δ᾽ ἵππους, πεδία πίμπλαθ᾽ ἁρμάτων,
ὡς οὐ παρήσω τῷδ᾽ ἐμὴν τυραννίδα.
εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρὴ, τυραννίδος πέρι

κάλλιστον ἀδικεῖν· τἄλλα δ' εὐσεβεῖν χρεών.
ΧΟ. *οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς·*
οὐ γὰρ καλὸν τόδ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ πικρόν.
ΙΟ. *ὦ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακά,*
Ἐτεόκλεες, πρόσεστιν, ἀλλ' ἡμπειρία
ἔχει τι δεῖξαι τῶν νέων σοφώτερον.
τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι
φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σύγ'· ἄδικος ἡ θεός.
πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
εἰσῆλθε κἀξῆλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων.
ἐφ' ᾗ σὺ μαίνει· κεῖνο κάλλιον, τέκνον,
ἰσότητα τιμᾶν, ἣ φίλους ἀεὶ φίλοις,
πόλεις τε πόλεσι, συμμάχους τε συμμάχοις
ξυνδεῖ· τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ·
τῷ πλέονι δ' ἀεὶ πολέμιον καθίσταται
τοὔλασσον, ἐχθρᾶς θ' ἡμέρας κατάρχεται.
καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν
ἰσότης ἔταξε, κἀριθμὸν διώρισε.
νυκτός τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον, ἡλίου τε φῶς
ἴσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον,
κοὐδέτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον.
εἶθ' ἥλιος μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς,
σὺ δ' οὐκ ἀνέξει δωμάτων ἔχων ἴσον,
καὶ τῷδ' ἀπονεμεῖς; κᾆτα ποῦ 'στιν ἡ δίκη;
τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα,
τιμᾷς ὑπέρφευ, καὶ μέγ' ἥγησαι; τὸ δὲ
περιβλέπεσθαι τίμιον; κενὸν μὲν οὖν.
ἢ πολλὰ μοχθεῖν, πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι,
βούλει; τί δ' ἔστι τὸ πλέον; ὄνομ' ἔχει μόνον

ἐπεὶ τάγ' ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν.
οὔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί,
τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ἐπιμελούμεθα.
ὅταν δὲ χρῄζωσ', αὔτ' ἀφαιροῦνται πάλιν.
ἄγ' ἤν σ' ἔρωμαι, δύο λόγω προθεῖσ' ἅμα,
πότερα τυραννεῖν, ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις;
ἐρεῖς τυραννεῖν; ἢν δὲ νικήσῃ σ' ὅδε,
Ἀργεῖά τ' ἔγχη δόρυ τὸ Καδμείων ἕλῃ,
ὄψει δαμασθὲν ἄστυ Θηβαίων τόδε,
ὄψει δὲ πολλὰς αἰχμαλωτίδας κόρας,
βίᾳ πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθουμένας.
ὀδυνηρὸς ἆρ' ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν,
γενήσεται Θήβαισι, φιλότιμος δὲ σύ.
σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ· σοὶ δὲ, Πολύνεικες, λέγω·
ἀμαθεῖς Ἄδραστος χάριτας εἴς σ' ἀνήψατο·
ἀσύνετα δ' ἦλθες καὶ σὺ πορθήσων πόλιν.
φέρ', ἢν ἕλῃς γῆν τήνδ', ὃ μὴ τύχοι ποτὲ,
πρὸς θεῶν, τρόπαια πῶς ἄρα στήσεις δορός;
πῶς δ' αὖ κατάρξει θυμάτων ἑλὼν πάτραν,
κεἰς σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς,
ΘΗΒΑΣ ΠΥΡΩΣΑΣ ΤΑΣΔΕ ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ ΘΕΟΙΣ
ΑΣΠΙΔΑΣ ΕΘΗΚΕ; μήποτ', ὦ τέκνον, κλέος
τοιόνδε σοὶ γένοιθ' ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν.
ἢν δ' αὖ κρατηθῇς, καὶ τὰ τοῦδ' ὑπερδράμῃ,
πῶς Ἄργος ἥξεις μυρίους λιπὼν νεκρούς;
ἐρεῖ δὲ δή τις, ὦ κακὰ μνηστεύματα,
Ἄδραστε, προσθεὶς, διὰ μιᾶς νύμφης γάμον
ἀπωλόμεσθα· δύο κακὼ σπεύδεις, τέκνον,

κείνων στέρεσθαι, τῶνδέ τ' ἐν μέσῳ πεσεῖν.
μέθετον τὸ λίαν, μέθετον· ἀμαθίαι δυοῖν,
εἰς ταὔθ' ὅταν μόλητον, αἴσχιστον κακόν.
ΧΟ. ὦ θεοί, γένοισθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν,
καὶ ξύμβασίν τιν' Οἰδίπου τέκνοις δότε.
ΕΤΕΟ. μῆτερ, οὐ λόγων ἀγὼν ἔστ', ἀλλ' ἀνάλωται χρόνος
οὑν μέσῳ μάτην· περαίνει δ' οὐδὲν ἡ προθυμία·
οὐ γὰρ ἂν ξυμφαῖμεν ἄλλως, ἢ 'πὶ τοῖς εἰρημένοις,
ὥστ' ἐμὲ, σκήπτρων κρατοῦντα, τῆσδ' ἄνακτ' εἶναι χθονός.
τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαγεῖσα νουθετημάτων μ' ἔα.
καὶ σὺ τῶνδ' ἔξω κομίζου τειχέων, ἢ καθανεῖ.
ΠΟ. πρὸς τίνος; τίς ὧδ' ἄτρωτος, ὅστις εἰς ἡμᾶς ξίφος
φόνιον ἐμβαλὼν, τὸν αὐτὸν οὐκ ἀποίσεται μόρον;
ΕΤΕΟ. ἐγγὺς οὐ πρόσω βεβηκώς· εἰς χέρας λεύσσεις ἐμάς;
ΠΟ. εἰσορῶ. δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος, καὶ φιλόψυχον κακόν.
ΕΤΕΟ. κᾆτα σὺν πολλοῖσιν ἦλθες πρὸς τὸν οὐδὲν ἐς μάχην;
ΠΟ. ἀσφαλὴς γὰρ ἐστ' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.
ΕΤΕΟ. κομπὸς εἶ, σπονδαῖς πεποιθὼς, αἵ σε σώζουσιν θανεῖν.
ΠΟ. καὶ σὲ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα καὶ μέρη χθονός.
ΕΤΕΟ. οὐκ ἀπαιτούμεσθ', ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον.

ΠΟ. τοῦ μέρους ἔχων τὸ πλεῖον;
ΕΤΕΟ. φήμ᾽· ἀπαλλάσσου δὲ γῆς.
ΠΟ. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῴων,
ΕΤΕΟ. οὓς σὺ πορθήσων πάρει;
ΠΟ. κλύετέ μου;
ΕΤΕΟ. τίς δ᾽ ἂν κλύοι σου πατρίδ᾽ ἐπεστρατευμένου;
ΠΟ. καὶ θεῶν τῶν λευκοπώλων δώμαθ᾽·
ΕΤΕΟ. οἳ στυγοῦσί σε.
ΠΟ. ἐξελαυνόμεσθα πατρίδος.
ΕΤΕΟ. καὶ γὰρ ἦλθες ἐξελῶν.
ΠΟ. ἀδικίᾳ γ᾽ θεοί.
ΕΤΕΟ. Μυκήναις, μὴ 'νθάδ᾽, ἀνακάλει θεούς.
ΠΟ. ἀνόσιος πέφυκας,
ΕΤΕΟ. ἀλλ᾽ οὐ πατρίδος, ὡς σὺ, πολέμιος.
ΠΟ. ὅς μ᾽ ἄμοιρον ἐξελαύνεις.
ΕΤΕΟ. καὶ κατακτενῶ γε πρός.
ΠΟ. ὦ πάτερ, κλύεις ἃ πάσχω;
ΕΤΕΟ. καὶ γὰρ οἷα δρᾷς κλύει.
ΠΟ. καὶ σὺ, μῆτερ;
ΕΤΕΟ. οὐ θέμις σοὶ μητρὸς ὀνομάζειν κάρα.
ΠΟ. ὦ πόλις.
ΕΤΕΟ. μολὼν ἐς Ἄργος, ἀνακάλει Λέρνης ὕδωρ.
ΠΟ. εἶμι, μὴ πόνει· σὲ δ᾽ αἰνῶ, μῆτερ.
ΕΤΕΟ. ἔξιθι χθονός.
ΠΟ. ἔξιμεν· πατέρα δέ μοι δὸς εἰσιδεῖν.

ΕΤΕΟ. οὐκ ἂν τύχοις.
ΠΟ. ἀλλὰ παρθένους ἀδελφάς.
ΕΤΕΟ. οὐδὲ τάσδ᾽ ὄψει ποτέ.
ΠΟ. ὦ κασίγνηται.
ΕΤΕΟ. τί ταύτας ἀνακαλεῖς, ἔχθιστος ὤν;
ΠΟ. μῆτερ, ἀλλά μοι σὺ χαῖρε.
ΙΟ. χαρτὰ γοῦν πάσχω, τέκνον;
ΠΟ. οὐκέτ᾽ εἰμὶ παῖς σός.
ΙΟ. εἰς πόλλ᾽ ἀθλία πέφυκ᾽ ἐγώ.
ΠΟ. ὅδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει.
ΕΤΕΟ. καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι.
ΠΟ. ποῦ ποτε στήσει πρὸς πύργων;
ΕΤΕΟ. ὡς τί μ᾽ ἱστορεῖς τόδε;
ΠΟ. ἀντιτάξομαι κτενῶν σε.
ΕΤΕΟ. κἀμὲ τοῦδ᾽ ἔρως ἔχει.
ΙΟ. ὦ τάλαιν᾽ ἐγὼ, τί δράσετ᾽, ὦ τέκν᾽;
ΠΟ. αὐτὸ σημανεῖ.
ΙΟ. πατρὸς οὐ φεύξεσθ᾽ Ἐριννῦς;
ΕΤΕΟ. ἐῤῥέτω πρόπας δόμος.
ΠΟ. ὡς τάχ᾽ οὐκέθ᾽ αἱματηρὸν τοὐμὸν ἀργήσει ξίφος.
τὴν δὲ θρέψασάν με γαῖαν, καὶ θεοὺς μαρτύρομαι.
ὡς ἄτιμος, οἰκτρὰ πάσχων, ἐξελαύνομαι χθονὸς,
δοῦλος ὣς, ἀλλ᾽ οὐχὶ ταυτοῦ πατρὸς Οἰδίπου γενώς.
κἄν τι σοὶ, πόλις, γένηται, μὴ ᾽μὲ, τόνδε δ᾽ αἰτιῶ·

οὐχ ἑκὼν γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' ἐξελαύνομαι χθονός.
καὶ σὺ, Φοῖβ' ἄναξ Ἀγυιεῦ, καὶ μέλαθρα χαίρετε,
ἥλικές θ' οἱ 'μοὶ, θεῶν τε δεξίμηλ' ἀγάλματα·
οὐ γὰρ οἶδ', εἴ μοι προσειπεῖν αὖθις ἔσθ' ὑμᾶς ποτέ.
ἐλπίδες δ' οὔπω καθεύδουσ', αἷς πέποιθα σὺν θεοῖς,
τόνδ' ἀποκτείνας, κρατήσειν τῆσδε Θηβαίας χθονός.

ΕΤΕΟ. ἔξιθ' ἐκ χώρας· ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκην πατὴρ
ἔθετό σοι θείᾳ προνοίᾳ, νεικέων ἐπώνυμον.

ΧΟ. Κάδμος ἔμολε τάνδε γᾶν — στροφή.
Τύριος, ᾧ τετρασκελὴς
μόσχος ἀδάμαστον πέσημα
δίκε, τελεσφόρον διδοῦσα
χρησμὸν, οὗ κατοικίσαι
πεδία μιν τὸ θέσφατον
χρῆσε πυροφόρ' Ἀόνων
καλλιπόταμος ὕδατος ἵνα γε
νοτὶς ἐπέρχεται γύας
Δίρκας χλοηφόρους
καὶ βαθυσπόρους.
Βρόμιον ἔνθα τέκετο
μάτηρ, Διὸς γάμοις,
κισσὸς ὃν περιστεφὴς
ἑλικτὸς εὐθὺς ἔτι βρέφος

χλοηφόροισιν ἔρνεσιν
κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισε,
Βάκχιον χόρευμα
παρθένοισι Θηβαίαισι
καὶ γυναιξὶν Εὐΐαις.
ἔνθα φόνιος ἦν δράκων ἀντιστροφή.
Ἄρεος, ὠμόφρων φύλαξ,
νάματ' ἔνυδρα καὶ ῥέεθρα
χλοερὰ δεργμάτων κόραισι
πολυπλάνοις ἐπισκοπῶν·
ὃν ἐπὶ χέρνιβας μολὼν
Κάδμος ὤλεσε μαρμάρῳ,
κρᾶτα φόνιον ὀλεσίθηρος
ὠλένας δικὼν βολαῖς,
Δίας ἀμάτορος
Παλλάδος φραδαῖς
γαπετεῖς δικὼν ὀδόντας
εἰς βαθυσπόρους γύας.
ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ
πάνοπλον ὄψιν ὑπὲρ ἄκρων
ὅρων χθονός· φόνος δέ νιν
σιδαρόφρων ξυνῆψε γᾷ φίλᾳ πάλιν·
αἵματος δ' ἔδευσε
γαῖαν, ἅ νιν εὐείλοισι
δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς.
καὶ σέ, τὸν προμάτορος ἐπῳδός
Ἰοῦς ποτ' ἔκγονον
Ἔπαφον, ὦ Διὸς γένεθλον,
ἐκάλεσ' ἐκάλεσα βαρβάρῳ βοᾷ,

ἰὼ βαρβάροις λιταῖς,
βᾶθι, βᾶθι τάνδε γᾶν,
σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν,
ἃ διώνυμοι θεαὶ
Περσέφασσα καὶ φίλα
Δαμάτηρ θεά,
πάντων ἄνασσα,
πάντων δὲ γᾶ τροφός,
κτήσαντο· πέμπε πυρφόρους
θεὰς ἀμῦναι τᾷδε γᾷ·
πάντα δ' εὐπετῆ θεοῖς.

ΕΤΕΟ. χώρει σὺ, καὶ κόμιζε τὸν Μενοικέως
Κρέοντ', ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,
λέγων τάδ', ὡς οἰκεῖα καὶ κοινὰ χθονὸς
θέλω πρὸς αὐτὸν ξυμβαλεῖν βουλεύματα,
πρὶν εἰς μάχην τε καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν.
καί τοι ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει παρών·
ὁρῶ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους στείχοντ' ἐμούς.

ΚΡ. ἦ πόλλ' ἐπῆλθον, εἰσιδεῖν χρῄζων σ', ἄναξ
Ἐτεόκλεες, πέριξ δὲ Καδμείων πύλας
φύλακάς τ' ἐπῆλθον, σὸν δέμας θηρώμενος.

ΕΤΕΟ. καὶ μὴν ἐγώ σ' ἔχρῃζον εἰσιδεῖν, Κρέον·
πολλῷ γὰρ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγάς,
ὡς εἰς λόγους ξυνῆψα Πολυνείκει μολών.

ΚΡ. ἤκουσα μεῖζον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν,
κήδει τ' Ἀδράστου καὶ στρατῷ πεποιθότα.
ἀλλ' εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν.
ἃ δ' ἐμποδὼν μάλιστα, ταῦθ' ἥκω φράσων.

ΕΤΕΟ. τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.

ΚΡ. ἥκει τις αἰχμάλωτος Ἀργείων πάρα·
ΕΤΕΟ. λέγει δὲ δή τι τῶν ἐκεῖ νεώτερον;
ΚΡ. μέλλειν πέριξ πυκνοῖσι Καδμείων πόλιν
ὅπλοις ἑλίξειν αὐτίκ' Ἀργείων στρατόν.
ΕΤΕΟ. ἐξοιστέον γ' ἄρ' ὅπλα Καδμείων πόλει.
ΚΡ. ποῖ; μῶν νεάζων οὐχ ὁρᾷς ἃ χρή σ' ὁρᾷν;
ΕΤΕΟ. ἐκτὸς τάφρων τῶνδ', ὡς μαχουμένους τάχα.
ΚΡ. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς· οἱ δ' ἄφθονοι.
ΕΤΕΟ. ἐγᾦδα κείνους τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς.
ΚΡ. ἔχει τιν' ὄγκον τἄργος Ἑλλήνων πάρα.
ΕΤΕΟ. θάρσει· τάχ' αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου.
ΚΡ. θέλοιμ' ἄν· ἀλλὰ τοῦθ' ὁρῶ πολλοῦ πόνου.
ΕΤΕΟ. ὡς οὐ καθέξω τειχέων ἔσω στρατόν.
ΚΡ. καὶ μὴν τὸ νικᾷν ἐστὶ πᾶν εὐβουλία.
ΕΤΕΟ. βούλει τράπωμαι δῆθ' ὁδοὺς ἄλλας τινάς,
ΚΡ. πάσας γε, πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν.
ΕΤΕΟ. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου;
ΚΡ. εἴπερ σφαλείς γε δεῦρο σωθήσει πάλιν.
ΕΤΕΟ. ἴσον φέρει νύξ· τοῖς δὲ τολμῶσιν πλέον.
ΚΡ. ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας.
ΕΤΕΟ. ἀλλ' ἀμφὶ δεῖπνον οὖσι προσβάλω δόρυ;
ΚΡ. ἔκπληξις ἂν γένοιτο· νικῆσαι δὲ δεῖ.
ΕΤΕΟ. βαθύς γέ τοι Διρκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος.
ΚΡ. ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς.
ΕΤΕΟ. τί δ', εἰ καθιππεύσαιμεν Ἀργείων στρατόν;
ΚΡ. κἀκεῖ πέφρακται λαὸς ἅρμασιν πέριξ.
ΕΤΕΟ. τί δῆτα δράσω; πολεμίοισι δῶ πόλιν;
ΚΡ. μὴ δῆτα· βουλεύου δ', ἐπείπερ εἶ σοφός.
ΕΤΕΟ. τίς οὖν πρόνοια γίγνεται σοφωτέρα;

ΚΡ. ἑπτ᾽ ἄνδρας αὐτοῖς φασὶν, ὡς ἤκουσ᾽ ἐγώ,
ΕΤΕΟ. τί προστετάχθαι δρᾷν; τὸ γὰρ σθένος βραχύ.
ΚΡ. λόχων ἀνάσσειν, ἑπτὰ προσκεῖσθαι πύλαις.
ΕΤΕΟ. τί δῆτα δρῶμεν; ἀπορίαν γὰρ οὐ μενῶ.
ΚΡ. ἑπτ᾽ ἄνδρας αὐτὸς καὶ σὺ πρὸς πύλαις ἑλοῦ.
ΕΤΕΟ. λόχων ἀνάσσειν, ἢ μονοστόλου δορός;
ΚΡ. λόχων, προκρίνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι.
ΕΤΕΟ. ξυνῆκ᾽· ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις.
ΚΡ. καὶ ξυστρατήγους· εἷς δ᾽ ἀνὴρ οὐ πάνθ᾽ ὁρᾷ.
ΕΤΕΟ. θάρσει προκρίνας, ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ;
ΚΡ. ἀμφότερον· ἀπολειφθὲν γὰρ οὐδὲν θάτερον.
ΕΤΕΟ. ἔσται τάδ᾽· ἑπτάπυργον ἐς κύκλον μολὼν,
τάξω λοχαγοὺς πρὸς πύλαισιν, ὡς λέγεις,
ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθείς.
ὄνομα δ᾽ ἑκάστου διατριβὴ πολλὴ λέγειν,
ἐχθρῶν ὑπ᾽ αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων.
ἀλλ᾽ εἶμ᾽, ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα.
καί μοι γένοιτ᾽ ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν,
καὶ ξυσταθέντα διὰ μάχης ἑλεῖν δορὶ,
κτανεῖν θ᾽, ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.
γάμους δ᾽ ἀδελφῆς Ἀντιγόνης, παιδός τε σοῦ
Αἵμονος, ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ,
σοὶ χρὴ μέλεσθαι· τὴν δόσιν δ᾽ ἐχέγγυον
τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν ἐπ᾽ ἐξόδοις ἐμαῖς.
μητρὸς δ᾽ ἀδελφὸς εἶ· τί δεῖ μακρηγορεῖν;
τρέφ᾽ ἀξίως νιν, σοῦ τε, τήν τ᾽ ἐμὴν χάριν.
πατὴρ δ᾽ ἐς αὑτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει,
ὄψιν τυφλώσας· οὐκ ἄγαν σφ᾽ ἐπῄνεσα·
ἡμᾶς τ᾽ ἀραῖσιν, ἢν τύχῃ, κατακτενεῖ.

ἓν δ' ἔστιν ἡμῖν ἀργόν, εἴ τι θέσφατον
οἰωνόμαντις Τειρεσίας ἔχει φράσαι,
τοῦδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'· ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν
Μενοικέα, σοῦ πατρὸς αὐτεπώνυμον,
ἄξοντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν, Κρέον.
σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς εἰς λόγους ἀφίξεται·
ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην
ἤδη πρὸς αὐτόν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν.
πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκήπτω, Κρέον·
ἤνπερ κρατήσῃ τἀμά, Πολυνείκους νέκυν
μήποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαίᾳ χθονί·
θνήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, κἂν φίλων τις ᾖ.
σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· προσπόλοις δ' ἐμοῖς λέγω,
ἐκφέρετε τεύχη, πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα,
ὡς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δορὸς
ὁρμῶμεν ἤδη ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ.
τῇ δ' εὐλαβείᾳ, χρησιμωτάτῃ θεῶν,
προσευξόμεσθα τήνδε διασῶσαι πόλιν.

ΧΟ. ὦ πολύμοχθος Ἄρης, τί ποθ' αἵματι   στροφή.
καὶ θανάτῳ κατέχει, Βρομίου παράμουσος ἑορταῖς;
οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι νεάνιδος ὥρας,
βόστρυχον ἀμπετάσας, λωτοῦ κατὰ πνεύματα μέλπει
μοῦσαν, ἐν ᾇ χάριτες χοροποιοί.
ἀλλὰ σὺν ὁπλοφόροις, στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας
αἵματι Θήβας, κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις,
οὐ πόδα θυρσομανῆ νεβρίδων μέτα δινεύεις, ἀλλ'
ἅρμασι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πῶλον·

Ἰσμηνοῦ τ' ἐπὶ χεύμασι βαίνων,
ἱππείαισι θοάζεις,
Ἀργείους ἐπιπνεύσας
γέννᾳ Σπαρτῶν,
ἀσπιδοφέρμονα θίασον εὔοπλον,
ἀντίπαλον κατὰ λάϊνα τείχεα·
ἦ δεινά τις Ἔρις θεὸς, ἃ τάδε
μήσατο πήματα γᾶς βασιλεῦσι,
Λαβδακίδαισιν πολυμόχθοις.
ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότα- ἀντιστροφή.
τον νάπος, Ἀρτέμιδος χιονότροφον ὄμμα Κιθαιρὼν,
μήποτε τὸν θανάτῳ προτεθέντα, λόχευμ' Ἰοκάστας,
ὤφελες Οἰδιπόδαν θρέψαι βρέφος ἔκβολον οἴκων,
χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον.
μηδὲ τὸ παρθένιον πτερὸν οὔρειον τέρας ἐλθεῖν,
πένθεα γαίας, Σφιγγὸς, ἀμουσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς.
ἅ ποτε Καδμογενῆ, τετραβάμοσιν ἐν χηλαῖσι
τείχεσι χριμπτομένα, φέρεν αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς
γένναν, τὰν δ κατὰ χθονὸς Ἅιδας
Καδμείοις ἐπιπέμπει·
δυσδαίμων δ' ἔρις ἄλλα
θάλλει παίδων
Οἰδιπόδα κατὰ δώματα καὶ πόλιν.
οὐ γὰρ ὃ μὴ καλὸν, οὔποτ' ἔφυ καλὸν,
οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοι τοι παῖδες
ματρὶ λόχευμα, μίασμά τε πατρός.

ἣ δὲ σύναιμον λέχος ἦλθεν.
ἔτεκες, ὦ γᾶ, ἔτεκές ποτε, ἐπῳδός.
βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην, ἐδάην ποτ᾽ ἐν οἴκοις,
τὰν ἀπὸ θηροτρόφου φοινικολόφοιο δράκοντος
γένναν ὀδοντοφυῆ, Θήβαις κάλλιστον ὄνειδος.
Ἁρμονίας δέ ποτ᾽ εἰς ὑμεναίους
ἤλυθον οὐρανίδαι, φόρμιγγί τε τείχεα Θήβας,
τᾶς Ἀμφιονίας τε λύρας ὕπο πύργος ἀνέστα
διδύμων ποταμῶν, πόρον ἀμφὶ μέσον
Δίρκας, χλοεροτρόφον ἃ πεδίον
πρόπαρ Ἰσμηνοῦ καταδεύει.
Ἰώ θ᾽, ἁ κερόεσσα προμάτωρ,
Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο.
μυριάδας δ᾽ ἀγαθῶν
ἑτέρας ἑτέραις μεταμειβομένα,
πόλις ἅδ᾽ ἐπ᾽ ἄκροις
ἕστακ᾽ Ἄρεος στεφάνοισιν.

ΤΕ. ἡγοῦ πάροιθε, θύγατερ, ὡς τυφλῷ ποδὶ
ὀφθαλμὸς εἶ σύ, ναυτίλοισιν ἄστρον ὥς·
δεῦρ᾽ εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἴχνος τιθεῖσ᾽ ἐμόν,
πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν· ἀσθενὴς πατήρ·
κλήρους τ᾽ ἐμοὶ φύλασσε παρθένῳ χερὶ,
οὓς ἔλαβον, οἰωνίσματ᾽ ὀρνίθων μαθὼν,
θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, οὗ μαντεύομαι.
τέκνον Μενοικεῦ, παῖ Κρέοντος, εἰπέ μοι,
πόση τις ἡ 'πίλοιπος ἄστεως ὁδὸς
πρὸς πατέρα τὸν σόν; ὡς ἐμὸν κάμνει γόνυ,
πυκνὴν δὲ βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ.

ΚΡ. θάρσει· πέλας γάρ, Τειρεσία, φίλοισι σοῖς

ἐξόρμισαι σὸν πόδα· λαβοῦ δ' αὐτοῦ, τέκνον.
ὡς πᾶσ' ἀπήνη, πούς τε πρεσβύτου φιλεῖ
χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κουφίσματα.
ΤΕ. εἶεν· πάρεσμεν· τί μ' ἐκάλεις σπουδῇ, Κρέον;
ΚΡ. οὔπω λελήσμεθ'· ἀλλὰ σύλλεξαι σθένος,
καὶ πνεῦμ' ἄθροισον, ἄπος ἐκβαλὼν ὁδοῦ.
ΤΕ. κόπῳ παρεῖμαι γοῦν, Ἐρεχθειδῶν ἄπο
δεῦρ' ἐκκομισθεὶς τῆς πάροιθεν ἡμέρας.
κἀκεῖ γὰρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου δορός,
οὗ καλλινίκους Κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγώ.
καὶ τόνδε χρυσοῦν στέφανον, ὡς ὁρᾷς, ἔχω,
λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.
ΚΡ. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ στέφη·
ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ', ὥσπερ οἶσθα σύ,
δορὸς Δαναϊδῶν, καὶ μέγας Θήβαις ἀγών.
βασιλεὺς μὲν οὖν βέβηκε κοσμηθεὶς ὅπλοις
ἤδη πρὸς ἀλκὴν Ἐτεοκλῆς Μυκηνίδα.
ἐμοὶ δ' ἐπέσταλκ' ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα,
τί δρῶντες ἂν μάλιστα σώσαιμεν πόλιν.
ΤΕ. Ἐτεοκλέους μὲν οὕνεκ' ἂν κλῄσας στόμα,
χρησμοὺς ἐπέσχον· σοὶ δ', ἐπεὶ χρῄζεις μαθεῖν,
λέξω· νοσεῖ γὰρ ἥδε γῆ πάλαι, Κρέον,
ἐξ οὗ 'τεκνώθη Λάϊος, βίᾳ θεῶν,
πόσιν τ' ἔφυσε μητρὶ μέλεον Οἰδίπουν.
αἵ θ' αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραί,
θεῶν σόφισμα, κἀπίδειξις Ἑλλάδι.
ἃ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χρόνῳ
χρῄζοντες, ὡς δὴ θεοὺς ὑπεκδραμούμενοι,
ἥμαρτον ἀμαθῶς· οὔτε γὰρ γέρα πατρὶ,

αὔτ' ἔξοδον διδόντες, ἄνδρα δυστυχῆ
ἐξηγρίωσαν· ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς
δεινὰς, νοσῶν τε καὶ πρὸς ἠτιμασμένος.
κἀγὼ τίν' οὐ δρῶν, ποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη,
εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου;
ἐγγὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς, Κρέον.
πολλοὶ δὲ νεκροὶ περὶ νεκροῖς πεπτωκότες,
Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη,
πικροὺς γόους δώσουσι Θηβαίᾳ χθονί.
σύ τ' ὦ τάλαινα συγκατασκάπτει πόλις,
εἰ μὴ λόγοις τις τοῖς ἐμοῖσι πείσεται.
ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν, τῶν Οἰδίπου
μηδένα πολίτην, μηδ' ἄνακτ' εἶναι χθονὸς,
ὡς δαιμονῶντας κἀνατρέψοντας πόλιν.
ἐπεὶ δὲ κρεῖσσον τὸ κακὸν ἐστὶ τἀγαθοῦ,
μί' ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας.
ἀλλ', οὐ γὰρ εἰπεῖν οὐδ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλὲς,
πικρόν τε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις
πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας,
ἄπειμι, χαίρεθ'· εἷς γὰρ ὢν, πολλῶν μέτα,
τὸ μέλλον, εἰ χρὴ, πείσομαι· τί γὰρ πάθω;
ΚΡ. ἐπίσχες αὐτοῦ, πρέσβυ.
ΤΕ. μὴ 'πιλαμβάνου.
ΚΡ. μεῖνον· τί φεύγεις μ';
ΤΕ. ἡ τύχη σ', ἀλλ' οὐκ ἐγώ.
ΚΡ. φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν.
ΤΕ. βούλει σὺ μέντοι, κοὐχὶ βουλήσει τάχα.
ΚΡ. καὶ πῶς πατρῴαν γαῖαν οὐ σῶσαι θέλω;
ΤΕ. θέλεις ἀκοῦσαι δῆτα, καὶ σπουδὴν ἔχεις;

ΚΡ. εἰς γὰρ τί μᾶλλον δεῖ προθυμίαν ἔχειν;
ΤΕ. κλύοις ἂν ἤδη τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων.
πρῶτον δ' ἐκεῖνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν,
ποῦ 'στιν Μενοικεύς, ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν;
ΚΡ. ὅδ' οὐ μακρὰν ἄπεστι, πλησίον δέ σου.
ΤΕ. ἀπελθέτω νυν θεσφάτων ἐμῶν ἑκάς.
ΚΡ. ἐμὸς πεφυκὼς παῖς, ἃ δεῖ, σιγήσεται.
ΤΕ. βούλει παρόντος ῥητά σοι τούτου φράσω;
ΚΡ. κλύων γὰρ ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας.
ΤΕ. ἄκουε δή νυν θεσφάτων ἐμῶν ὁδὸν,
ἃ δρῶντες ἂν σώσαιτε Καδμείων πόλιν.
σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.
ΚΡ. τί φής; τίν' εἶπας τόνδε μῦθον, ὦ γέρον;
ΤΕ. ἅπερ πέφυκε, ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν.
ΚΡ. ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχεῖ χρόνῳ κακά.
ΤΕ. σοί γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια.
ΚΡ. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα· χαιρέτω πόλις.
ΤΕ. ἀνὴρ ὅδ' οὐκέθ' αὑτός· ἐκνεύει πάλιν.
ΚΡ. χαίρων ἴθ'· οὐ γάρ σῶν με δεῖ μαντευμάτων.
ΤΕ. ἀπόλωλεν ἀλήθει', ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς;
ΚΡ. ὦ πρός σε γονάτων, καὶ γερασμίου τριχός.
ΤΕ. τί προσπιτνεῖς με; δυσφύλακτ' αἰτεῖ κακά.
ΚΡ. σίγα, πόλει δὲ τούσδε μὴ λέξῃς λόγους.
ΤΕ. ἀδικεῖν κελεύεις μ'; οὐ σιωπήσαιμεν ἄν.
ΚΡ. τί δή με δράσεις; παῖδά μου κατακτενεῖς;
ΤΕ. ἄλλοις μελήσει ταῦτ'· ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.
ΚΡ. ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνῳ κακόν;
ΤΕ. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς, κεἰς ἀγῶν' ἔρχει λόγων.

δεῖ τόνδε θαλάμαις, οὗ δράκων ὁ γηγενὴς
ἐγένετο Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος,
σφαγέντα, φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι χοὰς,
Κάδμῳ παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων,
ὃς γηγενεῖ δράκοντι τιμωρεῖ φόνον.
καὶ ταῦτα δρῶντες ξύμμαχον κτήσεσθ᾽ Ἄρην.
χθὼν δ᾽ ἀντὶ καρποῦ καρπὸν, ἀντί θ᾽ αἵματος
αἷμ᾽ ἢν λάβῃ βρότειον, ἕξετ᾽ εὐμενῆ
γῆν, ἥ ποθ᾽ ὑμῖν χρυσοπήληκα στάχυν
Σπαρτῶν ἀνῆκεν· ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν
τοῦδ᾽, ὃς δράκοντος γένους ἐκπέφυκε παῖς.
σὺ δ᾽ ἐνθάδ᾽ ἡμῖν λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένους,
ἀκέραιος, ἔκ τε μητρὸς, ἀρσένων τ᾽ ἄπο,
οἵ σοί τε παῖδες. Αἵμονος μὲν οὖν γάμοι
σφαγὰς ἀπείργουσ᾽, οὐ γάρ ἐστιν ἤθεος·
κεἰ μὴ γὰρ εὐνῆς ἥψατ᾽, ἀλλ᾽ ἔχει λέχος.
οὗτος δὲ πῶλος τῇδ᾽ ἀνειμένος πόλει,
θανὼν πατρῴαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἄν.
πικρὸν δ᾽ Ἀδράστῳ νόστον Ἀργείοισί τε
θήσει, μέλαιναν κῆρ᾽ ἐπ᾽ ὄμμασιν βαλὼν,
κλεινάς τε Θήβας· τοῖνδ᾽ ἑλοῦ δυοῖν πότμοιν
τὸν ἕτερον· ἢ γὰρ παῖδα σῶσον, ἢ πόλιν.
τὰ μὲν παρ᾽ ἡμῶν πάντ᾽ ἔχεις· ἡγοῦ, τέκνον,
πρὸς οἶκον· ὅστις δ᾽ ἐμπύρῳ χρῆται τέχνῃ,
μάταιος· ἢν μὲν ἐχθρὰ σημήνας τύχῃ,
πικρὸς καθέστηχ᾽, οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ·
ψευδῆ δ᾽ ὑπ᾽ οἴκτου τοῖσι χρωμένοις λέγων,
ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν· Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
χρῆν θεσπιῳδεῖν, ὃς δέδοικεν οὐδένα.

ΧΟ. Κρέον, τί σιγᾷς, γῆρυν ἄφθογγον σχάσας;
κἀμοὶ γὰρ οὐδὲν ἧσσον ἔκπληξις πάρα.
ΚΡ. τί δ᾽ ἄν τις εἴποι; δῆλον οἵγ᾽ ἐμοὶ λόγοι.
ἐγὼ γὰρ οὔποτ᾽ εἰς τόδ᾽ εἶμι συμφορᾶς,
ὥστε σφαγέντα παῖδα προσθεῖναι πόλει.
πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος,
οὐδ᾽ ἂν τὸν αὑτοῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν.
μή μ᾽ εὐλογείτω τἀμά τις κτείνων τέκνα.
αὐτὸς δ᾽, ἐν ὡραίῳ γὰρ ἵσταμαι βίῳ,
θνήσκειν ἕτοιμος, πατρίδος ἐκλυτήριον.
ἀλλ᾽ εἶα, τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν,
ἀκόλαστ᾽ ἐάσας μάντεων θεσπίσματα,
φεῦγ᾽ ὡς τάχιστα τῆσδ᾽ ἀπαλλαχθεὶς χθονός.
λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε,
πύλας ἐφ᾽ ἑπτὰ καὶ λοχαγέτας μολών.
κἂν μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία·
ἢν δ᾽ ὑστερήσῃς, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ.
ΜΕ. ποῖ δῆτα φεύγω; τίνα πόλιν, τίνα ξένων;
ΚΡ. ὅπου χθονὸς τῆσδ᾽ ἐκποδὼν μάλιστ᾽ ἔσει.
ΜΕ. οὐκοῦν σὲ φράζειν εἰκός, ἐκπονεῖν δ᾽ ἐμέ.
ΚΡ. Δελφοὺς περάσας,
ΜΕ. ποῖ με χρή, πάτερ, μολεῖν;
ΚΡ. Αἰτωλίδ᾽ ἐς γῆν.
ΜΕ. ἐκ δὲ τῆσδε ποῖ περῶ;
ΚΡ. Θεσπρωτὸν οὖδας.
ΜΕ. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα;
ΚΡ. ἔγνως.
ΜΕ. τί δῆτα ῥῦμά μοι γενήσεται;
ΚΡ. πόμπιμος ὁ δαίμων.

ΜΕ. χρημάτων δὲ τίς πόρος;
ΚΡ. ἐγὼ πορεύσω χρυσόν.
ΜΕ. εὖ λέγεις, πάτερ.
χώρει νυν, ὡς σὴν πρὸς κασιγνήτην μολὼν,
ἧς πρῶτα μαστὸν εἵλκυσ᾽, Ἰοκάστην λέγω,
μητρὸς στερηθεὶς, ὀρφανός τ᾽ ἀποζυγεὶς,
προσηγορήσων εἶμι, καὶ σώσω βίον.
ἀλλ᾽ εἶα, χώρει, μὴ τὸ σὸν κωλυέτω.
γυναῖκες, ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον,
κλέψας λόγοισιν, ὥσθ᾽ ἃ βούλομαι τυχεῖν·
ὅς μ᾽ ἐκκομίζει, πόλιν ἀποστερῶν τύχης,
καὶ δειλίᾳ δίδωσι. καὶ ξυγγνωστὰ μὲν
γέροντι, τοὐμὸν δ᾽ οὐχὶ συγγνώμην ἔχει,
προδότην γενέσθαι πατρίδος, ἥ μ᾽ ἐγείνατο.
ὡς οὖν ἂν εἰδῆτ᾽, εἶμι, καὶ σώσω πόλιν,
ψυχὴν δὲ δώσω τῆσδ᾽ ὑπερθανεῖν χθονός.
αἰσχρὸν γὰρ, οἱ μὲν θεσφάτων ἐλεύθεροι,
κοὐκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι,
στάντες παρ᾽ ἀσπίδ᾽ οὐκ ὀκνήσουσιν θανεῖν,
πύργων πάροιθε μαχόμενοι πάτρας ὕπερ·
ἐγὼ δὲ πατέρα καὶ κασίγνητον προδοὺς,
πόλιν τ᾽ ἐμαυτοῦ, δειλὸς ὣς, ἔξω χθονὸς
ἄπειμ᾽· ὅπου δ᾽ ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι.
μὰ τὸν μετ᾽ ἄστρων Ζῆν᾽, Ἄρην τε φοίνιον,
ὃς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ
σπαρτοὺς ἄνακτας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο.
ἀλλ᾽ εἶμι, καὶ στὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων
σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ
δράκοντος, ἔνθ᾽ ὁ μάντις ἐξηγήσατο,

ἐλευθερώσω γαῖαν· εἴρηται λόγος.
στείχω δὲ, θανάτῳ δῶρον οὐκ αἰσχρὸν πόλει
δώσων, νόσου δὲ τήνδ᾽ ἀπαλλάξω χθόνα.
εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὅ, τι δύναιτό τις
χρηστὸν, διέλθοι τοῦτο, κεἰς κοινὸν φέροι
πατρίδι, κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἐλασσόνων
πειρώμεναι, τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖεν ἄν.

ΧΟ. ἔβας, ἔβας, ὦ πτεροῦσσα, γᾶς λόχευμα, στροφή.
νερτέρου τ᾽ ἐχίδνας,
Καδμείων ἁρπαγὰ,
πολύφθορος, πολύστονος,
μιξοπάρθενος, δάϊον τέρας,
φοιτάσι πτεροῖς,
χαλαῖσί τ᾽ ὠμοσίτοις.
Διρκαίων ἅ ποτ᾽ ἐκ
τόπων νέους πεδαίρουσ᾽
ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν,
ὀλομέναν τ᾽ Ἐριννὺν,
ἔφερες, ἔφερες ἄχεα πατρίδι
φόνια· φόνιος ἐκ θεῶν,
ὃς τάδ᾽ ἦν ὁ πράξας.
ἰάλεμοι δὲ ματέρων,
ἰάλεμοι δὲ παρθένων
ἐστέναζον οἴκοις·
ἰήϊον βοὰν, βοὰν,
ἰήϊον μέλος, μέλος,
ἄλλος ἄλλ᾽ ἐπωτότυζε
διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν.
βροντᾷ δὲ στεναγμὸς,

ἰαχά τ' ἦν ὅμοιος,
ὁπότε πόλεος ἀφανίσει'
ἁ πτεροῦσσα παρθένος τιν' ἀνδρῶν.
χρόνῳ δ' ἔβα Πυθίαις ἀποστολαῖσιν ἀντιστρ.
Οἰδίπους ὁ τλάμων
Θηβαίαν τάνδε γᾶν,
τότ' ἀσμένοις, πάλιν δ' ἄχη.
ματρὶ γὰρ γάμους δυσγάμους τάλας,
καλλίνικος ὢν
αἰνιγμάτων, ξυνάπτει,
μιαίνει δὲ πτόλιν.
δι' αἱμάτων δ' ἀμείβει
μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα
καταβαλὼν ἀραῖσι
τέκεα μέλεος. ἀγάμεθ', ἀγάμεθ',
ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται
γᾶς ὕπερ πατρῴας,
Κρέοντι μὲν λιπὼν γόους,
τὰ δ' ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς
καλλίνικα θήσων.
γενοίμεθ' ὧδε ματέρες,
γενοίμεθ' εὔτεκνοι, φίλα
Παλλάς, ἃ δράκοντος αἷμα
λιθόβολον κατειργάσω,
Καδμείαν μέριμναν
ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον,
ὅθεν ἐπέσυτο τάνδε γᾶν
ἁρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα.

ΑΓ. ὠή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;

ἀνοίγετ', ἐκπορεύετ' Ἰοκάστην δόμων.
ὠὴ μάλ' αὖθις· διὰ μακροῦ μὲν, ἀλλ' ὅμως
ἔξελθ', ἄκουσον, Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ,
λήξασ' ὀδυρμῶν πενθίμων τε δακρύων.
ΙΟ. ὦ φίλτατ', ἤ που ξυμφορὰν ἥκεις φέρων,
Ἐτεοκλέους θανόντος, οὗ παρ' ἀσπίδα
βέβηκας ἀεὶ, πολεμίων εἴργων βέλη.
τί μοί ποθ' ἥκεις καινὸν ἀγγελῶν ἔπος;
τέθνηκεν, ἢ ζῇ παῖς ἐμός; σήμαινέ μοι.
ΑΓ. ζῇ· μὴ τρέσῃς τόδ', ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβου.
ΙΟ. τί δ', ἑπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί;
ΑΓ. ἑστᾶσ' ἄθραυστοι, κοὐκ ἀνήρπασται πόλις.
ΙΟ. ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον Ἀργείου δορός;
ΑΓ. ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἄρης
κρείσσων κατέστη τοῦ Μυκηναίου δορός.
ΙΟ. ἕν εἰπὲ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκους πέρι
οἶσθ', ὡς μέλον μοι καὶ τόδ', εἰ λεύσσει φάος.
ΑΓ. ζῇ σοι ξυνωρὶς εἰς τόδ' ἡμέρας τέκνων.
ΙΟ. εὐδαιμονοίης· πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυ
πυλῶν ἀπεστήσασθε πυργηρούμενοι;
λέξον, γέροντα τυφλὸν ὡς κατὰ στέγας
ἐλθοῦσα τέρψω, τῆσδε γῆς σεσωσμένης.
ΑΓ. ἐπεὶ Κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθανὼν,
πύργων ἐπ' ἄκρων στὰς, μελάνδετον ξίφος
λαιμῶν διῆκε, τῇδε τῇ σωτήριον,
λόχους ἔνειμεν ἑπτὰ, καὶ λοχαγέτας
πύλας ἐφ' ἑπτὰ, φύλακας Ἀργείου δορὸς,
σὸς παῖς, ἐφέδρους θ' ἱππότας μὲν ἱππόταις
ἔταξ', ὁπλίτας δ' ἀσπιδηφόροις ἔπι,

ὡς τῷ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορὸς
ἀλκὴ δι' ὀλίγου· περγάμων δ' ἀπ' ὀρθίων
λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν
Τευμησὸν ἐκλιπόντα· καὶ τάφρου πέλας
δρόμῳ ξυνῆψεν ἄστυ Καδμείας χθονός.
παιὰν δὲ καὶ σάλπιγγες ἐκελάδουν ὁμοῦ
ἐκεῖθεν, ἔκ τε τειχέων ἡμῶν πάρα.
καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε Νηΐταις πύλαις
λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα
ὁ τῆς κυναγοῦ Παρθενοπαῖος ἔκγονος,
ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον ἐν μέσῳ σάκει,
ἑκηβόλοις τόξοισιν Ἀταλάντην κάπρον
χειρουμένην Αἰτωλόν· εἰς δὲ Προιτίδας
πύλας ἐχώρει, σφάγι' ἔχων ἐφ' ἅρμασιν
ὁ μάντις Ἀμφιάραος, οὐ σημεῖ' ἔχων
ὑβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὅπλα.
Ὠγύγια δ' εἰς πυλώμαθ' Ἱππομέδων ἄναξ
ἔστειχ', ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει,
στικτοῖς πανόπτην ὄμμασιν δεδορκότα,
τὰ μὲν ξὺν ἄστρων ἐπιτολαῖσιν ὄμματα,
βλέποντα, τὰ δὲ κρύπτοντα δυνόντων μέτα,
ὡς ὕστερον θανόντος εἰσορᾶν παρῆν.
Ὁμολωΐσιν δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις
Τυδεὺς, λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδι
χαίτῃ πεφρικός· δεξιᾷ δὲ λαμπάδα
Τιτὰν Προμηθεὺς ἔφερεν ὡς, πρήσων πόλιν.
ὁ σὸς δὲ Κρηναίαισι Πολυνείκης πύλαις
Ἄρην προσῆγε· Ποτνιάδες δ' ἐπ' ἀσπίδι
ἐπίσημα πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ,

εὖ πως στρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλούμεναι
πόρπαχ᾽ ὑπ᾽ αὐτὸν, ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν.
ὁ δ᾽ οὐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν,
Καπανεὺς προσῆγε λόχον ἐπ᾽ Ἠλέκτραις πύλαις
σιδηρονώτοις δ᾽ ἀσπίδος τύποις ἐπῆν
γίγας ἐπ᾽ ὤμοις γηγενὴς ὅλην πόλιν
φέρων, μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ,
ὑπόνοιαν ἡμῖν, οἷα πείσεται πόλις.
ταῖς δ᾽ ἑβδόμαις Ἄδραστος ἐν πύλαισιν ἦν,
ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ᾽ ἐκπληρῶν, γραφὴν
ὕδρας ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν,
Ἀργεῖον αὔχημ᾽· ἐκ δὲ τειχέων μέσων
δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις.
παρῆν δ᾽ ἑκάστου τῶνδ᾽ ἐμοὶ θεάματα,
ξύνθημα παραφέροντι ποιμέσιν λόχων.
καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις
ἐμαρνάμεσθα, σφενδόναις θ᾽ ἑκηβόλοις,
πέτρων τ᾽ ἀραγμοῖς· ὡς δ᾽ ἐνικῶμεν μάχῃ,
ἔκλαγξε Τυδεὺς καὶ σὸς ἐξαίφνης γόνος·
ὦ τέκνα Δαναῶν, πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς,
τί μέλλετ᾽ ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις,
γυμνῆτες, ἱππεῖς, ἁρμάτων τ᾽ ἐπιστάται;
ἠχῆς δ᾽ ὅπως ἤκουσαν, οὔτις ἀργὸς ἦν,
πολλοὶ δ᾽ ἔπιπτον κρᾶτας αἱματούμενοι·
ἡμῶν τ᾽ ἐς οὖδας εἶδες ἂν πρὸ τειχέων
πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἐνενευκότας·
ξηρὰν δ᾽ ἔδευον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.
ὁ δ᾽ Ἀρκὰς, οὐκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γόνος,
Τυφὼς πύλαισιν ὥς τις ἐμπεσὼν, βοᾷ

πῦρ καὶ δικέλλας, ὡς κατασκάψων πόλιν
ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐναλίου θεοῦ
Περικλύμενος παῖς, λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ
ἁμαξοπληθῆ, γεῖσ' ἐπάλξεων ἄπο·
ξανθὸν δὲ κρᾶτα διεπάλυνε, καὶ ῥαφὰς
ἔρρηξεν ὀστέων, ἄρτι δ' οἰνωπὸν γένυν
καθημάτωσεν· οὐδ' ἀποίσεται βίον
τῇ καλλιτόξῳ μητρὶ, Μαινάλου κόρῃ.
ἐπεὶ δὲ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας,
ἄλλας ἐπῄει παῖς σὸς, εἱπόμην δ' ἐγώ.
ὁρῶ δὲ Τυδέα καὶ παρασπιστὰς πυκνοὺς
Αἰτωλίσιν λόγχαισιν εἰς ἄκρον στόμα
πύργων ἀκοντίζοντας, ὥστ' ἐπάλξεων
λιπεῖν ἐρίπνας φυγάδας· ἀλλά νιν πάλιν,
κυναγὸς ὡσεὶ, παῖς σὸς ἐξαθροίζεται,
πύργοις δ' ἐπέστησ' αὖθις· εἰς δ' ἄλλας πύλας
ἠπειγόμεσθα, τοῦτο παύσαντες νοσοῦν.
Καπανεὺς δὲ, πῶς εἴποιμ' ἂν, ὡς ἐμαίνετο,
μακραύχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις
ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργάθειν Διὸς,
τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἑλεῖν πόλιν.
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, καὶ πετρούμενος
ἀνεῖρφ', ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἱλίξας δέμας,
κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα.
ἤδη δ' ὑπερβαίνοντα γεῖσα τειχέων
βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν· ἐκτύπησε δὲ
χθὼν, ὥστε δεῖσαι πάντας· ἐκ δὲ κλιμάκων
ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη

κόμαι μὲν εἰς Ὄλυμπον, αἷμα δ᾽ εἰς χθόνα,
χεῖρες δὲ καὶ κῶλ᾽, ὡς κύκλωμ᾽ Ἰξίονος,
εἱλίσσετ᾽· εἰς γῆν δ᾽ ἔμπυρος πίπτει νεκρός.
ὡς δ᾽ εἶδ᾽ Ἄδραστος Ζῆνα πολέμιον στρατῷ,
ἔξω τάφρου καθεῖσεν Ἀργείων στρατόν.
οἱ δ᾽ αὖ παρ᾽ ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας
ἰδόντες, ἐξήλαυνον ἁρμάτων ὄχους
ἱππεῖς, ὁπλῖται, κεἰς μέσ᾽ Ἀργείων ὅπλα
ξυνῆψαν ἔγχη· πάντα δ᾽ ἦν ὁμοῦ κακά·
ἔθνησκον, ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο·
τροχοί τ᾽ ἐπήδων, ἄξονές τ᾽ ἐπ᾽ ἄξοσι·
νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ᾽ ὁμοῦ.
πύργων μὲν οὖν γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς
εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν· εἰ δ᾽ εὐτυχὴς
ἔσται τὸ λοιπὸν ἥδε γῆ, θεοῖς μέλει.
ΧΟ. καλὸν τὸ νικᾶν· εἰ δ᾽ ἀμείνον᾽ οἱ θεοὶ
γνώμην ἔχουσιν, εὐτυχὴς εἴην ἐγώ.
ΙΟ. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει·
παῖδές τε γάρ μοι ζῶσι, κἀκπέφευγε γῆ·
Κρέων δ᾽ ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων,
τῶν τ᾽ Οἰδίπου δύστηνος ἀπολαῦσαι κακῶν,
παιδὸς στερηθείς, τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς,
ἰδίᾳ δὲ λυπρῶς· ἀλλ᾽ ἄνελθέ μοι πάλιν,
τί τἀπὶ τούτοις παῖδ᾽ ἐμὼ δρασείετον;
ΑΓ. ἔα τὰ λοιπά, δεῦρ᾽ ἀεὶ γὰρ εὐτυχεῖς.
ΙΟ. τοῦτ᾽ εἰς ὕποπτον εἶπας· οὐκ ἐατέον.
ΑΓ. μεῖζόν τι χρῄζεις, παῖδας ἢ σεσωσμένους;
ΙΟ. καὶ τἀπίλοιπά γ᾽ εἰ καλῶς πράσσω, κλύειν.
ΑΓ. μέθες μ᾽· ἔρημος παῖς ὑπασπιστοῦ σέθεν.

ΙΟ. κακόν τι κεύθεις, καὶ στέγεις ὕπο σκότῳ.
ΑΓ. οὐκ ἄν γε λέξαιμ᾽ ἐπ᾽ ἀγαθοῖσι σοῖς κακά.
ΙΟ. ἢν μή με φεύγων ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.
ΑΓ. αἲ αἲ· τί μ᾽ οὐκ εἴασας ἐξ εὐαγγέλου
φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μηνῦσαι κακά;
τὼ παῖδε τὼ σὼ μέλλετον τολμήματα
αἴσχιστα, χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς στρατοῦ,
λέξαντες Ἀργείοισι Καδμείοισί τε
εἰς κοινὸν, οἷον μήποτ᾽ ὤφελον, λόγον.
Ἐτεοκλέης δ᾽ ὑπῆρξ᾽ ἀπ᾽ ὀρθίου σταθεὶς
πύργου, κελεύσας σῖγα κηρύξαι στρατῷ.
ἔλεξε δ᾽, ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται,
Δαναῶν τ᾽ ἀριστεῖς, οἵπερ ἤλθετ᾽ ἐνθάδε,
Κάδμου τε λαὸς, μήτε Πολυνείκους χάριν
ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε, μήθ᾽ ἡμῶν ὕπερ.
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς, τόνδε κίνδυνον μεθεὶς,
μόνος ξυνάψω ξυγγόνῳ τῷ ᾽μῷ μάχην·
κἂν μὲν κτάνω τόνδ᾽, οἶκον οἰκήσω μόνος,
ἡσσώμενος δὲ τῷδε παραδώσω μόνῳ.
ὑμεῖς δ᾽ ἀγῶν᾽ ἀφέντες, Ἀργεῖοι, χθόνα
νείσεσθε, βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε,
σπαρτῶν τε λαὸς ἅλις, ὅσος κεῖται θανών.
τοσαῦτ᾽ ἔλεξε· σὸς δὲ Πολυνείκης γόνος
ἐκ τάξεων ὤρουσε, κἀπῄνει λόγους.
πάντες δ᾽ ἐπεῤῥόθησαν Ἀργεῖοι, τάδε,
Κάδμου τε λαὸς, ὡς δίκαι᾽ ἡγούμενοι.
ἐπὶ τοῖσδε δ᾽ ἐσπείσαντο, κἂν μεταιχμίοις
ὅρκους ξυνῆψαν ἐμμένειν στρατηλάται.
ἤδη δ᾽ ἔκρυπτον σῶμα παγχάλκοις ὅπλοις

δισσοὶ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι.
φίλοι δ' ἐκόσμουν. τῆσδε μὲν πρόμον χθονὸς
σπαρτῶν ἀριστεῖς, τὸν δὲ Δαναϊδῶν ἄκροι.
ἔσταν δὲ λαμπρὼ, χρῶμά τ' οὐκ ἠλλαξάτην,
μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἱέναι δόρυ.
παρεξιόντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων,
λόγοισι θαρσύνοντες, ἐξηύδων τάδε·
Πολύνεικες, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας
τρόπαιον, Ἄργει τ' εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον.
Ἐτεοκλέα δ' αὖ, νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς,
νῦν καλλίνικος γενόμενος, σκήπτρων κρατεῖς.
τάδ' ἠγόρευον, παρακαλοῦντες εἰς μάχην.
μάντεις δὲ μῆλ' ἔσφαζον, ἐμπύρους τ' ἀκμὰς
ῥήξεις τ' ἐνώμων, ὑγρότητ' ἐναντίαν,
ἄκραν τε λαμπάδ', ἣ δυοῖν ὅρους ἔχει,
νίκης τε σῆμα, καὶ τὸ τῶν ἡσσωμένων.
ἀλλ' εἴ τιν' ἀλκὴν, ἢ σοφοὺς ἔχεις λόγους,
ἢ φίλτρ' ἐπῳδῶν, στεῖχ', ἐρήτυσον τέκνα
δεινῆς ἁμίλλης, ὡς ὁ κίνδυνος μέγας
κἆπαθλα δεινὰ, δάκρυά σοι γενήσεται
δισσοῖν στερείσῃ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοιν.

ΙΟ. ὦ τέκνον ἔξελθ' Ἀντιγόνη δόμων πάρος·
οὐκ ἐν χορείαις, οὐδὲ παρθενεύμασι
νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάστασις·
ἀλλ' ἄνδρ' ἀρίστω καὶ κασιγνήτω σέθεν,
εἰς θάνατον ἐκνεύοντε, κωλῦσαί σε δεῖ,
ξὺν μητρὶ τῇ σῇ, μὴ πρὸς ἀλλήλοιν θανεῖν.

ΑΝ. τίν', ὦ τεκοῦσα μῆτερ, ἔκπληξιν νέαν
φίλοις ἀϋτεῖς τῶνδε δωμάτων πάρος;

ΙΟ. ὦ θύγατερ, ἔῤῥει σῶν κασιγνήτων βίος.
ΑΝ. πῶς εἶπας;
ΙΟ. αἰχμὴν εἰς μίαν καθέστατον.
ΑΝ. οἲ ἐγὼ, τί λέξεις, μῆτερ;
ΙΟ. οὐ φίλ', ἀλλ' ἕπου.
ΑΝ. ποῖ παρθενῶνας ἐκλιποῦσ';
ΙΟ. ἀνὰ στρατόν.
ΑΝ. αἰδούμεθ' ὄχλον.
ΙΟ. οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά.
ΑΝ. δράσω δὲ δὴ τί;
ΙΟ. συγγόνων λύσεις ἔριν.
ΑΝ. τί δρῶσα, μῆτερ;
ΙΟ προσπιτνοῦσ' ἐμοῦ μέτα.
ΑΝ. ἡγοῦ σὺ πρὸς μεταίχμι'· οὐ μελλητέον.
ΙΟ. ἔπειγ', ἔπειγε, θύγατερ, ὡς, ἢν μὲν φθάσω
παῖδας πρὸ λόγχης, οὑμὸς ἐν φάει βίος·
θανοῦσι δ' αὐτοῖς ξυνθανοῦσα κείσομαι.
ΧΟ. αἲ αἲ αἲ αἲ, στροφή.
τρομερὰν φρίκα, τρομερὰν φρέν' ἔχω·
διὰ σάρκα δ' ἐμὰν
ἔλεος, ἔλεος ἔμολε
ματέρος δειλαίας,
δίδυμα τέκεα, πότερος ἄρα
πότερον αἱμάξει,
ἰώ μοι πόνων,
ἰὼ Ζεῦ, ἰὼ Γᾶ,
ὁμογενῆ δέραν,
ὁμογενῆ ψυχὰν,
δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων;

τάλαιν᾽ ἐγὼ, τάλαινα,
πότερον ἄρα νέκυν
ὀλόμενον ἰαχήσω
φεῦ δᾶ, φεῦ, δᾶ, ἀντιστροφή.
δίδυμοι θῆρες, φόνιαι ψυχαὶ,
δορὶ παλλόμεναι,
πέσεα πέσεα δάϊ᾽
αὐτίχ᾽ αἱμάξετον.
τάλανες, ὅτι ποτὲ μονομάχον
ἐπὶ φρέν᾽ ἠλυθέτην.
βοᾷ βαρβάρῳ
στενακτὰν ἰαχὰν
μελομέναν νεκροῖς
δάκρυσι θρηνήσω.
σχεδὸν τύχα, πέλας φόνος·
κρινεῖ φάος τὸ μέλλον.
ἄποτμος, ἄποτμος ὁ
φόνος, ἕνεκεν Ἐριννύων.
ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσσω τόνδε δεῦρο συννεφῆ
πρὸς δόμους στείχοντα, παύσω τοὺς παρεστῶτας γόους.

ΚΡ. οἴμοι, τί δράσω; πότερ᾽ ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν
στένω δακρύσας, ἣν πέριξ ἔχει νέφος
τοσοῦτον, ὥστε δι᾽ Ἀχέροντος ἰέναι;
ἐμός τε γὰρ παῖς γῆς ὄλωλ᾽ ὑπερθανὼν,
τοὔνομα λαβὼν γενναῖον, ἀνιαρὸν δ᾽ ἐμοί·
ὃν ἄρτι κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ἑλὼν
αὐτοσφαγῆ δύστηνος ἐκόμισ᾽ ἐν χεροῖν·
βοᾷ δὲ δῶμα πᾶν· ἐγὼ δ᾽ ἥκω μέτα

γέρων ἀδελφὴν γραῖαν Ἰοκάστην, ὅπως
λούσῃ προθῆταί τ᾽ οὐκέτ᾽ ὄντα παῖδ᾽ ἐμόν.
τοῖς γὰρ θανοῦσι χρὴ τὸν οὐ τεθνηκότα
τιμὰς διδόντα, χθόνιον εὖ σέβειν θεόν.
ΧΟ. βέβηκ᾽ ἀδελφὴ σὴ δόμων ἔξω, Κρέον,
κόρη τε μητρὸς Ἀντιγόνη κοινῷ ποδί.
ΚΡ. ποῖ, κἀπὶ ποίαν ξυμφοράν; σήμαινέ μοι.
ΧΟ. ἤκουσε τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δορὶ
εἰς ἀσπίδ᾽ ἥξειν βασιλικῶν δόμων ὕπερ.
ΚΡ. πῶς φῄς; νέκυν τοι παιδὸς ἀγαπάζων ἐμοῦ,
οὐκ εἰς τόδ᾽ ἦλθον, ὥστε καὶ τάδ᾽ εἰδέναι.
ΧΟ. ἀλλ᾽ οἴχεται μὲν σὴ κασιγνήτη πάλαι·
δοκῶ δ᾽ ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς, Κρέον,
ἤδη πεπρᾶχθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου.
ΚΡ. οἴμοι, τὸ μὲν σημεῖον εἰσορῶ τόδε,
σκυθρωπὸν ὄμμα καὶ πρόσοψιν ἀγγέλου
στείχοντος, ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον.
ΑΓ. ὢ τάλας ἐγώ, τίν᾽ εἴπω μῦθον, ἢ τίνας λόγους;
οἰχόμεσθ᾽.
ΚΡ. οὐκ εὐπροσώποις φροιμίοις ἄρχει λόγου.
ΑΓ. ὢ τάλας, δισσῶς ἀϋτῶ, μεγάλα γὰρ φέρω κακά.
ΚΡ. πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλα πήμασιν λέγεις ἔτι;
ΑΓ. οὐκέτ᾽ εἰσὶ σῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν φάει, Κρέον.
ΚΡ. ἒ, αἰ· μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα καὶ πόλει.
ΑΓ. ὦ δώματ᾽ εἰσηκούσατ᾽ Οἰδίπου τάδε,
παίδων ὁμοίαις ξυμφοραῖς ὀλωλότων;
ΧΟ. ὥστ᾽ ἐκδακρῦσαί γ᾽, εἰ φρονοῦντ᾽ ἐτύγχανεν.
ΚΡ. οἴμοι ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας·
οἴμοι κακῶν δύστηνος· ὢ τάλας ἐγώ.

ΑΓ. εἰ καὶ τὰ πρὸς τούτοισί γ' εἰδείης κακά.
ΚΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτμώτερα·
ΑΓ. τέθνηκ' ἀδελφὴ σή, δυοῖν παίδοιν μέτα.
ΧΟ. ἀνάγετ', ἀνάγετε κωκυτὸν,
ἐπὶ κρᾶτά τε λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν.
ΚΡ. ὦ τλῆμον, οἷον τέρμον', Ἰοκάστη, βίου,
γάμων τε τῶν σῶν, Σφιγγὸς αἰνιγμοὺς ἔτλης.
πῶς καὶ πέπρακται διπτύχων παίδων φόνος,
ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπου; σήμαινέ μοι.
ΑΓ. τὰ μὲν πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς
οἶσθ'· οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτυχαὶ,
ὥστ' οὐχ ἅπαντά σ' εἰδέναι τὰ δρώμενα.
ἐπεὶ δὲ χαλκέοις σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις
οἱ τοῦ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι,
ἔστησαν ἐλθόντ' εἰς μέσον μεταίχμιον,
ὡς εἰς ἀγῶνα, μονομάχου τ' ἀλκὴν δορός·
βλέψας δ' ἐς Ἄργος ἧκε Πολυνείκης ἀράς·
ὦ πότνι' Ἥρα, σὸς γάρ εἰμ', ἐπεὶ γάμοις
ἔζευξ' Ἀδράστου παῖδα, καὶ ναίω χθόνα,
δός μοι κτανεῖν ἀδελφὸν, ἀντήρη δ' ἐμὴν
καθαιματῶσαι δεξιὰν νικηφόρον,
Ἐτεοκλέης δὲ, Παλλάδος χρυσάσπιδος
βλέψας πρὸς οἶκον, ηὔξατ'· ὦ Διὸς κόρη,
δὸς ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χερὸς
εἰς στέρν' ἀδελφοῦ τῆσδ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν,
κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.
ἐπεὶ δ' ἀφείθη, πυρσὸς ὥς, Τυρσηνικῆς
σάλπιγγος ἠχὴ σῆμα φοινίου μάχης,
ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοις ἔπι.
κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν,

ξυνῆψαν, ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας·
ἧσσον δὲ λόγχαις· ἀλλ' ὑφίζανον κύκλοις,
ὅπως σίδηρος ἐξολισθάνοι μάτην.
εἰ δ' ὄμμ' ὑπερσχὸν ἴτυος ἅτερος μάθοι,
λόγχην ἐνώμα στόματι, προφθῆναι θέλων.
ἀλλ' εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν
ὀφθαλμὸν, ἀργὸν ὥστε γίγνεσθαι δόρυ.
πλέων δὲ τοῖς ὁρῶσιν ἐστάλασσ' ἱδρὼς,
ἢ τοῖσι δρῶσι, διὰ φίλων ὀῤῥωδίαν·
Ἐτεοκλέης δὲ, ποδὶ μεταψαίρων πέτρον
ἴχνους ὑπόδρομον, κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος
τίθησι· Πολυνείκης δ' ἀπήντησεν δορὶ,
πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν,
κνήμην τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ.
στρατὸς δ' ἀνηλάλαξε Δαναϊδῶν ἅπας.
κἀν τῷδε μόχθῳ γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν
ὁ πρόσθε τρωθεὶς, στέρνα Πολυνείκους βίᾳ
διῆκε λόγχῃ, κἀπέδωκεν ἡδονὰς
Κάδμου πολίταις, ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ.
εἰς δ' ἄπορον ἥκων δορὸς, ἐπὶ σκέλος πάλιν
χωρεῖ· λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον,
μέσον τ' ἄκοντ' ἔθραυσεν· ἐξ ἴσου δ' Ἄρης
ἦν, κάμακος ἀμφοῖν χεὶρ' ἀπεστερημένοιν.
ἐνθένδε κώπας ἁρπάσαντε φασγάνων,
εἰς ταυτὸν ἧκον, ξυμβαλόντε δ' ἀσπίδας,
πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης.
καί πως νοήσας Ἐτεοκλῆς, τὸ Θεσσαλὸν
εἰσήγαγεν σόφισμ' ὁμιλίᾳ χθονός.
ἀπαλλαγεὶς γὰρ τοῦ παρεστῶτος πόνου,
λαιὸν μὲν εἰς τοὔπισθεν ἀναφέρει πόδα,

πρόσω τὰ κοῖλα γαστρὸς εὐλαβούμενος.
προβὰς δὲ κῶλον δεξιὸν, δι' ὀμφαλοῦ
καθῆκεν ἔγχος, σφονδύλοις τ' ἐνήρμοσεν.
ὁμοῦ δὲ κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν τάλας,
ξὺν αἱματηραῖς σταγόσι Πολυνείκης πιτνεῖ.
ὁ δ' ὡς κρατῶν δὴ καὶ νενικηκὼς μάχῃ,
ξίφος δικὼν ἐς γαῖαν, ἐσκύλευέ νιν,
τὸν νοῦν πρὸς αὑτὸν οὐκ ἔχων, ἐκεῖσε δέ.
ὅ καί νιν ἔσφηλ'· ἔτι γὰρ ἐμπνέων βραχὺ,
σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσήματι,
μόλις μὲν, ἐξέτεινε δ' εἰς ἧπαρ ξίφος
Ἐτεοκλέους ὁ πρόσθε Πολυνείκης πεσών.
γαῖαν δ' ὀδὰξ ἑλόντες, ἀλλήλοιν πέλας
πίπτουσιν ἄμφω, κοὐ διώρισαν κράτος.

ΧΟ. φεῦ, φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπους, ὅσον στένω·
τὰς σὰς δ' ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλῆσαι θεός.

ΑΓ. ἄκουε δὴ νῦν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά.
ὡς γὰρ πεσόντε παῖδ' ἐλειπέτην βίον,
ἐν τῷδε μήτηρ ἡ τάλαινα προσπιτνεῖ.
τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίας σφαγὰς,
ᾤμωξεν· ὦ τέκν', ὑστέρα βοηδρόμος
πάρειμι· προσπιτνοῦσα δ' ἐν μέρει, τέκνα
ἔκλαι', ἐθρήνει τὸν πολὺν μαστῶν πόνον
στένουσ', ἀδελφή θ' ἡ παρασπίζουσ' ὁμοῦ·
ὦ γηροβοσκὼ μητρὸς, ὦ γάμους ἐμοὺς
προδόντ' ἀδελφὼ φιλτάτω. στέρνων δ' ἄπο
φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον Ἐτεοκλῆς ἄναξ
ἤκουσε μητρὸς, κἀπιθεὶς ὑγρὰν χέρα,
φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο
προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα.

ὃς δ' ἦν ἔτ' ἔμπνους, πρὸς κασιγνήτην ἰδὼν,
γραῖάν τε μητέρ', εἶπε Πολυνείκης τάδε.
ἀπωλόμεσθα, μῆτερ, οἰκτείρω δὲ σὲ,
καὶ τήνδ' ἀδελφὴν, καὶ κασίγνητον νεκρόν·
φίλος γὰρ ἐχθρὸς ἐγένετ', ἀλλ' ὅμως φίλος.
θάψον δέ μ', ὦ τεκοῦσα, καὶ σὺ, σύγγονε,
ἐν γῇ πατρῴᾳ, καὶ πόλιν θυμουμένην
παρηγορεῖτον, ὡς τοσόνδε γοῦν τύχω
χθονὸς πατρῴας, κεἰ δόμους ἀπώλεσα.
ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χερὶ,
μῆτερ· τίθησι δ' αὐτὸς ὀμμάτων ἔπι·
καὶ χαίρετ', ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος.
ἄμφω δ' ἅμ' ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον.
μήτηρ δ' ὅπως εἰσεῖδε τήνδε συμφορὰν,
ὑπερπαθήσασ', ἥρπασ' ἐκ νεκρῶν ξίφος,
κἄπραξε δεινά, διὰ μέσου γὰρ αὐχένος
ὠθεῖ σίδηρον· ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις
θανοῦσα κεῖται, περιβαλοῦσ' ἀμφοῖν χέρας.
ἀνῇξε δ', ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων,
ἡμεῖς μὲν, ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν,
οἱ δ', ὡς ἐκεῖνον· ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις,
οἱ μὲν, πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην δορὶ,
οἱ δ', ὡς θανόντων οὐδαμοῦ νίκη πέλοι.
κἀν τῷδ' ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα,
οἱ δ' εἰς ὅπλ' ᾖσσον· εὖ δέ πως προμηθίᾳ
καθῆστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἔπι.
κἄφθημεν οὔπω τεύχεσιν πεφραγμένον
Ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατόν.
κοὐδεὶς ὑπέστη· πεδία δ' ἐξεπίμπλασαν
φεύγοντες· ἔῤῥει δ' αἷμα μυρίον νεκρῶν,

λόγχαις πιτνόντων· ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
οἱ μὲν Διὸς τρόπαιον ἵστασαν βρέτας,
οἱ δ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν,
σκυλεύματ' εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν.
ἄλλοι δὲ τοὺς θανόντας Ἀντιγόνης μέτα
νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδ' οἰκτίσαι φίλοις.
πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέστατοι
τῇδ' ἐξέβησαν, οἱ δὲ δυστυχέστατοι.

ΧΟ. οὐκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία
δώματος ἥκει· πάρα καὶ λεύσσειν
πτώματα νεκρῶν τρισσῶν ἤδη
τάδε πρὸς μελάθροις, κοινῷ θανάτῳ
σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων.

ΑΝ. οὐ προκαλυπτομένα
βοστρυχώδεος ἁβρὰ παρηΐδος,
οὐδ' ὑπὸ παρθενίας τὸν ὑπὸ βλεφάροις
φοίνικ', ἐρύθημα προσώπου,
αἰδομένα, φέρομαι βάκχα νεκύων,
κράδεμνα δικοῦσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς,
στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς,
ἁγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον.
αἶ αἶ, ἰώ μοι.
ὦ Πολύνεικες, ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος.
ὤ μοί μοι, Θῆβαι·
σὰ δ' ἔρις, οὐκ ἔρις, ἀλλὰ φόνῳ φόνος
Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε, κρανθεὶς
αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ.
τίνα δὲ προσῳδὸν,
ἢ τίνα μουσοπόλον στοναχὰν ἐπὶ
δάκρυσι, δάκρυσιν, ὦ δόμος, ὦ δόμος,

ἀνακαλέσομαι,
τρισσὰ φέρουσα τάδ᾽ αἵματα σύγγονα,
ματέρα καὶ τέκνα, χάρματ᾽ Ἐριννύος;
ἃ δόμον Οἰδιπόδα πρόπαν ὤλεσε,
τᾶς ἀγρίας ὅτε
δυσξύνετον ξυνετὸς μέλος ἔγνω,
Σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα φονεύσας.
ἰώ μοι πάτερ·
τίς Ἑλλάς, ἢ τίς βάρβαρος,
ἢ τῶν πάροιθεν εὐγενετᾶν ἕτερος
ἔτλα κακῶν τοσῶνδ᾽
αἵματος ἁμερίου
τοιάδ᾽ ἄχεα φανερά;
τάλαιν᾽, ὥς ἐλελίζω·
τίς ἄρ᾽ ὄρνις ἢ δρυὸς ἢ
ἐλάτας ἀκροκόμοις
ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα
μονομάτορος ὀδυρμοῖς ἐμοῖς
ἀχήσει ξυνῳδός;
αἴλινον αἰάγμασιν ἃ
τοῖσδε προκλάω,
μονάδ᾽ αἰῶνα διάξουσα, τὸν ἀεὶ
χρόνον ἐν λειβομένοις δακρύοις·
τίν᾽ ἰαχήσω;
τίν᾽ ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίτας
σπαραγμοῖς ἀπαρχὰς βαλῶ;
ματρὸς ἐμᾶς διδύμοις
γάλακτος παρὰ μαστοῖς,
ἢ πρὸς ἀδελφῶν
οὐλόμεν᾽ αἰκίσματα δισσῶν;

ὀτοτοῖ, ὀτοτοῖ. λεῖπε σοὺς δόμους,
ἀλαὸν ὄμμα φέρων, πάτερ
γεραιὲ, δεῖξον, Οἰδιπόδα,
σὸν αἰῶνα μέλεον· ὃς ἐπὶ δώμασιν
ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν,
ἕλκεις μακρόπνουν ζωάν.
κλύεις, ὦ κατ᾽ αὐλὰν ἀλαίνων,
γηραιὸν πόδα δεμνίοις
δύστανος ἰαύων;
ΟΙ. τί μ᾽, ὦ παρθένε, βακτρεύμασι
τυφλοῦ ποδὸς ἐξάγαγες εἰς φῶς
λεχήρη σκοτίων ἐκ θαλάμων,
οἰκτροτάτοις δακρύοις,
πολιὸν, αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον,
ἢ νέκυν ἔνερθεν,
ἢ πτανὸν ὄνειρον;
ΑΝ. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴσει,
πάτερ. οὐκέτι σοι τέκνα λεύσσει
φάος, οὐδ᾽ ἄλοχος, παραβάκτροις
ἃ πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν
αἰὲν ἐμόχθει, πάτερ, ὤ μοι.
ΟΙ. ὤ μοι ἐμῶν παθέων,
πάρα γὰρ στενάχειν, καὶ τάδ᾽ ἀϋτεῖν.
τρισσαὶ ψυχαὶ ποίᾳ μοίρᾳ,
πῶς ἔλιπον φῶς, τέκνον, αὔδα.
ΑΝ. οὐκ ἐπ᾽ ὀνείδεσιν, οὐδ᾽ ἐπιχάρμασιν,
ἀλλ᾽ ὀδύναισι λέγω· σὸς ἀλάστωρ,
ξίφεσιν βρίθων,
καὶ πυρὶ, καὶ σχετλίαισι μάχαις,
ἐπὶ παῖδας ἔβα τοὺς σοὺς, ὦ πάτερ.

ΟΙ. ὤ μοι, αἲ αἴ.
ΑΝ. τί τάδε στενάχεις;
ΟΙ. ὤ μοι τέκνα.
ΑΝ. δι' ὀδύνας ἂν ἔβας,
εἰ τὰ τέθριππά γ' ἐς ἅρματα λεύσσων
ἀελίου, τάδε σώματα νεκρῶν
ὄμματος αὐγαῖς ἐπενώμας.
ΟΙ. τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων φανερὸν κακόν·
ἃ δὲ τάλαιν' ἄλοχος, τίνι μοι, τέκνον, ὤλετο μοίρᾳ;
ΑΝ. δάκρυα γοερὰ φανερὰ πᾶσι τιθεμένα,
τέκεσι μαστὸν ἔφερεν, ἔφερεν,
ἱκέτις ἱκέταν αἰρομένα.
εὗρε δ' ἐν Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα,
λωτοτρόφον κατὰ λείματα, λόγχαις
κοινὸν ἐνυάλιον
μάτηρ, ὥστε λέοντας ἐναύλους,
μαρναμένους, ἐπὶ τραύμασιν αἵματος
ἤδη ψυχρὰν λοιβὰν, φονίαν,
ἃν ἔλαχ' Ἅιδας, ὤπασε δ' Ἄρης.
χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν πάρα φάσγανον, εἴσω
σαρκὸς ἔβαψεν, ἄχει δὲ τέκνων ἔπεσ' ἀμφὶ τέκνοισι.
πάντα δ' ἐν ἄματι τῷδε συνάγαγεν
ἁμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεὸς,
ὦ πάτερ, ὃς ταῦτα τελευτᾷ.
ΧΟ. πολλῶν κακῶν ὑπῆρξεν Οἰδίπου δόμοις
τόδ' ἦμαρ· εἴη δ' εὐτυχέστερος βίος.
ΚΡ. οἴκτων μὲν ἤδη λήγεθ', ὡς ὥρα τάφου
μνήμην τίθεσθαι· τῶνδε δ', Οἰδίπου, λόγων
ἄκουσον· ἀρχὰς τῆσδε γῆς ἔδωκέ μοι

Ἐτεοκλέης παῖς σὸς, γάμων φερνὰς διδοὺς
Αἵμονι, κόρης τε λέκτρον Ἀντιγόνης σέθεν.
οὔκουν σ᾽ ἐάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ἔτι.
σαφῶς γὰρ εἶπε Τειρεσίας, οὐ μή ποτε,
σοῦ τήνδε γῆν οἰκοῦντος, εὖ πράξειν πόλιν.
ἀλλ᾽ ἐκκομίζου· καὶ τάδ᾽ οὐχ ὕβρει λέγω,
οὐδ᾽ ἐχθρὸς ὤν σοι, διὰ δὲ τοὺς ἀλάστορας
τοὺς σοὺς, δεδοικὼς, μή τι γῆ πάθῃ κακόν.
ΟΙ. ὦ μοῖρ᾽, ἀπ᾽ ἀρχῆς ὥς μ᾽ ἔφυσας ἄθλιον,
καὶ τλήμον᾽, εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφυ·
ὃν καὶ πρὶν εἰς φῶς μητρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν,
ἄγονον Ἀπόλλων Λαΐῳ μ᾽ ἐθέσπισε
φονέα γενέσθαι πατρὸς, ὦ τάλας ἐγώ.
ἐπεὶ δ᾽ ἐγενόμην, αὖθις ὁ σπείρας πατὴρ
κτείνει με, νομίσας πολέμιον πεφυκέναι·
χρῆν γὰρ θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ· πέμπει δέ με
μαστὸν ποθοῦντα, θηρσὶν, ἄθλιον, βοράν·
οὗ σωζόμεσθα· Ταρτάρου γὰρ ὤφελεν
ἐλθεῖν Κιθαιρὼν εἰς ἄβυσσα χάσματα,
ὅς μ᾽ οὐ διώλεσ᾽, ἀλλὰ δουλεῦσαί τε μοι
δαίμων ἔδωκε Πόλυβον ἀμφὶ δεσπότην·
κτανὼν δ᾽ ἐμαυτοῦ πατέρ᾽ ὁ δυσδαίμων ἐγὼ,
εἰς μητρὸς ἦλθον τῆς ταλαιπώρου λέχος,
παῖδάς τ᾽ ἀδελφοὺς ἔτεκον, οὓς ἀπώλεσα,
ἀρὰς παραλαβὼν Λαΐου, καὶ παισὶ δούς.
οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀσύνετος πέφυκ᾽ ἐγὼ,
ὥστ᾽ εἰς ἔμ᾽ ὄμματ᾽, εἴς τ᾽ ἐμῶν παίδων βίον,
ἄνευ θεῶν του, ταῦτ᾽ ἐμηχανησάμην.
εἶεν· τί δράσω δῆθ᾽ ὁ δυσδαίμων ἐγώ;

τίς ἡγεμών μοι ποδὸς ὁμαρτήσει τυφλοῦ;
ἥδ' ἡ θανοῦσα; ζῶσά γ' ἂν σάφ' οἶδ' ὅτι.
ἀλλ' εὔτεκνος ξυνωρίς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι.
ἀλλ' ἔτι νεάζων αὐτὸς εὕροιμ' ἂν βίον;
πόθεν; τί μ' ἄρδην ὧδ' ἀποκτείνεις, Κρέον;
ἀποκτενεῖς γάρ, εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς.
οὐ μὴν ἑλίξας γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ,
κακὸς φανοῦμαι· τὸ γὰρ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς
οὐκ ἂν προδοίην, οὐδέ περ πράσσων κακῶς.
ΚΡ. σοί γ' εὖ λέλεκται, γόνατα μὴ χρώζειν ἐμά,
ἐγὼ δὲ ναίειν σ' οὐκ ἐάσαιμ' ἂν χθόνα.
νεκρῶν δὲ τῶνδε, τὸν μὲν εἰς δόμους χρεὼν
ἤδη κομίζειν· τὸν δὲ Πολυνείκους νέκυν
ἐκβάλετ' ἄθαπτον τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονός.
κηρύξεται δὲ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ κατηστέφων ἁλῷ,
ἢ γῇ καλύπτων, θάνατον ἀνταλλάξεται.
σὺ δ' ἐκλιποῦσα τριπτύχων θρήνους νεκρῶν,
κόμιζε σαυτήν, Ἀντιγόνη, δόμων ἔσω·
καὶ παρθενεύου, τὴν ἰοῦσαν ἡμέραν
μένουσ', ἐν ᾗ σε λέκτρον Αἵμονος μένει.
ΑΝ. ὦ πάτερ, ἐν οἵοις κείμεθ' ἄθλιοι κακοῖς·
ὡς σὲ στενάζω τῶν τεθνηκότων πλέον.
οὐ γὰρ τὸ μέν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' οὐ βαρύ·
ἀλλ' εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυς, πάτερ.
ἀτάρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ κοίρανον,
τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρ' ἀποστέλλων χθονός;
τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ;
ΚΡ. Ἐτεοκλέους βουλεύματ', οὐχ ἡμῶν, τάδε.
ΑΝ. ἄφρονά γε, καὶ σὺ μωρός, ὃς ἐπίθου τάδε.

ΚΡ. πῶς; τἀντεταλμέν' οὐ δίκαιον ἐκπονεῖν;
ΑΝ. οὐκ, ἢν πονηρά γ' ᾖ, κακῶς τ' εἰρημένα.
ΚΡ. τί δ'; οὐ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται;
ΑΝ. οὐκ ἔννομον γὰρ τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν.
ΚΡ. εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, οὐκ ἐχθρὸς ὤν.
ΑΝ. οὐκοῦν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα.
ΚΡ. καὶ τῷ τάφῳ νῦν τὴν δίκην παρασχέτω.
ΑΝ. τί πλημμελήσας, τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς;
ΚΡ. ἄταφος ὅδ' ἁνὴρ, ὡς μάθῃς, γενήσεται.
ΑΝ. ἐγώ σφε θάψω, κἂν ἀπεννέπῃ πόλις.
ΚΡ. σαυτὴν ἄρ' ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ.
ΑΝ. ἀλλ' εὐκλεές τοι δύο φίλω κεῖσθαι πέλας.
ΚΡ. λάζυσθε τήνδε, κεἰς δόμους κομίζετε.
ΑΝ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοῦδ' οὐ μεθήσομαι νεκροῦ.
ΚΡ. ἔκριν' ὁ δαίμων, παρθέν', οὐχ ἃ σοὶ δοκεῖ.
ΑΝ. κἀκεῖνο κέκριται, μὴ 'φυβρίζεσθαι νεκρούς.
ΚΡ. ὡς οὔτις ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν θήσει κόνιν.
ΑΝ. ναὶ πρός σε τῆσδε μητρὸς Ἰοκάστης, Κρέον.
ΚΡ. μάταια μοχθεῖς, οὐ γὰρ ἂν τύχοις τάδε.
ΑΝ. σὺ δ' ἀλλὰ νεκρῷ λουτρὰ περιβαλεῖν μ' ἔα.
ΚΡ. ἓν τοῦτ' ἂν εἴη τῶν ἀποῤῥήτων πόλει.
ΑΝ. ἀλλ' ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν.
ΚΡ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν.
ΑΝ. ὦ φίλτατ', ἀλλὰ στόμα γε σὸν προσπτύξομαι.
ΚΡ. οὐκ εἰς γάμους σοὺς ξυμφορὰν κτήσει γόοις.
ΑΝ. ἦ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδὶ σῷ ποτέ;
ΚΡ. πολλή σ' ἀνάγκη· ποῖ γὰρ ἐκφεύξει λέχος;
ΑΝ. νὺξ ἄρ' ἐκείνη Δαναΐδων μ' ἕξει μίαν.
ΚΡ. εἶδες τὸ τόλμημ' οἷον ἐξωνείδισεν;
ΑΝ. ἴστω σίδηρος, ὅρκιόν τ' ἐμοὶ ξίφος.

ΚΡ. τί δ' ἐκπροθυμεῖ τῶνδ' ἀπηλλάχθαι γάμων;
ΑΝ. ξυμφεύξομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρί.
ΚΡ. γενναιότης σοι, μωρία δ' ἔνεστί τις.
ΑΝ. καὶ ξυνθανοῦμαί γ', ὡς μάθῃς περαιτέρω.
ΚΡ. ἴθ'· οὐ φονεύσεις παῖδ' ἐμόν· λεῖπε χθόνα.
ΟΙ. ὦ θύγατερ, αἰνῶ μέν σε τῆς προθυμίας.
ΑΝ. ἀλλ' εἰ γαμοίμην, σὺ δὲ μόνος φεύγεις, πάτερ;
ΟΙ. μέν' εὐτυχοῦσα· τἄμ' ἐγὼ στέρξω κακά.
ΑΝ. καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει, πάτερ;
ΟΙ. πεσὼν ὅπου μοι μοῖρα, κείσομαι πέδῳ.
ΑΝ. ὁ δ' Οἰδίπους ποῦ, καὶ τὰ κλείν' αἰνίγματα;
ΟΙ. ὄλωλ'· ἓν ἦμάρ μ' ὤλβισ', ἓν δ' ἀπώλεσεν.
ΑΝ. οὔκουν μετασχεῖν κἀμὲ δεῖ τῶν σῶν κακῶν;
ΟΙ. αἰσχρὰ φυγὴ θυγατρὶ σὺν τυφλῷ πατρί.
ΑΝ. οὔ σωφρονούσῃ γ', ἀλλὰ γενναίᾳ, πάτερ.
ΟΙ. προσάγαγε νῦν με, μητρὸς ὡς ψαύσω σέθεν.
ΑΝ. ἰδού, γεραιᾶς φιλτάτῃ ψαῦσον χερί.
ΟΙ. ὦ μῆτερ, ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη.
ΑΝ. οἰκτρὰ πρόκειται, πάντ' ἔχουσ' ὁμοῦ κακά.
ΟΙ. Ἐτεοκλέους δὲ πτῶμα, Πολυνείκους τε ποῦ;
ΑΝ. τώδ' ἐκτάδην σοι κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας.
ΟΙ. πρόσθες τυφλὴν χέρ' ἐπὶ πρόσωπα δυστυχῆ.
ΑΝ. ἰδού· θανόντων σῶν τέκνων ἅπτου χερί.
ΟΙ. ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίου πατρός.
ΑΝ. ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα Πολυνείκους ἐμοί.
ΟΙ. νῦν χρησμός, ὦ παῖ, Λοξίου περαίνεται.
ΑΝ. ὁ ποῖος; ἀλλ' ἦ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά;
ΟΙ. ἐν ταῖς Ἀθήναις κατθανεῖν ἀλώμενον.
ΑΝ. ποῦ; τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται;
ΟΙ. ἱερὸς Κολωνός, δώμαθ' ἱππίου θεοῦ.

ἀλλ' εἶα, τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρὶ,
ἐπεὶ προθυμεῖ τῆσδε κοινοῦσθαι φυγῆς.

ΑΝ. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν·
ὄρεγε χεῖρα φίλαν,
πάτερ γεραιὲ, πομπίμαν
ἔχων ἔμ', ὥστε ναυσίπομπον αὔραν.

ΟΙ. ἰδοὺ, πορεύομαι, τέκνον·
σύ μοι ποδαγὸς ἀθλία γενοῦ.

ΑΝ. γενόμεθα, γενόμεθ' ἄθλιοι
δῆτα Θηβαιᾶν μάλιστα παρθένων.

ΟΙ. πόθι γεραιὸν ἴχνος τίθημι;
βάκτρα πρόσφερ', ὦ τέκνον.

ΑΝ. τᾷδε, τᾷδε βᾶθί μοι,
τᾷδε, τᾷδε πόδα τίθει,
ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων.

ΟΙ. ἰὼ ἰὼ δυστυχεστάτας
φυγᾶς· ἐλαύνειν τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας·
ἰὼ ἰὼ δεινὰ δείν' ἐγὼ τλάς.

ΑΝ. τί τλάς, τί τλάς; οὐχ ὁρᾷ δίκα κακοὺς,
οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας.

ΟΙ. ὅδ' εἰμὶ, μοῦσαν ὃς ἐπὶ καλ-
λίνικον οὐράνιον ἔβαν,
παρθένου κόρας
αἴνιγμ' ἀσύνετον εὑρών.

ΑΝ. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος;
ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν.
τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεα,
φυγάδα πατρίδος ἄπο γενόμενον,
ὦ πάτερ, θανεῖν που.
ποθεινὰ δάκρυα παρὰ φίλαισι παρθένοις,

λιποῦσ᾽ ἄπειμι πατρίδος ἀπόπρο γαίας,
ἀπαρθένευτ᾽ ἀλωμένα.
ΟΙ. φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν.
ΑΝ. εἰς πατρός γε συμφορὰς
εὐκλεᾶ με θήσει.
τάλαιν᾽ ἐγὼ σου ξυγγόνου θ᾽ ὑβρισμάτων,
ὃς ἐκ δόμων ἄθαπτος οἴχεται νέκυς,
μέλεος, ὃν, εἴ με καὶ θανεῖν, πάτερ, χρεὼν,
σκοτίᾳ γᾷ καλύψω.
ΟΙ. πρὸς ἥλικας φάνηθι σάς.
ΑΝ. ἅλις ὀδυρμάτων ἐμῶν.
ΟΙ. σὺ δ᾽ ἀμφὶ βωμίους λιτάς,
ΑΝ. κόρον ἔχουσ᾽ ἐμῶν κακῶν.
ΟΙ. ἴθ᾽ ἀλλὰ, Βρόμιος ἵνα γε σηκὸς
ἄβατος ὄρεσι Μαινάδων.
ΑΝ. Καδμείαν ᾧ
νεβρίδα στολιδωσαμένα ποτ᾽ ἐγὼ
θίασον Σεμέλας
ἱερὸν ὄρεσιν ἀνεχόρευσα,
χάριν ἀχάριστον εἰς θεοὺς διδοῦσα;
ΟΙ. ὦ πάτρας κλεινῆς πολῖται, λεύσσετ᾽, Οἰδίπους ὅδε,
Σφιγγὸς ὃς μόνος κατέσχον τῆς μιαιφόνου κράτη,
νῦν ἄτιμος, αὐτὸς, οἰκτρὸς, ἐξελαύνομαι χθονός.
ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα θρηνῶ, καὶ μάτην ὀδύρομαι;
τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.
ΧΟ. ὦ μέγα σεμνὰ Νίκα, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις,
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

M H Δ E I A.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

Ἰάσων εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπαγόμενος καὶ Μήδειαν, ἐγγυᾶται τὴν Κρέοντος, τοῦ Κορινθίων βασιλέως, θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ ἡ Μήδεια φυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίνθου παραιτησαμένη μίαν ἡμέραν μεῖναι, καὶ τυχοῦσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμπει τῇ Γλαύκῃ, ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον, οἷς ἐκείνη χρησαμένη διαφθείρεται· καὶ ὁ Κρέων δὲ, περιπλακεὶς τῇ θυγατρὶ, ἀπόλλυται. Μήδεια δὲ, τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀποκτείνασα, ἐφ' ἅρματος δρακόντων πτερωτῶν, ὃ παρ' Ἡλίου ἔλαβεν, ἔποχος γενομένη, ἀποδιδράσκει εἰς Ἀθήνας, κἀκεῖσε Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος γαμεῖται. Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν, ὡς ἡ Μήδεια ἑψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσειε· περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Αἴσονος, ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας φησὶν οὕτως·

Αὐτίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἡβώοντα,
γῆρας ἀποξύσασ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
φάρμακα πόλλ' ἕψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν.

Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς Διονύσου Τροφοῖς [T. II. p. 639. ed. Pauw.] ἱστορεῖ, ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφοὺς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα, ἐνεοποίησε. Στάφυλος δέ φησι, τὸν Ἰάσονα τρόπον τινὰ

ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι· ἐγκελεύσασθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργοῦς αὐτὸν κατακοιμηθῆναι, μελλούσης τῆς νεὼς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου· ἐπιπεσούσης γοῦν τῆς πρύμνης τῷ Ἰάσονι, τελευτῆσαι αὐτόν.

[Τὸ δρᾶμα δοκεῖ ὑποβαλέσθαι, γενναιοφρόνως διασκευάσας, ὡς Δικαίαρχός τε περὶ τοῦ Ἑλλάδος βίου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὑπομνήμασι· μέμφονται δὲ αὐτῷ τὸ μὴ πεφυλακέναι τὴν ὑπόκρισιν τῇ Μηδείᾳ, ἀλλὰ πεσεῖν εἰς δάκρυα, ὅτε ἐπιβούλευσε τῷ Ἰάσονι καὶ τῇ γυναικί. ἐπαινεῖται δὲ ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς ἄγαν ἔχειν καὶ ἡ ἐπεξεργασία (v. 3.), *μηδ' ἐν νάπαισι, καὶ τὰ ἑξῆς. ὅπερ ἀγνοήσας Τιμαχίδας τῷ ὑστέρῳ φησὶ πρώτῳ κεχρῆσθαι, ὡς καὶ ὁ Ὅμηρος* (*Ὀδυσσ.* ε, 265.)· *εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.*]

***Ἀριστοφάνους Γραμματικοῦ.** Μήδεια διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ἔχθραν, τῷ ἐκεῖνον γεγαμηκέναι τὴν Κρέοντος θυγατέρα Γλαύκην, ἀπέκτεινε μὲν Γλαύκην, Κρέοντα, καὶ τοὺς ἰδίους υἱούς, ἐχωρίσθη δ' Ἰάσονος, Αἰγεῖ συνοικήσασα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιΐα.*

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων· προλογίζει δὲ τροφὸς Μηδείας. Ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθιοδώρου ἄρχοντος κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἑβδόμην Ὀλυμπιάδα. πρῶτος Εὐφορίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης. Μήδεια, Φιλοκτήτης, Δίκτυς, Θερισταὶ Σάτυροι· οὐ σώζεται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΜΗΔΕΙΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΙΑΣΩΝ.

ΑΙΓΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.

ΤΡ. Εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος,
Κόλχων ἐς αἶαν, κυανέας Συμπληγάδας,
μηδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε
τμηθεῖσα πεύκη, μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας
ἀνδρῶν ἀρίστων, οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας
Πελίᾳ μετῆλθον· οὐ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμὴ
Μήδεια πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας,
ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος·
οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας
πατέρα, κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν,
ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἁνδάνουσα μὲν
φυγῇ πολίταις, ὧν ἀφίκετο χθόνα,
αὐτή τε πάντα συμφέρουσ' Ἰάσονι·
ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ.
νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
προδοὺς γὰρ αὑτοῦ τέκνα, δεσπότιν τ' ἐμὴν,
γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται,
γήμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυμνᾷ χθονός.

Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἠτιμασμένη,
βοᾷ μὲν ὅρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς
πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται,
οἵας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ.
κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόνι,
τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον,
ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ᾔσθετ' ἠδικημένη,
οὔτ' ὄμμ' ἐπαίρουσ', οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
πρόσωπον· ὡς δὲ πέτρος, ἢ θαλάσσιος
κλύδων, ἀκούει νουθετουμένη φίλων·
ἢν μήποτε στρέψασα πάλλευκον δέρην,
αὐτὴ πρὸς αὑτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ φίλον,
καὶ γαῖαν οἴκους θ', οὓς προδοῦσ' ἀφίκετο
μετ' ἀνδρὸς, ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὕπο,
οἷον πατρῴας μὴ 'πολείπεσθαι χθονός.
στυγεῖ δὲ παῖδας, οὐδ' ὁρῶσ' εὐφραίνεται·
δέδοικα δ' αὐτὴν, μή τι βουλεύσῃ νέον·
βαρεῖα γὰρ φρὴν, οὐδ' ἀνέξεται κακῶς
πάσχουσ'· ἐγᾦδα τήνδε, δειμαίνω τέ νιν,
μὴ θηκτὸν ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος,
ἢ καὶ τύραννον τόν τε γήμαντα κτάνῃ,
κᾄπειτα μείζω ξυμφορὰν λάβῃ τινά.
δεινὴ γάρ· οὔτοι ῥᾳδίως γε συμβαλὼν
ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον ᾄσεται.
ἀλλ' οἵδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι
στείχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐννοούμενοι
κακῶν· νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.

ΠΑΙΔ. παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,

τί πρὸς πύλαισι τήνδ᾽ ἄγουσ᾽ ἐρημίαν
ἕστηκας, αὐτὴ θρεομένη σαυτῇ κακά;
πῶς σοῦ μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;
ΤΡ. τέκνων ὀπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάσονος,
χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
κακῶς πιτνοῦντα, καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται.
ἐγὼ γὰρ εἰς τοῦτ᾽ ἐκβέβηκ᾽ ἀλγηδόνος,
ὥσθ᾽ ἵμερός μ᾽ ὑπῆλθε γῇ τε κοὐρανῷ
λέξαι, μολοῦσαν δεῦρο, δεσποίνης τύχας.
ΠΑΙΔΑ. οὔπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;
ΤΡ. ζηλῶ σ᾽· ἐν ἀρχῇ πῆμα, κοὐδέπω μεσοῖ.
ΠΑΙΔΑ. ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπότας εἰπεῖν τόδε,
ὡς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.
ΤΡ. τί δ᾽ ἔστιν, ὦ γεραιέ; μὴ φθόνει φράσαι.
ΠΑΙΔΑ. οὐδέν· μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ᾽ εἰρημένα.
ΤΡ. μὴ πρὸς γενείου κρύπτε σύνδουλον σέθεν.
σιγὴν γὰρ, εἰ χρὴ, τῶνδε θήσομαι πέρι.
ΠΑΙΔΑ. ἤκουσά του λέγοντος, οὐ δοκῶν κλύειν,
πεσσοὺς προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαίτεροι
θάσσουσι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ,
ὡς τούσδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας
ξὺν μητρὶ μέλλει τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Κρέων· ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε,
οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ᾽ ἂν οὐκ εἶναι τόδε.
ΤΡ. καὶ ταῦτ᾽ Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται
πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει;
ΠΑΙΔΑ. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων,
κοὐκ ἔστ᾽ ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.
ΤΡ. ἀπωλόμεσθ᾽ ἄρ᾽, εἰ κακὸν προσοίσομεν

νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ᾽ ἐξηντληκέναι.
ΠΑΙΔ. ἀτὰρ σύ γ᾽, οὐ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τάδε
δέσποιναν, ἡσύχαζε, καὶ σίγα λόγον.
ΤΡ. ὦ τέκν᾽, ἀκούεθ᾽ οἷος εἰς ὑμᾶς πατήρ;
ὄλοιτο μὲν μή, δεσπότης γάρ ἐστ᾽ ἐμός,
ἀτὰρ κακός γ᾽ ὢν εἰς φίλους ἁλίσκεται.
ΠΑΙΔ. τίς δ᾽ οὐχὶ θνητῶν; ἄρτι γιγνώσκεις τόδε,
ὡς πᾶς τις αὑτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ,
οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδους χάριν,
εἰ τούσδε γ᾽ εὐνῆς οὕνεκ᾽ οὐ στέργει πατήρ;
ΤΡ. ἴτ᾽, εὖ γὰρ ἔσται, δωμάτων εἴσω, τέκνα.
σὺ δ᾽ ὡς μάλιστα τούσδ᾽ ἐρημώσας ἔχε,
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένη.
ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην
τοῖσδ᾽, ὥς τι δρασείουσαν, οὐδὲ παύσεται
χόλου, σάφ᾽ οἶδα, πρὶν κατασκῆψαί τινα·
ἐχθρούς γε μέντοι, μὴ φίλους δράσειέ τι.
ΜΗ. δύστανος ἐγώ, μελέα τε πόνων,
ἰώ μοί μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν;
ΤΡ. τόδ᾽ ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες· μάτηρ
κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.
σπεύσατε θᾶσσον δώματος εἴσω,
καὶ μὴ πελάσητ᾽ ὄμματος ἐγγύς,
μηδὲ προσέλθητ᾽, ἀλλὰ φυλάσσεσθ᾽
ἄγριον ἦθος, στυγεράν τε φύσιν.
φρενὸς αὐθάδους.
ἴτε νυν χωρεῖθ᾽ ὡς τάχος εἴσω.
δῆλον δ᾽ ἀρχῆς ἐξαιρόμενον
νέφος οἰμωγῆς, ὡς τάχ᾽ ἀνάψει

μείζονι θυμῷ· τί ποτ᾽ ἐργάσεται
μεγαλόσπλαγχνος, δυσκατάπαυστος
ψυχὴ, δηχθεῖσα κακοῖσιν.
ΜΗ. αἶ αἶ αἶ αἶ,
ἔπαθον τλάμων, ἔπαθον μεγάλων
ἄξι᾽ ὀδυρμῶν· ὦ κατάρατοι
παῖδες ὄλοισθε στυγερᾶς ματρὸς
ξὺν πατρὶ, καὶ πᾶς δόμος ἔῤῥοι.
ΤΡ. ἰώ μοί μοι ἰὼ τλήμων·
τί δὲ σοὶ παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας
μετέχουσι; τί τούσδ᾽ ἔχθεις; οἴμοι,
τέκνα, μή τι πάθηθ᾽, ὡς ὑπεραλγῶ.
δεινὰ τυράννων λήματα, καί πως
ὀλίγ᾽ ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες,
χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσιν.
τὸ δ᾽ ἄρ᾽ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ᾽ ἴσοισιν
κρεῖσσον· ἔμοιγ᾽ οὖν, εἰ μὴ μεγάλως,
ὀχυρῶς γ᾽ εἴη καταγηράσκειν.
τῶν γὰρ μετρίων, πρῶτα μὲν εἰπεῖν
τοὔνομα νικᾷ, χρῆσθαί τε μακρῷ
λῷστα βροτοῖσιν· τὰ δ᾽ ὑπερβάλλοντ᾽
οὐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς·
μείζους δ᾽ ἄτας, ὅταν ὀργισθῇ
δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν.
ΧΟ. ἔκλυον φωνὰν, ἔκλυον δὲ βοὰν
τᾶς δυστάνου Κολχίδος·
οὐδέ πω ἤπιος; ἀλλ᾽ ὦ γεραιά,
λέξον· ἐπ᾽ ἀμφιπύλου γὰρ ἔσω
μελάθρου βοὰν ἔκλυον·

οὐδὲ συνήδομαι, γύναι,
ἄλγεσι δώματος,
ἐπεὶ μὴ φίλια κέκρανται.
ΤΡ. οὐκ εἰσὶ δόμοι· φροῦδα γὰρ ἤδη
τάδ'· ὁ μὲν γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων·
ἡ δ' ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν
δέσποινα, φίλων οὐδενὸς οὐδὲν
παραθαλπομένα φρένα μύθοις.
ΜΗ. αἶ αἶ· διά μου κεφαλᾶς φλὸξ οὐρανία
βαίη· τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος;
φεῦ φεῦ· θανάτῳ καταλυσαίμαν,
βιοτὰν στυγερὰν προλιποῦσα.
ΧΟ. ἄϊες, ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς, στροφή.
ἰαχὰν, οἵαν ἁ δύστανος
μέλπει νύμφα;
τί τοι ποτὲ τᾶς ἀπλάστου
κοίτας ἔρος, ὦ ματαία,
σπεύσει θανάτου τελευτάν;
μηδὲν τόδε λίσσου.
εἰ δὲ σὸς πόσις
καινὰ λέχη σεβίζει,
κείνῳ τόδε μὴ χαράσσου·
Ζεύς σοι τόδε συνδικάσει·
μὴ λίαν τάκου,
δυρομένα σὸν εὐνήταν.
ΜΗ. ὦ μεγάλα Θέμι καὶ πότνι' Ἄρτεμι,
λεύσσεθ' ἃ πάσχω, μεγάλοις ὅρκοις
ἐνδησαμένα τὸν κατάρατον
πόσιν; ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ'

αὐτοῖς μελάθροις διακναιομένους,
οἵ γ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν.
ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπενάσθην
αἰσχρῶς, τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν.
ΤΡ. κλύεθ' οἷα λέγει, κἀπιβοᾶται
Θέμιν εὐκταίαν, Ζῆνά θ', ὃς ὅρκων
θνατοῖς ταμίας νενόμισται;
οὐκ ἔστιν ὅπως ἔν τινι μικρῷ
δέσποινα χόλον καταπαύσει.
ΧΟ. πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἁμετέραν ἀντιστροφή.
ἔλθοι, μύθων τ' αὐδαθέντων
δέξαιτ' ὀμφάν,
εἴ πως βαρύθυμον ὀργὰν
καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη.
μήτοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον
φίλοισιν ἀπέστω.
ἀλλὰ βᾶσά νιν
δεῦρο πόρευσον οἴκων
ἔξω, φίλα, καὶ τάδ' αὔδα·
σπεῦσον, πρίν τι κακῶσαι
τοὺς ἔσω· πένθος
γὰρ μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται.
ΤΡ. δράσω τάδ', ἀτὰρ φόβος, εἰ πείσω
δέσποιναν ἐμάν·
μόχθου δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω.
καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης
ἀποταυροῦται δμωσὶν, ὅταν τις
μῦθον προφέρων πέλας ὁρμαθῇ.
σκαιοὺς δὲ λέγων, κοὐδέν τι σοφοὺς

τοὺς πρόσθε βροτοὺς, οὐκ ἂν ἁμάρτοις,
οἵτινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θαλίαις,
ἐπὶ δ' εἰλαπίναις, καὶ παρὰ δείπνοις
εὕροντο, βίου τερπνὰς ἀκοάς·
στυγίους δὲ βροτῶν οὐδεὶς λύπας
εὕρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις
ᾠδαῖς παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι,
δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους.
καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκεῖσθαι
μολπαῖσι βροτούς· ἵνα δ' εὔδειπνοι
δαῖτες, τί μάτην τείνουσι βοάν;
τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὑτοῦ
δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.

ΧΟ. ἰαχὰν ἄϊον πολύστονον γόων·
λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ
τὸν ἐν λέχει προδόταν κακόνυμφον.
θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα
τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν Θέμιν,
ἅ νιν ἔβασεν
Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
δι' ἅλα νύχιον ἐφ' ἁλμυρὰν
πόντου κλῇδ' ἀπέραντον.

ΜΗ. Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
μή μοί τι μέμφησθ'· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο,
τοὺς δ' ἐν θυραίοις· οἱ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς
δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥᾳθυμίαν.
δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστιν ὀφθαλμοῖς βροτῶν,
ὅστις, πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς,

στυγεῖ δεδορκὼς, οὐδὲν ἠδικημένος.
χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει,
οὐδ' ἀστὸν ᾔνεσ', ὅστις αὐθάδης γεγὼς,
πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὕπο.
ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν τόδε
ψυχὴν διέφθαρκ'· οἴχομαι δὲ, καὶ βίου
χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χρῄζω, φίλαι.
ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα, γιγνώσκεις καλῶς,
κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὑμὸς πόσις.
πάντων δ' ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα, καὶ γνώμην ἔχει,
γυναῖκες ἐσμὲν ἀθλιώτατον φυτόν.
ἃς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
πόσιν πρίασθαι, δεσπότην τε σώματος
λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακόν.
κἀν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν,
ἢ χρηστόν· οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ
γυναιξὶν, οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν.
εἰς καινὰ δ' ἤθη καὶ νόμους ἀφιγμένην,
δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν,
ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτῃ.
κἂν μὲν τάδ' ἡμῖν ἐκπονουμέναισιν εὖ
πόσις ξυνοικῇ, μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν,
ζηλωτὸς αἰών· εἰ δὲ μὴ, θανεῖν χρεών.
ἀνὴρ δ', ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν,
ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίας ἄσην,
ἢ πρὸς φίλον τιν', ἢ πρὸς ἥλικας τραπείς·
ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
λέγουσι δ' ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον βίον
ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρνανται δορί·

κακῶς φρονοῦντες, ὡς τρὶς ἂν παρ' ἀσπίδα
στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον, ἢ τεκεῖν ἅπαξ.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὑτὸς πρὸς σὲ κἄμ' ἥκει λόγος·
σοὶ μὲν πόλις θ' ἥδ' ἐστὶ καὶ πατρὸς δόμοι,
βίου τ' ὄνησις, καὶ φίλων κοινωνία·
ἐγὼ δ' ἔρημος, ἄπολις οὖσ', ὑβρίζομαι
πρὸς ἀνδρὸς, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη,
οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφὸν, οὐχὶ συγγενῆ,
μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
τοσοῦτον οὖν σοῦ τυγχάνειν βουλήσομαι,
ἤ μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ,
πόσιν δίκῃ τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν,
τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ', ἥν τ' ἐγήματο,
σιγᾶν· γυνὴ γὰρ τἄλλα μὲν φόβου πλέα,
κακή τ' ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν·
ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἠδικημένη κυρῇ,
οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα.

ΧΟ. δράσω τάδ'· ἐνδίκως γὰρ ἐκτίσει πόσιν,
Μήδεια, πενθεῖν δ' οὔ σε θαυμάζω τύχας.
ὁρῶ δὲ καὶ Κρέοντα τῆσδ' ἄνακτα γῆς
στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων.

ΚΡ. σὲ, τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει θυμουμένην
Μήδειαν, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
φυγάδα, λαβοῦσαν δισσὰ σὺν σαυτῇ τέκνα,
καὶ μή τι μέλλειν, ὡς ἐγὼ βραβεὺς λόγου
τοῦδ' εἰμὶ, κοὐκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν,
πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω.

ΜΗ. αἶ αἶ πανώλης ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι·
ἐχθροὶ γὰρ ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων,

κοὐκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις.
ἐρήσομαι δὲ, καὶ κακῶς πάσχουσ᾽ ὅμως,
τίνος μ᾽ ἕκατι γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον;

ΚΡ. δέδοικά σ᾽, οὐδὲν δεῖ παραμπέχειν λόγους,
μή μοί τι δράσῃς παῖδ᾽ ἀνήκεστον κακόν.
ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος.
σοφὴ πέφυκας, καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις,
λυπεῖ δὲ, λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.
κλύω δ᾽ ἀπειλεῖν σ᾽, ὡς ἀπαγγέλλουσί μοι,
τὸν δόντα, καὶ γήμαντα, καὶ γαμουμένην
δράσειν τι· ταῦτ᾽ οὖν, πρὶν παθεῖν, φυλάξομαι.
κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρός σ᾽ ἀπέχθεσθαι, γύναι,
ἢ μαλθακισθένθ᾽ ὕστερον μέγα στένειν.

ΜΗ. φεῦ, φεῦ· οὐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
ἔβλαψε δόξα, μεγάλα τ᾽ εἴργασται κακά.
χρὴ δ᾽ οὔποθ᾽, ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ᾽ ἀνὴρ,
παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφούς.
χωρὶς γὰρ ἄλλης, ἧς ἔχουσιν ἀργίας,
φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ.
σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ,
δόξεις ἀχρεῖος κοὐ σοφὸς πεφυκέναι·
τῶν δ᾽ αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον
κρείσσων νομισθεὶς, λυπρὸς ἐν πόλει φανεῖ.
ἐγὼ δὲ καὐτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης·
σοφὴ γὰρ οὖσα, τοῖς μὲν εἴμ᾽ ἐπίφθονος,
τοῖς δ᾽ αὖ προσάντης· εἰμὶ δ᾽ οὐκ ἄγαν σοφή.
σὺ δ᾽ οὖν φοβεῖ με, μή τι πλημμελὲς πάθῃς.
οὐχ ὧδ᾽ ἔχει μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον,

ὥστ᾽ εἰς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.
σὺ γὰρ τί μ᾽ ἠδίκηκας; ἐξέδου κόρην
ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν· ἀλλ᾽ ἐμὸν πόσιν
μισῶ· σὺ δ᾽, οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν·
νυμφεύετ᾽, εὖ πράσσοιτε· τήνδε δὲ χθόνα
ἐᾶτέ μ᾽ οἰκεῖν· καὶ γὰρ ἠδικημένοι
σιγησόμεσθα, κρεισσόνων νικώμενοι.
ΚΡ. λέγεις ἀκοῦσαι μαλθάκ᾽, ἀλλ᾽ εἴσω φρενῶν
ὀῤῥωδία μοι, μή τι βουλεύσῃς κακόν.
τοσῷδέ γ᾽ ἧσσον ἢ πάρος πέποιθά σοι.
γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ᾽ αὔτως ἀνὴρ,
ῥᾴων φυλάσσειν, ἢ σιωπηλὸς σοφός.
ἀλλ᾽ ἔξιθ᾽ ὡς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε·
ὡς ταῦτ᾽ ἄραρε, κοὐκ ἔχεις τέχνην, ὅπως
μενεῖς παρ᾽ ἡμῖν, οὖσα δυσμενὴς ἐμοί.
ΜΗ. μὴ πρὸς σὲ γούνων, τῆς τε νεογάμου κόρης.
ΚΡ. λόγους ἀναλοῖς· οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ.
ΜΗ. ἀλλ᾽ ἐξελᾷς με, κοὐδὲν αἰδέσει λιτάς;
ΚΡ. φιλῶ γὰρ οὐ σὲ μᾶλλον ἢ δόμους ἐμούς.
ΜΗ. ὦ πατρὶς, ὥς σου κάρτα νῦν μνείαν ἔχω.
ΚΡ. πλὴν γὰρ τέκνων, ἔμοιγε φίλτατον πόλις.
ΜΗ. φεῦ, φεῦ· βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα.
ΚΡ. ὅπως ἂν, οἶμαι, καὶ παραστῶσιν τύχαι.
ΜΗ. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ᾽ ὃς αἴτιος κακῶν.
ΚΡ. ἕρπ᾽, ὦ ματαία, καί μ᾽ ἀπάλλαξον πόνων.
ΜΗ. πόνος μέν· ἡμεῖς δ᾽ οὐ πόνῳ κεχρήμεθα;
ΚΡ. τάχ᾽ ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠσθήσει βίᾳ.
ΜΗ. μὴ δῆτα τοῦτό γ᾽, ἀλλά σ᾽ αἰτοῦμαι, Κρέον.

ΚΡ. ὄχλον παρέξεις, ὡς ἔοικας, ὦ γύναι.
ΜΗ. φευξούμεθ᾽· οὐ τοῦθ᾽ ἱκέτευσά σου τυχεῖν.
ΚΡ. τί δ᾽ οὖν βιάζει, κοὐκ ἀπαλλάσσει χθονός;
ΜΗ. μίαν με μεῖναι τήνδ᾽ ἔασον ἡμέραν,
καὶ ξυμπερᾶναι φροντίδ᾽, ᾗ φευξούμεθα,
παισίν τ᾽ ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ
οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις.
οἴκτειρε δ᾽ αὐτούς· καὶ σύ τοι παίδων πατὴρ
πέφυκας· εἰκὸς δ᾽ ἐστὶν εὔνοιάν σ᾽ ἔχειν·
τοὐμοῦ γὰρ οὔ μοι φροντὶς, εἰ φευξούμεθα,
κείνους δὲ κλάω ξυμφορᾷ κεχρημένους.
ΚΡ. ἥκιστα τοὐμὸν λῆμ᾽ ἔφυ τυραννικόν·
αἰδούμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα.
καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἐξαμαρτάνων, γύναι,
ὅμως δὲ τεύξει τοῦδε· προὐννέπω δέ σοι,
εἴ σ᾽ ἡ ᾽πιοῦσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ
καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονὸς,
θανεῖ· λέλεκται μῦθος ἀψευδὴς ὅδε.
νῦν δ᾽, εἰ μένειν δεῖ, μίμν᾽ ἔθ᾽ ἡμέραν μίαν·
οὐ γάρ τι δράσεις δεινὸν, ὧν φόβος μ᾽ ἔχει.
ΧΟ. δύστανε γύναι,
φεῦ, φεῦ, μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
ποῖ ποτε τρέψει; τίνα προξενίαν,
ἢ δόμον, ἢ χθόνα σωτῆρα κακῶν
ἐξευρήσεις;
ὡς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεὸς,
Μήδεια, κακῶν ἐπόρευσε.
ΜΗ. κακῶς πέπρακται πανταχῇ· τίς ἀντερεῖ;
ἀλλ᾽ οὔτι ταύτῃ ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πω·

ἔτ᾽ εἴσ᾽ ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις,
καὶ τοῖσι κηδεύσασιν οὐ σμικροὶ πόνοι.
δοκεῖς γὰρ ἄν με τόνδε θωπεῦσαί ποτ᾽ ἄν,
εἰ μή τι κερδαίνουσαν ἢ τεχνωμένην;
οὐδ᾽ ἂν προσεῖπον, οὐδ᾽ ἂν ἡψάμην χεροῖν.
ὁ δ᾽ εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο,
ὥστ᾽ ἐξὸν αὐτῷ τἄμ᾽ ἑλεῖν βουλεύματα
γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ᾽ ἀφῆκεν ἡμέραν
μεῖναί μ᾽, ἐν ᾗ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκροὺς
θήσω, πατέρα τε καὶ κόρην πόσιν τ᾽ ἐμόν.
πολλὰς δ᾽ ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδοὺς,
οὐκ οἶδ᾽, ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχειρῶ, φίλαι·
πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ,
ἢ θηκτὸν ὤσω φάσγανον δι᾽ ἥπατος,
σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ᾽, ἵν᾽ ἔστρωται λέχος.
ἀλλ᾽ ἕν τί μοι πρόσαντες· εἰ ληφθήσομαι
δόμους ὑπερβαίνουσα καὶ τεχνωμένη,
θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
κράτιστα τὴν εὐθεῖαν, ᾗ πεφύκαμεν
σοφαὶ μάλιστα, φαρμάκοις αὐτοὺς ἑλεῖν.
εἶεν. καὶ δὴ τεθνᾶσι· τίς με δέξεται πόλις;
τίς γῆν ἄσυλον καὶ δόμους ἐχεγγύους
ξένος παρασχὼν, ῥύσεται τοὐμὸν δέμας;
οὐκ ἔστι· μείνασ᾽ οὖν ἔτι σμικρὸν χρόνον,
ἢν μέν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλὴς φανῇ,
δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον·
ἢν δ᾽ ἐξελαύνῃ ξυμφορά μ᾽ ἀμήχανος,
αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεἰ μέλλω θανεῖν,
κτενῶ σφε· τόλμης δ᾽ εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν.

οὐ γὰρ, μὰ τὴν δέσποιναν, ἣν ἐγὼ σέβω
μάλιστα πάντων, καὶ ξύνεργον εἱλόμην,
Ἑκάτην, μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς,
χαίρων τις αὐτῶν τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.
πικροὺς ἐγώ σφι καὶ λυγροὺς θήσω γάμους,
πικρὸν δὲ κῆδος, καὶ φυγὰς ἐμὰς χθονός.
ἀλλ' εἶα, φείδου μηδὲν, ὧν ἐπίστασαι,
Μήδεια, βουλεύουσα καὶ τεχνωμένη.
ἕρπ' εἰς τὸ δεινόν· νῦν ἀγὼν εὐψυχίας·
δρᾷς ἃ πάσχεις; οὐ γέλωτα δεῖ σ' ὄφλειν
τοῖς Σισυφείοις, τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,
γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς, Ἡλίου τ' ἄπο.
ἐπίστασαι δέ· πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν
γυναῖκες, εἰς μὲν ἔσθλ' ἀμηχανώταται,
κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.

ΧΟ. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν — στροφὴ α'.
χωροῦσι παγαὶ,
καὶ δίκα καὶ πάντα πάλιν στρέφεται
ἀνδράσι μὲν δόλιαι βουλαί· θεῶν δ'
οὐκέτι πίστις ἄραρε.
τὰν δ' ἐμὰν εὔκλειαν ἔχειν βιοτὰν
στρέφουσι φᾶμαι.
ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει·
οὐκέτι δυσκέλαδος
φάμα γυναῖκας ἕξει
Μοῦσαι δὲ παλαιγενέων — ἀντιστροφὴ α'.
λήξουσ' ἀοιδᾶν,
τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν.
οὐ γὰρ ἐν ἁμετέρᾳ γνώμᾳ λύρας

ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν
Φοῖβος ἁγήτωρ μελέων· ἐπεὶ ἀντ-
άχησ' ἂν ὕμνον
ἀρσένων γέννᾳ. μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
πολλὰ μὲν ἁμετέραν
ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν.
σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἔπλευσας στροφὴ β'.
μαινομένᾳ κραδίᾳ
διδύμους ὁρίσασα πόντου
πέτρας· ἐπὶ δὲ ξένᾳ
ναίεις χθονὶ, τᾶς ἀνάνδρου
κοίτας ὀλέσασα λέκτρον
τάλαινα, φυγὰς δὲ χώρας
ἄτιμος ἐλαύνει.
βέβακε δ' ὅρκων χάρις, οὐδ' ἔτ' αἰδὼς ἀντιστ. β'.
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ
μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτα.
σοὶ δ' οὔτε πατρὸς δόμοι,
δύστανε, μεθορμίσασθαι
μόχθων πάρα, τῶν δὲ λέκτρων
ἄλλα βασίλεια κρείσσων
δόμοισιν ἐπέστα.
ΙΑ. οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις,
τραχεῖαν ὀργὴν, ὡς ἀμήχανον κακόν.
σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν,
κούφως φερούσῃ κρεισσόνων βουλεύματα,
λόγων ματαίων οὕνεκ' ἐκπεσεῖ χθονός.
κἀμοὶ μὲν οὐδὲν πρᾶγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ
λέγουσ', Ἰάσων ὡς κάκιστος ἔστ' ἀνήρ.

ἃ δ' εἰς τυράννους ἐστί σοι λελεγμένα,
πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυγῇ.
κἀγὼ μὲν ἀεὶ βασιλέων θυμουμένων
ὀργὰς ἀφῄρουν, καί σ' ἐβουλόμην μένειν·
σὺ δ' οὐκ ἀνίεις μωρίας, λέγουσ' ἀεὶ
κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπεσεῖ χθονός.
ὅμως δὲ κἀκ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκὼς φίλοις
ἥκω, τοσόνδε προσκοπούμενος, γύναι,
ὡς μήτ' ἀχρήμων ξὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς,
μήτ' ἐνδεής του· πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ
κακὰ ξὺν αὑτῇ· καὶ γὰρ εἰ σύ με στυγεῖς,
οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτέ.

ΜΗ. ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γάρ σ' εἰπεῖν ἔχω,
γλώσσῃ μέγιστον εἰς ἀνανδρίαν κακόν·
ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες, ἔχθιστος γεγώς;
οὔτοι θράσος τόδ' ἐστὶν, οὐδ' εὐτολμία,
φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν,
ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
πασῶν, ἀναίδει'· εὖ δ' ἐποίησας μολών.
ἐγώ τε γὰρ λέξασα, κουφισθήσομαι
ψυχὴν, κακῶς σε, καὶ σὺ λυπήσει κλύων.
ἐκ τῶν δὲ πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν.
ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι
ταυτὸν ξυνεισέβησαν Ἀργῷον σκάφος,
πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ἐπιστάτην
ζεύγλῃσι, καὶ σπεροῦντα θανάσιμον γύην·
δράκοντά θ', ὃς πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας,
σπείραις ἔσωζε πολυπλόκοις ἄϋπνος ὤν,
κτείνασ', ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον.

αὐτὴ δὲ, πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ᾽ ἐμοὺς,
τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἱκόμην
ξὺν σοὶ, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα·
Πελίαν τ᾽ ἀπέκτειν᾽, ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν,
παίδων ὕπ᾽ αὐτοῦ, πάντα τ᾽ ἐξεῖλον φόβον.
καὶ ταῦθ᾽ ὑφ᾽ ἡμῶν, ὦ κάκιστ᾽ ἀνδρῶν, παθὼν,
προὔδωκας ἡμᾶς· καινὰ δ᾽ ἐκτήσω λέχη,
παίδων γεγώτων· εἰ γὰρ ἦσθ᾽ ἄπαις ἔτι,
ξύγγνωστ᾽ ἂν ἦν σοι τοῦδ᾽ ἐρασθῆναι λέχους.
ὅρκων δὲ φρούδη πίστις, οὐδ᾽ ἔχω μαθεῖν,
εἰ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότ᾽ οὐκ ἄρχειν ἔτι,
ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμι᾽ ἀνθρώποις τανῦν,
ἐπεὶ ξύνοισθά γ᾽ εἰς ἔμ᾽ οὐκ εὔορκος ὤν.
φεῦ δεξιὰ χεὶρ, ἧς σὺ πόλλ᾽ ἐλαμβάνου,
καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρώσμεθα
κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ἐλπίδων δ᾽ ἡμάρτομεν.
ἄγ᾽, ὡς φίλῳ γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι,
δοκοῦσα μή τι πρός γε σοῦ πράξειν καλῶς,
ὅμως δ᾽· ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχίων φανεῖ·
νῦν ποῖ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατρὸς δόμους
οὓς σοὶ προδοῦσα καὶ πάτραν, ἀφικόμην;
ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ᾽ ἂν οὖν
δέξαιντό μ᾽ οἴκοις, ὧν πατέρα κατέκτανον.
ἔχει γὰρ οὕτω· τοῖς μὲν οἴκοθεν φίλοις
ἐχθρὰ καθέστηχ᾽· οὓς δέ μ᾽ οὐκ ἐχρῆν κακῶς
δρᾷν, σοὶ χάριν φέρουσα, πολεμίους ἔχω.
τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν ἀν᾽ Ἑλλάδα
ἔθηκας ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δέ σε
ἔχω πόσιν καὶ πιστὸν ἡ τάλαιν᾽ ἐγώ,

εἰ φεύξομαί γε γαῖαν ἐκβεβλημένη,
φίλων ἔρημος, ξὺν τέκνοις μόνη μόνοις.
καλόν γ᾽ ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας, ἥ τ᾽ ἔσωσά σε.
ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν, ὃς κίβδηλος ᾖ,
τεκμήρι᾽ ἀνθρώποισιν ὤπασας σαφῆ,
ἀνδρῶν δ᾽ ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι,
οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι;
ΧΟ. δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει,
ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ᾽ ἔριν.
ΙΑ. δεῖ μ᾽, ὡς ἔοικε, μὴ κακὸν φῦναι λέγειν,
ἀλλ᾽ ὥστε ναὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον,
ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν
τὴν σὴν στόμαργον, ὦ γύναι, γλωσσαλγίαν.
ἐγὼ δ᾽, ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,
Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
σώτειραν εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
σοὶ δ᾽ ἔστι μὲν νοῦς λεπτὸς, ἀλλ᾽ ἐπίφθονος
λόγος διελθεῖν, ὡς Ἔρως σ᾽ ἠνάγκασε
τόξοις ἀφύκτοις τοὐμὸν ἐκσῶσαι δέμας.
ἀλλ᾽ οὐκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν·
ὅπη γὰρ οὖν ὤνησας, οὐ κακῶς ἔχει.
μείζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
εἴληφας ἢ δέδωκας, ὡς ἐγὼ φράσω.
πρῶτον μὲν Ἑλλάδ᾽ ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
γαῖαν κατοικεῖς, καὶ δίκην ἐπίστασαι,
νόμοις τε χρῆσθαι, μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν.
πάντες δέ σ᾽ ᾔσθοντ᾽ οὖσαν Ἕλληνες σοφὴν,
καὶ δόξαν ἔσχες· εἰ δὲ γῆς ἐπ᾽ ἐσχάτοις

ὅροισιν ᾤκεις, οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν.
εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις,
μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
εἰ μὴ 'πίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι.
τοσαῦτα μέντοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι
ἔλεξ'· ἅμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων.
ἃ δ' εἰς γάμους μοι βασιλικοὺς ὠνείδισας,
ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγὼς,
ἔπειτα σώφρων, εἶτα σοὶ μέγας φίλος,
καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος.
ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς,
πολλὰς ἐφέλκων ξυμφορὰς ἀμηχάνους,
τί τοῦδ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέστερον,
ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως, φυγὰς γεγώς;
οὐχ, ᾗ σὺ κνίζει, σὸν μὲν ἐχθαίρων λέχος,
καινῆς δὲ νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος,
οὐδ' εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων·
ἅλις γὰρ οἱ γεγῶτες, οὐδὲ μέμφομαι·
ἀλλ' ὡς, τὸ μὲν μέγιστον, οἰκοῖμεν καλῶς,
καὶ μὴ σπανιζοίμεσθα, γιγνώσκων ὅτι
πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος·
παῖδας δὲ θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν,
σπείρας τ' ἀδελφοὺς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις,
εἰς ταυτὸ θείην, καὶ ξυναρτήσας γένος,
εὐδαιμονοίην· σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ,
ἐμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις
τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι. μῶν βεβούλευμαι κακῶς;
οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος.
ἀλλ' ἐς τοσοῦτον ἥκεθ', ὥστ' ὀρθουμένης

εὐνῆς γυναῖκες πάντ᾽ ἔχειν νομίζετε·
ἢν δ᾽ αὖ γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος,
τὰ λῷστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα
τίθεσθε. χρῆν γὰρ ἄλλοθέν ποθεν βροτοὺς
παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ᾽ οὐκ εἶναι γένος·
χ᾽ οὕτως ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν.

ΧΟ. Ἰᾶσον, εὖ μὲν τούσδ᾽ ἐκόσμησας λόγους·
ὅμως δ᾽ ἔμοιγε, κεἰ παρὰ γνώμην ἐρῶ,
δοκεῖς, προδοὺς σὴν ἄλοχον, οὐ δίκαια δρᾷν.

ΜΗ. ἦ πολλὰ πολλοῖς εἰμὶ διάφορος βροτῶν·
ἐμοὶ γὰρ, ὅστις ἄδικος ὢν, σοφὸς λέγειν
πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει.
γλώσσῃ γὰρ αὐχῶν τἄδικ᾽ εὖ περιστελεῖν,
τολμᾷ πανουργεῖν, ἔστι δ᾽ οὐκ ἄγαν σοφός.
ὡς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἔμ᾽ εὐσχήμων γένῃ,
λέγειν τε δεινός· ἓν γὰρ ἐκτενεῖ σ᾽ ἔπος·
χρῆν σ᾽, εἴπερ ἦσθα μὴ κακὸς, πείσαντ᾽ ἐμὲ
γαμεῖν γάμον τόνδ᾽, ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.

ΙΑ. καλῶς γ᾽ ἂν οὖν τῷδ᾽ ἐξυπηρέτεις λόγῳ,
εἴ σοι γάμον κατεῖπον, ἥτις οὐδὲ νῦν
τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον.

ΜΗ. οὐ τοῦτό σ᾽ εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
πρὸς γῆρας οὐκ εὔδοξον ἐξέβαινέ σοι.

ΙΑ. εὖ νυν τόδ᾽ ἴσθι, μὴ γυναικὸς οὕνεκα
γῆμαί με λέκτρα βασιλέως, ἃ νῦν ἔχω.
ἀλλ᾽ ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλων
σὲ, καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
φῦσαι τυράννους παῖδας, ἔρυμα δώμασι.

ΜΗ. μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος,

μηδ᾽ ὄλβος, ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα.
ΙΑ. οἶσθ᾽ ὡς μετεύξει καὶ σοφωτέρα φανεῖ;
τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτὲ,
μηδ᾽ εὐτυχοῦσα δυστυχὴς εἶναι δόκει.
ΜΗ. ὕβριζ᾽, ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἔστ᾽ ἀποστροφή,
ἐγὼ δ᾽ ἔρημος τήνδε φευξοῦμαι χθόνα.
ΙΑ. αὐτὴ τάδ᾽ εἵλου· μηδέν᾽ ἄλλον αἰτιῶ.
ΜΗ. τί δρῶσα; μῶν γαμοῦσα, καὶ προδοῦσά σε;
ΙΑ. ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίους ἀρωμένη.
ΜΗ. καὶ σοῖς ἀραία γ᾽ οὖσα τυγχάνω δόμοις.
ΙΑ. ὡς οὐ κρινοῦμαι τῶνδέ σοι τὰ πλείονα.
ἀλλ᾽ εἴ τι βούλει παισὶν ἢ σαυτῇ, φυγῆς
προσωφέλημα, χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
λέγ᾽· ὡς ἕτοιμος ἀφθόνῳ δοῦναι χερὶ,
ξένοις τε πέμπειν ξύμβολ᾽, οἳ δράσουσί σ᾽ εὖ.
καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωρανεῖς, γύναι,
λήξασα δ᾽ ὀργῆς κερδανεῖς ἀμείνονα.
ΜΗ. οὔτ᾽ ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ᾽ ἂν,
οὔτ᾽ ἄν τι δεξαίμεσθα, μήθ᾽ ἡμῖν δίδου·
κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ᾽ ὄνησιν οὐκ ἔχει.
ΙΑ. ἀλλ᾽ οὖν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
ὡς πάνθ᾽ ὑπουργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω·
σοὶ δ᾽ οὐκ ἀρέσκει τἀγάθ᾽, ἀλλ᾽ αὐθαδίᾳ
φίλους ἀπωθεῖ· τοιγὰρ ἀλγυνεῖ πλέον.
ΜΗ. χώρει· πόθῳ γὰρ τῆς νεοδμήτου κόρης
αἱρεῖ χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος.
νύμφευ᾽, ἴσως γὰρ, ξὺν θεῷ δ᾽ εἰρήσεται,
γαμεῖς τοιοῦτον, ὥστε σ᾽ ἀρνεῖσθαι, γάμον.
ΧΟ. Ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν στροφὴ α΄.

ἐλθόντες, οὐκ εὐδοξίαν,
οὐδ᾽ ἀρετὰν παρέδωκαν ἐν ἀνδράσιν· εἰ δ᾽ ἅλις ἔλθοι
Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς
εὔχαρις οὕτω.
μήποτ᾽, ὦ δέσποιν᾽, ἐπ᾽ ἐμοὶ
χρυσέων τόξων ἐφείης,
ἱμέρῳ χρίσασ᾽, ἄφυκτον οἰστόν.
στέργοι δέ με σωφροσύνα, ἀντιστροφὴ ά.
δώρημα κάλλιστον θεῶν·
μηδέποτ᾽ ἀμφιλόγους ὀργὰς, ἀκόρεστά τε νείκη,
θυμὸν ἐκπλήξασ᾽ ἑτέ-
ροις ἐπὶ λέκτροις,
προσβάλοι δεινὰ Κύπρις, ἀ-
πτολέμους δ᾽ εὐνὰς σεβίζουσ᾽,
ὀξύφρων κρίνοι λέχη γυναικῶν.
ὦ πατρὶς, ὦ δῶμά τ᾽ ἐμὸν, στροφὴ β΄.
μὴ δῆτ᾽ ἄπολις γενοίμαν,
τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα
δυσπέρατον αἰῶν᾽,
οἰκτρότατον ἀχέων·
θανάτῳ, θανάτῳ πάρος δαμείην,
ἁμέραν τάνδ᾽ ἐξανύσασα· μόχθων δ᾽
οὐκ ἄλλος ὕπερθεν,
ἢ γᾶς πατρίας στέρεσθαι.
εἴδομεν, οὐκ ἐξ ἑτέρων ἀντιστροφὴ β΄.
μύθων ἔχομεν φράσασθαι·
σὲ γὰρ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις
ᾤκτισεν παθοῦσαν

δεινότατα παθέων.
ἀχάριστος ὄλοιθ᾽, ὅτῳ πάρεστι
μὴ φίλους τιμᾷν, καθαρὰν ἀνοίξαν-
τα κλῇδα φρενῶν· ἐ-
μοὶ μὲν φίλος οὔποτ᾽ ἔσται.
ΑΙ. Μήδεια, χαῖρε· τοῦδε γὰρ προοίμιον
κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλους.
ΜΗ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ, παῖ σοφοῦ Πανδίονος,
Αἰγεῦ· πόθεν γῆς τῆσδ᾽ ἐπιστρωφᾷ πέδον;
ΑΙ. Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.
ΜΗ. τί δ᾽ ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ἐστάλης;
ΑΙ. παίδων ἐρευνῶν σπέρμ᾽ ὅπως γένοιτό μοι.
ΜΗ. πρὸς θεῶν, ἄπαις γὰρ δεῦρ᾽ ἀεὶ τείνεις βίον;
ΑΙ. ἄπαιδες ἐσμὲν, δαίμονος τινὸς τύχῃ.
ΜΗ. δάμαρτος οὔσης, ἢ λέχους ἄπειρος ὤν·
ΑΙ. οὐκ ἐσμὲν εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου.
ΜΗ. τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;
ΑΙ. σοφώτερ᾽ ἢ κατ᾽ ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη.
ΜΗ. θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ;
ΑΙ. μάλιστ᾽, ἐπείτοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.
ΜΗ. τί δῆτ᾽ ἔχρησε; λέξον, εἰ θέμις κλύειν.
ΑΙ. ἀσκοῦ με τὸν προὔχοντα μὴ λῦσαι πόδα,
ΜΗ. πρὶν ἂν τί δράσῃς, ἢ τίν᾽ ἐξίκῃ χθόνα;
ΑΙ. πρὶν ἂν πατρῴαν αὖθις ἑστίαν μόλω.
ΜΗ. σὺ δ᾽ ὡς τί χρῄζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;
ΑΙ. Πιτθεύς τις ἔστι, γῆς ἄναξ Τροιζηνίας.
ΜΗ. παῖς, ὡς λέγουσι, Πέλοπος εὐσεβέστατος.
ΑΙ. τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω.
ΜΗ. σοφὸς γὰρ ἁνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.

ΑΙ. κἄμοιγε πάντων φίλτατος δορυξένων.
ΜΗ. ἀλλ' εὐτυχοίης καὶ τύχοις ὅσων ἐρᾷς.
ΑΙ. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε;
ΜΗ. Αἰγεῦ, κάκιστος ἐστί μοι πάντων πόσις.
ΑΙ. τί φής; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
ΜΗ. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων, οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθών.
ΑΙ. τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.
ΜΗ. γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότιν δόμων ἔχει.
ΑΙ. ἦπου τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε;
ΜΗ. σάφ' ἴσθ'· ἄτιμοι δ' ἐσμὲν οἱ προτοῦ φίλοι.
ΑΙ. πότερον ἐρασθεὶς, ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
ΜΗ. μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸς οὐκ ἔφυ φίλοις.
ΑΙ. ἴτω νυν, εἴπερ, ὡς λέγεις, ἐστὶν κακός.
ΜΗ. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν.
ΑΙ. δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινέ μοι λόγον.
ΜΗ. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
ΑΙ. ξυγγνωστὰ μὲν γὰρ ἦν σε λυπεῖσθαι, γύναι.
ΜΗ. ὄλωλα· καὶ πρός γ' ἐξελαύνομαι χθονός.
ΑΙ. πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν.
ΜΗ. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα γῆς Κορινθίας.
ΑΙ. ἐᾷ δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπήνεσα.
ΜΗ. λόγῳ μὲν οὐχὶ, καρτερεῖν δὲ βούλεται.
ἀλλ' ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος,
γονάτων τε τῶν σῶν, ἱκεσία τε γίγνομαι,
οἴκτειρον, οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα,
καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς,
δέξαι δὲ χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέστιον.
οὕτως ἔρως σοι πρὸς θεῶν τελεσφόρος
γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις.

εὕρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἷον εὕρηκας τόδε·
παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα, καὶ παίδων γονὰς
σπεῖραί σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
ΑΙ. πολλῶν ἕκατι τήνδε σοι δοῦναι χάριν,
γύναι, πρόθυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν,
ἔπειτα παίδων, ὧν ἐπαγγέλλει γονάς·
εἰς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδος εἰμὶ πᾶς ἐγώ.
οὕτω δ' ἔχει μοι· σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνα,
πειράσομαί σου προξενεῖν δίκαιος ὤν·
τοσόνδε μέντοι σοι προσημαίνω, γύναι,
ἐκ τῆσδε μὲν γῆς οὔ σ' ἄγειν βουλήσομαι.
αὐτὴ δ' ἐάν περ εἰς ἐμοὺς ἔλθῃς δόμους,
μενεῖς ἄσυλος, κοὔ σε μὴ μεθῶ τινί.
ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα.
ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θέλω.
ΜΗ. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι
τούτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.
ΑΙ. μῶν οὐ πέποιθας, ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
ΜΗ. πέποιθα· Πελίου δ' ἐχθρός ἐστι μοι δόμος,
Κρέων τε· τούτοις δ', ὁρκίοισι μὲν ζυγεὶς,
ἄγουσιν οὐ μεθεῖ' ἂν ἐκ γαίας ἐμέ·
λόγοις δὲ συμβὰς, καὶ θεῶν ἀνώμοτος,
φίλος γένοι' ἂν, κἀπικηρυκεύμασι
τάχ' ἂν πίθοιο· τἀμὰ μὲν γὰρ ἀσθενῆ,
τοῖς δ' ὄλβος ἐστὶ, καὶ δόμος τυραννικός.
ΑΙ. πολλὴν ἔλεξας, ὦ γύναι, προμηθίαν·
ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι δρᾷν τάδ', οὐκ ἀφίσταμαι.
ἐμοί τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστατα,
σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι,

τὸ σόν τ' ἄραρε μᾶλλον· ἐξηγοῦ θεούς.
ΜΗ. ὄμνυ πέδον γῆς, πατέρα θ' Ἥλιον πατρὸς
τοὐμοῦ, θεῶν τε συντιθεὶς ἅπαν γένος.
ΑΙ. τί χρῆμα δράσειν, ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.
ΜΗ. μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἔμ' ἐκβαλεῖν ποτε,
μήτ', ἄλλος ἤν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν
χρῄζῃ, μεθήσειν ζῶν ἑκουσίῳ τρόπῳ.
ΑΙ. ὄμνυμι γαῖαν, Ἡλίου θ' ἁγνὸν σέβας,
θεούς τε πάντας, ἐμμένειν, ἅ σου κλύω.
ΜΗ. ἀρκεῖ· τί δ' ὅρκῳ τῷδε μὴ 'μμένων πάθοις;
ΑΙ. ἃ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν.
ΜΗ. χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
κἀγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι,
πράξασ' ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦσ' ἃ βούλομαι.
ΧΟ. ἀλλά σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ
πελάσειε δόμοις,
ὧν τ' ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων,
πράξειας, ἐπεὶ γενναῖος ἀνήρ,
Αἰγεῦ, παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.
ΜΗ. ὦ Ζεῦ, Δίκη τε Ζηνός, Ἡλίου τε φῶς,
νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι,
γενησόμεσθα, κεἰς ὁδὸν βεβήκαμεν.
νῦν δ' ἐλπὶς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς τίσειν δίκην.
οὗτος γὰρ ἁνήρ, ᾗ μάλιστ' ἐκάμνομεν,
λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων,
μολόντες ἄστυ καὶ πόλισμα Παλλάδος.
ἤδη δὲ πάντα τἀμά σοι βουλεύματα

λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
πέμψασ' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν, Ἰάσονα
ἐς ὄψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι·
μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
ὡς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα καὶ καλῶς ἔχειν,
καὶ ξύμφορ' εἶναι, καὶ καλῶς ἐγνωσμένα·
παῖδας δὲ μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι·
οὐχ ὡς λιποῦσα πολεμίας ἐπὶ χθονὸς
ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι,
ἀλλ' ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.
πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν,
λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον.
κἄνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῇ χροΐ,
κακῶς ὀλεῖται, πᾶς θ' ὃς ἂν θίγῃ κόρης·
τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
ἐνταῦθα μέντοι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον·
ᾤμωξα δ' οἷον ἔργον ἔστ' ἐργαστέον
τοὐντεῦθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτενῶ
τἄμ'· οὔτις ἐστὶν, ὅστις ἐξαιρήσεται·
δόμον τε πάντα συγχέασ' Ἰάσονος,
ἔξειμι γαίας, φιλτάτων παίδων φόνον
φεύγουσα, καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
οὐ γὰρ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν, φίλαι.
ἴτω· τί μοι ζῆν κέρδος; οὔτ' ἐμοὶ πατρὶς,
οὔτ' οἶκος ἐστὶν, οὔτ' ἀποστροφὴ κακῶν.
ἡμάρτανον τόθ', ἡνίκ' ἐξελίμπανον
δόμους πατρῴους, ἀνδρὸς Ἕλληνος λόγοις
πεισθεῖσ', ὃς ἡμῖν ξὺν θεῷ τίσει δίκην.
οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὄψεταί ποτε

ζῶντας τολοιπὸν, οὔτε τῆς νεοζύγου
νύμφης τεκνώσει παῖδ᾽, ἐπεὶ κακὴν κακῶς
θανεῖν σφ᾽ ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω,
μηδ᾽ ἡσυχαίαν, ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
βαρεῖαν ἐχθροῖς, καὶ φίλοισιν εὐμενῆ.
τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλεέστατος βίος.
ΧΟ. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ᾽ ἐκοίνωσας λόγον,
σέ τ᾽ ὠφελεῖν θέλουσα, καὶ νόμοις βροτῶν
ξυλλαμβάνουσα, δρᾶν σ᾽ ἀπεννέπω τάδε.
ΜΗ. οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν
τάδ᾽ ἐστὶ, μὴ πάσχουσαν, ὡς ἐγὼ, κακῶς.
ΧΟ. ἀλλὰ κτανεῖν σὼ παῖδε τολμήσεις, γύναι;
ΜΗ. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθείη πόσις.
ΧΟ. σὺ δ᾽ ἂν γένοιό γ᾽ ἀθλιωτάτη γυνή.
ΜΗ. ἴτω· περισσοὶ πάντες οἱ ᾽ν μέσῳ λόγοι·
ἀλλ᾽ εἶα, χώρει, καὶ κόμιζ᾽ Ἰάσονα·
εἰς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
λέξεις δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων,
εἴπερ φρονεῖς γ᾽ εὖ δεσπόταις, γυνή τ᾽ ἔφυς.
ΧΟ. Ἐρχθεΐδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι, στροφὴ ά.
καὶ θεῶν παῖδες μακάρων,
ἱερᾶς χώρας ἀπορθήτου τ᾽
ἀποφερβόμενοι
κλεινοτάταν σοφίαν,
ἀεὶ διὰ λαμπροτάτου
βαίνοντες ἁβρῶς αἰθέρος,
ἔνθα ποθ᾽ ἁγνὰς
ἐννέα Πιερίδας

Μούσας λέγουσι
ξανθὰν Ἁρμονίαν φυτεῦσαι·
τοῦ καλλινάου τ' ἀπὸ Κηφισοῦ ῥοὰς ἀντιστρ. ά.
τὰν Κύπριν κλῄζουσιν ἀφυσ-
σαμέναν, χώρας καταπνεῦσαι
μετρίας ἀνέμων
ἡδυπνόους αὔρας·
ἀεὶ δ' ἐπιβαλλομέναν
χαίταισιν εὐώδη ῥοδέ-
ων πλόκον ἀνθέων
τᾷ σοφίᾳ παρέδρους
πέμπειν ἔρωτας,
παντοίας ἀρετᾶς ξυνέργους.
πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν, στροφὴ β'.
ἢ πόλις, ἢ φίλων
πόμπιμός σε χώρα
τὰν παιδολέτειραν ἕξει,
τὰν οὐχ ὁσίαν; μετ' ἄλλων
σκέψαι τεκέων πλαγὰν,
σκέψαι φόνον οἷον αἱρεῖ.
μὴ πρὸς γονάτων σε πάντως
πάντως ἱκετεύομεν,
τέκνα φονεύσῃς.
πῶς δὲ θράσος ἢ φρενὸς ἢ ἀντιστροφὴ β'.
χειρὶ τέκνων σέθεν
καρδίᾳ τε λήψει
δεινὰν προσάγουσα τόλμαν;
πῶς δ' ὄμματα προσβαλοῦσα
τέκνοις, ἄδακρυν μοῖραν

σχήσεις φόνου; οὔ δυνάσει
παίδων ἱκετᾶν πιτνόντων
τέγξαι χέρα φοινίαν
τλάμονι θυμῷ.

ΙΑ. ἥκω κελευσθείς· καὶ γὰρ οὖσα δυσμενὴς,
οὔ τ' ἂν ἁμάρτοις τοῦδέ γ', ἀλλ' ἀκούσομαι,
τί χρῆμα βούλει καινὸν ἐξ ἐμοῦ, γύναι.

ΜΗ. Ἰᾶσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων
ξυγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν
εἰκός σ', ἐπεὶ νῷν πόλλ' ὑπείργασται φίλα.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην,
κἀλοιδόρησα· σχετλία, τί μαίνομαι,
καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλεύουσιν εὖ;
ἐχθρὰ δὲ γαίας κοιράνοις καθίσταμαι,
πόσει θ', ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
γήμας τύραννον, καὶ κασιγνήτους τέκνοις
ἐμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι
θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶνποριζόντων καλῶς;
οὐκ εἰσὶ μέν μοι παῖδες; οἶδα δὲ χθόνα
φεύγοντας ἡμᾶς, καὶ σπανίζοντας φίλων.
ταῦτ' ἐννοηθεῖσ', ᾐσθόμην ἀβουλίαν
πολλὴν ἔχουσα, καὶ μάτην θυμουμένη.
νῦν οὖν ἐπαινῶ, σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖς,
κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβών. ἐγὼ δ' ἄφρων,
ᾗ χρῆν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ ξυμπεραίνειν καὶ παρεστάναι λέχει,
νύμφην τε κηδεύουσαν ἥδεσθαι σέθεν.
ἀλλ' ἐσμὲν οἷον ἐσμὲν, οὐκ ἐρῶ κακὸν,
γυναῖκες· οὔκουν χρῆν σ' ὁμοιοῦσθαι κακοῖς,

οὐδ᾽ ἀντιτείνειν νήπι᾽ ἀντὶ νηπίων.
παριέμεσθα, καὶ φαμὲν κακῶς φρονεῖν
τότ᾽, ἀλλ᾽ ἄμεινον νῦν βεβούλευμαι τάδε.
ὦ τέκνα, τέκνα, δεῦτε, λείπετε στέγας·
ἐξέλθετ᾽, ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε
πατέρα μεθ᾽ ἡμῶν, καὶ διαλλάχθηθ᾽ ἅμα
τῆς πρόσθεν ἔχθρας εἰς φίλους μητρὸς μέτα·
σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεθέστηκεν χόλος.
λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς· οἴμοι κακῶν·
ὡς ἐννοοῦμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων·
ἆρ᾽, ὦ τέκν᾽, οὕτω καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον
φίλην ὀρέξετ᾽ ὠλένην; τάλαιν᾽ ἐγώ·
ὡς ἀρτίδακρύς εἰμι, καὶ φόβου πλέα·
χρόνῳ δὲ νεῖκος πατρὸς ἐξαιρουμένη,
ὄψιν τερείνην τήνδ᾽ ἔπλησα δακρύων.

ΧΟ. κἀμοὶ κατ᾽ ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ·
καὶ μὴ προβαίη μεῖζον ἢ τὸ νῦν κακόν.

ΙΑ. αἰνῶ, γύναι, τάδ᾽, οὐδ᾽ ἐκεῖνα μέμφομαι·
εἰκὸς γὰρ ὀργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γένος
γάμους παρεμπολῶντί γ᾽ ἀλλοίους πόσει.
ἀλλ᾽ εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ,
ἔγνως δὲ τὴν νικῶσαν, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ,
βουλήν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος.
ὑμῶν δὲ, παῖδες, οὐκ ἀφροντίστως πατὴρ
πολλὴν ἔθηκε σὺν θεοῖς προμηθίαν.
οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας
τὰ πρῶτ᾽ ἔσεσθαι ξὺν κασιγνήτοις ἔτι.
ἀλλ᾽ αὐξάνεσθε· τἄλλα δ᾽ ἐξεργάζεται
πατήρ τε καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής·

ἴδοιμι δ᾽ ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἥβης τέλος
μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους.
αὕτη, τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας,
στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα,
κοὐκ ἀσμένη τόνδ᾽ ἐξ ἐμοῦ δέχει λόγον;
ΜΗ. οὐδέν· τέκνων τῶνδ᾽ ἐννοουμένη πέρι.
ΙΑ. θάρσει νυν· εὖ γὰρ τῶνδε θήσομαι πέρι.
ΜΗ. δράσω τάδ᾽, οὔτοι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις·
γυνὴ δὲ θῆλυ, κἀπὶ δακρύοις ἔφυ.
ΙΑ. τί δῆτα λίαν τοῖσδ᾽ ἐπιστένεις τέκνοις;
ΜΗ. ἔτικτον αὐτούς· ζῆν δ᾽ ὅτ᾽ ἐξηύχου τέκνα,
εἰσῆλθέ μ᾽ οἶκτος, εἰ γενήσεται τάδε.
ἀλλ᾽ ὧνπερ οὕνεκ᾽ εἰς ἐμοὺς ἥκεις λόγους,
τὰ μὲν λέλεκται, τῶν δ᾽ ἐγὼ μεμνήσομαι.
ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ᾽ ἀποστεῖλαι δοκεῖ,
κἀμοὶ τάδ᾽ ἐστὶ λῷστα, γιγνώσκω καλῶς,
μήτ᾽ ἐμποδὼν σοὶ, μήτε κοιράνοις χθονὸς
ναίειν· δοκῶ γὰρ δυσμενὴς εἶναι δόμοις.
ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ᾽ ἀπαίρομεν φυγῇ·
παῖδες δ᾽ ὅπως ἂν ἐκτραφῶσι σῇ χερὶ,
αἰτοῦ Κρέοντα τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.
ΙΑ. οὐκ οἶδ᾽ ἂρ᾽ εἰ πείσαιμι· πειρᾶσθαι δὲ χρή.
ΜΗ. σὺ δ᾽ ἀλλὰ σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πατρὸς
γυναῖκα, παῖδας τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.
ΙΑ. μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοξάζω σφ᾽ ἐγὼ,
εἴπερ γυναικῶν ἐστι τῶν ἄλλων μία.
ΜΗ. ξυλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι κἀγὼ πόνου.
πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ᾽, ἃ καλλιστεύεται
τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἶδ᾽ ἐγὼ, πολὺ,

λεπτόν τε πέπλον, καὶ στέφος χρυσήλατον
παῖδας φέροντας. ἀλλ' ὅσον τάχος χρεὼν
κόσμον κομίζειν δεῦρο προσπόλων τινά.
εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἓν, ἀλλὰ μυρία,
ἀνδρός τ' ἀρίστου σοῦ τυχοῦσ' ὁμευνέτου,
κεκτημένη τε κόσμον, ὅν ποθ' Ἥλιος
πατὴρ πατρὸς δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς.
λάζυσθε φερνὰς τάσδε, παῖδες, εἰς χέρας,
καὶ τῇ τυράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ δότε
φέροντες· οὔτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.

ΙΑ. τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας;
δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασίλειον πέπλων;
δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σῶζε, μὴ δίδου, τάδε.
εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινὸς
γυνὴ, προθήσει χρημάτων, σάφ' οἶδ' ἐγώ.

ΜΗ. μή μοι σύ· πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος.
χρυσὸς δὲ κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς.
κείνης ὁ δαίμων· κεῖνα νῦν αὔξει θεός·
νέα τυραννεῖ· τῶν δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς
ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον.
ἀλλ', ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλουσίους δόμους,
πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν τ' ἐμὴν,
ἱκετεύετ', ἐξαιτεῖσθε, μὴ φεύγειν χθόνα,
κόσμον διδόντες· τοῦδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
εἰς χεῖρ' ἐκείνην δῶρα δέξασθαι τάδε.
ἴθ' ὡς τάχιστα, μητρὶ δ', ὧν ἐρᾷ τυχεῖν,
εὐάγγελοι γένοισθε, πράξαντες καλῶς.

ΧΟ. νῦν ἐλπίδες οὐκέτι μοι παίδων ζόας, στροφὴ α'
οὐκέτι· στείχουσι γὰρ εἰς φόνον ἤδη.

δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδεσμῶν,
δέξεται δύστανος ἄταν·
ξανθᾷ δ' ἀμφὶ κόμᾳ
θήσει τὸν Ἅιδα κόσμον αὐ-
τά γ' ἐν χεροῖν λαβοῦσα.
πείσει χάρις, ἀμβρόσιός τ' αὐγὰ πέπλων, ἀντ. ά.
χρυσεότευκτον στέφανον περιθέσθαι.
νερτέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει.
τοῖον εἰς ἕρκος πεσεῖται,
καὶ μοῖραν θανάτου
προσλήψεται δύστανος, ἄ-
ταν δ' οὐχ ὑπεκδραμεῖται.
σὺ δ', ὦ τάλαν, ὦ κακόνυμφε, στροφὴ β'.
κηδεμὼν τυράννων,
παισὶν οὐ κατειδὼς
ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις,
ἀλόχῳ τε σᾷ στυγερὸν θάνατον·
δύστανε, μοίρας ὅσον παροίχει.
μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλγος, ἀντιστροφὴ β'.
ὦ τάλαινα παίδων
μᾶτερ, ἃ φονεύσεις
σὰ τέκνα, νυμφιδίων ἕνεκεν
λεχέων, ἅ σοι προλιπὼν ἀνόμως
ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις ξυνεύνῳ.

ΠΑΙΔΑ. δέσποιν', ἀφεῖνται παῖδες οἵδε σοι φυγῆς,
καὶ δῶρα νύμφη βασιλὶς ἀσμένη χεροῖν
ἐδέξατ'· εἰρήνη δὲ τἀκεῖθεν τέκνοις.

ΜΗ. ἔα.

ΠΑΙΔΑ. τί συγχυθεῖσ' ἕστηκας, ἡνίκ' εὐτυχεῖς;

ΜΗ. αἶ, αἶ.
ΠΑΙΔΑ. τάδ' οὐ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.
ΜΗ. αἶ αἶ μάλ' αὖθις.
ΠΑΙΔΑ. μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην
οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εὐαγγέλου;
ΜΗ. ἤγγειλας οἷ' ἤγγειλας· οὐ σὲ μέμφομαι.
ΠΑΙΔΑ. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα, καὶ δακρυῤῥοεῖς;
ΜΗ. πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ· ταῦτα γὰρ θεοὶ
κἀγὼ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχανησάμην.
ΠΑΙΔΑ. θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι.
ΜΗ. ἄλλους κατάξω πρόσθεν ἡ τάλαιν' ἐγώ.
ΠΑΙΔΑ. οὔτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεζύγης τέκνων·
κούφως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα συμφοράς.
ΜΗ. δράσω τάδ'· ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω,
καὶ παισὶ πόρσυν', οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν.
ὦ τέκνα, τέκνα, σφῶν μὲν ἔστι δὴ πόλις,
καὶ δῶμ', ἐν ᾧ, λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ,
οἰκήσετ' ἀεὶ μητρὸς ἐστερημένοι·
ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγάς,
πρὶν σφῶν ὄνασθαι, κἀπιδεῖν εὐδαίμονας,
πρὶν λέκτρα καὶ γυναῖκα καὶ γαμηλίους
εὐνὰς ἀγῆλαι, λαμπάδας τ' ἀνασχέθειν.
ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς αὐθαδίας·
ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην,
ἄλλως δ' ἐμόχθουν, καὶ κατεξάνθην πόνοις,
στεῤῥὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.
ἦ μήν ποθ' ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας
πολλὰς ἐν ὑμῖν, γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ,
καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,

ζηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ᾽ ὄλωλε δὴ
γλυκεῖα φροντίς· σφῷν γὰρ ἐστερημένη,
λυπρὸν διάξω βίοτον, ἀλγεινόν τ᾽ ἐμοί·
ὑμεῖς δὲ μητέρ᾽ οὐκέτ᾽ ὄμμασιν φίλοις
ὄψεσθ᾽, ἐς ἄλλο σχῆμ᾽ ἀποστάντες βίου.
φεῦ, φεῦ, τί προσδέρκεσθέ μ᾽ ὄμμασιν τέκνα,
τί προσγελᾶτε τὸν πανύστατον γέλων;
αἶ αἶ, τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται,
γυναῖκες, ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων.
οὐκ ἂν δυναίμην· χαιρέτω βουλεύματα
τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμούς.
τί δεῖ με, πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς
λυποῦσαν, αὐτὴν δὶς τόσα κτᾶσθαι κακά;
οὐ δῆτ᾽ ἔγωγε· χαιρέτω βουλεύματα.
καί τοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ᾽ ὄφλειν,
ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμοὺς ἀζημίους;
τολμητέον τάδ᾽· ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης,
τὸ καὶ προέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενί.
χωρεῖτε, παῖδες, εἰς δόμους· ὅτῳ δὲ μὴ
θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν,
αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ᾽ οὐ διαφθερῶ.
ἆ, ἆ. μὴ δῆτα, θυμέ, μὴ σύγ᾽ ἐργάσῃ τάδε,
ἔασον αὐτούς, ὦ τάλαν· φεῖσαι τέκνων·
ἐκεῖ μεθ᾽ ἡμῶν ζῶντες εὐφρανοῦσί σε.
μὰ τοὺς παρ᾽ Ἅιδην νερτέρους ἀλάστορας,
οὔτοι ποτ᾽ ἔσται τοῦθ᾽, ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ
παῖδας παρήσω τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι.
πάντως σφ᾽ ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρή,
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.

πάντως πέπρωται ταῦτα, κοὐκ ἐκφεύξεται.
καὶ δὴ 'πὶ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισί τε
νύμφη τύραννος ὄλλυται, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
ἀλλ', εἶμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδὸν,
καὶ τούσδε πέμψω τλημονεστέραν ἔτι,
παῖδας προσειπεῖν βούλομαι· δότ', ὦ τέκνα,
δότ' ἀσπάσασθαι μητρὶ δεξιὰν χέρα.
ὦ φιλτάτη χεὶρ, φίλτατον δέ μοι κάρα,
καὶ σχῆμα, καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,
εὐδαιμονοῖτον· ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε
πατὴρ ἀφείλετ'· ὦ γλυκεῖα προσβολὴ,
ὦ μαλθακὸς χρὼς, πνεῦμά θ' ἥδιστον τέκνων.
χωρεῖτε, χωρεῖτ'· οὐκέτ' εἰμὶ προσβλέπειν
οἵα τ' ἐς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
καὶ μανθάνω μὲν, οἷα δρᾷν μέλλω κακά·
θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
ὅσπερ μεγίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς.

ΧΟ. πολλάκις ἤδη διὰ λεπτοτέρων
μύθων ἔμολον, καὶ πρὸς ἁμίλλας
ἦλθον μείζους, ἢ χρὴ γενεὰν
θῆλυν ἐρευνᾷν· ἀλλὰ γάρ ἐστιν
μοῦσα καὶ ἡμῖν, ἣ προσομιλεῖ
σοφίας ἕνεκεν· πάσαισι μὲν οὔ·
παῦρον γὰρ δὴ γένος ἐν πολλαῖς
εὕροις ἂν ἴσως
οὐκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν.
καὶ φημὶ βροτῶν, οἵτινές εἰσιν
πάμπαν ἄπειροι, μηδ' ἐφύτευσαν
παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν

τῶν γειναμένων·
οἱ μὲν γ᾽ ἄτεκνοι, δι᾽ ἀπειροσύναν,
εἴθ᾽ ἡδὺ βροτοῖς, εἴτ᾽ ἀνιαρὸν
παῖδες τελέθουσ᾽, οὐχὶ τυχόντες,
πολλῶν μόχθων ἀπέχονται.
οἷσιν δὲ τέκνων ἐστὶν ἐν οἴκοις
γλυκερὸν βλάστημ᾽, ἐσορῶ μελέτῃ
κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον·
πρῶτον μὲν ὅπως θρέψουσι καλῶς,
βίοτόν θ᾽ ὁπόθεν λείψουσι τέκνοις·
ἔτι δ᾽ ἐκ τούτων, εἴτ᾽ ἐπὶ φλαύροις,
εἴτ᾽ ἐπὶ χρηστοῖς
μοχθοῦσι, τόδ᾽ ἔστιν ἄδηλον.
ἓν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον ἤδη
πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακόν·
καὶ δὴ γὰρ ἅλις βίοτόν θ᾽ εὗρον,
σώματά θ᾽ ἥβην εἰσῆλθε τέκνων,
χρηστοί τ᾽ ἐγένοντ᾽· εἰ δὲ κυρήσει
δαίμων οὗτος, φροῦδος ἐς Ἅιδαν
θάνατος προφέρων σώματα τέκνων.
πῶς οὖν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
τήνδ᾽ ἔτι λύπην ἀνιαροτάτην
παίδων ἕνεκεν
θνητοῖσι θεοὺς ἐπιβάλλειν.

ΜΗ. φίλαι, πάλαι τοι προσμένουσα τὴν τύχην,
καραδοκῶ τἀκεῖθεν οἷ προβήσεται.
καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
στείχοντ᾽ ὀπαδῶν, πνεῦμά τ᾽ ἠρεθισμένον
δείκνυσιν, ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.

ΑΓ. ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη
Μήδεια, φεῦγε, φεῦγε, μήτε ναΐαν
λιποῦσ᾽ ἀπήνην, μήτ᾽ ὄχον πεδοστιβῆ.
ΜΗ. τί δ᾽ ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;
ΑΓ. ὄλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη,
Κρέων θ᾽ ὁ φύσας, φαρμάκων τῶν σῶν ὕπο.
ΜΗ. κάλλιστον εἶπας μῦθον, ἐν δ᾽ εὐεργέταις
τολοιπὸν ἤδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσει.
ΑΓ. τί φής; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ, κοὐ μαίνει, γύναι,
ἥτις, τυράννων ἑστίαν ᾐκισμένη,
χαίρεις κλύουσα, κοὐ φοβεῖ τὰ τοιάδε;
ΜΗ. ἔχω τι κἀγὼ τοῖσδε σοῖς ἐναντίον
λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου, φίλος,
λέξον δ᾽, ὅπως ὤλοντο· δὶς τόσον γὰρ ἂν
τέρψειας ἡμᾶς, εἰ τεθνᾶσι παγκάκως.
ΑΓ. ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γονὴ
ξὺν πατρὶ, καὶ παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους,
ἥσθημεν, οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς,
δμῶες, δι᾽ ὤτων δ᾽ εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος,
σὲ καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρίν.
κυνεῖ δ᾽ ὁ μέν τις χεῖρ᾽, ὁ δὲ ξανθὸν κάρα
παίδων· ἐγὼ δὲ καὐτὸς, ἡδονῆς ὕπο,
στέγας γυναικῶν ξὺν τέκνοις ἅμ᾽ ἑσπόμην.
δέσποινα δ᾽, ἣν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν,
πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα,
πρόθυμον εἶχ᾽ ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
ἔπειτα μέντοι προὐκαλύψατ᾽ ὄμματα,
λευκήν τ᾽ ἀπέστρεψ᾽ ἔμπαλιν παρηΐδα,
παίδων μυσαχθεῖσ᾽ εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς

ὀργάς τ᾽ ἀφῄρει καὶ χόλον νεάνιδος,
λέγων τάδ᾽· οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσει φίλοις,
παύσει δὲ θυμοῦ, καὶ πάλιν στρέψεις κάρα,
φίλους νομίζουσ᾽, οὕσπερ ἂν πόσις σέθεν·
δέξει δὲ δῶρα, καὶ παραιτήσει πατρὸς
φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ᾽, ἐμὴν χάριν.
ἡ δ᾽, ὡς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
ἀλλ᾽ ᾔνεσ᾽ ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρὶν ἐκ δόμων
μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἠμπέσχετο·
χρυσοῦν τε θεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις,
λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος.
κἄπειτ᾽ ἀναστᾶσ᾽ ἐκ θρόνων διέρχεται
στέγας, ἁβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδὶ,
δώροις ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις
τένοντ᾽ ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη.
τοὐνθένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ᾽ ἰδεῖν·
χροιὰν γὰρ ἀλλάξασα, λεχρία πάλιν
χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει,
θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα, μὴ χαμαὶ πεσεῖν.
καί τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που
ἢ Πανὸς ὀργὰς, ἤ τινος θεῶν μολεῖν,
ἀνωλόλυξε, πρίν γ᾽ ὁρᾷ διὰ στόμα
χωροῦντα λευκὸν ἀφρὸν, ὀμμάτων τ᾽ ἄπο
κόρας στρέφουσαν, αἷμά τ᾽ οὐκ ἐνὸν χροΐ.
εἶτ᾽ ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν
κωκυτόν· εὐθὺς δ᾽ ἡ μὲν ἐς πατρὸς δόμους
ὥρμησεν, ἡ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,

φράσουσα νύμφης ξυμφοράν· ἅπασα δὲ
στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν.
ἤδη δ᾽ ἀνέλκων κῶλον, ἑκπλέθρου δρόμου
ταχὺς βαδιστὴς τερμόνων ἂν ἥπτετο·
ἣ δ᾽ ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος
δεινὸν στενάξασ᾽ ἡ τάλαιν᾽ ἠγείρετο·
διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ᾽ ἐπεστρατεύετο.
χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος
θαυμαστὸν ἵει νᾶμα παμφάγου πυρός.
πέπλοι δὲ λεπτοὶ, σῶν τέκνων δωρήματα,
λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
φεύγει δ᾽ ἀναστᾶσ᾽ ἐκ θρόνων πυρουμένη,
σείουσα χαίτην κρᾶτά τ᾽ ἄλλοτ᾽ ἄλλοσε,
ῥίψαι θέλουσα στέφανον· ἀλλ᾽ ἀραρότως
ξύνδεσμα χρυσὸς εἶχε· πῦρ δ᾽, ἐπεὶ κόμην
ἔσεισε, μᾶλλον δὶς τόσως τ᾽ ἐλάμπετο.
πιτνεῖ δ᾽ ἐς οὖδας, ξυμφορᾷ νικωμένη,
πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν.
οὔτ᾽ ὀμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάστασις,
οὔτ᾽ εὐφυὲς πρόσωπον· αἷμα δ᾽ ἐξ ἄκρου
ἔσταζε κρατὸς, ξυμπεφυρμένον πυρί·
σάρκες δ᾽ ἀπ᾽ ὀστέων, ὥστε πεύκινον δάκρυ,
γναθμοῖς ἀδήλοις φαρμάκων ἀπέῤῥεον,
δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ᾽ ἦν φόβος θιγεῖν
νεκροῦ· τύχην γὰρ εἴχομεν διδάσκαλον.
πατὴρ δ᾽ ὁ τλήμων ξυμφορᾶς ἀγνωσίᾳ,
ἄφνω προσελθὼν δῶμα, προσπιτνεῖ νεκρῷ.
ᾤμωξε δ᾽ εὐθύς· καὶ περιπτύξας δέμας,
κυνεῖ, προσαυδῶν τοιάδ᾽· ὦ δύστηνε παῖ,

τίς σ' ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσε;
τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν
τίθησιν; οἴμοι, ξυνθάνοιμί σοι, τέκνον.
ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,
χρῄζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας,
προσείχεθ', ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης,
λεπτοῖσι πέπλοις· δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα.
ὁ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξαναστῆσαι γόνυ,
ἡ δ' ἀντελάζυτ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
σάρκας γεραιὰς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων.
χρόνῳ δ' ἀπέσβη, καὶ μεθῆχ' ὁ δύσμορος
ψυχήν· κακοῦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
κεῖνται δὲ νεκροὶ, παῖς τε καὶ γέρων πατὴρ,
πέλας· ποθεινὴ δακρύοισι συμφορά.
καί μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγου·
γνώσει γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποστροφήν.
τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιὰν,
οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι τοὺς σοφοὺς βροτῶν
δοκοῦντας εἶναι, καὶ μεριμνητὰς λόγων,
τούτους μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν.
θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν εὐδαίμων φύσει·
ὄλβου δ' ἐπιῤῥυέντος, εὐτυχέστερος
ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ.

ΧΟ. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι.
ὦ τλῆμον, ὥς σου ξυμφορὰς οἰκτείρομεν,
κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς Ἅιδου πύλας
οἴχει, γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος.

ΜΗ. φίλαι, δέδοκται τοὔργον, ὡς τάχιστά μοι

παῖδας κτανούσῃ, τῆσδ᾽ ἀφορμᾶσθαι χθονός,
καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσαν, ἐκδοῦναι τέκνα
ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρᾳ χερί.
ἀλλ᾽ εἶ᾽, ὁπλίζου, καρδία, τί μέλλομεν
τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά;
ἄγ᾽, ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμὴ, λάβε ξίφος,
λάβ᾽, ἕρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίου,
καὶ μὴ κακισθῇς, μηδ᾽ ἀναμνησθῇς τέκνων,
ὡς φίλταθ᾽, ὡς ἔτικτες· ἀλλὰ τήνδε γε
λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν,
κἄπειτα θρήνει· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ᾽, ὅμως
φίλοι γ᾽ ἔφυσαν, δυστυχὴς δ᾽ ἐγὼ γυνή.

ΧΟ. ἰὼ Γᾶ τε καὶ παμφαὴς — στροφή.
ἀκτὶς Ἀελίου, κατίδετ᾽,
ἴδετε τὰν ὀλομέναν
γυναῖκα, πρὶν φοινίαν
τέκνοις προσβαλεῖν χέρ᾽ αὐτοκτόνον·
σᾶς γὰρ ἀπὸ χρυσέας
γονᾶς ἔβλαστεν· θεῶν δ᾽
αἷμα πιτνεῖν φόβος ὑπ᾽ ἀνέρων.
ἀλλά νιν, ὦ φάος διογενὲς, κάτειργε,
κατάπαυσον, ἔξελ᾽ οἴκων φοινίαν
τάλαινάν τ᾽ Ἐριννὺν ὑπ᾽ ἀλαστόρων.
μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων, — ἀντιστροφή.
μάταν ἄρα γένος φίλιον
ἔτεκες, ὦ κυανεᾶν
λιποῦσα Συμπληγάδων
πετρᾶν ἀξενωτάταν εἰσβολάν.
δειλαία, τί σοι φρενῶν

βαρὺς χόλος προσπιτνεῖ,
καὶ δυσμενὴς φόνος ἀμείβεται;
χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματ'·
ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταισι ξυνῳ-
δὰ θεόθεν πιτνοῦντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη.
ΠΑ. οἴμοι τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;
ΠΑ. ΕΤΕ. οὐκ οἶδ', ἀδελφὲ φίλτατ', ὀλλύμεσθα γάρ.
ΧΟ. ἀκούεις βοὰν, ἀκούεις τέκνων;
ἰὼ τλᾶμον, ὦ κακοτυχὲς γύναι.
παρέλθω δόμους; ἀρῆξαι φόνον
δοκεῖ μοι τέκνοις.
ΠΑΙΔΕΣ. ναὶ, πρὸς θεῶν ἀρήξατ'· ἐν δέοντι γάρ·
ὡς ἐγγὺς ἤδη γ' ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους.
ΧΟ. τάλαιν', ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδα-
ρος, ἅτις τέκνων, ὧν ἔτεκες,
ἄροτον αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς.
μίαν δὴ κλύω, μίαν τῶν πάρος
γυναῖκ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις,
Ἰνὼ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
δόμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ.
πιτνεῖ δ' ἁ τάλαιν' ἐς ἅλμαν, φόνῳ
τέκνων δυσσεβεῖ,
ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,
δυοῖν τε παίδοιν ξυνθανοῦσ' ἀπόλλυται.
τί δή ποτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν;
ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον,
ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά.
ΙΑ. γυναῖκες, αἳ τῆσδ' ἐγγὺς ἕστατε στέγης,
ἆρ' ἐν δόμοισιν ἡ τὰ δείν' εἰργασμένη

Μήδεια τοῖσιδ᾽, ἢ μεθέστηκεν φυγῇ;
δεῖ γάρ νυν ἤτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
ἢ πτηνὸν ἆραι σῶμ᾽ ἐς αἰθέρος βάθος,
εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην.
πέποιθ᾽, ἀποκτείνασα κοιράνους χθονὸς,
ἀθῷος αὐτὴ τῶνδε φεύξεσθαι δόμων;
ἀλλ᾽ οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ᾽, ὡς τέκνων, ἔχω·
κείνην μὲν, οὓς ἔδρασεν, ἔρξουσιν κακῶς·
ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσώσων βίον,
μή μοί τι δράσωσ᾽ οἱ προσήκοντες γένει,
μητρῷον ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον·
ΧΟ. ὦ τλῆμον, οὐκ οἶσθ᾽, οἷ κακῶν ἐλήλυθας,
Ἴασον· οὐ γὰρ τούσδ᾽ ἂν ἐφθέγξω λόγους.
ΙΑ. τί δ᾽ ἐστίν; ἦπου κἄμ᾽ ἀποκτεῖναι θέλει;
ΧΟ. παῖδες τεθνᾶσι χειρὶ μητρῴᾳ σέθεν.
ΙΑ. οἴμοι, τί λέξεις; ὥς μ᾽ ἀπώλεσας, γύναι.
ΧΟ. ὡς οὐκέτ᾽ ὄντων σῶν τέκνων, φρόντιζε δή.
ΙΑ. ποῦ γάρ νιν ἔκτειν᾽, ἐντὸς, ἢ ᾽ξωθεν δόμων;
ΧΟ. πύλας ἀνοίξας, σῶν τέκνων ὄψει φόνον.
ΙΑ. χαλᾶτε κλῇδας ὡς τάχιστα, πρόσπολοι·
ἐκλύεθ᾽ ἁρμοὺς, ὡς ἴδω διπλοῦν κακὸν,
τοὺς μὲν θανόντας, τὴν δὲ τίσωμαι φόνῳ.
ΜΗ. τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας,
νεκροὺς ἐρευνῶν, κἀμὲ τὴν εἰργασμένην;
παῦσαι πόνου τοῦδ᾽· εἰ δ᾽ ἐμοῦ χρείαν ἔχεις,
λέγ᾽ εἴ τι βούλει· χειρὶ δ᾽ οὐ ψαύσεις ποτέ·
τοιόνδ᾽ ὄχημα πατρὸς Ἥλιος πατὴρ
δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός.
ΙΑ. ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι

θεοῖς τε κἀμοὶ, παντί τ᾽ ἀνθρώπων γένει,
ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος
ἔτλης τεκοῦσα, κἄμ᾽ ἄπαιδ᾽ ἀπώλεσας.
καὶ ταῦτα δράσασ᾽, ἥλιόν τε προσβλέπεις,
καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον.
ὄλοι᾽· ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότ᾽ οὐ φρονῶν,
ὅτ᾽ ἐκ δόμων σε βαρβάρου τ᾽ ἀπὸ χθονὸς
Ἕλλην᾽ ἐς οἶκον ἠγόμην, κακὸν μέγα.
πατρός τε καὶ γῆς προδότιν, ἥ σ᾽ ἐθρέψατο.
τὸν σὸν δ᾽ ἀλάστορ᾽ εἰς ἔμ᾽ ἔσκηψαν θεοί·
κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον,
τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος.
ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε· νυμφευθεῖσα δὲ
παρ᾽ ἀνδρὶ τῷδε, καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους σφ᾽ ἀπώλεσας.
οὐκ ἔστιν ἥτις τοῦτ᾽ ἂν Ἑλληνὶς γυνὴ
ἔτλη τόθ᾽, ὧν γε πρόσθεν ἠξίουν ἐγὼ
γῆμαι σὲ, κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ᾽ ἐμοὶ,
λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος
Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
ἀλλ᾽, οὐ γὰρ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι
δάκοιμι, τοιόνδ᾽ ἐμπέφυκέ σοι θράσος,
ἔρρ᾽, αἰσχροποιὲ, καὶ τέκνων μιαιφόνε.
ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον᾽ αἰάζειν πάρα,
ὃς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
οὐ παῖδας, οὓς ἔφυσα κἀξεθρεψάμην,
ἕξω προσειπεῖν ζῶντας, ἀλλ᾽ ἀπώλεσα.
ΜΗ. μακρὰν γ᾽ ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ᾽ ἐναντία
λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίστατο,

οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας οἷά τ' εἰργάσω.
σὺ δ' οὐκ ἔμελλες, τἄμ' ἀτιμάσας λέχη,
τερπνὸν διάξειν βίοτον, ἐγγελῶν ἐμοί.
οὐδ' ἡ τύραννος, οὐδ' ὁ σοὶ προσθεὶς γάμους
Κρέων ἀνατεὶ τῆσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός.
πρὸς ταῦτα καὶ λέαιναν, εἰ βούλει, κάλει,
καὶ Σκύλλαν, ἣ Τυρσηνὸν ᾤκησε σπέος·
τῆς σῆς γὰρ, ὡς χρὴ, καρδίας ἀνθηψάμην.
ΙΑ. καὐτή γε λυπεῖ, καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.
ΜΗ. σάφ' ἴσθι· λύει δ' ἄλγος, ἢν σὺ μὴ 'γγελᾷς.
ΙΑ. ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.
ΜΗ. ὦ παῖδες, ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ.
ΙΑ. οὔ τοίνυν ἡμὴ δεξιά σφ' ἀπώλεσεν.
ΜΗ. ἀλλ' ὕβρις, οἵ τε σοὶ νεοδμῆτες γάμοι.
ΙΑ. λέχους σφε γ' ἠξίωσας οὕνεκα κτανεῖν;
ΜΗ. σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;
ΙΑ. ἥτις γε σώφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.
ΜΗ. οἵδ' οὐκέτ' εἰσί· τοῦτο γάρ σε δήξεται.
ΙΑ. οἵδ' εἰσὶν, οἴμοι, σῷ κάρᾳ μιάστορες.
ΜΗ. ἴσασιν, ὅστις ἦρξε πημονῆς, θεοί.
ΙΑ. ἴσασι δῆτα σήν γ' ἀπόπτυστον φρένα.
ΜΗ. στυγεῖ· πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν.
ΙΑ. καὶ μὴν ἐγὼ σήν· ῥᾴδιοι δ' ἀπαλλαγαί.
ΜΗ. πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ κἀγὼ θέλω.
ΙΑ. θάψαι νεκρούς μοι τούσδε, καὶ κλαῦσαι πάρες.
ΜΗ. οὐ δῆτ', ἐπεί σφας τῇδ' ἐγὼ θάψω χερὶ,
φέρουσ' ἐς Ἥρας τέμενος ἀκραίας θεοῦ,
ὡς μή τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ,
τύμβους ἀνασπῶν· γῇ δὲ τῇδε Σισύφου